

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

ปริญญา

หลักสูตรและการสอน

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

Development of English Reading Skills Learning Packages for At-Risk Students
at High School Level Using Scaffolding Technique

นามผู้วิจัย นางอุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์สมถวิล ธนะโสภณ, Ed.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์นาคยา ปิณฑนานนท์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดาร์ตน์ สารสว่าง, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สืบสิงห์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ดิ้ง

Development of English Reading Skills Learning Packages for At-Risk Students
at High School Level Using Scaffolding Technique

โดย

นางอุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

พ.ศ. 2554

อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์ 2554: การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สมถวิล ธนะโสภณ, Ed.D. 262 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง และเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง การวิจัยนี้เป็นการศึกษาตามระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา และประยุกต์ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งได้มาโดยผ่านกระบวนการคัดกรองด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน แบบสัมภาษณ์นักเรียน ที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง กรอบการสังเกต และบันทึกการใช้ชุดฝึก และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและความถี่ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) พบนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงจำนวน 7 คน และทักษะการอ่านที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทักษะการอ่านและตีความ 2) ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง ทำให้ได้ชุดฝึกจำนวน 5 หน่วย 3) ผลการนำชุดฝึกไปใช้พบว่า 3.1) นักเรียนทุกคนทำคะแนนใบงานอยู่ในระดับ “ผ่าน” 3.2) ชุดฝึกทุกชุดที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถได้ แม้ในบางชุดฝึกจะต้องเพิ่มนั่งร้านย่อยให้นักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วน ข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ และมีบางชุดฝึกที่ต้องถอนบางนั่งร้านออกไปสำหรับนักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ 3.3) นักเรียนทุกคนชอบกิจกรรมการฝึกทักษะครั้งนี้ และมีความเห็นว่าตนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก

Udomluk Koolsriroj 2011: Development of English Reading Skills Learning Packages for At-Risk Students at High School Level Using Scaffolding Technique. Doctor of Education (Curriculum and Instruction), Major Field: Curriculum and Instruction, Department of Education.
Thesis Advisor: Associate Professor Somtawil Dhanasobhon, Ed.D. 262 pages.

The objectives of this research were to develop the English reading skills learning packages for at-risk students at high school level using scaffolding technique and to study the effects of using them. This study was the research and development research and the qualitative research method was applied. The research population were seven at-risk students in English at high school level at Kasetsart University Laboratory School Center for Educational Research and Development in the academic year of 2010, screened by interviewing English teachers and students who were claimed to be at-risk students. The research tools consisted of the interview forms for teachers, the interview forms for students who were claimed to be at-risk students, the English reading skills learning packages using scaffolding technique, the framework for observation and intervention records and the interview forms for students toward the practicing. The data were analyzed using frequency, percentage, and content analysis.

The research results showed that: 1) There were seven at-risk students. Reading skills which needed improvement for at-risk students were guessing the meaning of words, chunking, guessing the illustrations, reading for main idea, and interpreting. 2) The English reading skills learning packages consisted of five units were developed. 3) The results of using the English reading skills learning packages showed 3.1) All students reached the “pass” level in the task scores. 3.2) All English reading skills learning packages could help students develop their ability. However, some more scaffolds were added for some students in some packages as follows: Guessing the Meaning of Words, Chunking Your Reading, Reading for Main Idea, and Reading and Interpretation; and one student needed a scaffold withdrawal from Reading and Interpretation package. 3.3) The students’ opinions toward practicing were that all students enjoyed the practicing and all of them thought that all reading skills they had been trained were improved.

Student’s signature

Thesis Advisor’s signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล ธนะโสภณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร.นาคยา ปิณฑนานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่เป็น “ครู” ผู้ให้ทั้งความรู้ คำปรึกษา ความเมตตา และกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.มธุรส จงชัยกิจ ประธานกรรมการสอบ และ ดร.พัชริพรรณ ม.รัตนพล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาที่ให้ความร่วมมือทำให้การดำเนินการวิจัยครั้งนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณศูนย์ข้อมูล ฝ่ายสื่อมวลชนและวัฒนธรรม (Information Resource Center) สถานทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณพี่น้องและเพื่อนชาวหลักสูตรและการสอนทุกคนที่มีความรู้สึกดีต่อกัน คอยช่วยเหลือ และปลอบโยนให้คลายทุกข์เมื่อต้องต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา ขอขอบคุณ ดร.นพเก้า ณ พัทลุง และ คุณมนตรี เค้นดวง พี่ชายที่แสนดีที่มีส่วนสำคัญให้ผู้วิจัยได้พบกับความภาคภูมิใจในวันนี้ ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ให้ความรักและเป็นเหมือนน้ำทิพย์ชโลมใจให้ผู้วิจัยมีเรี่ยวแรงต่อสู้กับปัญหา ขอขอบคุณ คุณพุดธิภูมิ กิตติคำธณ “โร” เพื่อนรักผู้เป็นเพื่อนร่วมคิดแม้อยู่ห่างไกล

ความสำเร็จและคุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณพ่อ แม่ ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์
มีนาคม 2554

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	8
นักเรียนกลุ่มเสี่ยง	9
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	18
การพัฒนาความสามารถโดยเทคนิคสแกฟโฟลด์	34
การพัฒนาความสามารถโดยใช้ชุดฝึกทักษะ	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	55
วิธีดำเนินการวิจัย	55
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน และกำหนดกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	56
ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์	58

สารบัญ

หน้า

ขั้นตอนที่ 4 การนำชุดฝึกทักษะไปใช้ ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ที่จัดทำขึ้นไป ใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	60
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	64
ผลการวิจัย	64
ข้อวิจารณ์	141
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	157
สรุปผลการวิจัย	157
ข้อเสนอแนะ	162
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	165
ภาคผนวก	175
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึง ว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ ชุดฝึก แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัด กิจกรรมฝึกทักษะ	176
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเดา ความหมายคำศัพท์ หน่วย Guessing the Meaning of Words	184
ภาคผนวก ค ตัวอย่างชุดฝึกทักษะ: ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ หน่วย Guessing the Meaning of Words เฉลย/แนวตอบ เกณฑ์การประเมินผล นักร้านย่อยที่เพิ่มขึ้นมาระหว่าง ใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2	188
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	262

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและ คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	65
2	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็น ของครูผู้สอนโดยภาพรวม และจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหา ในแต่ละทักษะ	66
3	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน	67
4	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็น ของนักเรียนโดยภาพรวม และจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหา ในแต่ละทักษะ	70
5	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็น ของนักเรียนเป็นรายบุคคล	72
6	สรุปรายการปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจากข้อมูล ที่ได้จากครูผู้สอนและจากตัวนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเอง	75
7	ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มเสี่ยงเพื่อวางแผนการจัดวางสแกฟโฟลดิ้ง	78
8	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายหนึ่ง	92
9	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกของนายสอง	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสาม	94
11	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสี่	95
12	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวห้า	96
13	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวหก	97
14	ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวเจ็ด	98

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ตัวอย่างเรื่องที่น่าสนใจใหม่เป็นส่วนๆ สำหรับการฝึก chunking	25
2	การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (The Four-Stage Model of ZPD)	36
3	การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ (The Zone of Proximal Development)	37

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การอ่านมีบทบาทสำคัญไม่ว่าจะเป็นในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ การเมืองและสังคม นอกเหนือจากการที่ผู้อ่านจะได้นำความรู้จากการอ่านมาพัฒนาตนเองแล้ว ยังสามารถพัฒนาความรู้และความคิดให้กว้างขวางเพื่อนำไปใช้พัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าทัดเทียมประเทศอื่นๆ ด้วย (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านภาษาอังกฤษจะทำให้เราสามารถเข้าถึงข้อมูลได้มากและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากมีแหล่งข้อมูลและแหล่งความรู้ดีๆ มากมายที่เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นสังคมปัจจุบันจึงต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำลายขีดจำกัดการแสวงหาความรู้ โดยไม่ได้ถูกจำกัดไว้ในกรอบของภาษาประจำชาติเท่านั้น

ผลการสรุปค่าสถิติพื้นฐานจากผลการสอบแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 4 (O-Net) ปีการศึกษา 2548 ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่ายังมีนักเรียนอีกจำนวนหนึ่งในทุกโรงเรียน ทุกเขตพื้นที่การศึกษา และทุกจังหวัด ที่มีคะแนนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าขีดจำกัดล่าง (26.94) (สำนักงานทดสอบทางการศึกษา, 2551) ผลการศึกษาวิจัยของ อารีพร หลงสมบูรณ์ (2542); กิติพงษ์ ทิปะปาล (2542); จีรวรรณ ธานี (2542) และ Chawwang (2008) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ในการสอบแต่ละครั้งจะมีจำนวนนักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์การอ่านถึงร้อยละ 60 และยังพบว่า นักเรียนจำนวนมากกว่าร้อยละ 70 มีความสามารถทางการอ่านอยู่ในระดับต่ำใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างประโยค คำศัพท์ และการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ สิ่งดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า แม้จะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีจนกระทั่งถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่นักเรียนในประเทศไทยส่วนหนึ่งก็ยังไม่สามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ให้ตนเองได้อย่างเท่าที่ควรจะเป็น

ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลภาคสนามในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษา และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง เกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษและทักษะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน พบว่า ทั้งอาจารย์และนักเรียนมีความคิดเห็นเป็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ทักษะที่เป็นปัญหา สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้มากที่สุดได้แก่ทักษะการอ่าน ซึ่งมีผลกระทบต่อทักษะการเขียนของนักเรียน ด้วยเช่นกัน และการที่นักเรียนขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญใน กระบวนการเรียนรู้ที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้แสวงหาความรู้และปรับปรุงการเรียนของตนได้ อาจส่งผลให้นักเรียนกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ไม่สามารถ ติดตามบทเรียนในห้องได้ทัน รู้สึกท้อแท้ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บางคนรู้สึก แปรถแยกไปจากนักเรียนคนอื่นในห้อง แยกตัวจากสังคม และมีภาวะความเครียด จนกระทั่งถึง ขึ้นต้องออกจากโรงเรียนกลางคันโดยไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (Dabney, 2007) ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงนับได้ว่านักเรียนที่ขาดทักษะภาษาอังกฤษกลุ่มนี้เป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทางด้านวิชาการ

นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่ขาดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหรือนักเรียนที่มีแนวโน้มที่จะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าว จำเป็นต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาให้ถึงมาตรฐาน เท่ากับนักเรียนคนอื่นที่ปกติ ดังที่นายดา ปิรันธนาพันธ์ (2545) กล่าวว่าการศึกษาตามมาตรฐาน อยู่บนหลักการพื้นฐานที่ว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และจะต้องได้รับการจัดเตรียมให้มี มาตรฐาน ทั้งความรู้และความสามารถ ดังนั้นสถานศึกษาแต่ละแห่งมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบต่อ สาธารณชน (accountability) ต้องจัดเตรียมโอกาสที่จะให้ผู้เรียนสามารถบรรลุมาตรฐานที่วางไว้ หรือที่เรียกว่า Opportunity-to Learn Standards ซึ่งหมายถึงเงื่อนไขต่างๆ ที่โรงเรียนหรือชั้นเรียน จัดหาไว้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ได้แก่ การจัดหลักสูตร สื่อการเรียน การสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ครูผู้สอน และประสบการณ์การเรียนการสอน ที่จะช่วยให้นักเรียนบรรลุมาตรฐานขั้นสูง แม้ว่าผู้เรียนจะเป็นผู้ด้อยความสามารถ ก็จะต้องได้รับโอกาสที่จะ ได้รับการพัฒนาจนกระทั่งบรรลุมาตรฐานเท่ากับผู้อื่นที่ปกติ สอดคล้องกับนโยบาย No Child Left Behind (NCLB) ที่รัฐบาลสหรัฐอเมริกาออกเป็นกฎหมายมาเพื่อไม่ให้มีเด็กคนใดถูกทอดทิ้ง ด้านการเรียน รวมทั้งนักเรียนกลุ่มเสี่ยงซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความสามารถด้านการเรียนต่ำกว่า นักเรียนทั่วไป (The White House, 2008)

เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยง พบว่าวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมคือ การใช้เทคนิคสแกโฟลดิ้ง (Scaffolding) ซึ่งมีพื้นฐานจากทฤษฎีเชิงสังคมของ Vygotsky และแนวคิดเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ (The Zone of Proximal Development) เทคนิคการสอนแบบสแกโฟลดิ้งนั้นจะเน้นการให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนจะได้เริ่มต้นพัฒนาความสามารถตามระดับปัญหาที่เป็นอยู่ตามลำดับขั้น จากง่ายไปยาก กิจกรรมหรือภาระงานที่จัดให้นักเรียนจะเป็นกิจกรรมที่เกินระดับที่นักเรียนจะสามารถทำได้ด้วยตนเองเพียงลำพัง หากแต่ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากครูหรือผู้ที่มีประสบการณ์สูงกว่า ด้วยวิธีการนี้จะเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ (Van Der Stuyf, 2002) สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของวิธีการสแกโฟลดิ้ง ก็คือนั่งร้าน (scaffolds) หรือความช่วยเหลือที่ให้กับเด็กนั้นเป็นเพียงสิ่งที่มีให้เพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อใดที่ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น ครูก็ต้องค่อยๆ ถอนนั่งร้านหรือความช่วยเหลือนั้นออกมา เพื่อที่ในที่สุดแล้วผู้เรียนก็จะสามารถกระทำการงานหรือเกิดความคิดรวบยอดได้ด้วยตนเอง (Van Der Stuyf, 2002 cited in Chang, Sung, and Chen, 2002) เนื่องจากเป้าหมายของการนำเอาวิธีการสแกโฟลดิ้งมาใช้ก็คือ เพื่อให้ นักเรียนเป็นผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ควบคุมดูแลตัวเองได้ และเป็นผู้ที่แก้ปัญหาได้ (Van Der Stuyf, 2002 cited in Hartman, 2002)

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีสถานภาพเป็นศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เป็นสถานที่ปฏิบัติงานทางการฝึกหัดครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ เป็นสถานที่ศึกษา วิจัย ทดลองค้นคว้าวิชาทางการศึกษา และผู้วิจัยได้ไปสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงมาแล้ว พบว่านักเรียนประสบปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลดิ้งสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้น เพื่อให้ นักเรียนกลุ่มนี้ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มศักยภาพ อันจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะที่ยากและซับซ้อนในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ตามแนวเทคนิคสแกโฟลดิ้ง สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนในการนำไปปรับใช้พัฒนาความสามารถด้านการเรียนของนักเรียน และการวิจัยครั้งนี้อาจเป็นแนวทางสำหรับผู้อื่นในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาอื่นๆ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง อันจะเป็น

การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้ถึงขีดสูงสุดตามความสามารถซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ดิ้ง
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ดิ้ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนกลุ่มเสี่ยงได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน และสามารถใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ให้ตนเองได้
2. ได้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวเทคนิคสแกโฟลด์ดิ้ง สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อันจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนในการนำไปปรับใช้พัฒนาความสามารถด้านการเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด
3. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในการจัดโครงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการเรียนรู้วิชาต่างๆ ในทุกระดับชั้น เพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนให้ถึงขีดสูงสุดตามความสามารถ

ขอบเขตการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง มีขอบเขตของการวิจัยครอบคลุม ดังนี้

1. งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิงเป็นแนวทาง

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน จำนวนนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้ได้มาโดยผ่านกระบวนการคัดกรองด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่ามีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ขณะที่นักเรียนกลุ่มนี้เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในปีการศึกษา 2551 ภาคต้น ต่ำกว่า 2.00 และไม่อยู่ในโครงการพิเศษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษใดๆของโรงเรียน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง

3.2 ตัวแปรตาม คือ

3.2.1 ผลการเรียนรู้จากการทำใบงานในชุดฝึกของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

3.2.2 พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

3.2.3 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

นิยามศัพท์

นักเรียนกลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่ามีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ขณะที่นักเรียนกลุ่มนี้เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในปีการศึกษา 2551 ภาคต้น ต่ำกว่า 2.00 และไม่อยู่ในโครงการพิเศษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษใดๆของโรงเรียน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจสื่อการอ่านต่างๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้และประสบการณ์เดิม ความรู้ด้านโครงสร้างประโยค และเทคนิคการอ่าน มาช่วยในการทำความเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งเป็นทักษะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและการตีความ

เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของนักเรียน มุ่งให้นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุจุดประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยาก หรือซับซ้อนน้อยไปจนกระทั่งซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป จนนักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเองในที่สุด นั่งร้านหรือความช่วยเหลือใดๆที่ให้กับนักเรียนจะเป็นเพียงนั่งร้านชั่วคราวเท่านั้น เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ผู้สอนก็ต้องค่อยๆถอนนั่งร้านหรือถอนความช่วยเหลือนั้นออกมา เพื่อให้นักเรียนกระทำภาระงานนั้นด้วยตนเองในที่สุด

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาจัดเป็นชุดการเรียนการสอน สำหรับจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบงาน เฉลย /

แนวตอบ และเกณฑ์การประเมินผล ครอบคลุมทักษะการอ่าน 5 ทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหา ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและการตีความ แนวคิดในการออกแบบชุดฝึก ได้แก่ การแตกทักษะการอ่านใหญ่ๆ ให้เป็นทักษะย่อยๆ และจัดลำดับการเรียนรู้จากสิ่งที่ซับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก เรียงลำดับกิจกรรมในใบงานจากง่ายไปยาก ภาระงานที่ให้นักเรียนทำนั้นบางส่วนต้องเกินความสามารถของนักเรียนบ้าง เพื่อท้าทายให้นักเรียนอยากลองทำ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. นักเรียนกลุ่มเสี่ยง

1.1 ความหมายของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

1.2 ลักษณะเฉพาะของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง

1.4 แนวทางการช่วยเหลือและจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

2. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 ทฤษฎีและรูปแบบการอ่าน

2.2 การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3 ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3. การพัฒนาความสามารถโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้ง

3.1 แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของ Vygotsky

3.2 ความหมายของเทคนิคสเกลโฟลดิ้ง

3.3 แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

4. การพัฒนาความสามารถโดยใช้ชุดฝึกทักษะ

4.1 ความหมายของชุดฝึก

4.2 ประโยชน์ของชุดฝึก

4.3 หลักการสร้างชุดฝึก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

นักเรียนกลุ่มเสี่ยง

คำว่านักเรียนกลุ่มเสี่ยง หรือ student at risk เป็นคำที่นักจิตวิทยาและนักการศึกษาใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะอ่อนด้อยทางการเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนส่วนใหญ่ คำว่าเสี่ยง (at risk) ก็ยังเป็นที่ยกเถียงกันว่าควรจะนิยามในขอบเขตแค่ไหน และการที่นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จที่โรงเรียนนั้น ควรจะโทษว่าเป็นความผิดของใครหรืออะไร เพราะกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน อย่างไรก็ตาม พบว่าสาเหตุมักมาจากความยากจน เชื้อชาติ ความเป็นชนกลุ่มน้อย ภาษาที่ใช้ รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ Letgers, McDill, and McPartland (1993 cited in North Central Regional Educational Laboratory, 2004) กล่าวว่าปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับความเสี่ยงนี้ยังไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทางโรงเรียนอย่างเต็มที่เท่าที่ควรนัก เมื่อเข้าโรงเรียนเด็กๆ เหล่านี้ก็มักจะได้รับการเรียนที่โรงเรียนไม่ได้คาดหวังผลการเรียนรู้ในระดับสูงนัก ทั้งที่โรงเรียนควรมีความเชื่อว่า

นักเรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ และโรงเรียนควรจะมีสภาพแวดล้อมที่ดีในต้วนักเรียนทุกคนเท่าๆกัน

ความหมายของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

มีผู้ให้ความหมายของคำว่านักเรียนกลุ่มเสี่ยงไว้ดังนี้

Johnson *et al.* (1996) กล่าวถึงนักเรียนกลุ่มเสี่ยงว่า อาจแยกเป็น 2 ประเภทได้ คือ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านวิชาการ (academically at-risk) และนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านพฤติกรรม (behaviorally at-risk) ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านวิชาการมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี และมีนักเรียนวัยรุ่นต้องออกจากโรงเรียนกลางคันถึง 700,000 คนต่อปี และสาเหตุหลักของการที่ให้นักเรียนอ่อนทางวิชาการมาจากภูมิหลังทางครอบครัวที่มีฐานะยากจน และมีสถานภาพในสังคมในระดับต่ำ ครูจะสังเกตได้ว่านักเรียนมักจะขาดเรียนบ่อย มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม ส่วนนักเรียนที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านพฤติกรรมก็จะมีปัญหาความรุนแรงทางพฤติกรรม เช่นเดียวกับที่ Baer (2000) กล่าวถึงนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านพฤติกรรมว่า มีแนวโน้มจะกระทำการที่เป็นอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น เช่น ขับรถเร็ว ดื่มสุรา พกพาอาวุธ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ฯลฯ

McCann and Austin (1988 cited in Cardon, 2000) กล่าวถึงลักษณะ 3 ประการเพื่อเป็นการนิยามคำว่า “นักเรียนกลุ่มเสี่ยง” ได้แก่

1. นักเรียนที่มีความเสี่ยงที่จะไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายการศึกษา ไม่บรรลุมาตรฐานการศึกษาของชาติและของโรงเรียน ขาดความรู้ ทักษะ และการจัดการอย่างเพียงพอที่จะเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00
2. นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมขัดแย้งในตนเองและกับผู้อื่น ซึ่งมีผลต่อการบรรลุผลสำเร็จในการเรียน ได้รับการลงโทษทางวินัยอย่างน้อย 3 ครั้ง
3. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีภูมิหลังทำให้นักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง เช่น ยากจน ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ฯลฯ

Maxwell (1997 cited in Walsh, 2003) ให้ความหมายนักเรียนกลุ่มเสี่ยงว่า เป็นนักเรียนกลุ่มที่มีทักษะ ความรู้ แรงจูงใจ และ/หรือ ความสามารถทางวิชาการต่ำกว่านักเรียนทั่วไปที่เรียนในสถาบันเดียวกันหรือหลักสูตรเดียวกัน

Freedheim and Weiner (2003) กล่าวถึงนักเรียนกลุ่มเสี่ยงว่าเป็นนักเรียนที่มักมาจากครอบครัวยากจน มีบิดาหรือมารดาเลี้ยงดูเพียงผู้เดียว นักเรียนที่ตั้งครรภ์ในวัยเรียน หรือถูกทารุณกรรม นักเรียนกลุ่มนี้จะมีลักษณะอ่อนด้อยด้านการเรียน ดังนั้นโรงเรียนควรจัดการศึกษาในลักษณะที่พิเศษสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ รวมทั้งควรมีบริการให้คำปรึกษา และคำแนะนำจากนักจิตวิทยาด้วย

จากความหมายข้างต้น พบว่า นักจิตวิทยาและนักการศึกษาส่วนใหญ่ใช้คำว่า “นักเรียนกลุ่มเสี่ยง” ในความหมายที่ครอบคลุมถึงนักเรียนกลุ่มที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่ประพฤติตนตามกฎระเบียบ ลักขโมย หนีเรียน มีแนวโน้มที่จะพึ่งยาเสพติด และนักเรียนที่มีความสามารถด้านการเรียนต่ำกว่านักเรียนทั่วไป สำหรับในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “นักเรียนกลุ่มเสี่ยง” ในความหมายที่มุ่งเน้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือนักเรียนกลุ่มที่เรียนอ่อน มีแนวโน้มที่จะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนบางคนในกลุ่มนี้อาจจะมีปัญหาทางพฤติกรรมอย่างอื่นร่วมด้วยเช่นกัน

ลักษณะเฉพาะของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

Donnelly (1987) กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงว่าเป็นผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนและมีแนวโน้มที่จะออกจากโรงเรียนก่อนที่จะจบการศึกษา โดยปกติแล้วจะมีผลการเรียนต่ำ มีความภูมิใจในตนเองต่ำ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายและเป็นชนกลุ่มน้อย มักจะมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ผู้ปกครองมีภูมิหลังทางการศึกษาไม่มั่นคงและไม่ได้คาดหวังสูงเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร Donnelly มีความเห็นว่านักเรียนกลุ่มเสี่ยงมักจะไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมกิจกรรมโรงเรียนและแทบจะไม่แสดงตนเมื่ออยู่ในโรงเรียน มีปัญหาพฤติกรรม หนีเรียน หุนหันพลันแล่น มีปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน มีปัญหาคบครัว ดิคาเสพติด ตั้งครรภ์ในวัยเรียน และปัญหาอื่นๆที่ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ไม่ประสบความสำเร็จในโรงเรียน และเมื่อพวกเขาประสบความสำเร็จแล้ว เรียนไม่ทันเพื่อน โรงเรียนก็จะกลายสภาพเป็นสิ่งแวดล้อมในด้านลบซึ่งเสริมให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีความภูมิใจในตนเองต่ำลง

Batsche (1985 cited in Cardon, 2000) รวบรวมลักษณะเฉพาะอันเป็นลักษณะร่วมของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทั้งในแง่ของลักษณะเฉพาะของตัวนักเรียน และลักษณะเฉพาะของครอบครัวไว้ดังนี้

ลักษณะเฉพาะของตัวนักเรียน

1. มีประวัติการขาดเรียนเป็นนิสัย
2. ผลการเรียนต่ำ
3. คะแนนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาการอ่านต่ำ
4. มองตนเองว่ามีความสามารถต่ำ
5. มีประวัติปัญหาพฤติกรรม
6. ไม่สามารถแสดงตนต่อผู้อื่นได้
7. รับจ้างทำงานอื่นเต็มเวลา (full time) ขณะที่ยังเป็นนักเรียนในโรงเรียน
8. มาจากครอบครัวที่มีสถานะทางสังคมต่ำและมีรายได้น้อย
9. มักจะเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง
10. รู้สึกแปลกแยกและแยกตัวจากสังคม

ลักษณะเฉพาะของครอบครัว

1. ครอบครัวมีพี่น้องอาศัยอยู่ร่วมกันหลายคน
2. บิดาหายไปจากบ้าน
3. บิดาเป็นบุคคลว่างงาน
4. บิดาไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
5. มารดาหายไปจากบ้านในช่วงที่นักเรียนอยู่ในวัยรุ่นตอนต้น
6. ที่บ้านมีหนังสือสำหรับอ่านจำนวนน้อยมาก

Ender and Wilkie (2000 cited in Walsh, 2003) กล่าวถึงนักเรียนกลุ่มเสี่ยงว่า เป็นผู้ที่มีจะแสดงลักษณะต่างๆเหล่านี้ออกมา ได้แก่ มีความคิดว่าตนเองมีความสามารถทางด้านวิชาการต่ำ มีความคาดหวังที่ไม่อยู่บนพื้นฐานของความจริงเกี่ยวกับระดับคะแนนและอาชีพ ไม่มีเป้าหมายแน่ชัดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต ขาดแรงจูงใจภายนอก ขาดความเชื่ออำนาจภายนอกตน รับรู้ว่าตนเองมีความสามารถต่ำ ทักษะการเรียนรู้ไม่เพียงพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน มีความเชื่อว่าการเรียนคือการท่องจำและเรียนแบบไม่มีส่วนร่วม คือไม่มีการโต้ตอบกับครูผู้สอน

Dabney (2007) กล่าวถึงนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงในมหาวิทยาลัย California ที่ San Diego ว่า ไม่เพียงแต่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเท่านั้น แต่ยังพบว่านักศึกษาเหล่านี้มีทักษะการบริหารเวลาที่ไม่มีประสิทธิภาพ ความเชื่อมั่นในตนเองต่ำ ไม่เข้าใช้บริการแหล่งเรียนรู้หรือแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ต่างๆของมหาวิทยาลัย ไม่มีความหวังว่าจะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย และนอกจากนี้พบว่า นักศึกษากลุ่มเสี่ยงจะแยกตัวจากสังคม มีภาวะความเครียด และคาดหวังในสิ่งที่ไม่อาจเป็นจริงได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษากลุ่มนี้เพื่อแก้ปัญหาทั้งทางด้านสังคม พฤติกรรม และจิตวิทยา โดยกระบวนการช่วยเหลือจะต้องเป็นไปทั้งในและนอกห้องเรียน

สรุปได้ว่าลักษณะเฉพาะของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่ มักจะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนต่ำ มีความภูมิใจในตนเองต่ำ แยกตัวจากสังคม มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และ ผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านี้มักมีภูมิหลังทางการศึกษาที่ไม่ดี

ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง

Druian and Butler (1987) กล่าวว่าปัจจัยหลากหลายที่อาจทำให้นักเรียนมีแนวโน้มสูงที่จะอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ได้แก่

1. อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่
2. อาศัยอยู่ในเขตโรงเรียนที่มีคุณภาพต่ำ
3. มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

Johnson *et al.* (1995) ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและพบว่า ปัจจัยที่อาจทำให้นักเรียนต้องอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทั้งทางด้านวิชาการและด้านพฤติกรรมคือ ปัญหาความไม่สมบูรณ์ในครอบครัว ได้แก่

1. การใช้ยาเสพติด
2. มีผู้ป่วยจิตเภทอยู่ในครอบครัว
3. มีปัญหาการใช้ความรุนแรงในครอบครัว

Horn and Carroll (1997) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่อาจเพิ่มโอกาสให้นักเรียนเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน จนกระทั่งอาจถึงขั้นไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1. มาจากครอบครัวที่มีเพียงบิดาหรือมารดาฝ่ายเดียวเป็นผู้เลี้ยงดู

2. มีพี่น้องสายเลือดเดียวกันที่เคยหยุดเรียนกลางคัน และไม่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. เคยย้ายโรงเรียน 2 ครั้งหรือมากกว่า (ที่ไม่ใช่การย้ายแบบปกติ เช่น ย้ายจากโรงเรียนประถมศึกษาไปโรงเรียนมัธยมศึกษา)
4. ได้คะแนนเฉลี่ย “2” หรือต่ำกว่านั้น ระหว่างที่เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 2
5. มาจากครอบครัวที่มีสถานะทางสังคม และมีรายได้น้อย
6. เคยเรียนซ้ำชั้นมาก่อน

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงมี 3 ประการหลัก ได้แก่ ครอบครัว แหล่งที่อยู่อาศัย และตัวนักเรียนเอง ปัจจัยด้านครอบครัวอาจได้แก่ การที่ครอบครัวมีสถานะทางสังคมและรายได้น้อย มีสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ป่วยจิตเภท ไข้มาลาเรีย หรือนิยมใช้ความรุนแรง แหล่งที่อยู่อาศัยที่เป็นปัจจัยให้นักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง คือ แหล่งที่อยู่อาศัยที่อยู่ในเมืองใหญ่ หรืออยู่ในเขตที่มีโรงเรียนคุณภาพต่ำ ส่วนปัจจัยจากตัวนักเรียนเองอาจได้แก่ การที่นักเรียนเคยย้ายโรงเรียนตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปโดยไม่ใช่การย้ายแบบปกติ หรือการที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำระหว่างการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลให้นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

แนวทางการช่วยเหลือและจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

แนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นเรื่องจำเป็น คณะกรรมการการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา (The Education Commission of the States) คาดการณ์ว่า ถ้าหากไม่มีการจัดโปรแกรมขึ้นมาเพื่อพัฒนานักเรียนกลุ่มเสี่ยงในสหรัฐอเมริกา จะมีเยาวชนของชาติจำนวนถึงร้อยละ 30 ที่จะไม่มีความรู้เพียงพอที่จะเข้ารับการจ้างงานได้ (Johnson *et al.*, 1996)

Donnelly (1987) กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องบ่งชี้ให้ได้ว่านักเรียนอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านวิชาการ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วติดตามประเมินซ้ำอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากฐานะทางครอบครัวและสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนอาจเปลี่ยนแปลงไปได้ นักวิจัยบางคนเชื่อว่ารากฐานของพฤติกรรมเสี่ยงทางด้านวิชาการเริ่มมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ซึ่งแสดงออกในรูปแบบของการเรียนอ่อน การขาดเรียนบ่อย และความภูมิใจในตนเองต่ำ Donnelly อ้างถึงเครื่องมือประเมินที่ใช้บ่งชี้เด็กที่มีแนวโน้มอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านวิชาการ ได้แก่

1. Elementary School Pupil Adjustment Scale (ESPAS) สำหรับบ่งชี้เด็กนักเรียนเรียนอ่อนในชั้นอนุบาลถึงเกรด 3
2. Dropout Alert Scale (DAS) สำหรับบ่งชี้เด็กนักเรียนเรียนอ่อนในชั้นเกรด 4 ถึงเกรด 12
3. Student Sensitivity Index (SSI) สำหรับบ่งชี้เด็กนักเรียนเรียนอ่อนในชั้นเกรด 7 ถึงเกรด 12

Donnelly มีความเห็นว่าโปรแกรมที่จัดขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนั้นควรจะมีสำหรับนักเรียนทุกระดับชั้น และสถานศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องเป็นต้นแบบของการให้ความเท่าเทียมกันทางการศึกษาแก่นักเรียนทุกคน ไม่ว่านักเรียนเหล่านั้นจะเป็นผู้ด้อยโอกาสหรือด้อยความสามารถก็ตาม

โปรแกรมจัดการเรียนรู้ที่ได้ผลมักแยกนักเรียนกลุ่มเสี่ยงออกจากห้องเรียนปกติ ควรให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก อัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครูน้อย นักเรียนเรียนรู้จากการทำงานที่กลมกลืน และครูคอยให้คำปรึกษา ให้การสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้ โปรแกรมที่จัดส่วนใหญ่จะเน้นความยืดหยุ่น ออกแบบหลักสูตรตามความจำเป็นของนักเรียนแต่ละคน มีการนำเอานวัตกรรมมาใช้ มีการกำหนดนโยบายทางเลือกที่เอื้อต่อการจัดโปรแกรม โครงสร้างหลักสูตรต่างไปจากหลักสูตรทั่วไป โปรแกรมที่มีประสิทธิภาพนั้นจะมีบริการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ตนเอง สนับสนุนให้นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จ ได้แก่ การจัดโปรแกรมสอนซ่อมเสริม โปรแกรมสอนพิเศษกลุ่มย่อย บริการดูแลสุขภาพและให้คำปรึกษา กระบวนการติดตามผลการเรียนและการขาดเรียน เป็นต้น ที่สำคัญคือ ผู้บริหารของโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และบุคลากรของโรงเรียนจะต้องร่วมมือกันอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

Hodkinson (1985 cited in Druian and Butler, 1987) เชื่อว่าโปรแกรมการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่ได้ผลดีนั้นจะต้องเป็นโปรแกรมที่เข้มข้น สอนเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนฝึกฝนทักษะพื้นฐานโดยการทำโครงการที่ต้องลงมือปฏิบัติหรือลงมือทำงานเอง เพราะจากการศึกษาพบว่า เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนและการทำงานเห็นได้ชัดเจน เมื่อนั้นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงก็จะมีแรงจูงใจที่จะเรียนต่อไปในโรงเรียนและมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

Damico (1989 cited in Cardon, 2000) กล่าวว่าปัจจัยการเรียนรู้ทางสังคมเป็นสิ่งเหนี่ยวนำให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงไว้ให้ยังคงมีความปรารถนาที่จะอยู่ในโรงเรียนต่อไป ปัจจัยเหล่านั้นได้แก่ ความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ ความสัมพันธ์ของนักเรียนกับครู และการที่นักเรียนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่ดีจากในและนอกโรงเรียน จะแสดงออกว่าสนใจที่จะเรียนในโรงเรียนต่อไป แนวคิดนี้สอดคล้องกับ Ainley, Foreman and Sheret (1991 cited in Cardon, 2000) ซึ่งกล่าวว่าโอกาสประสบความสำเร็จทางการเรียนและความพึงพอใจในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงยังคงเรียนในโรงเรียนต่อไป รวมทั้งมีงานวิจัยของ Power (1984 cited in Cardon, 2000) ที่แสดงให้เห็นว่าระดับความสำเร็จของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนและผลการเรียนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการตัดสินใจที่จะเรียนต่อไปในโรงเรียนของนักเรียน

สรุปได้ว่า การช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนั้นควรลงมือกระทำให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่โปรแกรมการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงก็ควรจะมีรองรับสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในทุกระดับชั้น โปรแกรมที่มีประสิทธิภาพมักจะแยกนักเรียนกลุ่มนี้ออกมาเรียนในโปรแกรมเฉพาะ ซึ่งจะเป็นผลดีกับเด็กเนื่องจากอัตราส่วนของจำนวนนักเรียนต่อครูน้อยลง ครูสามารถให้คำปรึกษาแนะนำและส่งเสริมการเรียนรู้ได้เต็มที่ ในบางกรณีอาจต้องใช้วิธีสอนแบบตัวต่อตัว โปรแกรมส่วนใหญ่เน้นความยืดหยุ่น ลักษณะของหลักสูตรจะเหมาะสมกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน เน้นให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางบวกเพื่อสร้างความภาคภูมิใจในตัวเอง แนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนั้น ชุมชน บ้าน และโรงเรียน จำเป็นต้องร่วมมือกัน และผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าอีกฝ่ายที่สำคัญมาก แม้จะไม่จำเป็นต้องช่วยเหลือในทุกกรณี แต่ความร่วมมือจากฝ่ายบุคลากรแพทย์ คือจิตแพทย์เด็ก หรือนักจิตบำบัดก็จะทำให้แนวทางการช่วยเหลือและจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเป็นไปอย่างสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ทฤษฎีการอ่าน

Barnett (1989) กล่าวว่าทฤษฎีการอ่านภาษาที่หนึ่งที่มีความหมาย และเป็นประโยชน์ต่อการอธิบายกระบวนการอ่านของผู้อ่านภาษาต่างประเทศนั้น อาจแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Models) รูปแบบบนลงล่าง (Top-down Models) และรูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Models)

1. ทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Models)

ทฤษฎีการอ่านรูปแบบนี้มีรากฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ซึ่งเน้นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง เป็นรูปแบบกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านเริ่มจากตัวอักษร (text-driven) และสร้างภาษาในระดับที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ เป็นกระบวนการเชิงเส้นตรง (linear processing) จากตัวอักษร คำ ประโยค ย่อหน้า ข้อเขียน จนกระทั่งถึงระดับความหมาย นักการศึกษาที่มีแนวคิดสนับสนุนทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบน ได้แก่

1.1 แนวคิดของ Gough

Gough มีความเห็นว่า กระบวนการอ่านเริ่มจากการที่ผู้อ่านเพ่งมองตัวอักษร จากนั้นสัญลักษณ์ (icon) หรือตัวแทนสิ่งที่มองเห็นจะถูกถ่ายทอดไปยังสมอง เมื่อสัญลักษณ์เหล่านั้นได้รับการบ่งชี้ว่าเป็นตัวอักษรใดก็就会被แปลงเป็นเสียง แล้วเมื่อแต่ละคำได้รับการระบุว่าเป็นคำใดก็就会被นำไปเก็บไว้ในหน่วยความจำหลัก (primary memory) ซึ่งเป็นที่เก็บคำต่อๆ ไปจนได้รับการยืนยันว่าความหมายแรกถูกต้องตามโครงสร้างและเนื้อหาของประโยคที่มีคำนั้น ก็จะถูกส่งต่อไปยังระบบ MERLIN ที่จะกำหนดโครงสร้างประโยคและความหมายจนเป็นที่เข้าใจ แล้วประโยคต่างๆ จะถูกนำไปเก็บไว้ในที่ TPWSGWTAU (The Place Where Sentences Go When They Are Understood) และเมื่อตัวป้อนทั้งหมดในข้อเขียนมาถึงจุดสุดท้ายนี้ก็หมายความว่าข้อเขียนได้รับการอ่านโดยสมบูรณ์แล้ว

Gough เสนอแนะว่าการสอนอ่านควรเริ่มจากการสอนตัวอักษรทีละตัวแล้วจึงสอนคำ เขาให้ความเห็นว่าผู้อ่านควรจัดกลุ่มคำเป็นหน่วยที่มีความหมายและตีความโดยอาศัยความรู้ด้านโครงสร้างประโยค และความรู้ด้านความหมายที่ตนมี ตามความเห็นของ Gough ผู้อ่านไม่ได้คาดเดาคำหากแต่ก้าวไปช้าๆ ทีละขั้นๆ โดยเริ่มจากอ่านตัวอักษรทีละตัวๆ จากซ้ายไปขวา (Gough, 1972 cited in Barnett, 1989)

1.2 แนวคิดของ LaBerge และ Samuels

LaBerge และ Samuels เน้นว่าการประมวลข้อมูลในการอ่านเป็นไปโดยอัตโนมัติ ในขณะที่อ่านนั้นผู้อ่านจะทำหน้าที่ 2 อย่าง คือ ถอดรหัสคำโดยการออกเสียง (decoding) และทำความเข้าใจ (comprehending) LaBerge และ Samuels มีความเห็นว่าองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการของกระบวนการทำความเข้าใจ ได้แก่

- 1.2.1 ความจำเกี่ยวกับสิ่งที่เห็น
- 1.2.2 ความจำเกี่ยวกับเสียง
- 1.2.3 ความจำเกี่ยวกับความหมาย
- 1.2.4 ความจำเกี่ยวกับเหตุการณ์
- 1.2.5 ความใส่ใจ หรือ สนใจในสิ่งที่อ่าน

LaBerge และ Samuels เชื่อว่าการอ่านจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ ถ้าผู้อ่านไม่ต้องใส่ใจกับการออกเสียงมากเกินไปจะทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น แต่ถ้าผู้อ่านมีข้อจำกัดเรื่องการออกเสียงคำ ต้องไปใส่ใจกับการออกเสียง ก็จะทำให้การทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านนั้นน้อยลงไปด้วย (LaBerge and Samuels, 1974 cited in Barnett, 1989)

1.3 แนวคิดของ Carver

เป็นแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องการทำความเข้าใจในการอ่าน และเรื่องการทำความเข้าใจในการอ่านและการฟัง (rauding) Carver มีความเห็นว่าในขณะที่อ่านนั้นผู้อ่านกำลังพูดคำเหล่านั้นกับตัวเอง และการพูดกับตัวเองเช่นนี้จะช่วยให้ทำความเข้าใจได้ดีขึ้น (Carver, 1977-78 cited in Barnett, 1989)

แนวคิดของ Carver มีส่วนช่วยอธิบายว่า การอ่านในฐานะที่เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นแตกต่างจากการอ่านในฐานะที่เป็นภาษาที่หนึ่ง เพราะผู้อ่านยังไม่ได้มีพัฒนาการด้านระบบเสียงอย่างเต็มที่เหมือนภาษาที่หนึ่งในขณะที่เริ่มอ่าน ดังนั้นทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบนที่กระบวนการอ่านขึ้นอยู่กับกระบวนการอ่านออกเสียง หรืออ่านในใจให้ตนเองฟังนั้นไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับกระบวนการอ่านในฐานะที่เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้

2. ทฤษฎีการอ่านรูปแบบบนลงล่าง (Top-down Models)

ทฤษฎีการอ่านรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่เน้นว่ากระบวนการอ่านเริ่มที่ตัวผู้อ่านไม่ใช่สิ่งพิมพ์ (reader-driven) การอ่านเริ่มต้นจากการที่ผู้อ่านไม่รู้ทั้งหมด จึงใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่านมาทำความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านและสร้างความหมายใหม่ที่เกี่ยวข้องขึ้นมา มีผู้ที่สนับสนุนทฤษฎีการอ่านรูปแบบนี้ ได้แก่

2.1 แนวคิดของ Goodman

Goodman ให้คำนิยามการอ่านว่า หมายถึง "ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและภาษาเขียนซึ่งผู้อ่านพยายามสร้างสารจากผู้เขียนขึ้นมาใหม่" และกล่าวว่าการอ่านเป็น “เกมการเดาภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา” (psycholinguistic guessing game) รูปแบบการอ่านของ Goodman แสดงว่าผู้อ่านนำความรู้ด้านวากยสัมพันธ์และความหมายมาใช้ และระบุว่ากระบวนการในการอ่านมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ การคาดเดา (predicting) การสุ่มตัวอย่าง (sampling) การยืนยัน (confirming) และการแก้ไข (correcting) นั่นคือ เริ่มจากการที่ผู้อ่านคาดเดาโครงสร้างไวยากรณ์ของสิ่งที่อ่าน ใช้ความรู้ทางภาษาและให้มโนทัศน์ด้านความหมายจากโครงสร้างประโยคนั้น หลังจากนั้นก็จะสุ่มตัวอักษรมาเพื่อยืนยันว่าที่คาดเดาไว้นั้นถูกต้องแล้ว โดยที่ผู้อ่านจะไม่เห็นทุกตัวอักษรหรือทุกคำ

ที่ปรากฏอยู่ ยิ่งผู้อ่านมีความสามารถด้านวากยสัมพันธ์และด้านความหมายมากเท่าไรก็จะยิ่ง “เลือก” สุ่มมากเท่านั้น เมื่อสุ่มตัวอักษรแล้ว ผู้อ่านจะยืนยันความถูกต้องของสิ่งที่ตนคาดเดา หรือไม่ก็จะแก้ไขความเข้าใจใหม่ถ้าหากสิ่งที่เห็นนั้นไม่สมเหตุสมผล หรือถ้าตัวอักษร (graphic input) ที่เห็นนั้นไม่ใช่ตัวอักษรที่คาดเดาเอาไว้ (Goodman, 1968 cited in Barnett, 1989)

2.2 แนวคิดของ Smith

Smith จะเน้นบทบาทของความหมายและความจำเป็นของผู้อ่านในการคาดเดาขณะอ่าน Smith มีความเห็นว่าลักษณะเฉพาะของการอ่านมี 4 ประการคือ (1) การอ่านมีเป้าหมายว่าจะอ่านไปเพื่ออะไร (2) การอ่านจะต้องมีการเลือกสิ่งที่จะอ่าน (3) การอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจ และ (4) การอ่านคือการคาดเดา (Smith, 1971 cited in Barnett, 1989)

แนวคิดของทั้ง Goodman และ Smith มีความเห็นในแนวทางเดียวกันว่าผู้อ่านมีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจในสิ่งที่เขาอ่าน และจะเห็นได้ว่าตามทฤษฎีการอ่านรูปแบบบนลงล่างนั้น เมื่อผู้อ่านภาษาที่สองที่เป็นผู้ใหญ่มีความเชี่ยวชาญในภาษาแม่ของตนเองแล้ว มีความสามารถในการคาดเดาส่งที่อ่านและมีความรู้ทั่วไปที่กว้างขวาง ซึ่งสิ่งเหล่านั้นจะมีบทบาทสำคัญต่อการช่วยให้ผู้อ่านเหล่านั้นทำความเข้าใจในการอ่านได้ดี แต่ทฤษฎีการอ่านรูปแบบบนลงล่างก็ยังมีข้อด้อยหากจะนำมาอธิบายกระบวนการอ่านของผู้อ่านภาษาต่างประเทศ ซึ่งยังมีข้อจำกัดเรื่องคำศัพท์ที่ไม่รู้จักเป็นจำนวนมาก

3. ทฤษฎีการอ่านรูปแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Models)

ทฤษฎีการอ่านรูปแบบปฏิสัมพันธ์ อาจกล่าวได้ว่าเป็นรูปแบบผสมผสานที่น่าจะเหมาะสมจุดเด่นของรูปแบบล่างขึ้นบนและบนลงล่างมารวมกัน และลดจุดอ่อนของทั้งสองรูปแบบนี้ แนวคิดนี้จะให้ความสำคัญกับทั้งความรู้เดิมของผู้อ่านและตัวสิ่งพิมพ์ ทฤษฎีนี้เชื่อว่า โดยปกติแล้วผู้อ่านจะมีบทบาททั้งเชิงรุกและเชิงรับระหว่างกระบวนการอ่าน ถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับข้อเขียนที่อ่านมาก ก็จะคาดเดาเกี่ยวกับข้อเขียนได้มาก ทำให้ใช้ร่องรอยในข้อเขียน (text clue) ในการอ่านน้อยลง แต่ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับข้อเขียนที่อ่านน้อยหรือไม่มีเลย ทำให้ไม่สามารถคาดเดาส่งที่จะอ่านได้ ก็จะต้องพึ่งพาข้อมูลในสิ่งพิมพ์นั้นมากขึ้นเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ผู้ที่สนับสนุนทฤษฎีการอ่านรูปแบบนี้ ได้แก่

3.1 แนวคิดของ Rumelhart

Rumelhart มีความคิดเห็นว่าการอ่านคือกระบวนการ “รับรู้” และ “ทำความเข้าใจ” ในขณะเดียวกัน อีกทั้งกระบวนการการอ่านเป็นผลผลิตของการนำเอาความรู้จากทุกแหล่งความรู้มาประยุกต์ใช้ ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านโครงสร้างประโยค ความรู้ด้านความหมาย ความรู้ด้านการสะกดตัวอักษร และความรู้ด้านคำศัพท์ (Rumelhart, 1977 cited in Barnett, 1989)

3.2 แนวคิดของ Stanovich

Stanovich เชื่อว่า ปัญหาของรูปแบบล่างขึ้นบนและบนลงล่าง อาจแก้ไขได้ด้วยรูปแบบปฏิสัมพันธ์ชดเชย (Interactive-Compensatory Model) เพราะว่าการอ่านแบบล่างขึ้นบนไม่ปล่อยให้ขึ้นการประมวลผลในระดับที่สูงกว่าที่มีอิทธิพลต่อการประมวลผลในระดับที่ต่ำกว่า และรูปแบบการอ่านแบบบนลงล่างก็ไม่คำนึงถึงสถานการณ์ที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่อ่านน้อยมากจนไม่อาจคาดเดาได้ แต่รูปแบบปฏิสัมพันธ์ชดเชยนั้น ความแข็งแกร่งในด้านหนึ่งอาจชดเชยความอ่อนด้อยอีกด้านหนึ่งได้ เช่น ผู้อ่านบางคนอาจใช้ความแข็งแกร่งด้านความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคมาชดเชยความอ่อนด้อยด้านการสะกดคำ หรือ ผู้อ่านภาษาที่สองบางคนอาจใช้ความแข็งแกร่งทางด้านทักษะและกลยุทธ์การอ่านภาษาที่หนึ่งของตนมาชดเชยความอ่อนด้อยด้านความรู้ทางภาษาที่สอง (Stanovich, 1980 cited in Barnett, 1989)

3.3 แนวคิดของ Rumelhart และ McClelland

Rumelhart และ McClelland ต่อยอดความคิดเกี่ยวกับรูปแบบการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์แบบดั้งเดิมตามแนวคิดของ Rumelhart โดยสร้างรูปแบบการประมวลผลแบบกระจายและแบบขนาน (Parallel Distributed Processing (PDP) Model) Rumelhart และ McClelland อธิบายว่ารูปแบบการรับรู้ของมนุษย์จะตระหนักรู้ข้อมูลต่างๆและกระบวนการต่างๆจะปรากฏขึ้นในใจในขณะเดียวกัน ซึ่งแต่ละส่วนจะมีบทบาทและมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน กระบวนการทำความเข้าใจเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบจำนวนมากที่เรียกว่า ‘หน่วย’ (unit) ซึ่งแต่ละหน่วยจะส่งสัญญาณกระตุ้น (excitatory signals) และสัญญาณยับยั้ง (inhibitory signals) ไปยังหน่วยอื่นๆ (Rumelhart and McClelland, 1986 cited in Barnett, 1989)

3.4 แนวคิดของ Kintsch and van Dijk

ในขณะที่รูปแบบทฤษฎีการอ่านอื่นๆ มักจะสร้างสมมุติฐานโดยเริ่มจากตัวข้อเขียน (text) แต่ Kintsch และ van Dijk มองว่าผู้อ่านเป็นผู้สร้างข้อเขียนของตนขึ้นมาจากข้อเขียนที่เขาอ่าน และจะพิจารณาโครงสร้างความหมายของข้อเขียนในแง่ของโครงสร้างจุลภาค (microstructure) และโครงสร้างมหภาค (macrostructure) โครงสร้างจุลภาค หมายถึงโครงสร้างความหมายในระดับโครงสร้างประโยค ส่วนโครงสร้างมหภาค หมายถึงโครงสร้างความหมายของข้อเขียนแบบองค์รวม โดยมีกฎเชื่อมโยงทางความหมาย (macrorules) ซึ่งจะจัดการเชื่อมโยงความหมายไปตามระดับที่สมเหตุสมผล (Kintsch and van Dijk, 1978 cited in Barnett, 1989)

3.5 แนวคิดของ Just and Carpenter

แนวคิดของ Just and Carpenter (1980) อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการทำความเข้าใจการอ่านโดยเน้นที่การศึกษากการเคลื่อนไหวของผู้อ่าน จากการศึกษาของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าผู้อ่านพยายามตีความคำที่มีความหมาย (content word) ทันทีที่ผู้อ่านมองเห็นคำๆ นั้น ไม่ใช่ต้องรอจนกระทั่งอ่านไปหลายๆ คำเสียก่อน และระยะเวลาที่สายตาเพ่งอยู่ที่คำจะเป็นกรณีบังชี้โดยตรงว่านั่นคือระยะเวลาประมวลผลคำๆ นั้น Just and Carpenter นิยามกระบวนการทำความเข้าใจการอ่านว่ามี 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) มองคำต่อไปและอนุมานลักษณะทางกายภาพของคำๆ นั้น (2) มองคำๆ นั้นในฐานะที่เป็นคำหนึ่งและเปรียบเทียบกับคำศัพท์ที่มีในใจ (3) กำหนดการก (case) ของคำนั้น เช่น ประธาน กรรม ฯลฯ (4) เชื่อมโยงคำๆ นั้นกับคำอื่นๆ ที่เหลือ (5) สรุปความหมายของประโยคนั้นเมื่ออ่านครบทุกคำเรียบร้อยแล้ว (Just and Carpenter, 1980 cited in Barnett, 1989)

3.6 แนวคิดของ Anderson and Pearson

แนวคิดนี้อธิบายวิธีที่คนสะสมข้อมูลไว้ในใจ และวิธีใช้ข้อมูลความรู้ที่มีอยู่มาช่วยในการหาความรู้ใหม่ ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความรู้ที่สะสมเป็นทุนเดิม หรือ สกีม (schema) ซึ่งหมายถึง เครือข่ายความคิดในสมองซึ่งมีการจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีอยู่ ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการคาดคะเนตีความข้อมูลใหม่และปรับปรุงข้อมูลใหม่ให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ แล้วเก็บข้อมูลนั้นไว้ใช้ต่อไป ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับความรู้เดิมของผู้อ่าน (prior background knowledge) เพราะถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้มาก

การที่ผู้อ่านสามารถนำข้อมูลในสกีมาคาดคะเนข้อมูลใหม่ได้ จะช่วยให้ผู้อ่านอ่านเรื่องนั้นๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น โดยยึดสิ่งที่รู้แล้วหรือความรู้เดิมเป็นหลักแล้วทดสอบการเดาหรือการคาดคะเน ในขณะที่อ่าน (Anderson and Pearson, 1984 cited in Barnett, 1989)

3.7 แนวคิดของ Pearson and Tierney (1984 cited in Barnett, 1989)

แนวคิดนี้อธิบายถึงกระบวนการอ่านว่าเป็นการที่ผู้อ่านสร้างความหมายของข้อเขียนขึ้นมาจากความเข้าใจของตนเอง และในกระบวนการอ่านนั้นตัวผู้อ่านมีบทบาทเชิงปฏิสัมพันธ์ 4 ประการ ได้แก่ เป็นผู้วางแผน (planner) ผู้แต่ง (composer) ผู้เรียบเรียง (editor) และผู้ตรวจสอบ (monitor) ในฐานะผู้วางแผน ผู้อ่านจะกำหนดเป้าหมายในการอ่าน ระดมความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่เหมาะสมมาช่วยในการทำความเข้าใจข้อเขียนนั้น และเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผู้เขียนมากน้อยเพียงใด ในฐานะผู้แต่ง ผู้อ่านจะค้นหาความสอดคล้องของข้อเขียน ในฐานะผู้เรียบเรียง ผู้อ่านจะต้องตรวจสอบการตีความข้อเขียนนั้น อาจจะต้องมีการกลับไปอ่านใหม่ อธิบายเพิ่มเติม หรือตั้งคำถามกับตัวเองว่าการตีความอย่างไรจึงจะถูกต้องเหมาะสม และท้ายที่สุดการเป็นผู้ตรวจสอบนั้น หมายความว่าในกระบวนการอ่าน บทบาทของการเป็นผู้วางแผน ผู้แต่ง ผู้เรียบเรียง จะมีความโดดเด่นในจังหวะที่ต่างกัน ผู้อ่านในฐานะผู้ตรวจสอบจะต้องคอยพิจารณาว่าในจังหวะใด บทบาทของผู้วางแผน ผู้แต่ง หรือผู้เรียบเรียง จึงควรมีอิทธิพลมากกว่า ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าทฤษฎีนี้ถือว่ากระบวนการอ่านเริ่มที่ตัวผู้อ่าน (reader-driven) (Pearson and Tierney, 1984 cited in Barnett, 1989)

ทฤษฎีการอ่านรูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่ถือว่ากระบวนการอ่านเริ่มที่ตัวผู้อ่านมีอิทธิพลต่อทฤษฎีการอ่านภาษาที่สองเป็นอย่างมากโดยเฉพาะทฤษฎีสคีมา (schema theory) ทฤษฎีการอ่านรูปแบบปฏิสัมพันธ์ ถือว่าความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมีบทบาทสำคัญต่อการทำความเข้าใจ แต่ก็ไม่ได้ละเลยความสำคัญของข้อเขียนหรือตัวอักษร

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยึดถือทฤษฎีการอ่านรูปแบบปฏิสัมพันธ์ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง โดยถือว่าในการสอนการอ่านนั้นควรให้ผู้อ่านรู้จักจัดกลุ่มคำเป็นหน่วยที่มีความหมายและตีความโดยอาศัยความรู้ด้านโครงสร้างประโยค รวมทั้งรู้จักคาดเดาความหมายของสิ่งที่อ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียนด้วย

การสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

Irwin (2007) กล่าวว่าในขณะที่เราอ่านและทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นมีกระบวนการที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันอย่างน้อย 5 กระบวนการด้วยกัน คือ กระบวนการจุลภาค (microprocess) กระบวนการบูรณาการ (integrative processes) กระบวนการมหภาค (macroprocesses) กระบวนการขยายความคิด (elaborative processes) และกระบวนการตระหนักรู้ (metacognitive processes) Irwin มีความเห็นว่าการสอนการอ่าน ผู้สอนจะต้องช่วยให้นักเรียนเข้าใจ กระบวนการดังกล่าว และฝึกฝนนักเรียนให้มีทักษะครบถ้วนทั้ง 5 กระบวนการ วิธีการสอนแต่ละกระบวนการได้แก่

1. กระบวนการจุลภาค (microprocess)

1.1 การทำให้เป็นกลุ่ม (chunking)

ผู้สอนต้องช่วยให้นักเรียนมองการอ่านว่าเป็นการสร้างความหมาย นักเรียนควรฝึกฝนการจับกลุ่มคำ หรือ วลีให้มีความหมาย ดังเช่นตัวอย่างเรื่องที่น่าสนใจใหม่เป็นส่วนๆ สำหรับการฝึก chunking ในภาพที่ 1

One day	She wanted one
a little girl	that looked
decided	just like her.
that she wanted	

ภาพที่ 1 ตัวอย่างเรื่องที่น่าสนใจใหม่เป็นส่วนๆ สำหรับการฝึก chunking

ที่มา: Irwin (2007: 44)

1.2 การเลือกระดับจุลภาค (microselection)

ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนฝึกฝนการเลือกรายละเอียดที่สำคัญจากประโยค อาจจะโดยการเล่นเกม หรือ การอภิปรายในชั้นเรียน เช่น

The red balloon slowly disappeared into the blue sky.

ข้อมูลสำคัญคือ The balloon disappeared.

The boy whom many of us called Gus was caught by the men in blue who had been chasing him.

ข้อมูลสำคัญคือ Gus was caught by the police.

2. กระบวนการบูรณาการ (integrative processes)

2.1 การทำความเข้าใจคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกัน (understanding anaphora)

ในการเรียนการสอน ผู้สอนควรตั้งคำถามที่ต้องการคำตอบจากนักเรียน ซึ่งแสดงถึงทำความเข้าใจคำที่อ้างอิงถึงสิ่งเดียวกันในข้อเขียนที่อ่าน กิจกรรมสำหรับฝึกนักเรียนอาจจะอยู่ในรูปแบบ การเติมคำ (anaphoric cloze) การโยง (tying it together) และการทำให้ประโยคกระชับยิ่งขึ้น (make it shorter) ตัวอย่างเช่น

การเติมคำ (anaphoric cloze)

Jack went to the store. bought some candy.

การโยง (tying it together)

Jack went to the store. **He** bought some candy.

การทำให้ประโยคกระชับยิ่งขึ้น (make it shorter)

i. Jack, Sally, and Sue went to the store.

ii. Jack, Sally, and Sue bought some candy.

แก้ไขเป็น Jack, Sally, and Sue went to the store. They bought some candy.

2.2 การทำความเข้าใจการเชื่อมโยงในวลีและประโยค (understanding connectives)

มโนคติเกี่ยวกับการเชื่อมโยง (connective concepts) หมายถึงมโนคติที่เชื่อมโยงเหตุการณ์ 2 เหตุการณ์ไว้ด้วยกัน ทำให้วลีหรือประโยคต่างๆอาจถูกผูกโยงเข้าด้วยกันด้วยมโนติดังกล่าว การเชื่อมโยงนั้นอาจสังเกตเห็นได้ชัดเจนจาก การใช้คำเชื่อม (conjunction) การแสดงความต่าง (contrast) การแสดงเงื่อนไข (condition) ฯลฯ เช่น

It was raining, **but** John went to the game. หรือ

John went to the game, **although** it was raining.

แต่ในบางกรณีกำเชื่อมก็ไม่ได้ปรากฏให้ผู้อ่านเห็นตรงๆ แต่ว่ามีมโนติของการเชื่อมโยงแฝงอยู่ เช่น ประโยค 2 ประโยคต่อไปนี้ที่ผู้เขียนบอกเป็นนัยโดยที่ไม่ได้ใช้คำเชื่อมบอกไปตรงๆว่าทั้งสองประโยคนี้เชื่อมโยงเป็นเหตุเป็นผลกัน

Mary had a stomachache.

She ate too much.

2.3 การเติมข้อมูลสำคัญที่ไม่ได้ระบุไว้ (slot-filling inferences)

หลายๆ ครั้งที่ผู้อ่านจะต้องเติมความคิดเกี่ยวกับข้อมูลสำคัญที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ตรงๆในข้อเขียน เช่น

John went to the restaurant.

จากประโยคข้างบนน่าจะบอกเป็นนัยได้ว่า He was hungry.

3. กระบวนการมหภาค (macroprocesses)

เป็นกระบวนการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านในภาพรวมทั้งหมด เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านสร้างหรือเลือกกลุ่มความคิดที่สรุปสิ่งที่อ่าน เพื่อช่วยในการรำลึกเรื่องราวที่ได้อ่านมา ผู้สอนต้องสอนนักเรียนให้รู้ว่าจะใช้รูปแบบการเรียบเรียงข้อเขียนให้เป็นประโยชน์ต่อการเลือกข้อมูลสำคัญเพื่อสรุปเรื่องราวที่อ่านทั้งหมดได้อย่างไร

3.1 การเรียบเรียง (organizing)

3.1.1 ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างเรื่อง (story grammar)

เมื่อผู้อ่านจะบอกเล่า หรือ เขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่อง (story) ที่อ่าน เช่น นิยาย นิทาน ฯลฯ ผู้อ่านมักจะสรุปจากกลุ่มข้อมูลหลัก ซึ่งมักจะเป็นโครงสร้างหลักในการเขียนเรื่องโดยทั่วไป ได้แก่ ฉาก (setting) เหตุการณ์เริ่มเรื่อง (initiating event) การตอบสนองภายใน (internal response) การปฏิบัติหรือการกระทำ (attempt) ผลที่เกิดขึ้นหลังจากพฤติกรรมนั้น (consequences) และปฏิกิริยาตอบสนอง (reaction)

3.1.2 ความเข้าใจรูปแบบการเรียบเรียงในงานเขียนเชิงอธิบาย (expository materials)

ผู้อ่านที่ใช้รูปแบบการเรียบเรียงในงานเขียนเชิงอธิบายเพื่อเรียบเรียงความคิดความจำเกี่ยวกับงานเขียนนั้น จะสามารถจดจำสิ่งที่อ่านได้ดีกว่าผู้อ่านที่ไม่ได้ใช้วิธีดังกล่าว ตัวอย่างรูปแบบการเรียบเรียงในงานเขียนเชิงอธิบาย เช่น

Description

- Define A
- Describe A
- List the features of A
- List the event in order

Explanation

- Explain A
- Explain the cause(s) of A
- Explain the effect(s) of A

3.2 การสรุป (summarizing)

ขั้นตอนสำคัญในการสรุปประเด็นสำคัญเรื่องทีอ่าน ได้แก่

3.2.1 ตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนและไม่สำคัญออกไป (deletion)

3.2.2 หาคำที่ใช้โดยทั่วไป (general terms) มาแทนกลุ่มข้อมูลจำเพาะในเนื้อเรื่องทีอ่าน (superordination)

3.2.3 เลือกเก็บประโยคที่เป็นใจความสำคัญของสิ่งที่อ่านไว้ (selection)

3.2.4 สร้างข้อความที่เป็นการสรุปใจความให้เห็นชัดเจน (invention)

4. กระบวนการขยายความคิด (elaborative processes)

ในการอ่าน ผู้อ่านไม่ได้เพียงแต่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น หากแต่มีการขยายความคิดของตนด้วย ซึ่งผู้อ่านแต่ละคนก็อาจจะขยายความคิดออกไปต่างกัน เหตุผลของการขยายความคิดในการอ่านก็เพื่อทำให้จดจำเรื่องราวได้ดีขึ้น และเพื่อเพิ่มอรรถรสในการอ่าน การขยายความคิดอาจทำได้โดย การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การนำข้อมูลมาบูรณาการกับความรู้เดิมของผู้อ่าน การสร้างภาพในใจ การแสดงความรู้สึกต่อเรื่องราวหรือตัวละคร และการตอบคำถามโดยใช้กระบวนการคิดระดับสูง ได้แก่ การนำไปประยุกต์ใช้ (application) การวิเคราะห์ (analysis) การสังเคราะห์ (synthesis) และการประเมิน (evaluation)

5. กระบวนการตระหนักรู้ (metacognitive processes)

การตระหนักรู้ (metacognition) หมายถึงการเลือก การประเมิน และการปรับกลยุทธ์ในการทำความเข้าใจเพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะของตน กระบวนการตระหนักรู้มีดังนี้

5.1 การตรวจสอบความเข้าใจ (comprehension monitoring)

ผู้อ่านต้องประเมินตนเองให้ได้ว่ากระบวนการทำความเข้าใจเรื่องที่กำลังอ่านอยู่นั้นถือว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ถ้าล้มเหลวก็ต้องเลือกกลยุทธ์ใหม่มาแก้ไขปัญหา โดยทั่วไปสิ่งที่ผู้สอนควรสอนนักเรียน ได้แก่

5.1.1 วิธีที่นักอ่านที่ดีใช้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของตน เช่น นักอ่านที่ดีจะรู้ว่าตนล้มเหลวในการทำความเข้าใจเมื่อ ไม่เข้าใจคำศัพท์ ดีความประโยคไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าประโยคนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆอย่างไร ฯลฯ

5.1.2 วิธีการแก้ปัญหาเมื่อประสบปัญหาไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ได้แก่

- ก. ไม่ต้องไปสนใจจุดนั้น แล้วอ่านต่อไป
- ข. อย่าเพิ่งด่วนสรุปความหมายของสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ
- ค. ตั้งสมมุติฐานความหมายที่น่าจะเป็นไปได้
- ง. อ่านส่วนที่ไม่เข้าใจซ้ำอีกครั้ง
- จ. อ่านข้อความส่วนที่อยู่ก่อนข้อความที่ไม่เข้าใจซ้ำอีกครั้ง
- ฉ. ค้นหาหรือสอบถามจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ

5.2 การปรับกลยุทธ์ (adjusting strategies)

การปรับกลยุทธ์ในที่นี้ หมายถึงการตัดสินใจปรับกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับบริบทการอ่านในขณะนั้น

5.3 การอ่านเพื่อการจดจำ (reading for remembering)

นักอ่านที่ดีจะหยุดอ่านและปรับกลยุทธ์ในการอ่านเมื่อประสบปัญหาในการทำ ความเข้าใจ นักอ่านเหล่านั้นจะเลือก ประเมิน และปรับกลยุทธ์เพื่อ “จดจำ” ส่วนใดส่วนหนึ่งที่เขา กำลังอ่าน กระบวนการต่างๆที่เกิดขึ้นหลังการอ่านไม่ว่าจะเป็นการสรุป การขยายความคิด ฯลฯ ล้วนแต่เป็นตัวอย่างที่เห็น ได้ชัดของกระบวนการที่ผู้อ่านเลือกนำมาใช้เพื่อเรียกความทรงจำ

ในการทบทวนครั้งนี้ ผู้วิจัยเน้นการทำชุดฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจและ มีโอกาสฝึกฝนทักษะที่เกี่ยวกับกระบวนการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะซึ่งนักเรียนพบว่าเป็น ปัญหาและมีผลกระทบต่อการทำความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน อีกทั้งครูผู้สอนจะต้องทำการ วินิจฉัยนักเรียนและปรับเปลี่ยนกระบวนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนตลอดการเรียน การสอน ดังที่ Walker (2008) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนการอ่านที่เรียกว่า การสอนแบบวินิจฉัย (diagnostic teaching) ซึ่งครูจะต้องใช้ทั้งการประเมินผล (assessment) และการสอน (instruction) ในการคาดคะเนว่าควรจะมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อช่วยในการวางแผนให้เด็ก มีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น Walker มีความเห็นว่าการสอนการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา ด้านการอ่านนั้น ผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วย เพราะนักเรียนแต่ละคน จะมีจุดแข็งจุดอ่อนที่ต่างกัน นอกจากนี้ครูควรใช้จุดแข็งที่นักเรียนมีอยู่ (อาจจะเป็นความรู้ ประสบการณ์เดิม หรือกลยุทธ์ในการอ่าน) มาเป็นประโยชน์ในการขยายความรู้ความเข้าใจ ให้กับนักเรียน

ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการแสวงหาความรู้ในยุคปัจจุบัน มีผู้กล่าวถึงประเด็นที่เป็นปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ นักเรียนที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Beare (1997) พบว่าปัญหาหนึ่งของทักษะการอ่านก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจ ในสิ่งที่อ่าน บางครั้ง การที่นักเรียนออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูกต้องอาจนำไปสู่ความเข้าใจที่ผิดพลาด Beare เสนอแนะให้ครูใช้วิธีการออกเสียงคำเป็นคู่ โดยที่คำคู่เหล่านั้นมีความแตกต่างกันเพียง 1 หน่วย เสียง หรือที่เรียกว่า minimal pairs เช่น คำว่า “let” กับ “lit” เพื่อช่วยเหลือนักเรียนเรื่องการออกเสียง

คำ และการจดจำคำศัพท์ ด้วยวิธีการ minimal pairs นี้ นักเรียนจะสามารถแยกความแตกต่างระหว่างเสียงสระ 2 เสียงดังตัวอย่างที่กล่าวมาได้ ซึ่งจะนำไปสู่การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้น

Clarke and Nation (2002) มีความเห็นว่าทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์เป็นปัญหาใหญ่ของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา แม้ว่าทักษะการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทจะเป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปว่าเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์ แต่ก็ยังมีการทำวิจัยในประเด็นนี้น้อยมาก และมีการจัดทำคู่มือชี้แนะแนวทางการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทอื่นจะเป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้เรียนน้อยมากเช่นกัน Clarke and Nation เสนอแนะกลยุทธ์ในการเดาความหมายของคำศัพท์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ 1) ระบุหน้าที่ของคำ (part of speech) คำนั้น 2) ดูโครงสร้างทางไวยากรณ์ 3) ศึกษาบริบทโดยรอบ และ 4) เดาคำศัพท์และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

Gifu Prefectural Board of Education (2005) กล่าวถึงนักเรียนในประเทศญี่ปุ่นว่า นักเรียนหลายคนเชื่อว่าตนจำเป็นต้องรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกตัวจึงจะสามารถอ่านเนื้อหาภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้ และถ้าหากครูเอาสื่อสิ่งพิมพ์ที่นักเรียนไม่เคยอ่านมาก่อนให้นักเรียนอ่าน สิ่งนี้นักเรียนมักจะปฏิบัติคือ

- อ่านอย่างช้ามาก และพิจารณาคำศัพท์ไปทีละตัว
- แปลไปทีละคำๆ และเขียนคำแปลไว้เหนือตัวอักษรภาษาอังกฤษ
- ถ้าพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก นักเรียนก็จะเปิดพจนานุกรม (dictionary) หรือไม่เช่นนั้นก็จะหยุดอ่านไปเลย

Gifu Prefectural Board of Education มีความเห็นว่าการอ่านจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าหากนักเรียนทำความเข้าใจไปทีละวลี (phrase) หรือเป็นกลุ่มคำ มากกว่าที่จะทำความเข้าใจไปทีละคำ และควรจะมีมุ่งความสนใจไปยังสิ่งที่นักเรียนพอจะทำความเข้าใจได้มากกว่าที่จะมัวกังวลกับสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ นักเรียนต้องไม่ลังเลที่จะเดาความหมายของสิ่งที่ตัวเองไม่รู้โดยอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่ควรรู้ก็คือ การเรียนภาษาอังกฤษเป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีวันจบสิ้น เราจะไม่มีวันรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ครบทุกตัว แม้ว่าจะเป็นเจ้าของภาษาก็ตาม และ

เราไม่จำเป็นต้องเข้าใจคำทุกคำ เราเพียงแค่มองหาส่วนที่เราจะเข้าใจแล้วเดาความหมายของส่วนที่เหลือ

Pearson (2002) มีความเห็นว่าปัญหาหนึ่งของการอ่านก็คือ ปัญหาการทำความเข้าใจ และตีความสิ่งที่อ่าน เพราะบางครั้งผู้เขียนก็มีนัยบางอย่างแอบแฝงกับสิ่งที่พูด บางครั้งก็ไม่ได้หมายความว่าตามตัวอักษรที่เขียนเสมอไป และบางครั้งผู้อ่านก็ต้องใช้วิจารณญาณให้มากในการอ่าน ต้องรู้เท่าทันผู้เขียนด้วย Pearson กล่าวถึงสาเหตุหลัก 4 ประการที่ทำให้เกิดความล้มเหลวในการตีความ ได้แก่

1. นักเรียนไม่มีความรู้และประสบการณ์เดิม (schema) เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมากพอที่จะตีความเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ (schema) เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพียงพอ แต่ผู้เขียนเขียนไม่ชัดเจนพอ หรือ ให้เงื่อนงำ (clue) ไม่เพียงพอสำหรับผู้อ่าน
3. ผู้อ่านตีความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องแต่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เขียน หรือกล่าวได้ว่าผู้อ่านเข้าใจ “เรื่อง” แต่ไม่เข้าใจ “ผู้เขียน”
4. ผู้อ่านตีความตามที่คุณเขียนต้องการ แต่ไม่ได้มีวิจารณญาณของตัวเอง เพราะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ไม่เพียงแต่ตีความไปตามที่คุณเขียนต้องการเท่านั้น แต่ต้องขยายความคิดให้เกินไปจากข้อมูลที่มีอยู่ และประเมินอย่างมีวิจารณญาณ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ทักษะการตีความเป็นเรื่องยาก ผู้อ่านควรจะต้องรู้ตัวอยู่เสมอว่าผู้เขียนมีเป้าหมายในการเขียนอย่างไร และต้องรู้ตัวด้วยว่าผู้เขียนใช้เทคนิคโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้อ่านมีความคิดเห็นโน้มเอียงไปทางใดหรือไม่

Irwin (2007: 41) กล่าวว่าปัญหาหนึ่งเกี่ยวกับทักษะการอ่านคือ นักเรียนไม่สามารถแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายได้ แม้จะเรียนภาษาอังกฤษมาหลายปีแล้วก็ตาม นักเรียนก็ยังใช้วิธีอ่านทีละคำๆ (word-by-word) และสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียนก็คือ นักเรียนมีปัญหาเรื่องการระบุหน้าที่ของคำ (word identification difficulty)

เมื่อนักเรียนบอกไม่ได้ว่าคำที่เห็นอยู่นั้นทำหน้าที่เป็น คำนาม คำกริยา หรือคำคุณศัพท์ การแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้สำหรับนักเรียน

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอยู่หลายประการด้วยกัน ได้แก่ การอ่านออกเสียง การจดจำคำศัพท์ การเดาความหมายของคำศัพท์ การทำความเข้าใจและการตีความสิ่งที่อ่าน การแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย รวมทั้งปัญหาด้านไวยากรณ์ซึ่งส่งผลต่อการแสดงทักษะการอ่านด้วย

การพัฒนาความสามารถโดยเทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง

เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งเป็นที่รู้จักครั้งแรกในช่วงปลายทศวรรษที่ 1950 โดยนักจิตวิทยาชื่อ Jerome Bruner นักจิตวิทยาผู้นี้ใช้คำศัพท์ “scaffolding” เพื่ออธิบายถึงการให้ความช่วยเหลือเด็กเล็กๆ ในการฝึกพูด เมื่อเริ่มกระบวนการฝึกพูด เด็กต้องได้รับความช่วยเหลือจากพ่อ แม่ หรือ ผู้ปกครอง ซึ่งจะต้องจัดหาประสบการณ์ให้เด็กมีโอกาสนสัมผัสโครงสร้างทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น การเล่านิทานก่อนนอน การอ่านออกเสียงให้เด็กฟัง เป็นต้น เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งมีที่มาจากทฤษฎีทางสังคมและแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของ Lev Vygotsky นักจิตวิทยาชาวรัสเซีย ซึ่งงานของเขาได้รับการยอมรับและเผยแพร่หลังจากที่เขาเสียชีวิตเมื่อปี ค.ศ.1930 และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในประเทศแถบตะวันตกในช่วงปี ค.ศ.1950

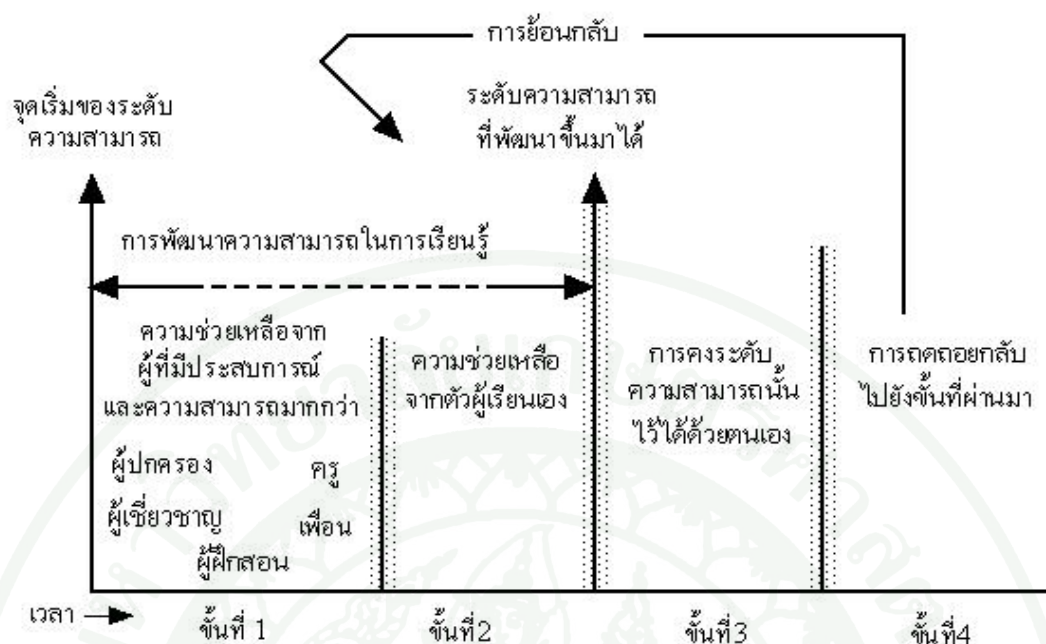
แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของ Vygotsky

Vygotsky (1978 cited in Tryphon and Voneche, 1996) กล่าวว่า แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ (The Zone of Proximal Development) หมายถึง ความแตกต่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริงของเด็กในการที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง และพัฒนาการอย่างเต็มศักยภาพของเขาในการที่จะแก้ปัญหายาได้การชี้แนะจากผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือทำงานหรือทำกิจกรรมกับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้นี้มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคม ซึ่ง Vygotsky ได้อธิบายเอาไว้ว่าความสามารถที่ดีขึ้นของเด็กเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใหญ่จะแสดงให้เห็นความสามารถที่จะก้าวหน้าไปเกินกว่าจุดที่เขาจะสามารถทำ

ได้เพียงลำพังโดยปราศจากความช่วยเหลือของผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตาม Vygotsky (1985) เห็นว่าสิ่งที่
เป็นความช่วยเหลือที่แท้จริงของผู้ใหญ่ก็คือการถามเด็กโดยใช้คำถามที่เหมาะสม ไม่ใช่เพียงแค่
การตอบคำถามเด็กเท่านั้น

Heather (2004) ให้คำอธิบายคำว่า The Zone of Proximal Development (ZPD) ว่าหมายถึง
ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนสามารถทำได้โดยปราศจากความช่วยเหลือและสิ่งที่ผู้เรียน
สามารถทำได้เมื่อได้รับความช่วยเหลือ การที่เด็กทำตามตัวอย่างผู้ใหญ่จะทำให้เด็กค่อยๆ พัฒนา
ความสามารถในการทำภาระงานไปจนกระทั่งสามารถทำได้โดยไม่ต้องให้ผู้ใดช่วยเหลือ คำว่า
The Zone of Proximal Development ก็คือระยะห่างระหว่างระดับพัฒนาการที่แท้จริงของเด็ก
ในการที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเองและระดับพัฒนาการอย่างเต็มศักยภาพของเขาในการที่จะแก้ปัญหา
ภายใต้การชี้แนะจากผู้ใหญ่ หรือในการร่วมมือทำงานหรือทำกิจกรรมกับเพื่อนที่มีความสามารถ
มากกว่า มีการนำเอาแนวคิด ZPD ไปใช้ในการศึกษาโดยเน้นความสำคัญของการชี้แนะแนวทาง
จากผู้ใหญ่ที่จะช่วยสนับสนุนให้เด็กมีการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ เป็นที่รู้จักกันในชื่อ
ของวิธีการสเกฟโฟลด์ิง (Scaffolding) และได้มีผู้อื่นนำแนวคิดนี้ไปพัฒนา หนึ่งในจำนวนนั้นคือ
Ann Brown ซึ่งพัฒนาโปรแกรมการสอนที่มีพื้นฐานบนแนวคิด ZPD หลายโปรแกรม รวมทั้ง
โปรแกรมสอนซ่อมเสริม (reciprocal teaching)

Tharp and Gallimore (1988 cited in North Central Regional Educational Laboratory,
2004) เสนอแผนภาพ (model) แสดงขั้นตอนการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนไว้ใน
หนังสือ Rousing Minds to Life ซึ่งอธิบายได้ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถจากจุดเริ่มต้น
ของความสามารถที่แท้จริงของตนไปจนถึงระดับที่เต็มศักยภาพของผู้เรียนได้ โดยความช่วยเหลือ
ของ ผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน ครู และเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า หลังจากนั้นผู้เรียน
ก็จะยังคงรักษาระดับความสามารถนั้นไว้ด้วยตนเอง และบางคนอาจจะเกิดภาวะถดถอยย้อนกลับ
มาอยู่ที่ระดับความสามารถขั้นที่ผ่านมาแล้วก็เป็นได้ ซึ่งอาจจำเป็นต้องได้รับกระบวนการฝึกอีกครั้ง
หนึ่ง ดังภาพประกอบที่ 2

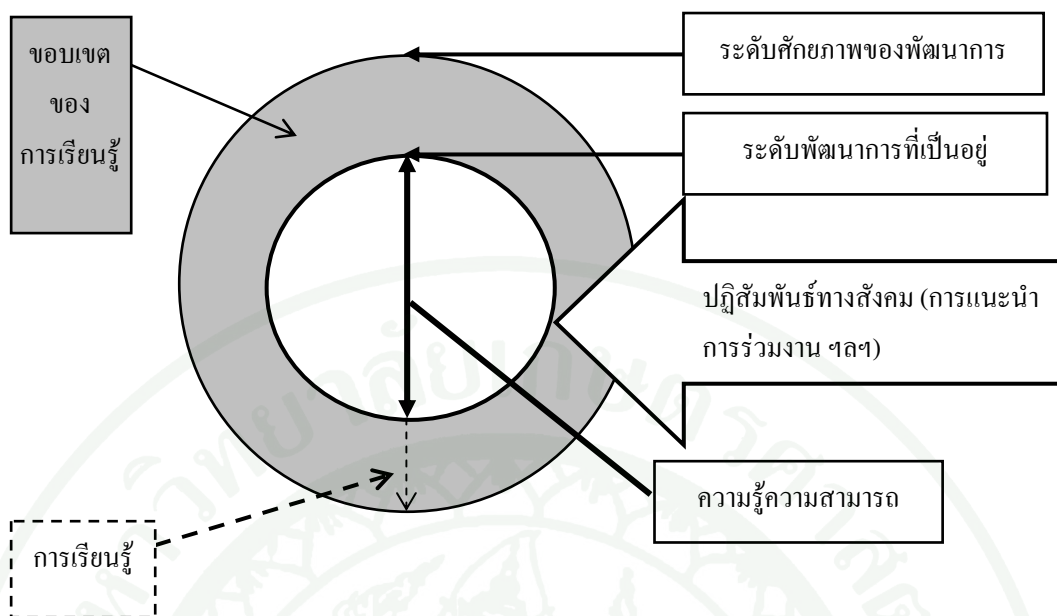

ภาพที่ 2 การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน (The Four-Stage Model of ZPD)

ที่มา: Tharp and Gallimore (1988 cited in North Central Regional Educational Laboratory, 2004)

จากภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่า Vygotsky ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้ใหญ่หรือผู้ที่มีความสามารถมากกว่าในการช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กโดยผ่านการร่วมงานหรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น อันจะทำให้เด็กสามารถพัฒนาระดับความสามารถให้สูงขึ้นได้

จากแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนควรจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพนั้น แนวคิดนี้ได้นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรูปแบบต่างๆ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดขอบเขตของการเรียนรู้กับการจัดการศึกษา จะเห็นได้ว่าการที่ครูจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมใดๆ ก็เพื่อให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนั้นก็คือการจัดการเรียนรู้นั่นเอง ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ (The Zone of Proximal Development)

ที่มา: ชินะพัฒน์ ชื่นแคะชุ่ม (2548)

ความหมายของเทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

คำว่า “สเกฟโฟลดิ้ง” มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “scaffolding” มีผู้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า “สเกฟโฟลดิ้ง” ไว้ดังนี้

Van Der Stuyf (2002) กล่าวว่า Vygotsky ได้นิยามการสอนแบบสเกฟโฟลดิ้งไว้ว่า หมายถึง บทบาทของครูและผู้เกี่ยวข้องที่สนับสนุนพัฒนาการของผู้เรียนและให้ความช่วยเหลือในแง่โครงสร้างเพื่อพยุห้ผู้เรียนก้าวข้ามไปยังระดับความสามารถขั้นต่อไป วิธีการสอนแบบสเกฟโฟลดิ้งจะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพของตนไปจนถึงขีดสูงสุดซึ่งต่างกันไปในแต่ละคน ในการสอนด้วยวิธีสเกฟโฟลดิ้งนั้นผู้ที่มีความสามารถหรือมีประสบการณ์มากกว่าจะช่วยค่อยๆสร้าง “นั่งร้าน” (scaffold) ให้ผู้เรียนค่อยๆพัฒนาศักยภาพของตนไปเรื่อยๆ “นั่งร้าน” นี้จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถบนฐานความรู้เดิมที่มีอยู่และสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ด้วยตนเอง กิจกรรมหรือสิ่งที่จัดให้นักเรียนเรียนรู้ในการเรียนการสอนแบบสเกฟโฟลดิ้งจะเกินเลเยอร์ระดับที่นักเรียนจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง หากแต่ต้องอาศัย

การช่วยเหลือจากครูหรือผู้มีประสบการณ์สูงกว่า ด้วยวิธีการนี้จะเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของวิธีการสแกฟโฟลด์ก็คือ นักรื้อหรือความช่วยเหลือที่ให้กับเด็กนั้นเป็นเพียงสิ่งที่มีให้เพียงชั่วคราวเท่านั้น เมื่อใดที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ครูก็ต้องค่อยๆ ถอนนักรื้อหรือความช่วยเหลือนั้นออกมา เพื่อที่ในที่สุดแล้วผู้เรียนก็จะสามารถกระทำการงานหรือเกิดความคิดรวบยอดได้ด้วยตนเอง (Van Der Stuyf, 2002 cited Chang, Sung and Chen, 2002) เนื่องจากเป้าหมายของการนำเอาวิธีการสแกฟโฟลด์มาใช้ก็คือ เพื่อให้ให้นักเรียนเป็นผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ควบคุมดูแลตัวเองได้ และเป็นผู้ที่แก้ปัญหาได้ (Van Der Stuyf, 2002 cited Hartman, 2002)

Lange (2002) ได้ประมวลความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบสแกฟโฟลด์ โดยศึกษาจากงานของ Harber and Harber (1993) Turnbull *et al.* (1999) และ Hogan and Pressley (1997) และได้ให้คำอธิบายว่าวิธีการสอนแบบสแกฟโฟลด์ คือ การให้การสนับสนุน และช่วยเหลืออย่างเพียงพอที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดมโนทัศน์และเรียนรู้ทักษะต่างๆ ที่ครูสอนได้ ความช่วยเหลือดังกล่าวรวมถึง แหล่งเรียนรู้ ภาระงานที่จะเสริมสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน ต้นแบบ และการชี้แนะแนวทางให้เกิดการพัฒนาความรู้และทักษะทางสังคม โดยความช่วยเหลือที่จัดให้นี้จะค่อยๆ ลดลงเรื่อยๆ เมื่อผู้เรียนพัฒนาทวิวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และเกิดทักษะการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด (cognitive) จิตที่เรียนรู้ (affective) และความชำนาญรู้ด้วยตนเอง ครูจะสามารถช่วยให้นักเรียนทำภาระงานได้สำเร็จและสร้างมโนทัศน์ได้ โดยการให้การสนับสนุน ซึ่งการสนับสนุนนี้ปรากฏได้ในหลายรูปแบบ เช่น การให้เค้าโครง (outline) การให้เอกสารที่อาจชี้นำแนวทางปฏิบัติการงาน การให้ดูภาพชุดต่อเนื่อง (storyboards) หรือ ให้คำถามที่เป็นการแนะนำคำตอบ (key questions)

Lange กล่าวสรุปว่าวิธีการสอนแบบสแกฟโฟลด์จะประกอบด้วย 2 ขั้นตอนหลักๆ นั่นคือ ขั้นตอนแรกเป็นการพัฒนาแผนการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนจากจุดที่นักเรียนมีความรู้ ความสามารถไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเรื่องอื่นๆ แผนการสอนสแกฟโฟลด์จะต้องเขียนอย่างรอบคอบ ต้องจัดลำดับการเรียนรู้สำหรับนักเรียนให้ดี โดยเริ่มจากจุดที่นักเรียนรู้และสามารถทำได้ครูต้องเตรียมพร้อมสำหรับการประเมินการเรียนรู้นักเรียนอย่างต่อเนื่องและต้องเตรียมพร้อมที่จะเชื่อมโยงข้อมูลใหม่ๆ ให้เข้ากับความรู้เดิมของนักเรียน ขั้นตอนที่สองของวิธีการสอนแบบสแกฟโฟลด์คือ การนำแผนการสอนนั้นไปใช้ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ครูต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนในทุกๆ ขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ขั้นแรกของกระบวนการเรียนการสอน ครูควรยกตัวอย่าง หรือแสดงตัวอย่างภาระงานให้นักเรียนเห็นทั้งหมด หลังจากนั้นนักเรียนสังเกตตัวอย่างจากครู นักเรียนก็จะเริ่มฝึกโดย

ทำภาระงานบางส่วนด้วยตนเอง และบางส่วนยังต้องอาศัยคำแนะนำจากครู ครูจะให้ความช่วยเหลือ นักเรียนในระยะแรกๆ และประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อนักเรียนมีประสบการณ์ มากขึ้น และเข้าใจข้อมูลใหม่ๆ หรือภาระงานแล้ว ครูก็จะเพิ่มความซับซ้อนของกิจกรรมให้มากขึ้น และค่อยๆ ลดความช่วยเหลือลง เมื่อสิ้นสุดแผนการสเกฟโฟลดิ้ง นักเรียนจะสามารถทำภาระงาน ทั้งหมดได้ด้วยตนเอง หรือ อาศัยความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อย

จากที่มีผู้ให้ความหมายไว้ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เทคนิคสเกฟโฟลดิ้งเป็นการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ผู้สอนให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน กิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของนักเรียน มุ่งให้นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมและบรรลุจุดประสงค์ของกิจกรรมเป็นลำดับจากง่ายไปยาก หรือ ซับซ้อนน้อยไปจนกระทั่งซับซ้อนมากขึ้นในครั้งต่อไป จนนักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วย ตนเองในที่สุด

แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

Echevarria, Vogt and Short (2004) เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคสเกฟโฟลดิ้งที่ครู สามารถนำไปใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน โดยแบ่งเทคนิคสเกฟโฟลดิ้งเป็น 3 ประเภทหลัก ซึ่งแต่ละประเภทจะประกอบด้วยวิธีย่อยๆ ดังต่อไปนี้

1. เทคนิคสเกฟโฟลดิ้งด้านคำพูด (verbal scaffolding) จะเน้นที่การพัฒนาภาษา ประกอบด้วย

1.1 การถอดความ (paraphrasing)

1.2 การคิดออกเสียง (think-alouds)

1.3 การให้คำนิยามบริบท (contextual definition) เสริมเข้าไป

1.4 การตั้งคำถามโดยยึดหลักของ Bloom (Bloom Taxonomy)

1.5 การเขียนบอกบท (prompts)

1.6 การให้ผู้เรียนเห็นข้อความที่เป็นตัวหนังสือ (written text) หลังจากที่ได้ยินข้อความที่เป็นเสียงพูด (oral text)

1.7 การขยายและต่อเติมรายละเอียดคำตอบของนักเรียน

1.8 การใช้คำอื่นที่มีรากศัพท์เดียวกัน (cognates)

1.9 การใช้คำที่มีความหมายเดียวกัน (synonyms) และคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกัน (antonyms)

1.10 การให้เวลาเพื่อให้นักเรียนคิดอย่างสมเหตุสมผล

1.11 การสอนประโยคที่คุ้นเคยและมีโอกาสได้ใช้บ่อย เช่น “May I go to the restroom?” “Excuse me.” เป็นต้น

1.12 การอ่านและการออกเสียงอย่างชัดเจนโดยครูผู้สอน และออกเสียงซ้ำๆ ตามความเหมาะสม

1.13 การแก้ไขความถูกต้องอย่างเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนต้องการความกระจ่าง และการให้คำบอกใบ้ (clues) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับบริบทของคำศัพท์นั้น เพื่อเป็นการชี้นำคำตอบ

1.14 การใช้เพลง จังหวะ และคำคล้องจอง

1.15 การให้ภาระงานด้านภาษาเพื่อทำกราฟิก ออแกนไนเซอร์ (graphic organizer)

1.16 การสร้างทักษะการพูดแบบอ้อมๆ (circumlocution skills)

2. เทคนิคสเกลโฟลดิ้งด้านกระบวนการ (procedural scaffolding) เป็นเทคนิคการจัดกลุ่ม และเป็นกรอบหรือโครงสร้างกิจกรรมสำหรับนักเรียน ประกอบด้วย

2.1 การใช้โครงสร้างการสอนแบบ explicit teaching (T) -modeling (T) -practicing (ST) -applying (ST) คือครูสอน ครูแสดงให้ดูเป็นตัวอย่าง นักเรียนปฏิบัติ นักเรียนนำไปใช้

2.2 การสอน ฝึก และแสดงให้ดูเป็นตัวอย่างแบบตัวต่อตัว

2.3 การให้นักเรียนจับคู่หรือจับกลุ่ม เพื่อที่นักเรียนที่มีความรู้้น้อยหรือมีประสบการณ์น้อยจะได้ทำงานร่วมกับนักเรียนที่มีความรู้หรือประสบการณ์มากกว่า

2.4 การกระตุ้นความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่

2.5 การใช้รูปแบบการสอนแบบเพื่อนร่วมคิด (think-pair-share)

2.6 การเชื่อมโยงเรื่องราวหรือเนื้อหาเข้าสู่ชีวิตส่วนตัว

2.7 การใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ (jigsaw)

2.8 การใช้เทคนิคคิกโทกลอส (digtogloss)

2.9 การใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2.10 การใช้โครงงานการเขียนแบบร่วมมือกัน (joint writing project)

2.11 การโยงเข้ากับกิจวัตรประจำวัน (routine)

2.12 การใช้เทคนิค TPR/TPRS (Total Physical Response/ Teaching Proficiency through Reading and Storytelling)

2.13 การใช้วงจรกิจกรรมของ Gibbons (oral-informal, oral-formal, written-informal, written-formal)

2.14 การใช้กิจกรรมของ Lyster

2.15 การใช้กิจกรรมการอภิปรายเพื่อประเมินผล (scored discussion)

2.16 การใช้บทบาทสมมุติ (role play) และสถานการณ์จำลอง (simulation)

2.17 การเขียนอย่างมีกระบวนการ

2.18 การใช้เทคนิค SQP2RS (Survey, Question, Predict, Read, Respond, Summarize)

3. เทคนิคสแกฟโฟลด์ด้านสื่อการสอน (instructional scaffolding) หมายถึงสื่อ หรือ เครื่องมือที่จะนำมาใช้เพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ได้แก่

3.1 กราฟิก ออแกนไนเซอร์ (graphic organizers)

3.2 สื่อวัสดุที่ใช้ในการเรียนการสอน (manipulatives)

3.3 การใช้ทั้งสิ่งที่มองเห็นได้ (visual) และจินตนาการ (imagery)

3.4 ในห้องเรียนควรมีบอร์ด หรือบริเวณที่สามารถจัดแสดงข้อความได้ (word wall)

3.5 การจัดหาแหล่งเรียนรู้ไว้ในห้องเรียน เช่น พจนานุกรม ปรธานุกรม สารานุกรม ฯลฯ

3.6 ตารางเวลาที่ติดไว้ในห้องเรียน

3.7 สื่อที่มองเห็นได้พร้อมคำอธิบาย

3.8 ภาษาภาพ (pictograph)

สรุปได้ว่า แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้เทคนิค สแกฟโฟลด์ดิ่งนั้นมีอย่างน้อย 3 ประเภท ได้แก่ การพัฒนาโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ่งด้านคำพูด ด้านกระบวนการ และด้านสื่อการสอน และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแนวคิดการใช้เทคนิค สแกฟโฟลด์ดิ่งทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวมาใช้ในการสนับสนุนการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ของนักเรียน โดยเน้นสอนเป็นรายบุคคล หรือกลุ่มย่อยที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 2 คน

การพัฒนาความสามารถโดยใช้ชุดฝึกทักษะ

ความหมายของชุดฝึก

ชุดฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งซึ่งจะช่วยขจัดปัญหาทางการศึกษา บางประการ เช่น แก้ไขความแตกต่างทางความสามารถระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนตามความสามารถ เป็นต้น คำว่าชุดฝึกทักษะมีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษหลายชื่อ เช่น Instructional Package, Self-Instructional Package, Learning Kit, Individualized Package และ ในภาษาไทยเองก็มีผู้เรียกชื่อต่างกันไป เช่น ชุดฝึก ชุดกิจกรรม ชุดการเรียนการสอน ชุดการสอน ชุดการเรียนรู้ แบบฝึก เป็นต้น และมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (2542) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า หมายถึงการนำสื่อ การสอนหลายชนิดมาจัดเป็นชุดวัสดุทางการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระเบียบเพื่อเสริมสร้าง คุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย

เตือนใจ กรุยกระโทก (2544) ได้อธิบายความหมายของชุดฝึกว่า เป็นสื่อประกอบการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะ เพิ่มเติมจากเนื้อหาจนปฏิบัติได้อย่างชำนาญและให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Minister of Education, Recreation and Sports (Quebec) (2007) ให้คำอธิบายคำว่า instructional package ว่า ประกอบด้วยเครื่องมือหลายชนิด รวมทั้งบทเรียนสำหรับนักเรียนที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ และคู่มือครูในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และอาจรวมถึงสื่อทางด้านอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆด้วย ชุดฝึกจะถูกออกแบบมาเป็นพิเศษเพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ และพิจารณาแล้วว่าเป็นเครื่องมือที่เป็นสื่อสนับสนุนและใช้อ้างอิงได้ ชุดฝึกควรมีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนและขยายความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรมและค่านิยมทางสังคมของนักเรียน

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นสื่อประเภทเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยขอใช้คำว่า “ชุดฝึก” ซึ่งหมายความถึงสื่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาจัดเป็นชุดการเรียนการสอน สำหรับจัดการเรียนรู้ตามลำดับขั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ

ประโยชน์ของชุดฝึก

ชุดฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อระบบการสอน เพราะเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการถ่ายทอดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกไว้ดังนี้

สุกัญญา ยีกา (2545) แสดงความคิดเห็นว่า ชุดการเรียนการสอนมีประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอน โดยจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครูและช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจ อีกทั้งยังช่วยลดภาระของครูผู้สอนและขจัดปัญหาการขาดแคลนครูผู้ชำนาญได้ด้วย

อุบลรัตน์ บุญภิรมย์ (2551) แสดงความคิดเห็นว่า ชุดฝึกจะช่วยให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกทักษะเพื่อสร้างความคิดรวบยอด รวมทั้งทักษะด้านอื่นๆ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แม้ว่านักเรียนจะมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน

สรุปได้ว่าชุดฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประโยชน์สำหรับทั้งครูและนักเรียน โดยจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครู อีกทั้งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ และพัฒนาศักยภาพของตนให้ดีขึ้น

หลักการสร้างชุดฝึก

วิไลวรรณ อันทะลย์ (2548) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกนั้นจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย มีการวางแผนในการสร้างแบบฝึก วิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการสร้าง พร้อมทั้งต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย การเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการฝึกแต่ละขั้นตอน นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่า แบบฝึกที่ดีจะต้องเป็นแบบฝึกที่มีความหลากหลายรูปแบบ ในการฝึกครั้งหนึ่งๆ ควรฝึกเพียงเรื่องเดียวเพื่อให้เกิดความชำนาญ ซึ่งในแบบฝึกจะต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และใช้เวลาในการฝึกไม่นานเกินไป สามารถเขียนได้ด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกแล้วสามารถพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้ จึงจะถือว่าเป็นแบบฝึกที่ดีมีประโยชน์ คู่กับคำต่อผู้สอนและผู้เรียน

นิตยา ฤทธิโยธิ (ม.ป.ป. อ่างใน ฉวีวรรณ สิทธิปาน, 2536) กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีจะต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับ วัย หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้นๆที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสม คือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้แสดงความสามารถ

จากหลักการสร้างสื่อประเภทชุดฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่าการสร้างชุดฝึกนั้นจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผนการสร้างแบบฝึก วิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการสร้าง พร้อมทั้งต้องมีคำชี้แจงที่เข้าใจง่าย การเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก การออกแบบชุดฝึกที่น่าสนใจ ท้าทายให้แสดงความสามารถ และการกำหนดเวลาที่เหมาะสมในการฝึกแต่ละขั้นตอน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การตรวจสอบเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ตรวจสอบใน 3 ประเด็น คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง มีผู้วิจัยไว้หลายท่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Taylor-Dunlop and Norton (1997 cited in Cardon, 2000) ทำการศึกษานักเรียนกลุ่มเสี่ยงหญิง อายุ 15-17 ปี ในมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล และประชุมกลุ่มย่อย ผลการศึกษาที่ได้สนับสนุนแนวคิดของความสัมพันธ์ที่เกื้อหนุนกันระหว่างนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและโรงเรียน ความสัมพันธ์นี้รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกับครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และเพื่อน นักเรียนกลุ่มเสี่ยงชี้ให้เห็นว่าพวกเขามาโรงเรียนเพราะชอบเรียน วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาที่ได้ลงมือปฏิบัติ (เช่น ศิลปะ) Taylor-Dunlop and Norton อธิบายว่าเกณฑ์การชอบหรือไม่ชอบวิชาใดของนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาจะสามารถประสบความสำเร็จในวิชานั้นได้หรือไม่ วิชานั้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงหรือไม่ เนื้อหาวิชานั้นเข้าใจง่ายและทำให้พวกเขารู้สึกว่าตนเองเป็นคนเก่ง เป็นคนฉลาดหรือไม่

Holloway (2010) ศึกษารูปแบบการฝึกสอนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ในประเทศแคนาดาในการสอนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสเรียนกลางคัน ที่เน้นความสัมพันธ์แบบครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา โดยใช้วิธีตรวจสอบทัศนคติของครูฝึกสอนและนักเรียนกลุ่มเสี่ยง รูปแบบการฝึกสอนนี้ยึดทฤษฎีวิวรรณคดีวิจารณ์เป็นหลัก (Critical Literacy Theory) คือเน้นการลงมือปฏิบัติจริง และเน้นความยุติธรรมทางสังคม โดยรวบรวมข้อมูลจาก เอกสารกระทรวงศึกษาธิการ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เสียสละท่อนอย่างไม่เป็นทางการจากผู้เกี่ยวข้องโดยการบันทึกภาคสนาม และการสัมภาษณ์

ครูฝึกสอนและนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ผลการวิจัยพบว่า การให้คำปรึกษาช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนดีขึ้น นักเรียนกลุ่มเสี่ยงรู้สึกมีอำนาจในตนเองเพิ่มขึ้น และครูฝึกสอนก็ได้แสดงออกถึงความเข้าใจอันลึกซึ้งเกี่ยวกับการสอนที่เน้นความสัมพันธ์แบบครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา

Archambault *et al.* (2010) นำเสนอหัวข้อปัญหา ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการนำโปรแกรมออนไลน์มาใช้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง การนำเสนอแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือ “กลยุทธ์ในการจัดการดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในสภาพแวดล้อมแบบออนไลน์” และส่วนที่สองคือ “แนวโน้ม และข้อควรปฏิบัติในการสอนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในห้องเรียนเสมือนจริง (Virtual classroom)” ซึ่งข้อมูลต่างๆ ได้มาจากการสำรวจโรงเรียนออนไลน์ต่างๆ เพื่อที่จะกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนออนไลน์ และออกแบบวิธีการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง Archambault *et al* ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคตว่า ควรจะได้ศึกษาประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในสภาพแวดล้อมของโรงเรียนออนไลน์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่ามีผู้พยายามนำวิธีการหลายอย่างเข้ามาเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง แนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับความสำเร็จบ้างเพื่อให้เกิดกำลังใจและเกิดแรงจูงใจที่จะศึกษาต่อ การให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียน รวมทั้งมีความพยายามที่จะนำการศึกษาออนไลน์เข้ามาเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีผู้ทำการวิจัยไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

Mason and Kendall (1978 cited in Irwin 2007) พบว่านักเรียนหลายคนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่าน และศึกษาหาวิธีที่จะนำมาช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ Mason and Kendall ทดลองนำวิธีการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายมาช่วยเหลือนักเรียนโดยการขีดเครื่องหมาย slash (/) คั่นระหว่างข้อความที่มีความหมายในแต่ละประโยคที่นำไปให้นักเรียนอ่าน ผลการวิจัยพบว่า การแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายมีส่วนช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านมีพัฒนาการในการทำความเข้าใจในการอ่านที่ดีขึ้น สอดคล้องกับที่

Stevens (1981 cited in Irwin 2007) ศึกษาผลของการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายที่มีต่อการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกระดับความสามารถจะทำข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนดีขึ้นเมื่อมีการขีดเครื่องหมาย slash (/) คั่นระหว่างข้อความที่มีความหมายลงบน passage ที่นักเรียนต้องอ่าน ผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายมีส่วนช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น และแม้แต่นักเรียนซึ่งอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็ยังคงมีการพัฒนาทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จนกระทั่งสามารถแบ่งข้อความได้อย่างอัตโนมัติโดยไม่ต้องขีดเครื่องหมาย slash (/) ในที่สุด

Ilsa (1987) พบว่าปัญหาอย่างหนึ่งที่สำคัญของผู้เรียนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา คือ ปัญหาเรื่องการอ่านออกเสียง ซึ่งอาจนำไปสู่ความสับสนเรื่องความหมายของคำ Ilsa นำกิจกรรมการออกเสียงคำเป็นคู่ ที่มีความแตกต่างกันเพียง 1 หน่วยเสียง (Minimal Pairs) มาใช้กับเด็กนักเรียนเพื่อสอนการออกเสียง โดยผ่านการฟัง โดยใช้ร่วมกับกิจกรรมอื่นๆ เช่น การนับคำ (word counting) การเขียนตามคำบอก (dictation) การลงเสียงหนักเบา (stress) และ ทำนองเสียง (intonation) และพบว่าได้ผลดี สอดคล้องกับที่

Gonzales (2009) ศึกษาว่าการฝึกออกเสียงคำเป็นคู่ ที่มีความแตกต่างกันเพียง 1 หน่วยเสียง (Minimal Pairs) จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองที่เป็นผู้ใหญ่อ่านภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้นหรือไม่ Gonzales ทำวิจัยนำร่องโดยแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองประกอบด้วย ผู้เรียนจำนวน 12 คน คณะเชื้อชาติ ได้แก่ สเปน อาหรับ เอธิโอเปีย จีน และ พม่า คณะภูมิหลังทางการศึกษา กลุ่มนี้จะได้เรียนภาษาอังกฤษครั้งละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วันต่อสัปดาห์ และได้รับการฝึก Minimal Pairs ทุกวัน ในขณะที่กลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน คณะเชื้อชาติ และ คณะภูมิหลังทางการศึกษาเช่นกัน เรียนภาษาอังกฤษครั้งละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 5 วันต่อสัปดาห์เช่นกัน แต่ไม่ได้รับการฝึก Minimal Pairs ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการฝึก Minimal Pairs มีพัฒนาการด้านการทำความเข้าใจและสะกดคำตามบริบท (contextual spelling) และ ด้านการรับรู้พยัญชนะ (consonant) มากกว่าผู้เรียนที่ไม่ได้รับการฝึก แต่ในด้านการทำความเข้าใจคำเดี่ยว (single word) และการสะกดคำเดี่ยว ไม่เห็นความแตกต่างมากนัก

Wang (2009) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจับใจความสำคัญในภาพรวม (Global level) และการจับใจความในระดับประโยค (Local level) ทั้งแบบที่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏชัดเจน และแบบที่นักศึกษาต้องสรุปใจความสำคัญด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ชั้นปี 1 จำนวน 57 คน ที่เรียนวิชาการอ่าน นักเรียนกลุ่มนี้ทำข้อสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยเนื้อเรื่องที่อ่านเป็นบทอ่านเชิงอธิบาย (expository texts) ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่า โครงสร้างของบทอ่านมีผลต่อการทำความเข้าใจในภาพรวมของผู้อ่านในระดับปานกลาง ค่าสหสัมพันธ์ที่ปรากฏระหว่างความเข้าใจเกี่ยวกับใจความสำคัญในระดับภาพรวมและระดับ ประโยคอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีใจความสำคัญปรากฏอย่างชัดเจน ผลการวิจัย พบว่า ความถูกต้องในการระบุใจความสำคัญแบบที่ปรากฏชัดเจนนั้นขึ้นอยู่กับ โครงสร้างประโยค ตำแหน่งของประโยคใจความสำคัญที่ปรากฏในย่อหน้า และจำนวนประเด็นที่อยู่ในประโยคนั้น

Duggan and Payne (2009) ศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เทคนิคการอ่านแบบ Skimming โดยรายงานผลการทดลอง 3 ครั้งที่ใช้เครื่องมือคือ งานเขียนเชิงอธิบาย (expository texts) และ ให้ความอ่านเพียงพอสำหรับอ่านเอกสารได้เพียงครั้งเดียวในแต่ละครั้ง การทดลองครั้งที่ 1 พบว่า เมื่อเทียบกับเวลาที่ใช้แล้ว เทคนิค Skimming ช่วยให้ผู้อ่านจดจำประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ได้ แต่ไม่สามารถจำรายละเอียดอื่นๆที่ไม่สำคัญได้ การทดลองครั้งที่ 2 พบว่า ไม่มีข้อได้เปรียบ ของเทคนิค Skimming ในการอ่านครั้งแรกหรือครั้งหลังของทุกๆ ย่อหน้า การทดลองครั้งสุดท้าย ใช้ เอกสารที่มีการออกแบบคล้ายเว็บไซต์แบบมีลำดับชั้น (a hierarchical, Website-like layout of documents) แสดงให้เห็นถึงข้อได้เปรียบของเทคนิค Skimming ที่พบจากการทดลองครั้งที่ 1 ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความเชื่อมต่อของเรื่องในแต่ละหน้า และความง่ายของเรื่องที่อ่าน ข้อมูลเกี่ยวกับ เวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละหน้า และการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวนั้นได้จากการทดลองครั้งที่ 2 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านที่อ่านโดยใช้เทคนิค Skimming ใช้เวลาในการอ่านเนื้อเรื่องส่วนต้นเรื่องหรือต้น ย่อหน้ามากกว่าตอนท้าย อ่านส่วนบนของหน้ามากกว่าส่วนกลางและส่วนล่าง และอ่านเอกสาร หน้าแรกๆมากกว่าเอกสารหน้าต่อๆมา ข้อค้นพบเหล่านี้ตีความได้ว่าผลการใช้เทคนิคการอ่านแบบ Skimming เป็นที่น่าพอใจ เพราะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น

Edmonds-Behrend (2009) ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนกลยุทธ์การอ่าน 2 ชนิด ได้แก่ เทคนิคการสรุป และเทคนิค Skimming/Scanning สำหรับนักเรียน 14 คน ที่มีความบกพร่อง ตั้งแต่กำเนิด นักเรียนเหล่านี้อายุเฉลี่ย 12 ปี 6 เดือน เรียนร่วมกับนักเรียนปกติระดับเกรด 7 ใน 2 ห้องเรียน โดยมีครูการศึกษาพิเศษคอยให้ความช่วยเหลือ Edmonds-Behrend ทำการศึกษาในช่วงที่

นักเรียนแยกออกมาเรียนกลุ่มย่อย เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ การรวบรวมข้อมูลได้จากการทำ
ภาระงานของนักเรียน การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และครูที่สอนในห้องเรียนปกติ ผลการศึกษา พบว่า
กลยุทธ์ทั้ง 2 ชนิด มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจของนักเรียน และพบว่าเทคนิค
Skimming/Scanning จะส่งผลดีกว่าการใช้เทคนิคการสรุป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่านักเรียนหลายคน
มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านที่แตกต่างกันไปและนักวิจัยต่างก็พยายามหาวิธีที่จะแก้ไขปัญห
ดังกล่าว ประเด็นที่เป็นปัญหาเช่น การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
การอ่านออกเสียงผิดซึ่งนำไปสู่ความสับสนเกี่ยวกับการรับรู้ความหมายของคำ และพบว่า วิธี หรือ
กลยุทธ์บางอย่างสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านดังกล่าวได้ เช่น การขีดเครื่องหมาย
slash (/) คั่นระหว่างข้อความที่มีความหมายช่วยให้นักเรียนอ่านเข้าใจง่ายขึ้น วิธีการฝึกออกเสียง
คำเป็นคู่ ที่มีความแตกต่างกันเพียง 1 หน่วยเสียง (Minimal Pairs) ช่วยให้นักเรียนออกเสียงได้
ถูกต้องและจำความหมายได้ และ เทคนิค Skimming/Scanning ช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็ว และ
จับประเด็นสำคัญได้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค
สเกฟโฟลดิ้ง พบว่า มีผู้ศึกษาวิจัยไว้ จำนวน 4 ท่าน ดังนี้

จินะพัฒน์ ชื่นแฉะชุ่ม (2542) ศึกษาผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิด
การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวทกอดสกีที่มีต่อทักษะภาษาไทยและการกำกับตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมงานและวิธีการสเกฟโฟลดิ้ง
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 162 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมซึ่งสอน
แบบเน้นกระบวนการตามแนวทางของกรมวิชาการ และกลุ่มทดลองจำนวน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียน
ด้วยวิธีจัดกลุ่มแบบยืดหยุ่น แบบแลกเปลี่ยนบทบาท และแบบเพื่อนช่วยเพื่อน กระบวนการเรียน
การสอนสำหรับกลุ่มทดลองเป็นกระบวนการที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ
(1) ขั้นชักจูงให้ศึกษาอย่างมีเป้าหมาย (2) ขั้นทำความเข้าใจในแนวทางการศึกษา (3) ขั้นดำเนินการ
ศึกษาอย่างรอบคอบ (4) ขั้นแสดงผลการศึกษาด้วยสื่อทางภาษา และ (5) ขั้นสรุปผลการศึกษา
ใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะ

ทางภาษาไทยและการกำกับตนเองสูงกว่าก่อนเรียน และมีการกำกับตนเองทั้งจากการประเมินตนเองและการประเมินโดยอาจารย์ผู้สอนสูงกว่าก่อนเรียน

กมล โพธิเย็น (2547) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาร์จิกและวิธีการแบบสแกฟโฟลด์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 90 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คนและกลุ่มควบคุม 30 คน รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยหลักการคือ การช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยการวางแผนความคิดอย่างเป็นระบบและชัดเจน ก่อนที่จะลงมือเขียนและมอบหมายงานให้แก่ผู้เรียน โดยงานนั้นต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ขั้นตอนการเรียนรู้มี 6 ขั้น ได้แก่ (1) สร้างความน่าสนใจและให้เสรีในการฝึก (2) ใช้ประสบการณ์และปรับบริบทในการเรียนรู้ (3) สร้างความชัดเจนทางความคิด (4) ตรวจสอบทบทวนความคิด (5) ลงมือปฏิบัติงานตามผังโครงร่างความคิด (6) ตรวจสอบผลงานเพื่อการปรับปรุง ผลการวิจัยสรุปได้ว่าคะแนนความสามารถด้านทักษะการเขียนความเรียงภาษาไทยและคะแนนความสามารถด้านการคิดอย่างเป็นระบบของกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 1 และกลุ่มทดลองกลุ่มที่ 2 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุไรศรี ชูรักษ์ (2552) พัฒนาวิธีการสแกฟโฟลด์เชิงทักษะการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ และศึกษาผลของการใช้วิธีการสแกฟโฟลด์เชิงทักษะการเรียนรู้ดังกล่าว ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดควนแร่ จังหวัดพัทลุง ปีการศึกษา 2551 ผลการวิจัย พบว่า มีนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการ จำนวน 7 คน ทักษะที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียน ได้แก่ การเลือกแหล่งข้อมูล การอ่านร้อยแก้ว การอ่านกราฟิก การฟังนิทาน การดูภาพนิ่ง และการจำข้อมูลประเภทกราฟิกและความเรียง ผลจากการพัฒนาวิธีการสแกฟโฟลด์เชิงทักษะการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทำให้ได้ชุดฝึกซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 6 หน่วย ส่วนผลของการใช้ชุดฝึก พบว่า นักเรียนทุกคนทำใบงานในแต่ละชุดฝึกได้คะแนนในระดับ 2 ขึ้นไป จากเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ ในระหว่างการใช้ชุดฝึก ในบางทักษะนักเรียนต้องได้รับขั้นตอนการวางสแกฟโฟลด์ข่อยเพิ่มเติมโดยจัดแบ่งภาระงานเป็นงานย่อยเพิ่มเข้าไปจึงจะประสบความสำเร็จได้ นอกจากนี้ นักเรียนทุกคนเห็นว่าชุดฝึกมีรูปแบบการวางสแกฟโฟลด์ที่เหมาะสมและเห็นว่าต่อไปจะสามารถแสดงทักษะการเรียนรู้ที่ได้รับจากการฝึกครั้งนี้ได้ด้วยตนเอง

พรสวรรค์ เกตุไทย (2552) พัฒนารู้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้วยวิธีการสแกโฟลด์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่ผ่านตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ และศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะดังกล่าว โดยพิจารณาจาก คะแนนความรู้ความสามารถจากการทำชุดฝึก พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นและบรรยากาศในการฝึกทักษะการเรียนรู้แต่ละครั้ง และความคิดเห็นของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะ ประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู จำนวน 15 คน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่ผ่านตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยดำเนินการพัฒนาและนำมาใช้กับนักเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนทั้ง 15 คน มีความรู้ความสามารถเป็นไปตามที่ตัวชี้วัดกำหนดไว้ทุกคน และในบางตัวชี้วัดมีนักเรียนที่สามารถทำแบบฝึกได้ถูกทุกข้อ ดังนั้นจึงมีความรู้ความสามารถสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด ส่วนผลในด้านพฤติกรรมการใช้ชุดฝึกของนักเรียน โดยภาพรวมในระหว่างฝึก พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ช่วงระยะความสนใจสั้น สมาธิสั้น สะเพร่าและไม่รอบคอบในการทำงาน และพบว่าชุดฝึกที่มีสีสัน มีรูปการ์ตูนประกอบทำให้นักเรียนมีความสนใจได้นานขึ้นกว่าชุดฝึกที่มีแต่ตัวเลขเพียงอย่างเดียว นักเรียนมีความเห็นว่า ครั้งแรกที่ต้องทำชุดฝึกนั้นไม่อยากทำ แต่เมื่อทำไปแล้ว สามารถทำได้เมื่อตอบถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ และได้รับคำชมเชยจากครู จึงอยากทำชุดต่อไป

สำหรับงานวิจัยต่างประเทศ มีผู้ศึกษาวิจัยไว้หลายท่าน ตัวอย่างเช่น

Wong, Groth and O'Flahaven (1996) ได้ศึกษาวาทกรรมหรือ คำพูด (discourse) ของครู-นักเรียนในการเรียนการสอนเพื่อฟื้นฟูการอ่าน (Reading Recovery) ซึ่งเป็น โครงการเพื่อช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่เข้าเรียนในปีแรกที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำ โดยให้เข้ารับการฝึกแบบตัวต่อตัวกับครูผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน วันละ 30 นาที นักเรียนจะได้รับการฝึกจนกระทั่งมีความสามารถอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยของนักเรียนอื่นๆในห้อง นักวิจัยได้วิเคราะห์ความช่วยเหลือที่ครูผู้เชี่ยวชาญให้กับเด็กนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้หลักการสอนตามแนวการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ของ Vygotsky และเพื่อนำหลักนี้ไปเป็นพื้นฐานในการออกแบบการสอนการอ่านตามแนวสแกโฟลด์สำหรับนักเรียนชั้นปีแรกและ

ปีที่สอง ผลการสอบถามความคิดเห็นจากครูผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน จำนวน 5 คน พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของคำพูดทั้งหมด เป็นคำพูดที่แสดงถึงการให้ “นั่งร้าน” หรือให้ความช่วยเหลือแก่เด็กนักเรียน ได้แก่ ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหา กระตุ้นให้กำลังใจ เลือกเนื้อเรื่องที่มึระดับความยากที่เหมาะสมกับนักเรียน แสดงตัวอย่าง อธิบายตัวอย่างแก่นักเรียน และพบว่า เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องที่ตัวเองคุ้นเคย นักเรียนจะอ่านออกเสียงได้ดี และครูแทบไม่ต้องให้ความช่วยเหลือใดๆ แต่เมื่อต้องอ่านเนื้อเรื่องใหม่ๆ หลังจากที่นักเรียนอ่านจบ ครูผู้สอนมักจะมีข้อวิจารณ์ให้นักเรียนนำไปปรับปรุง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องใหม่ๆ ครูจะต้องมีการแสดงตัวอย่าง ตั้งคำถามนำ พูดคุยสนทนา แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนกำลังจะอ่าน ครูมักจะให้นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน ชี้นำให้นักเรียนสังเกตสื่อรูปภาพ ดูโครงสร้างประโยค ใ้คำ และเค้าโครงเรื่อง (plot) ของเรื่องที่กำลังจะอ่าน

Synteta (2006) ได้ศึกษาการจัดสภาพการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งเพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) มีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ ตั้งแต่ขั้นตอนวางแผนการจัดการจนกระทั่งการเขียนรายงานโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเมืองเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผู้วิจัยจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้แบบโครงงาน แล้วใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งในการทำกิจกรรม XML (Extensible Mark up Language) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้การบันทึกข้อมูลที่เน้นโครงสร้างทางภาษาที่สมบูรณ์ และช่วยเหลือผู้เรียนให้ทำโครงการได้สำเร็จและสะท้อนความคิดต่องานออกมา ผลการวิจัยพบว่าวิธีการสแกฟโฟลดิ้งสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสืบเสาะ การจัดการกับเวลา การทำงานร่วมกัน ความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีม และการร่วมงานอย่างต่อเนื่อง

Thompson (2009) ศึกษาวิธีการสแกฟโฟลดิ้งซึ่งครูที่ศูนย์การเขียนของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งใช้โดยการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียด พบว่า วิธีการสแกฟโฟลดิ้งที่ครูใช้เพื่อจัดการกับเนื้อหาความรู้ ได้แก่ การใช้คำพูดเพื่อบอก และชี้นำ และการใช้ท่าทาง (ใช้มือ) ส่วนวิธีการสแกฟโฟลดิ้งที่ครูใช้เพื่อจูงใจผู้เรียน ได้แก่ ท่าทางที่แสดงระหว่างการสื่อสารกับผู้เรียน Thompson กล่าวว่าวิธีการสแกฟโฟลดิ้งด้านเนื้อหาความรู้ จะช่วยชี้นำนักเรียนไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้อง และช่วยให้นักเรียนตอบคำถามหรือกระทำการงานได้ถูกต้องด้วย ในขณะที่วิธีการสแกฟโฟลดิ้งที่นำมาใช้เพื่อการจูงใจผู้เรียน จะให้ผลย้อนกลับกับผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนมุ่งมั่นอยู่กับงานที่ทำ และมีแรงจูงใจที่จะเรียนและทำกิจกรรม

Van Der Valk and De Jong (2009) ศึกษาการพัฒนาวิธีการสแกนโฟลดิ้งเพื่อใช้สอน วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาด้วยวิธีการสืบเสาะหาความรู้แบบเปิด (Open-Inquiry) ในหัวข้อเรื่อง “คุณภาพของน้ำ” ผู้ที่มีส่วนร่วมในงานวิจัยนี้คือ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนวิทยาศาสตร์ระดับ มัธยมศึกษา จำนวน 7 คน ได้ร่วมกันออกแบบการเรียนการสอนตามแนวทางสแกนโฟลดิ้ง หรือ “การให้นั่งร้าน” แล้วนำไปใช้สอนในห้องเรียน ข้อมูลรวบรวมจากการสังเกตในที่ประชุมครู และ การนำไปใช้ในห้องเรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าวิธีการสแกนโฟลดิ้งช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จได้ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ทักษะการสืบเสาะหาความรู้มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง พบว่า งานวิจัยดังกล่าวเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการนำ เทคนิคสแกนโฟลดิ้งไปใช้กับผู้เรียนในทุกระดับ ได้แก่ ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และ อุดมศึกษา และสามารถพัฒนาทักษะต่างๆได้ เช่น ทักษะทางภาษาไทย ทักษะการกำกับตนเองสูง ทักษะการเขียนภาษาไทย ทักษะการเรียนรู้ ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะการอ่าน ทักษะการสืบเสาะ ทักษะการจัดการกับเวลา ทักษะการทำงานร่วมกัน เป็นต้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง จากทั้งในประเทศ พบว่า เทคนิคสแกนโฟลดิ้งมีผลทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะต่างๆขึ้นมาได้จริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า หากนำเอาเทคนิคสแกนโฟลดิ้งมาใช้ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่เป็น นักเรียนกลุ่มเสี่ยงก็น่าจะได้ผลดีเช่นกัน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง ดำเนินการในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการณ์เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. ศึกษาค้นคว้าเว็บไซต์ ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
3. ศึกษาค้นคว้าเว็บไซต์ ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อการเรียนรู้ประเภทชุดฝึก
4. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ แนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของ Vygotsky โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหา ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน และกำหนดกลุ่มนักเรียน กลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้าน ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน และการกำหนดกลุ่มประชากร ที่ใช้ในการวิจัย ใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

1.1 แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหา ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยเป็นครูที่กำลังสอน ภาษาอังกฤษนักเรียนกลุ่มนี้ในปัจจุบัน

1.2 แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง เกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนในขณะที่นักเรียนกลุ่มนี้เรียนอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 4 ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.1 การสร้างแบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

2.1.1 รวบรวมและศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.2 นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.1.3 นำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง

2.2.1 รวบรวมและศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2.2 นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้สัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ในขณะที่นักเรียนกลุ่มนี้กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยเป็นครูที่กำลังสอนภาษาอังกฤษนักเรียนกลุ่มนี้
ในปัจจุบัน และสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็น
นักเรียนกลุ่มเสี่ยง ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
แล้วสรุปจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งนำผลการศึกษามา
สังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน
แต่ละคน

5. การกำหนดกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนา
การศึกษา ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน จำนวนนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ
นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่ามีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ขณะที่นักเรียนกลุ่มนี้เรียนอยู่ใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง
ทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในปีการศึกษา
2551 ภาคต้น ต่ำกว่า 2.00 และไม่อยู่ในโครงการพิเศษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็น
กรณีพิเศษใดๆของโรงเรียน

**ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์**

ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลายโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ดำเนินเว็บไซต์ทั้งของในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ การผลิตสื่อการเรียนรู้ ประเภทชุดฝึกและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ลิง รวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมาประมวล แล้วนำมาสังเคราะห์ให้ได้รูปแบบของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ลิง

2. พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ลิง ตามรูปแบบที่กำหนด โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 กำหนดรูปแบบของชุดฝึกให้มีความน่าสนใจสำหรับวัยของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยชุดฝึกในแต่ละชุดจะประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบงาน เฉลย / แนวตอบ และเกณฑ์การประเมินผล

2.2 นำประเด็นที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านของนักเรียนมาแยกเป็นเนื้อหาสาระย่อย แล้วนำเนื้อหาสาระย่อยไปกำหนดกิจกรรมในชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงขอบข่ายและการเรียงลำดับ (scope and sequence) ของกิจกรรมในชุดฝึกจากง่ายไปหายาก และจากกิจกรรมที่มีความซับซ้อนน้อยไปหากิจกรรมที่มีความซับซ้อนมาก ให้ครอบคลุมและมีความสอดคล้องกับระดับพัฒนาการและความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3 ชุดฝึกแต่ละชุดจะนำเสนอตัวอย่างการทำกิจกรรมบางส่วนไว้ในส่วนแรก หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนลงมือทำกิจกรรมที่กำหนดให้เสร็จสมบูรณ์

3. นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ลิง สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนดูความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ และปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะตามผลที่ได้จากการนำไปทดลองใช้ จนกระทั่งได้ชุดฝึกทักษะการอ่านที่มีความสมบูรณ์

5. ปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะตามผลที่ได้จากการนำไปทดลองใช้

ขั้นตอนที่ 4 การนำชุดฝึกทักษะไปใช้ ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ที่จัดทำขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการนำชุดฝึกทักษะไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 คน ในปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน ถึง วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2553 โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมฝึกทักษะแก่นักเรียนด้วยตนเอง

2. ศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ สร้างเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

2.1.1 กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก

2.1.2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์

2.2 การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 การสร้างกรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก

- 1) ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศและพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- 2) ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประเภทการจดบันทึก
- 3) ผู้วิจัยนำกรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึกที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน

- 1) ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการจัดกิจกรรม โดยใช้ชุดฝึกและเทคนิคสแกฟโฟลด์
- 2) นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
- 3) ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม เพื่อขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

2.3.1 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนที่ได้จากการทำใบงานแต่ละใบงาน ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการประเมินผลงานเทียบกับเกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) ที่กำหนดไว้ 3 ระดับ

2.3.2 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและบรรยากาศในการฝึก ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมในระหว่างการฝึกทักษะการอ่าน เพื่อประมวลข้อค้นพบเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะโดยใช้กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก

2.3.3 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยทำการสัมภาษณ์หลังเสร็จสิ้นการฝึกทักษะ

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ดิ้ง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.4.1 ข้อมูลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลงานแต่ละใบงานเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับนั้น ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

2.4.2 ข้อมูลที่ได้จากกรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมและบรรยากาศในการฝึก และข้อค้นพบเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) โดยภาพรวมและรายบุคคล

2.4.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีต่อ
กิจกรรมการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ิง ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา
(content analysis) โดยภาพรวมและรายบุคคล

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์” ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.1 ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ผลการสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

1.3 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเพื่อนำมาวางแผนการจัดวางสแกโฟลด์

2. ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์

3. ผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ไปใช้

3.1 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ ในด้านผลการเรียนของนักเรียน ประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล

3.2 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ ในด้านพฤติกรรมการเรียนโดยใช้ชุดฝึก ประเมินโดยใช้กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

3.3 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก ประเมินโดยใช้แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

1. ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 จำนวน 4 คน ซึ่งเป็นผู้สอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปลายปีการศึกษา 2551 โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ได้ผลการวิจัย ดังนี้

1.1 จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่านักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ต่ำกว่า 2.00 และไม่อยู่ในโครงการพิเศษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษใดๆของโรงเรียน มีจำนวน 9 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1

ชื่อนักเรียน	คะแนนเฉลี่ย
1. นายหนึ่ง	1.50
2. นายสอง	1.50
3. นายสาม	1.00
4. นายสี่	1.00
5. นางสาวห้า	1.50
6. นางสาวหก	1.50
7. นางสาวเจ็ด	1.50
8. นางสาวแปด	1.50
9. นางสาวเก้า	1.50

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และนักเรียนทุกคนมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ต่ำกว่า 2.00 นักเรียนจำนวน 7 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 5 คน มีคะแนนเฉลี่ย 1.50 และจำนวน 2 คน เป็นชายทั้ง 2 คน มีคะแนนเฉลี่ย 1.00

อย่างไรก็ตามเมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาไประยะหนึ่ง พบว่า มีนักเรียน จำนวน 1 คน คือ นางสาวแปด มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้นในระดับที่ไม่อาจจัดได้ว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอีกต่อไป และนักเรียน จำนวน 1 คน คือ นางสาวแก้ว ได้ย้ายติดตามผู้ปกครองไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ดังนั้น จึงมีนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 7 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน

1.2 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวมและรายบุคคล ดังแสดงในตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวม และจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาในแต่ละทักษะ

ทักษะการอ่าน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก	1	14.29
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย	1	14.29
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด	5	71.43
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้	5	71.43
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่	2	28.57
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว	-	0.00
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน	3	42.86
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ	2	28.57
9. ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ช้ามาก	4	57.14

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ทักษะการอ่าน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้	6	85.71
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ยาวๆ ไม่ได้	7	100.00
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ	6	85.71
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน	7	100.00
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้	3	42.86
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้	6	85.71
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง	4	57.14
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน	7	100.00
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี	7	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในภาพรวม พบว่านักเรียนทุกคนมีปัญหาว่าจับประเด็นจากการอ่านข้อเขียนยาวๆ ไม่ได้ ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน และขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี รองลงมาคือไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 85.71 เช่นกัน แต่ไม่มีนักเรียนคนใดเลยที่แปลเนื้อเรื่องไม่ออกถ้าหากรู้จักคำศัพท์ทุกตัว

ตารางที่ 3 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคลตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

ทักษะการอ่าน	นายหนึ่ง	นายสอง	นายสาม	นายสี่	นางสาวห้า	นางสาวหก	นางสาวเจ็ด
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก				✓			
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย	✓						
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด	✓		✓	✓		✓	✓
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้	✓		✓	✓		✓	✓
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่	✓			✓			
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว							
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน	✓	✓		✓			
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ			✓			✓	
9. ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ช้ามาก	✓			✓		✓	✓
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้	✓	✓		✓	✓	✓	✓
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ยาวๆไม่ได้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ	✓		✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทักษะการอ่าน	นายหนึ่ง	นายสอง	นายสาม	นายสี่	นางสาวห้า	นางสาวหก	นางสาวเจ็ด
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้			✓	✓		✓	
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้	✓	✓	✓	✓		✓	✓
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง	✓	✓		✓			✓
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวม	14	8	10	14	6	12	11

จากตารางที่ 3 แสดงถึงจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และทักษะการอ่านที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนที่มีจำนวนรายการทักษะที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ นายหนึ่ง และ นายสี่เท่ากับ 14 รายการ รองลงมาคือนางสาวหก เท่ากับ 12 รายการ นางสาวเจ็ด เท่ากับ 11 รายการ นายสาม เท่ากับ 10 รายการ นายสองเท่ากับ 8 รายการ และนางสาวห้า เท่ากับ 6 รายการตามลำดับ

2. ผลการสัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 คน ที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ในช่วงปลายปีการศึกษา 2551 (ในขณะนั้นนักเรียนกลุ่มนี้ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4) โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ได้ผลการวิจัยในภาพรวมและรายบุคคล ดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียน โดยภาพรวม และจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาในแต่ละทักษะ

ทักษะการอ่าน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก	2	28.57
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย	3	42.86
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด	6	85.71
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้	7	100.00
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่	5	71.43
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว	3	42.86
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน	1	14.29
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ	4	57.14
9. ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ช้ามาก	4	57.14
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้	6	85.71
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ยาวๆไม่ได้	7	100.00

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ทักษะการอ่าน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ	6	85.71
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน	6	85.71
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้	3	42.86
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้	5	71.43
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง	2	28.57
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน	4	57.14
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี	5	71.43

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเองในภาพรวม พบว่านักเรียนทุกคนมีปัญหาว่าไม่เข้าใจสำนวน และจับประเด็นจากการอ่านข้อเขียนยาวๆ ไม่ได้ รองลงมาคือไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ และไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน คิดเป็นร้อยละ 85.71

ตารางที่ 5 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ทักษะการอ่าน	หนึ่ง	สอง	สาม	สี่	ห้า	หก	เจ็ด
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก				✓			✓
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย	✓		✓			✓	
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด	✓	✓	✓	✓	✓		✓
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่	✓	✓	✓	✓	✓		
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว	✓		✓		✓		
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน				✓			
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ		✓		✓		✓	✓
9. ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ช้ามาก	✓			✓		✓	✓
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้	✓	✓	✓	✓		✓	✓
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ยาวๆไม่ได้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ทักษะการอ่าน	นายหนึ่ง	นายสอง	นายสาม	นายสี่	นางสาวห้า	นางสาวหก	นางสาวเจ็ด
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ	✓		✓	✓	✓	✓	✓
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน	✓		✓	✓	✓	✓	✓
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้			✓	✓		✓	
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้	✓		✓	✓	✓		✓
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง	✓			✓			
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน	✓		✓	✓		✓	
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี	✓	✓	✓	✓		✓	
รวม	14	7	13	16	8	11	10

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเองเป็นรายบุคคล พบว่านักเรียนที่มีความคิดเห็นว่าตนเองมีจำนวนรายการทักษะที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ นายสีเท่ากับ 16 รายการ รองลงมาคือนายหนึ่ง เท่ากับ 14 รายการ นายสามเท่ากับ 13 รายการ นางสาวหกเท่ากับ 11 รายการ นางสาวเจ็ดเท่ากับ 10 รายการ นางสาวห้าเท่ากับ 8 รายการ และนายสอง เท่ากับ 6 รายการตามลำดับ

เมื่อนำข้อมูลที่ได้จากครูผู้สอนและจากตัวนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเองมาประมวลเข้าด้วยกัน สรุปรายการปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปรายการปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจากข้อมูลที่ได้จากครูผู้สอนและจากตัวนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

ปัญหาการอ่าน	นายหนึ่ง	นายสอง	นายสาม	นายสี่	นางสาวห้า	นางสาวหก	นางสาวเจ็ด
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก				✦ ✨			✨
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย	✦ ✨		✨			✨	
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด	✦ ✨	✨	✦ ✨	✦ ✨	✨	✦	✦ ✨
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้	✦ ✨	✨	✦ ✨	✦ ✨	✨	✦ ✨	✦ ✨
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่	✦ ✨	✨	✨	✦ ✨	✨		
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว	✨		✨		✨		
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน	✦	✦		✦ ✨			
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ		✨	✦	✨		✦ ✨	✨
9. ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ช้ามาก	✦ ✨			✦ ✨		✦ ✨	✦ ✨
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้	✦ ✨	✦ ✨	✨	✦ ✨	✦	✦ ✨	✦ ✨

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ปัญหาการอ่าน	นายหนึ่ง	นายสอง	นายสาม	นายสี่	นางสาวห้า	นางสาวหก	นางสาวเจ็ด
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ยาวๆ ไม่ได้	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ	✦ ✱		✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน	✦ ✱	✦	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้			✦ ✱	✦ ✱		✦ ✱	
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้	✦ ✱	✦	✦ ✱	✦ ✱	✱	✦	✦ ✱
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง	✦ ✱	✦		✦ ✱			✦
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน	✦ ✱	✦	✦ ✱	✦ ✱	✦	✦ ✱	✦
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦ ✱	✦	✦ ✱	✦

หมายเหตุ: ความคิดเห็นของครู ✦ ความคิดเห็นของนักเรียน ✱

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาซึ่งครูผู้สอนและนักเรียนมีความคิดเห็นตรงกัน พบว่า นักเรียนที่มีรายการทักษะการอ่านที่เป็นปัญหามากที่สุดคือนายสีเท่ากับ 15 รายการ รองลงมาคือนายหนึ่ง เท่ากับ 13 รายการ นางสาวหก เท่ากับ 10 รายการ นายสามเท่ากับ 9 รายการ นางสาวเจ็ดเท่ากับ 8 รายการ นายสองและนางสาวห้าเท่ากับ 3 รายการ ตามลำดับ

3. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนเพื่อนำมาวางแผนการจัดวางสแกฟโฟลด์

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและการสัมภาษณ์ตัวนักเรียนเอง ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษามาสังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน กล่าวคือ นักเรียนคนใดมีทักษะการอ่านใดที่เป็นปัญหาก็จะได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านนั้นๆเป็นรายบุคคล

จากการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน การนำเอารายการทักษะย่อยๆที่มีลักษณะคล้ายกันมารวมเข้าด้วยกัน และการพิจารณาทักษะที่จะนำมาพัฒนาชุดฝึก โดยเกณฑ์ในการพิจารณา ได้แก่ 1) เป็นทักษะที่นักเรียนหลายคนมีปัญหา 2) เป็นทักษะที่ครูผู้สอนและนักเรียนกลุ่มเดียวกันมีความเห็นตรงกัน 3) เป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ในอนาคต ผู้วิจัยจึงได้ทักษะการอ่านที่จะนำมาพัฒนาชุดฝึกจำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ 2) ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย 3) ทักษะการเดาเนื้อหาลงจากสื่อรูปภาพ 4) ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ 5) ทักษะการอ่านและตีความ

สำหรับผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อวางแผนการจัดวางสแกฟโฟลด์ว่านักเรียนแต่ละคนจะใช้ชุดฝึกใบบ้าง ปรากฏผลดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อวางแผนการจัดวางสแกฟโฟลด์

รายการชุดฝึกทักษะการอ่าน	นายหนึ่ง	นายสอง	นายสาม	นายสี่	นางสาวห้า	นางสาวหก	นางสาวเจ็ด	รวม (คน)
1. ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	(5)
2. ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	(6)
3. ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ	-	-	✓	✓	-	✓	-	(3)
4. ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	(7)
5. ทักษะการอ่านและตีความ	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	(5)
รวม	4	1	5	5	2	5	4	-

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นถึงรายการชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่นักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนต้องได้รับการฝึก พบว่า

ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 5 คน ได้แก่ นายหนึ่ง นายสาม นายสี่ นางสาวหก และนางสาวเจ็ด

ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 6 คน ได้แก่ นายหนึ่ง นายสาม นายสี่ นางสาวห้า นางสาวหก และนางสาวเจ็ด

ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 3 คน คือ นายสาม นายสี่ และนางสาวหก

ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 7 คน ได้แก่ นายหนึ่ง นายสอง นายสาม นายสี่ นางสาวห้า นางสาวหก และนางสาวเจ็ด

ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ นั้นมีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 5 คน ได้แก่ นายหนึ่ง นายสาม นายสี่ นางสาวหก และนางสาวเจ็ด

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง ได้จัดทำขึ้นโดย

1. การศึกษาเอกสาร ตำรา เว็บไซต์ทั้งของในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ การผลิตสื่อการเรียนรู้ ประเภทชุดฝึกและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง รวมทั้งการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมาประมวล แล้วนำมาสังเคราะห์ให้ได้รูปแบบของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

2. พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ ตามรูปแบบที่กำหนด

3. นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนตรวจสอบสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

4. นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ และปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะตามผลที่ได้จากการนำไปทดลองใช้ จนกระทั่งได้ชุดฝึกทักษะการอ่านที่มีความสมบูรณ์

ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ ทำให้ได้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นรายบุคคล ประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

1. องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกที่สร้างขึ้นเป็นชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นรายบุคคล ชุดฝึกประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบงาน เฉลย/แนวตอบ และเกณฑ์การประเมินผล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะสอดคล้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ละทักษะ มีรายละเอียดครอบคลุม 3 ประเด็น คือ

1.1.1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อหน่วย ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ฝึก ระดับชั้น และจำนวนใบงานที่ฝึก

1.1.2 รายละเอียดของแผนการจัดกิจกรรมการฝึก ประกอบด้วย

- 1) สารสำคัญ
- 2) จุดประสงค์การฝึก
- 3) กิจกรรมการฝึก โดยรายละเอียดการจัดกิจกรรมในแต่ละครั้ง ประกอบด้วย จุดประสงค์ สื่อ กิจกรรม และการประเมินผลเป็นรายครั้ง

1.2 ใบงาน

ใบงานสำหรับนักเรียนที่จัดทำขึ้น ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้

- 1.2.1 ข้อมูลเบื้องต้น ได้แก่ ชื่อหน่วย เรื่องที่ฝึก ชื่อนักเรียน วันที่ที่ฝึก
- 1.2.2 คำอธิบายความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ฝึก
- 1.2.3 รายละเอียดของการฝึก ได้แก่ คำชี้แจงการทำภาระงาน ตัวอย่าง และภาระงานที่นักเรียนต้องปฏิบัติ
- 1.2.4 เอกสารอ้างอิง

1.3 เฉลย/แนวตอบ

แต่ละใบงานจะมีเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง และในกรณีที่คำตอบมีได้หลากหลายก็จะมีตัวอย่างคำตอบ หรือแนวทางในการตอบไว้ให้

1.4 เกณฑ์การประเมินผล

การฝึกในแต่ละใบงานจะมีเกณฑ์การประเมินผลเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อพิจารณานักเรียนผ่านเกณฑ์การฝึกในครั้งนั้นหรือไม่ หากนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ก็จะได้รับ การฝึกในใบงานถัดไป สำหรับเกณฑ์การประเมินผลของการฝึกในแต่ละใบงานนั้น ได้กำหนดไว้เป็น 3 ระดับคือ “ดี” “ผ่าน” และ “ต้องปรับปรุง” ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องได้คะแนน ระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปจึงจะสามารถเข้าไปทำกิจกรรมในใบงานต่อไปได้

2. ขอบข่ายของวิธีการสแกนโฟลดิ้งสำหรับชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะตามวิธีการสแกนโฟลดิ้ง สร้างขึ้นโดยครอบคลุมทักษะการอ่าน 5 ทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหา ได้แก่ ทักษะ การเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจาก สื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและการตีความ สามารถ จัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ จำนวน 5 หน่วย ซึ่งขอบข่ายของวิธีการสแกนโฟลดิ้งสำหรับชุดฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแต่ละชุด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ในหน่วย “Guessing the Meaning of Words” เป็นชุดฝึกที่ครอบคลุมการฝึกตามใบงานตามลำดับ จำนวน 19 ใบงาน ดังต่อไปนี้

2.1.1 การบอกความหมายคำประสม (compound words) ประกอบด้วยคำอธิบาย เกี่ยวกับคำประสม และใบงานจำนวน 7 ใบงาน ดังต่อไปนี้

1) การสร้างคำประสม จากรายการคำ(เดี่ยว)ที่จัดไว้เป็นตัวเลือก (ได้แก่ ใบงาน Compound Word Match Up)

2) การให้นักเรียนบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมาย คล้ายกับรากศัพท์เดิม และกำหนดคำบอกใบ้เพื่อเป็นตัวช่วยในการเดาคำเป้าหมายทั้ง 2 ส่วน (ได้แก่ ใบงาน Figure It Out: Hints Can Help)

3) การให้นักเรียนบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมาย คล้ายกับรากศัพท์เดิม และนักเรียนต้องบอกคำประสมด้วยตนเอง โดยไม่มีการกำหนดคำบอกใบ้ ให้ (ได้แก่ ใบงาน Figure It Out: Do It Yourself)

4) การให้นักเรียนบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมาย เปลี่ยนแปลงไปจากรากศัพท์เดิม และนักเรียนต้องบอกคำประสมโดยเลือกคำจากรายการตัวเลือก (ได้แก่ ใบงาน Figure It Out: Different Meaning)

5) การให้นักเรียนระบุคำประสม และบอกความหมายของคำประสม ที่อยู่ในประโยค (ได้แก่ ใบงาน Compounds All Around)

6) การให้นักเรียนระบุคำประสม บอกความหมายของคำประสมที่อยู่ใน ย่อหน้าสั้นๆ (ได้แก่ ใบงาน Snowfall)

7) การให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยคำประสมและตอบคำถาม เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง (ได้แก่ ใบงาน Compound Word Park)

2.1.2 การวิเคราะห์ prefix, suffix, root เพื่อช่วยในการเดาความหมาย ประกอบด้วย คำอธิบายเกี่ยวกับ prefix, suffix, root และ ใบงานจำนวน 5 ใบงานดังต่อไปนี้

1) การให้นักเรียนบอกรากคำ (roots) ของคำศัพท์ที่ประกอบด้วย prefix หรือ suffix (ได้แก่ใบงาน Getting to the Root)

2) การสร้างคำให้มีความหมาย โดยการเติม prefix จากรายการตัวเลือกเข้าไปในรากคำ (ได้แก่ใบงาน Starting Off with Prefixes)

3) การสร้างคำให้มีความหมาย โดยการเติม suffix จากรายการตัวเลือกเข้าไปในรากคำ (ได้แก่ใบงาน Ending Well: Suffixes)

4) การทำปริศนาอักษรไขว้โดยเติม prefix, suffix จากรายการตัวเลือกเข้าไปในรাকคำที่อยู่ในประโยคให้มีความหมายที่ถูกต้อง และการบอกความหมายของคำที่ประกอบด้วย prefix / suffix ที่ปรากฏในประโยค (ได้แก่ใบงาน Let's Have Fun with Prefixes and Suffixes)

5) การให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยคำที่มี prefix / suffix และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง (ได้แก่ใบงาน Prefix & Suffix in the Passage)

2.1.3 การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท (context clues) ประเภทต่างๆ ประกอบด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับร่องรอยจากบริบท และใบงานจำนวน 7 ใบงานดังต่อไปนี้

1) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท โดยมีการระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทไว้ให้ และให้นักเรียนเลือกความหมายจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ (ได้แก่ใบงาน Context Clues Challenge)

2) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท โดยที่ไม่มีการระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทไว้ให้ และให้นักเรียนเลือกความหมายจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ (ได้แก่ใบงาน Mixed Clues)

3) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในประโยค โดยที่ไม่ระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทและไม่มีตัวเลือกให้ (ได้แก่ใบงาน Let's Guess!)

4) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในย่อหน้าสั้นๆ โดยที่ไม่ระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทและไม่มีตัวเลือกให้ (ได้แก่ใบงาน Party)

5) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในย่อหน้าสั้นๆ ซึ่งประกอบด้วยคำเดี่ยว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix (ได้แก่ใบงาน News)

6) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในย่อหน้ายาว ซึ่งประกอบด้วยคำเดียว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix (ได้แก่ใบงาน Celebrity)

7) การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทโดยการอ่าน เนื้อเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยคำเดียว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix และตอบคำถามเกี่ยวกับ เนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง (ได้แก่ใบงาน House for Sale)

2.2 ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ในหน่วย “Chunking Your Reading” เป็นชุดฝึกที่ครอบคลุมการฝึกตามใบงานตามลำดับ จำนวน 9 ใบงาน ดังต่อไปนี้

2.2.1 การจัดเรียงคำให้เป็นวลี (phrase) และระบุวลีประเภทต่างๆที่อยู่ในประโยคได้ ประกอบด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับวลี (phrase) และ ใบงานจำนวน 4 ใบงาน ดังต่อไปนี้

1) การแยกแยะระหว่างข้อความที่เป็นวลีและประโยค (ได้แก่ ใบงาน There’s Something Different)

2) การระบุคำหลัก (head) ของวลี โดยการให้นักเรียนดูตัวอย่างประโยค และวงเล็บส่วนที่เป็นวลีไว้ แล้วให้นักเรียนหาว่า คำไหนคือ head ของ วลี ดังกล่าวนั้น ประโยคที่ใช้ในแบบฝึกนี้จะเป็นประโยคความเดียวไม่ซับซ้อน (ได้แก่ ใบงาน Look for the Heads)

3) การจัดเรียงคำให้เป็นวลีให้ถูกต้อง ประโยคที่ใช้ในแบบฝึกนี้จะเป็นประโยคความเดียวไม่ซับซ้อนและวงเล็บเฉพาะส่วนที่เป็นวลีซึ่งเป็นคำที่ละกันเอาไว้ (ได้แก่ ใบงาน Scrambled Words)

4) การให้นักเรียนระบุวลีประเภทต่างๆที่อยู่ในประโยค ได้แก่ noun phrase, verb phrase, adjective phrase, adverb phrase โดยการใช้คำถามประเภท Wh_ question ประโยคที่ใช้ในแบบฝึกนี้จะเป็นประโยคที่ยาวขึ้น ซับซ้อนมากขึ้น (ได้แก่ใบงาน Getting to Know Phrases)

2.2.2 การฝึกแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ประกอบด้วยใบงาน จำนวน 5 ใบงาน ดังต่อไปนี้

- 1) การอ่าน passage สั้นๆ ที่เขียนแบ่งเป็นวลี (ไม่ได้เป็นประโยค) และอ่านจากคอลัมน์ซ้ายไปขวา ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่การอ่านแบบเป็นธรรมชาติ แต่เป็นแบบฝึกเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และคุ้นเคยกับหน่วยหรือกลุ่มคำที่มีความหมาย (meaningful units) โดยมีคำถาม เพื่อทำความเข้าใจทั้งก่อนและหลัง passage ที่อ่าน (ได้แก่ใบงาน Sally and Sam Go Shopping)
- 2) การอ่าน passage สั้นๆ ที่เขียนเรียงแบบปกติ แต่มีเครื่องหมาย slash (/) แบ่งขอบเขตวลีไว้ให้ โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจทั้งก่อนและหลัง passage ที่อ่าน (ได้แก่ใบงาน Autumn)
- 3) การอ่าน passage ยาว ที่เขียนเรียงแบบปกติ มีเครื่องหมาย slash (/) แบ่งขอบเขตวลีไว้ให้เฉพาะตอนต้น และให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย slash (/) แบ่งส่วนข้อความ เป็นวลีด้วยตนเองในย่อหน้าหลังๆ โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจทั้งก่อนและหลัง passage ที่อ่าน (ได้แก่ใบงาน The Play)
- 4) การอ่าน passage ยาว ที่เขียนเรียงแบบปกติ ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย slash (/) แบ่งส่วนข้อความ เป็นวลีด้วยตนเอง โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจหลังจากอ่าน passage (ได้แก่ใบงาน Tiffany's Cookies)
- 5) การอ่าน passage ยาว เขียนเรียงแบบปกติ ให้นักเรียนแบ่งส่วนข้อความ ให้มีความหมายขณะอ่าน โดยไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องหมาย slash (/) และจะมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจหลังจากอ่าน passage (ได้แก่ใบงาน Sydney)

2.3 ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาลงจากสื่อรูปภาพในหน่วย “Every Picture Tells a Story” เป็นชุดฝึกที่ครอบคลุมใบงานจำนวน 6 ชุดดังต่อไปนี้

2.3.1 การเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหากับสื่อรูปภาพ ชุดฝึกนี้ประกอบด้วยใบงาน จำนวน 2 ใบงาน ดังต่อไปนี้

1) การอ่านเนื้อเรื่องแล้วเลือกภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องนั้น โดยเลือกจากรายการตัวเลือกที่กำหนด (ได้แก่ ใบงาน From Story to Picture)

2) การดูรูปภาพแล้วบอกได้ว่าภาพนั้นควรจะเป็นภาพประกอบของหัวข้อเรื่องใด โดยเลือกจากรายการตัวเลือกที่กำหนด (ได้แก่ ใบงาน From Picture to Story)

2.3.2 การเดาว่ารูปภาพนั้นสื่อให้ทราบถึงข้อมูลซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่องอย่างไร ชุดฝึกนี้ประกอบด้วยใบงานจำนวน 4 ใบงาน ดังต่อไปนี้

1) การฝึกโดยให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับภาพนั้น และนำคำศัพท์เหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ (ได้แก่ ใบงาน Guess What?)

2) การฝึกโดยให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเดาว่าภาพนั้นพยายามจะสื่อสารข้อมูลซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่องอย่างไร โดยให้นักเรียนบรรยายเป็นประโยคประกอบด้วยใบงานจำนวน 2 ใบงาน (ได้แก่ ใบงาน Character และ ใบงาน Setting)

3) การฝึกโดยให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเดาว่าภาพนั้นพยายามจะสื่อสารเค้าโครงเรื่อง (plot) อย่างไร โดยให้นักเรียนเขียนเค้าโครงเรื่องโดยมีคำถามนำ (guiding questions) (ได้แก่ ใบงาน plot)

2.4 ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ในหน่วย “Reading for Main Idea” เป็นชุดฝึกที่ครอบคลุมการฝึกตามใบงานตามลำดับ จำนวน 8 ใบงาน ดังต่อไปนี้

2.4.1 การหาหัวเรื่องหลัก (topic) และ การหาประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) จากเนื้อหาที่อ่าน โดยเลือกเนื้อเรื่องที่มีเพียง 1 ย่อหน้าสั้นๆ และมีประเด็นสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย หรือส่วนกลางของย่อหน้า ชุดฝึกนี้ประกอบด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และใบงานจำนวน 3 ใบงาน ดังต่อไปนี้

1) การหาหัวเรื่องหลัก และ ประโยคใจความสำคัญโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียวสั้นๆ ง่ายๆ ประกอบด้วยประโยคเพียง 4 ประโยค มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก หรือ ประโยคสุดท้าย (ได้แก่ใบงาน Topic Sentence Practice I)

2) การหาหัวเรื่องหลัก และ ประโยคใจความสำคัญโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว แต่ยาวกว่าเดิม มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก หรือ ประโยคสุดท้าย (ได้แก่ ใบงาน Topic Sentence Practice II)

3) การหาหัวเรื่องหลัก และ ประโยคใจความสำคัญโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ส่วนกลางของย่อหน้า (ได้แก่ ใบงาน Topic Sentence Practice III)

2.4.2 การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยการหาประโยคใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านในแต่ละย่อหน้า แล้วนำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเรียงกันโดยใช้คำเชื่อม หรือคำอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อสื่อใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างตรงประเด็น โดยเลือกเนื้อเรื่องที่มีหลายย่อหน้า มีประเด็นสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย หรือตรงกลางของแต่ละย่อหน้า ประกอบด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับการสรุปใจความสำคัญ และ ใบงาน 2 ใบงาน (ได้แก่ใบงานPotatoes และ ใบงาน Video Blogging)

2.4.3 การสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยที่เนื้อเรื่องนั้นไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคใดประโยคหนึ่งในย่อหน้านั้น ประกอบด้วยใบงานจำนวน 3 ใบงาน ดังต่อไปนี้

1) การอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว ไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ โดยให้นักเรียนเลือกคำที่เกี่ยวข้อง (relevant) และ ไม่เกี่ยวข้อง (irrelevant) กับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านจากรายการตัวเลือก แล้วเอาคำที่เกี่ยวข้องมาร้อยเรียงเป็นประโยคเพื่อสรุปใจความสำคัญ (ได้แก่ใบงาน Relevant or Irrelevant)

2) การอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว ไม่มีประโยชน์ใจความสำคัญปรากฏอยู่ โดยให้นักเรียนหาคำที่เกี่ยวข้อง (relevant) กับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านด้วยตนเอง แล้วเอาคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคเพื่อสรุปใจความสำคัญ (ได้แก่ ใบบงาน Implied Main Idea)

3) การอ่านเนื้อเรื่องที่มีหลายย่อหน้า ไม่มีประโยชน์ใจความสำคัญปรากฏอยู่ และให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง (ได้แก่ ใบบงาน A Living Dragons of Indonesia)

2.5 ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ ในหน่วย “Reading and Interpretation” เป็นชุดฝึกที่ครอบคลุมการฝึกตามใบบงานตามลำดับ จำนวน 12 ใบบงาน ดังต่อไปนี้

2.5.1 การแยกแยะว่าข้อเขียนใดเป็นเรื่องจริง (real) ข้อเขียนใดเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น (imaginary) ชุดฝึกนี้ประกอบด้วยใบบงานจำนวน 3 ใบบงาน ดังต่อไปนี้

1) การอ่านประโยคแล้วบอกได้ว่า ประโยคนั้นเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นจริงได้ หรือเป็นเพียงจินตนาการ (ได้แก่ ใบบงาน Distinguishing between Real and Imaginary)

2) การอ่านเรื่องแล้วระบุได้ว่าภาพที่เป็นตัวเลือกภาพใดเป็นภาพ ‘จริง’ และภาพใดเป็นภาพ ‘จินตนาการ’ ที่กล่าวไว้ในเรื่อง (ได้แก่ ใบบงาน A Strange Beach)

3) การอ่านตอนต้นของเนื้อเรื่องแล้วเขียนประโยคจบของเรื่องนั้นในลักษณะที่สามารถเกิดขึ้นจริงได้ และในลักษณะที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้จริง (ได้แก่ ใบบงาน Give Your Own Ending)

2.5.2 การแยกแยะว่าข้อเขียนใดเป็นข้อเท็จจริง (fact) ข้อเขียนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น (opinion) ชุดฝึกนี้ประกอบด้วยใบบงานจำนวน 5 ใบบงาน ดังต่อไปนี้

1) การอ่านประโยค แล้วบอกได้ว่าข้อความในประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (opinion) (ได้แก่ ใบบงาน Distinguishing between Fact and Opinion)

2) การอ่านเรื่องแล้วระบุได้ว่าข้อความที่อยู่ในเนื้อเรื่องนั้น ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง (fact) ข้อความใดเป็นการแสดงความคิดเห็น (opinion) (ได้แก่ ใบบงาน A Day in Orchard Road)

3) การอ่านประโยค แล้วบอกได้ว่าข้อความในประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (opinion) หรือ ประกอบด้วยทั้งข้อเท็จจริงและความคิดเห็นในประโยคนั้น (both) (ได้แก่ ใบบงาน Make Judgments about What You Read)

4) การแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นโดยการเติมคำว่า ‘believe’ ‘think’ ‘should’ เพิ่มไปในประโยคหลักที่ครูให้ไว้ (ได้แก่ ใบบงาน Express Your Opinion)

5) การแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ครูยกมาให้อ่าน (ได้แก่ ใบบงาน What’s Your Opinion?)

2.5.3 การอ่านเรื่องแล้วบอกอารมณ์ (mood) ของเรื่องที่อ่านได้ ชุดฝึกนี้ประกอบด้วย ใบบงานจำนวน 4 ใบบงาน ดังต่อไปนี้

1) การอ่านข้อความแล้วตอบได้ว่าตัวละครในเรื่องมีความรู้สึกอย่างไร โดยเลือกคำตอบจากตัวเลือก (ได้แก่ ใบบงาน Identifying Feelings of a Main Character)

2) การอ่านข้อความแล้วตอบได้ว่า ตัวละครในเรื่องรู้สึกอย่างไร และอารมณ์ของเรื่องเป็นเช่นไร โดยเลือกตอบจากตัวเลือก (ได้แก่ ใบบงาน Identifying Mood of a Story)

3) การอ่านเรื่องที่มีความยาวมากขึ้น เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ (mood) ของเรื่องและอารมณ์ (mood) ของตัวละครหลักในเรื่อง และตอบคำถามได้ว่าทำไมตัวละครในเรื่องจึงรู้สึกเช่นนั้น (ได้แก่ ใบบงาน Kay Sails into Record Books)

4) การอ่านเรื่องที่มีความยาวมากขึ้นกว่าใบบงานที่ผ่านมา แล้วเขียนประโยคเพื่อบรรยายอารมณ์ของเรื่อง และบรรยายอารมณ์ของตัวละครในเรื่อง (ได้แก่ ใบบงาน Jane’s Story)

ตอนที่ 3 ผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ลงไปใช้

ผู้วิจัยนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งสร้างขึ้นตามหลักเทคนิคสแกฟโฟลด์ลงไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 คน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2553 ถึง วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2553 โดยฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคล ยกเว้น 2 กรณีที่มีนักเรียนฝึกพร้อมกันครั้งละ 2 คน เนื่องจากทักษะตรงกัน ได้แก่ 1) นายหนึ่ง และ นายสอง ฝึกชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญพร้อมกัน 2) นางสาวห้าและนางสาวเจ็ด ฝึกชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย และชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญพร้อมกัน นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการฝึกหลังเลิกเรียนในช่วงเปิดภาคเรียน และมีบางคนที่ได้รับการฝึกระหว่างวันในช่วงปิดภาคเรียน (วันที่ 4-27 ตุลาคม พ.ศ. 2553) กิจกรรมการฝึกแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที สถานที่ที่ใช้ในการฝึก ได้แก่ ห้องให้คำปรึกษา ศูนย์บริการจิตวิทยาและแนะแนว โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

ผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ลงไปใช้ มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ ในด้านผลการเรียนของนักเรียน

ในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์นี้ นักเรียนต้องทำใบงานที่กำหนดในชุดฝึกแต่ละชุดที่ตนเองมีปัญหา โดยชุดฝึกที่ 1 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ประกอบด้วยใบงาน 19 ใบงาน ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน ชุดฝึกที่ 3 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ จำนวน 6 ใบงาน ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน และชุดฝึกที่ 5 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ จำนวน 12 ใบงาน ซึ่งใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดจะถูกจัดเรียงลำดับการฝึกไว้จากง่ายไปยาก หรือจากซับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก และนักเรียนจะต้องได้คะแนนแต่ละใบงานในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปจึงจะสามารถข้ามไปทำใบงานต่อไปได้ จากการประเมินการทำใบงานของนักเรียนเมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดไว้ ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังแสดงในตารางที่ 8-14

ตารางที่ 8 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายหนึ่ง

ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 1											
1	✓			18		✓		7		✓	
2	✓			19		✓		8		✓	
3	✓			ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 5			
4	✓			1	✓			1	✓		
5		✓		2	✓			2	✓		
6		✓		3	✓			3		✓	
7	✓			4		✓		4	✓		
8	✓			5	✓			5	✓		
9		✓		6	✓			6	✓		
10		✓		7		✓		7	✓		
11	✓			8		✓		8		✓	
12	✓			9		✓		9	✓		
13	✓			ชุดฝึกที่ 4				10		✓	
14		✓		1	✓			11		✓	
15		✓		2		✓		12		✓	
16	✓			3		✓		ความถี่	23	25	-
17		✓		4		✓		ร้อยละ	47.92	52.08	-
				5		✓					
				6		✓					

หมายเหตุ: ✓ หมายถึง นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ดี” หรือ “ผ่าน” จากการทำใบงานนี้เป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากในการทำใบงานครั้งแรกนั้น นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ต้องปรับปรุง”

จากตารางที่ 8 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายหนึ่ง จำนวน 48 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ จำนวน 19 ใบงาน ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน และ ชุดฝึกที่ 5 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ จำนวน 12 ใบงาน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นายหนึ่งได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 52.08 รองลงมาคือ คะแนนในระดับ “ดี” มีความถี่คิดเป็นร้อยละ 47.92 ทั้งนี้มีใบงานจำนวน 3 ใบงานที่นายหนึ่งต้อง

ทำซ้ำเนื่องจากทำครั้งแรกแล้วได้คะแนนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 ใบงานที่ 14 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน” ชุดฝึกที่ 1 ใบงานที่ 19 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน” ชุดฝึกที่ 2 ใบงานที่ 2 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ดี”

ตารางที่ 9 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกของนายสอง

ชุดฝึก/ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 4			
1	✓		
2	✓		
3	✓		
4		✓	
5		✓	
6		✓	
7		✓	
8		✓	
รวม	3	5	-
ร้อยละ	37.50	62.50	-

จากตารางที่ 9 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสอง จำนวน 8 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นายสองได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือคะแนนในระดับ “ดี” มีความถี่คิดเป็นร้อยละ 37.50

ตารางที่ 10 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสาม

ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2							
1	✓			1	✓			5		✓	
2	✓			2	✓			6		✓	
3	✓			3	✓			7		✓	
4	✓			4	✓			8		✓	
5	✓			5		✓		ชุดฝึกที่ 5			
6	✓			6	✓			1	✓		
7	✓			7	✓			2	✓		
8	✓			8		✓		3	✓		
9	✓			9		✓		4	✓		
10	✓			ชุดฝึกที่ 3				5	✓		
11	✓			1		✓		6	✓		
12	✓			2	✓			7	ข้าม		
13	✓			3	✓			8	✓		
14	✓			4		✓		9	✓		
15	✓			5		✓		10	✓		
16		✓		6		✓		11	✓		
17		✓		ชุดฝึกที่ 4				12		✓	
18		✓		1	✓			ความถี่	36	17	-
19		✓		2	✓			ร้อยละ	67.92	32.08	-
				3	✓						
				4		✓					

หมายเหตุ: ✓ หมายถึง นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ดี” หรือ “ผ่าน” จากการทำใบงานนี้เป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากในการทำใบงานครั้งแรกนั้น นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ต้องปรับปรุง”

จากตารางที่ 10 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสาม จำนวน 53 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ จำนวน 19 ใบงาน ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน ชุดฝึกที่ 3 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ จำนวน 6 ใบงาน ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน และ ชุดฝึกที่ 5 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ จำนวน 12 ใบงาน (ข้ามไป 1 ใบงาน เนื่องจากนักเรียนมีศักยภาพที่จะข้ามไปทำใบงานต่อไปได้) เมื่อพิจารณา

จากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นายสามได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ดี” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 67.92 รองลงมาคือคะแนนในระดับ “ผ่าน” มีความถี่คิดเป็นร้อยละ 32.08 ทั้งนี้ มีใบงานจำนวน 2 ใบงานที่นายสามต้องทำซ้ำเนื่องจากทำครั้งแรกแล้วได้คะแนนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 ใบงานที่ 2 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ดี” และชุดฝึกที่ 2 ใบงานที่ 9 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน”

ตารางที่ 11 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสี่

ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2							
1	✓			1	✓			5		✓	
2	✓			2	✓			6		✓	
3	✓			3	✓			7		✓	
4	✓			4	✓			8		✓	
5	✓			5	✓			ชุดฝึกที่ 5			
6	✓			6	✓			1	✓		
7	✓			7		✓		2	✓		
8	✓			8		✓		3	✓		
9	✓			9		✓		4	✓		
10	✓			ชุดฝึกที่ 3				5	✓		
11	✓			1	✓			6	✓		
12	✓			2	✓			7	✓		
13	✓			3	✓			8	✓		
14	✓			4	✓			9	✓		
15	✓			5	✓			10	✓		
16		✓		6		✓		11		✓	
17		✓		ชุดฝึกที่ 4				12		✓	
18		✓		1	✓			รวม	38	16	-
19		✓		2	✓			ร้อยละ	70.37	29.63	-
				3		✓					
				4		✓					

หมายเหตุ: ✓ หมายถึง นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ดี” หรือ “ผ่าน” จากการทำใบงานนี้เป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากในการทำใบงานครั้งแรกนั้น นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ต้องปรับปรุง”

จากตารางที่ 11 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนายสี จำนวน 54 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ จำนวน 19 ใบงาน ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน ชุดฝึกที่ 3 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ จำนวน 6 ใบงาน ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน และชุดฝึกที่ 5 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ จำนวน 12 ใบงาน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นายสีได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ใน ระดับ “ดี” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 70.37 รองลงมาก็คือคะแนนในระดับ “ผ่าน” มีความถี่คิดเป็น ร้อยละ 29.63 ทั้งนี้มีใบงานจำนวน 1 ใบงานที่นายสีต้องทำซ้ำเนื่องจากทำครั้งแรกแล้วได้คะแนน ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ได้แก่ ชุดฝึกที่ 4 ใบงานที่ 3 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน”

ตารางที่ 12 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวห้าว

ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 4			
1	✓			1	✓		
2	✓			2	✓		
3	✓			3		✓	
4	✓			4		✓	
5	✓			5		✓	
6		✓		6		✓	
7		✓		7		✓	
8		✓		8		✓	
9		✓		ความถี่	7	10	-
				ร้อยละ	41.18	58.82	-

จากตารางที่ 12 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของ นางสาวห้าวจำนวน 17 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน และชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นางสาวห้าวได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาก็คือคะแนนในระดับ “ดี” มีความถี่คิดเป็นร้อยละ 41.18

ตารางที่ 13 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวหก

ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 1				ชุดฝึกที่ 2							
1	✓			1	✓			5		✓	
2	✓			2		✓		6		✓	
3	✓			3		✓		7		✓	
4	✓			4		✓		8		✓	
5		✓		5	✓			ชุดฝึกที่ 5			
6		✓		6		✓		1	✓		
7	✓			7		✓		2	✓		
8	✓			8		✓		3		✓	
9		✓		9		✓		4	✓		
10		✓		ชุดฝึกที่ 3				5	✓		
11		✓		1		✓		6		✓	
12	✓			2	✓			7	✓		
13	✓			3		✓		8		✓	
14		✓		4		✓		9		✓	
15		✓		5		✓		10		✓	
16	✓			6		✓		11		✓	
17		✓		ชุดฝึกที่ 4				12		✓	
18		✓		1	✓			ความถี่	18	36	-
19		✓		2		✓		ร้อยละ	33.33	66.67	-
				3		✓					
				4		✓					

หมายเหตุ: ✓ หมายถึง นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ดี” หรือ “ผ่าน” จากการทำใบงานนี้เป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากในการทำใบงานครั้งแรกนั้น นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ต้องปรับปรุง”

จากตารางที่ 13 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวหก จำนวน 54 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ จำนวน 19 ใบงาน ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน ชุดฝึกที่ 3 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ จำนวน 6 ใบงาน ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน และชุดฝึกที่ 5 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ

จำนวน 12 ใบงาน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นางสาวหกได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือคะแนนในระดับ “ดี” มีความถี่คิดเป็นร้อยละ 33.33 ทั้งนี้มีใบงานจำนวน 1 ใบงานที่นางสาวหกต้องทำซ้ำเนื่องจากทำครั้งแรกแล้วได้คะแนนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 ใบงานที่ 19 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน”

ตารางที่ 14 ผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวเจ็ด

ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน			ชุดฝึก/ ใบงานที่	เกณฑ์การประเมิน		
	ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง		ดี	ผ่าน	ต้องปรับปรุง
ชุดฝึกที่ 1											
1	✓			18		✓		7		✓	
2	✓			19		✓		8		✓	
3	✓			ชุดฝึกที่ 2				ชุดฝึกที่ 5			
4	✓			1	✓			1	✓		
5		✓		2	✓			2	✓		
6		✓		3	✓			3		✓	
7	✓			4	✓			4	✓		
8	✓			5		✓		5	✓		
9	✓			6		✓		6		✓	
10	✓			7	✓			7	✓		
11		✓		8		✓		8		✓	
12		✓		9		✓		9	✓		
13		✓		ชุดฝึกที่ 4				10	✓		
14		✓		1		✓		11		✓	
15		✓		2		✓		12		✓	
16	✓			3		✓		ความถี่	21	27	-
17		✓		4		✓		ร้อยละ	43.75	56.25	-
				5		✓					
				6		✓					

หมายเหตุ: ✓ หมายถึง นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ดี” หรือ “ผ่าน” จากการทำใบงานนี้เป็นครั้งที่ 2 เนื่องจากในการทำใบงานครั้งแรกนั้น นักเรียนได้ผลการประเมินในระดับ “ต้องปรับปรุง”

จากตารางที่ 14 แสดงผลการประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกแต่ละชุดของนางสาวเจ็ด จำนวน 48 ใบงาน ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 คือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ จำนวน 19 ใบงาน ชุดฝึกที่ 2 คือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จำนวน 9 ใบงาน ชุดฝึกที่ 4 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 8 ใบงาน และ ชุดฝึกที่ 5 คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ จำนวน 12 ใบงาน เมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินแต่ละใบงาน พบว่า นางสาวเจ็ดได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” โดยความถี่คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาคือคะแนนในระดับ “ดี” มีความถี่คิดเป็นร้อยละ 43.75 ทั้งนี้มีใบงานจำนวน 2 ใบงานที่นางสาวเจ็ดต้องทำซ้ำ เนื่องจากทำครั้งแรกแล้วได้คะแนนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ได้แก่ ชุดฝึกที่ 1 ใบงานที่ 6 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน” และ ชุดฝึกที่ 1 ใบงานที่ 19 ทำครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ทำครั้งที่ 2 คะแนนอยู่ในระดับ “ผ่าน”

2. ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง ในด้านพฤติกรรมกรเรียนโดยใช้ชุดฝึก ประเมินโดยใช้กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก

2.1 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง ในด้านพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนขณะใช้ชุดฝึกโดยภาพรวม

ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนขณะใช้ชุดฝึก ได้ข้อค้นพบที่อาจสรุปเป็นประเด็นในภาพรวมได้ดังนี้

2.1.1 สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน

1) สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีผลต่อพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนตามปกติแล้วนักเรียนทุกคนจะได้รับการฝึกที่ห้องให้คำปรึกษา ศูนย์บริการจิตวิทยาและแนะแนว โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ซึ่งเป็นห้องปรับอากาศขนาดพอเหมาะสำหรับการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล หรือ กลุ่มย่อย ไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ที่เข้ารับการฝึกจะตั้งใจและพยายามปฏิบัติอย่างเต็มกำลังความสามารถของตน ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางคนที่เคยมีสมาธิ และตั้งใจเรียนพอสมควร แต่กลับมีช่วงระยะความสนใจ

สั้นลง สมารถไม่ต่อเนื่อง เมื่อมีเหตุจำเป็นต้องย้ายไปเรียนที่ห้องอื่น ซึ่งเป็นห้องที่แบ่งย่อยโดยมีผนังบางๆ กัน และมีเสียงรบกวนจากห้องข้างเคียง

2) การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งแบบเป็นรายบุคคล ทำให้นักเรียนมีสมาธิมากขึ้น กล้าซักถามมากขึ้น และแสดงทักษะการอ่านได้ดีขึ้น ในกรณีของนักเรียนบางคนที่ได้รับการฝึกในลักษณะรายบุคคลในบางชุดฝึก และได้รับการฝึกร่วมกับเพื่อนอีก 1 คน ในบางชุดฝึก ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจะมีสมาธิในการเรียนและแสดงทักษะการอ่านที่ได้รับการฝึกได้ดีเมื่อได้รับการฝึกในลักษณะรายบุคคล แต่เมื่อนักเรียนเหล่านั้นมาใช้ชุดฝึกพร้อมกับเพื่อน กลับพบว่านักเรียนมีสมาธิน้อยลง และมีนักเรียน 1 คนที่กล่าวกับผู้วิจัยว่าตนเองเรียนรู้ได้ดีกว่าเมื่อได้รับการฝึกแบบตัวต่อตัว เพราะกล้าซักถามผู้สอนมากกว่าเมื่อเรียนกับเพื่อน

2.1.2 พฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึก

1) นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนในลักษณะแตกต่างกันไป เช่น บางคนมีอาการเหนื่อยล้าจากการเรียนมาทั้งวัน ง่วงนอน ซึ่งผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการอนุญาตให้นักเรียนรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่มก่อนเริ่มเรียน และอนุญาตให้รับประทานลูกอมขณะเรียนได้ บางคนซุกซน แกล้งปลุกเพื่อนในขณะที่เพื่อนกำลังเขียนหนังสือ หยอกล้อเพื่อนที่ฝึกร่วมกัน ทำให้ผู้วิจัยต้องคอยปรามอยู่หลายครั้ง นักเรียนบางคนสมาธิไม่ต่อเนื่อง ไม่มีความอดทนพอที่จะอ่านข้อความยาวๆ ด้วยตัวเอง บางคนมักรีบร้อนอ่านทำให้ขาดความรอบคอบ ในขณะที่บางคนทำงานค่อนข้างช้ามาก

2) ความรู้เดิมของนักเรียนมีผลต่อการทำความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยพบว่าถ้าหากนักเรียนอ่านเรื่องที่ตนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว นักเรียนจะอ่านเรื่องนั้นได้รวดเร็ว และเข้าใจง่ายขึ้น เรื่องที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เดิมอยู่แล้ว ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับไดโนเสาร์ ภาพยนตร์ และปลาปิรันย่า นอกจากนี้พบว่ามึ้นักเรียนหลายคนอ่านเนื้อเรื่อง House for Sale ในชุดฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ไม่เข้าใจ ทำให้ตอบคำถามไม่ได้ เมื่อ ผู้วิจัยช่วยเหลือโดยการสนทนาเกี่ยวกับภูมิหลัง (background) ของเรื่องที่อ่านให้มากขึ้น เช่น สนทนาเกี่ยวกับการซื้อ-ขาย บ้าน และเกี่ยวกับคำศัพท์บางคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ก่อนที่จะให้กลับไปทำใบงานนี้ซ้ำอีกครั้ง พบว่านักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจ และตอบคำถามได้ด้วยตนเอง

3) นักเรียนที่ผ่านการฝึกบางทักษะมาแล้วจะสามารถทำชุดฝึกทักษะต่อไปได้ดี ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ และชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายมาแล้ว จะสามารถทำใบงานในชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยตัวเองได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกใน 2 ชุดฝึกดังกล่าว ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนที่ได้รับการฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย จะนำความรู้เรื่อง Chunking ที่ได้จากการฝึกมาใช้ในการอ่านเรื่องเพื่อจับใจความสำคัญ โดยการแบ่งประโยคยาวๆให้เป็นวลีๆเพื่อที่จะได้เห็น ประธาน กริยา กรรม และส่วนขยาย อย่างชัดเจน

4) นักเรียนมีกำลังใจที่จะฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป เมื่อพบว่าใบงานที่ให้ทำนั้นไม่ได้ยากเกินความสามารถ และนักเรียนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนยินดีเมื่อพบว่าตนสามารถทำภาระงานได้ด้วยตนเอง ในระหว่างการใช้ชุดฝึก มีบางครั้งที่ผู้วิจัยมีความเห็นว่านักเรียนบางคนมีความรู้ความเข้าใจในบางเรื่องดีพอที่จะสามารถข้ามใบงานในลำดับต้นๆเพื่อไปทำใบงานในลำดับท้ายๆได้เลย แต่นักเรียนบางคนยืนยันขอทำใบงานที่ผู้วิจัยตั้งใจจะให้ข้ามไปโดยให้เหตุผลว่า “อยากทำใบงานง่ายๆบ้าง” และ “อยากได้คะแนนดีๆบ้าง” ผู้วิจัยจึงอนุญาตให้นักเรียนทำเพราะต้องการให้นักเรียนมีกำลังใจในการฝึก และต้องการให้นักเรียนรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ นอกจากนั้นการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไม่ใช่สิ่งที่ยากเกินความสามารถของนักเรียน

5) การให้กำลังใจ และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการฝึกทักษะมากขึ้น มีนักเรียนคนหนึ่งซึ่งครูที่สอนในชั้นเรียนปกติ และเพื่อนที่เข้ารับการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษคาดการณ์ว่านักเรียนผู้นี้คงจะไม่ยอมมาใช้ชุดฝึกอย่างต่อเนื่องเป็นแน่ แต่เมื่อมีการพูดคุยกัน ผู้วิจัยเล่าประสบการณ์ และชี้ให้เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนในระดับสูง และการประกอบอาชีพ นักเรียนผู้นี้รับฟัง และเข้ารับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ

2.1.3 การวางนักร้าน

1) นักร้านที่วางไว้อาจไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน บางใบงานในบางชุดฝึกเป็นทักษะที่ข้ามขั้นสำหรับนักเรียนบางคน ดังนั้นผู้วิจัยต้องเพิ่มนักร้านสำหรับนักเรียนเหล่านั้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้วิจัยใช้นักร้านทุกนักร้านที่ทำเพิ่มขึ้นมากับนักเรียนทุกคน หากแต่จะเลือกใช้เฉพาะบางนักร้านที่จำเป็นสำหรับนักเรียนบางคนเท่านั้น นักร้านที่เพิ่มเติมขึ้นมามีดังนี้

ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์

ในการฝึกบอกความหมายคำประสม พบว่าหลังจากการฝึกสร้างคำประสมจากรายการคำ(เดี่ยว)ที่จัดไว้เป็นตัวเลือกแล้ว ผู้วิจัยต้องเพิ่มนั่งร้านเพื่อฝึกให้นักเรียนบอกคำประสมซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมายคล้ายกับรากศัพท์เดิม กำหนดคำบอกใช้เพื่อเป็นตัวช่วยในการเดาคำเป้าหมายทั้ง 2 ส่วน โดยมีตัวเลือกให้นักเรียน ก่อนที่จะถอนตัวเลือกออกในใบงานต่อไป

ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย

ในการฝึกจัดเรียงคำให้เป็นวลี (phrase) และระบุวลีประเภทต่างๆ ที่อยู่ในประโยค พบว่า หลังจากการแยกแยะระหว่างข้อความที่เป็นวลีและประโยคแล้ว ผู้วิจัยต้องจัดนั่งร้านเพิ่มดังต่อไปนี้ ก่อนที่จะให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วระบุคำหลัก(head) ของวลีที่อยู่ในวงเล็บ

ขั้นที่ 1 การแยกประโยคแบบ simple sentence ซึ่งประกอบด้วย noun กับ verb เท่านั้น ให้นักเรียนระบุให้ได้ว่าคำใดทำหน้าที่เป็น subject / verb / object

ขั้นที่ 2 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adjective

ขั้นที่ 3 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adverb

ขั้นที่ 4 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adverb of time

ขั้นที่ 5 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, prepositional phrase ที่ทำหน้าที่เป็น adjective หรือ adverb

ขั้นที่ 6 การเติม adjective หรือ adverb ลงในช่องว่างในประโยคให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 7 การอ่านประโยค และขีดเส้นใต้คำที่ทำหน้าที่ตามที่ระบุไว้ใน
วงเล็บหลังประโยค

ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

ในการฝึกสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านที่มีหลายย่อหน้า แล้วนำ
ใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเรียงต่อกันโดยใช้คำเชื่อม หรือคำอื่นเพิ่มเติม ซึ่งประกอบด้วย
ใบงาน 2 ใบงาน ได้แก่ ใบงาน Potatoes และใบงาน Video Blogging ซึ่งเป็นการฝึกในลักษณะ
เดียวกัน พบว่า นักเรียนบางคนมีปัญหาในการหาคำมาเชื่อมโยงใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้าเพื่อ
ร้อยเรียงข้อความให้สละสลวย ผู้วิจัยจึงเพิ่มนักร้าน โดยทำเป็นรายการคำเชื่อมเพื่อเป็นตัวเลือก
ให้กับนักเรียนในใบงานที่ 4 (Potatoes) แล้วคัดลอกนรายการคำเชื่อมออกไปในใบงานที่ 5 (Video
Blogging)

ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ

ผู้วิจัยพบว่าหลังจากที่ให้นักเรียนฝึกเติมคำว่า “believe” “think” หรือ
“should” เข้าไปในประโยคหลักแล้ว จะต้องเพิ่มนักร้านเพื่อให้นักเรียนบางคนฝึกแต่งประโยคด้วย
ตนเองเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบางสิ่งโดยใช้คำว่า “believe” “think” หรือ “should” ก่อนที่จะให้
นักเรียนทำใบงานต่อไป ซึ่งเป็นการแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
กับข้อความที่ยกมาให้อ่าน

2) นักร้านที่เตรียมไว้บางส่วนอาจจะเป็นความจำเป็นของนักเรียนบางคน
ในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษฯครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณาให้นักเรียน 1 คนข้ามใบงาน
ที่ 7 ของชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ ซึ่งเป็นการฝึกแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นโดยการ
เติมคำว่า ‘believe’ ‘think’ ‘should’ เพิ่มไปในประโยคหลักที่ครูให้ไว้เนื่องจากนักเรียนมีศักยภาพ
ที่จะข้ามไปทำใบงานต่อไปได้เลย นอกจากนี้มีนักเรียน 1 คนมีความเห็นว่าใบงานที่ 2 ของชุดฝึก
ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ซึ่งเป็นการฝึกเชื่อมโยงรูปภาพกับหัวข้อเรื่องนั้นง่ายเกินไป
สำหรับตนและมีนักเรียน 2 คนเห็นว่า ใบงานที่ 2 ของชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ ซึ่งเป็น
การอ่านเรื่องแล้วระบุภาพที่เป็นตัวเลือกภาพใดเป็นภาพ ‘จริง’ และภาพใดเป็นภาพ ‘จินตนาการ’
ที่กล่าวไว้ในเรื่องนั้นง่ายมาก นักเรียนสามารถเลือกตอบได้โดยที่ยังไม่ต้องอ่านเรื่องเลย

3) ในบางทักษะ พบว่า นักเรียนจำเป็นต้องทำใบงานในลักษณะเดียวกันมากกว่า 1 ใบงาน เนื่องจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ประการแรกนักเรียนบางคนจำเป็นต้องย้อนกลับมาทบทวนใบงานเดิมหลังจากที่ผ่านขั้นตอนนี้ไปแล้วเนื่องจากยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเมื่อต้องนำความรู้เรื่องเดิมไปใช้ เช่น ผู้วิจัยต้องให้นักเรียนบางคนกลับไปฝึกกระบวนการประสม และบอกความหมายของคำประสมที่อยู่ในประโยค แม้ว่านักเรียนจะทำใบงานที่เป็นการฝึกทักษะดังกล่าวผ่านมาแล้วก็ตาม เนื่องจากยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเมื่อต้องนำความรู้เรื่องเดิมไปใช้อีก ประการที่สอง นักเรียนบางรายต้องการการฝึกฝนทักษะในนั้ร้านลำดับเดิมให้คล่องแคล่วและคุ้นเคยมากกว่าคนอื่นก่อนที่จะข้ามไปทำใบงานลำดับต่อไป ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนบางคนยังไม่แม่นย่ำเรื่องการเรียงคำประสม (compound words) ให้ตรงกับความหมายที่ต้องการ หากแต่ได้ผลการประเมินในระดับ “ผ่าน” เพราะ “เดา” ได้ถูกต้อง เมื่อลองให้เรียงคำประสมที่เคยเรียงได้ถูกต้องซ้ำอีกครั้ง พบว่านักเรียนเรียงคำประสมเหล่านั้นดังนี้ * window glass, * house dog และ * hat leather ดังนั้นผู้วิจัยจึงพิจารณาเพิ่มใบงานในลักษณะเดียวกันนี้ ให้นักเรียนทำอีก 1 ใบงาน เนื่องจากต้องการความมั่นใจว่านักเรียนสามารถบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมายคล้ายกับรากศัพท์เดิม โดยไม่มีการกำหนดคำบอกใบ้ให้ได้ด้วยตนเอง และเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยว่าคำประสมประกอบด้วย คำ 2 คำมารวมกัน และคำที่มีความหมายหลักคือคำที่สอง

2.1.4 ปัญหาและวิธีการที่ใช้แก้ปัญหาในระหว่างการใช้ชุดฝึก

1) ในการฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเรื่องวงคำศัพท์จำกัดมาก มีจำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จึกมากเกินไปที่จะเดาความหมายของคำเป้าหมายจากบริบทได้ วิธีการที่ผู้วิจัยใช้เพื่อแก้ปัญหานี้ ได้แก่ การใช้พจนานุกรม (dictionary) การให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือคำที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonym) และเว้นคำศัพท์ที่เป็นเป้าหมายไว้ให้นักเรียนเดา การให้คำใบ้ (clues) เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น รวมทั้งการใช้คำถามเพื่อนำไปสู่คำตอบ

2) ในชุดฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ ใบงานที่ 17 เรื่อง News เป็นการฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในย่อหน้าสั้นๆ ซึ่งเนื้อเรื่องที่อ่านจะเป็นข่าวทั้งหมด และมีการใช้โครงสร้างประโยค passive voice ในรายงานข่าวดังกล่าวซึ่งมีนักเรียนหลายคนที่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องเพิ่มเติมคำอธิบายเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค passive voice ในใบงานนี้

3) ในการฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับชนิดของคำ หรือ parts of speech ด้วย ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนบางคนยังสับสนระหว่างคำชนิดต่างๆ เช่น ระหว่าง adjective กับ adverb และ ระหว่าง adjective กับ verb ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการทำเป็นรายการคำ (word list) เปรียบเทียบให้ดูหลายๆตัวอย่าง และบางครั้งใช้วิธีการเปรียบเทียบกับภาษาไทยและสิ่งใกล้ตัว ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้

4) ในการฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพนั้น นักเรียนทุกคนสามารถอ่านเนื้อเรื่องแล้วเลือกภาพประกอบที่เหมาะสมจากรายการตัวเลือก และ ดูรูปภาพแล้วบอกได้ว่าภาพนั้นควรจะเป็นภาพประกอบของหัวเรื่องใดได้ด้วยตนเองโดยผู้วิจัยไม่ต้องให้คำแนะนำ แต่เมื่อถึงทักษะการเดาว่ารูปภาพนั้นสื่อให้ทราบถึงส่วนประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่อง ได้แก่ ตัวละคร (character) ฉาก (setting) และ โครงเรื่อง (plot) อย่างไร พบว่า ในระยะแรกนักเรียนบางคนยังไม่กล้าแสดงจินตนาการของตนเองออกมา ผู้วิจัยต้องกระตุ้น และกล่าวชม จนกระทั่งนักเรียนกล้าคิด และแสดงออกถึงความคิดของตนเอง นอกจากนี้ เนื่องจากใบงานส่วนใหญ่ในชุดฝึกนี้จะเป็นการเขียนประโยค นักเรียนทุกคนจะแสดงความกังวลเกรงว่าจะเขียนผิดไวยากรณ์ ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักเรียนเขียน และยืนยันว่าจุดประสงค์หลักคือต้องการให้นักเรียนสื่อความหมายของรูปภาพให้ได้ แล้วผู้วิจัยจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับไวยากรณ์ในภายหลังเอง ซึ่งนักเรียนมีท่าทีผ่อนคลาย กล้าเขียนมากขึ้น และกล้าซักถามผู้วิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับไวยากรณ์

5) นักเรียนหลายคนมีสมาธิไม่ต่อเนื่อง และประสบปัญหาอ่านไม่เข้าใจ เมื่อต้องอ่าน passage ยาว ที่มีหลายย่อหน้า ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาสำหรับบางคนโดยใช้วิธีตัดเป็นตอนๆ ให้สั้นลงในระยะแรก แล้วให้นักเรียนค่อยๆอ่านทีละตอน สลับกับการที่ผู้วิจัยซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นระยะๆ บางครั้งใช้วิธีฝึกให้นักเรียนอ่านแบบข้ามๆ (Skimming) เพียงแค่จับใจความได้ และได้ข้อมูลโดยทั่วไป (general information) เท่านั้น และในบางครั้งก็ให้นักเรียนไปอ่านคำถามท้ายเรื่องก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านแบบ Scanning เพื่อหาคำตอบอย่างรวดเร็ว

6) นักเรียนบางคนสับสนระหว่างความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกันแต่ต่างกันที่เสียง [r] กับเสียง [l] เช่น crown / clown, grew / glue, alive / arrive เป็นต้น ผู้วิจัยจึงช่วยเหลือโดยให้ฝึกออกเสียงคู่ของคำที่มีการออกเสียงแตกต่างกันเพียงแค่หน่วยเสียง (phoneme) เดียว คือเสียง [r] กับเสียง [l] แต่มีความหมายต่างกันโดยสิ้นเชิง (Minimal Pairs)

7) ในการฝึกบางทักษะพบว่า ตัวอย่างที่เตรียมไว้ในใบงานไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน จึงต้องยกตัวอย่างเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ในระหว่างการฝึกหาหัวเรื่องหลัก (topic) และประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) โดยที่ประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ส่วนกลางของย่อหน้า นักเรียนบางคนไม่เข้าใจและยังคงเลือกประโยคใจความสำคัญจากประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้าเช่นเดิมกับที่เคยฝึกมาในใบงานก่อนหน้านั้น ผู้วิจัยจึงต้องช่วยเหลือโดยการยกตัวอย่างย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ส่วนกลางของย่อหน้าให้นักเรียนดูเพิ่มเติม โดยพยายามปรับคำศัพท์ในย่อหน้าที่เป็นตัวอย่างให้ง่ายขึ้น เพื่อให้นักเรียนเห็นได้ชัดเจนว่า ประโยคใจความสำคัญสามารถปรากฏอยู่ตรงกลางย่อหน้าได้เช่นกัน

2.2 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง ในด้านพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนขณะใช้ชุดฝึกเป็นรายบุคคล

พฤติกรรมของนายหนึ่งขณะใช้ชุดฝึก

นายหนึ่งใช้ชุดฝึกจำนวน 4 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ โดยภาพรวมแล้วนายหนึ่งมีความตั้งใจฝึกทักษะแม้จะทำความเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้ค่อนข้างช้า มีสมาธิในการเรียนและแสดงทักษะการอ่านที่ได้รับการฝึกได้ดีเมื่อได้รับการฝึกแบบตัวต่อตัว

พฤติกรรมของนายหนึ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ พบว่านายหนึ่งจะมีปัญหาเรื่องวงคำศัพท์น้อย ในการทำใบงานที่ 14 ครั้งแรก นักเรียนได้ผลการเรียนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ซึ่งใบงานนี้เป็นการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท โดยที่ไม่มีการระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทไว้ให้ และให้นักเรียนเลือกความหมายจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยพบว่าบางครั้งนักเรียนไม่รู้จักคำศัพท์ในประโยคเลย แม้แต่ตัวเดียว ดังนั้นเมื่อต้องเดาคำศัพท์โดยอาศัยบริบทจึงไม่สามารถทำได้ ผู้วิจัยต้องช่วยโดยการให้คำพ้องความหมาย (synonym) ของคำศัพท์บางตัวในประโยคนั้น และเว้นคำศัพท์ที่เป็นเป้าหมายไว้ให้นักเรียนเดา ทำนองเดียวกับใบงานที่ 19 ของชุดฝึกทักษะนี้ซึ่งเป็นการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทโดยการอ่านเนื้อเรื่อง และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง

ในการทำครั้งแรก นายหนึ่งได้ผลการเรียนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีเดียวกันคือ ให้คำพ้องความหมาย (synonym) ของคำศัพท์บางตัวในเนื้อเรื่องนั้น

ในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย นายหนึ่งยังคงตั้งใจเรียนและมีความพยายามสูงมาก แม้ว่าทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นทักษะที่เป็นปัญหาใหญ่ของนายหนึ่ง ทำให้มีผลกระทบต่อทักษะอื่นๆเป็นลูกโซ่ตามไปด้วย หลังจากที่ทำนายหนึ่งทำใบงานที่ 1 ของชุดฝึกทักษะนี้ ซึ่งเป็นการฝึกแยกประโยคกับวลีได้แล้ว นายหนึ่งไม่สามารถทำใบงานที่ 2 ซึ่งเป็นการฝึกระบุคำหลัก (head) ของวลีได้ เพราะนายหนึ่งยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของคำ (parts of speech) ผู้วิจัยต้องเพิ่มนั่งร้านย่อยๆสำหรับนายหนึ่งจำนวน 7 ชุดด้วยกันเพื่อช่วยให้นายหนึ่งเข้าใจโครงสร้างประโยค และหน้าที่ของคำในประโยค และวลี นั่งร้านย่อยที่เพิ่มเข้ามาก่อนการทำใบงานที่ 2 ดังกล่าวมาแล้วเป็นการฝึกตามขั้นตอนย่อยดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การแยกประโยคแบบ simple sentence ซึ่งประกอบด้วย noun กับ verb เท่านั้น ให้นักเรียนระบุให้ได้ว่าคำใดทำหน้าที่เป็น subject / verb / object

ขั้นที่ 2 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adjective

ขั้นที่ 3 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adverb

ขั้นที่ 4 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adverb of time

ขั้นที่ 5 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, prepositional phrase ที่ทำหน้าที่เป็น adjective หรือ adverb

ขั้นที่ 6 การเติม adjective หรือ adverb ลงในช่องว่างในประโยคให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 7 การอ่านประโยค และขีดเส้นใต้คำที่ทำหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในวงเล็บหลังประโยค

ผู้วิจัยให้นายหนึ่งทำใบงานซึ่งเป็นนั่งร้านเสริมในลักษณะของขั้นตอนที่ 7 ก่อนการฝึกทักษะอื่นๆเป็นจำนวน 3 ครั้งติดกัน เนื่องจากการความมั่นใจว่านายหนึ่งเข้าใจ เรื่องหน้าที่ของคำ และสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ปัญหาและการแก้ปัญหาที่พบในระหว่าง การใช้ชุดฝึกทักษะนี้คือนายหนึ่งสับสนระหว่าง adjective กับ adverb ว่าอะไรที่มักจะลงท้ายด้วย suffix _ly ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการทำเป็นรายการคำเปรียบเทียบให้ดูหลายๆตัวอย่าง จนกระทั่งนาย หนึ่งจำได้แม่นยำว่าคำที่ลงท้ายด้วย suffix _ly มักจะทำหน้าที่เป็น adverb มีครั้งหนึ่งที่นายหนึ่งเดิม คำในช่องว่างในประโยคว่า *He sings goodly. ซึ่งผิดแต่ก็แสดงว่านายหนึ่งเข้าใจในมโนคติ (concept) ของ adverb หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้อธิบายเสริมเกี่ยวกับ irregular adverbs อีกปัญหา หนึ่งคือ นายหนึ่งไม่สามารถแยกแยะระหว่าง adjective กับ verb ได้ เช่น ในประโยค “He bought a blue car.” กับ “He is a rich man.” นายหนึ่งไม่เข้าใจว่าทำไม “blue” กับ “rich” จึงเป็น adjective ไม่ใช่ verb แม้ผู้วิจัยจะอธิบายว่า adjective ทำหน้าที่ขยายคำนามหรือคำสรรพนาม ส่วน verb คือคำที่ แสดงการกระทำของคำนาม นายหนึ่งก็ยังแสดงอาการว่ายังไม่เข้าใจดีนัก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีนำมา เปรียบเทียบกับภาษาไทย และถามถึงสิ่งใกล้เคียง ซึ่งช่วยให้นายหนึ่งเข้าใจได้ ตัวอย่างการสนทนา ระหว่างผู้วิจัยและนายหนึ่งมีดังนี้

- ผู้วิจัย : คุณลองอธิบายซิว่าอาจารย์รุ่งมีลักษณะอย่างไร
- นายหนึ่ง : คำ
- ผู้วิจัย : อาจารย์ปานล่ะคะ ...เป็นอย่างไร
- นายหนึ่ง : อ้วน
- ผู้วิจัย : อาจารย์วรรณล่ะคะ ...เป็นอย่างไร
- นายหนึ่ง : ผอม
- ผู้วิจัย : คำ อ้วน ผอม เป็นคำที่คุณใช้อธิบายอาจารย์ทั้ง 3 ท่านใช่ไหมคะ
นั่นล่ะคะ ที่เราเรียกว่า adjective
- นายหนึ่ง : ครับ
- ผู้วิจัย : ครูทำอะไรอยู่คะ
- นายหนึ่ง : สอนครับ
- ผู้วิจัย : คุณทำอะไรอยู่คะ
- นายหนึ่ง : เรียน
- ผู้วิจัย : อาจารย์เสริมทำอะไรอยู่คะ (ชี้ออกไปนอกห้อง)
- นายหนึ่ง : เดิน

ผู้วิจัย : สอน เรียน เดิน เป็นคำที่คุณใช้บอกอาการกระทำของครู
ของอาจารย์เสริมและของคุณ เราเรียกว่า verb นะคะ

นายหนึ่งได้รับการฝึกชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญพร้อมกันกับ
นายสอง พบว่านักเรียนมีสมานน้อยลง นายหนึ่งมักบ่นว่าโดนนายสองแก๊งผลัดเวลาที่กำลังเขียน
หนังสือ ผู้วิจัยจึงต้องช่วยปรามนายสองในการฝึกร่วมกันครั้งแรกๆ ในการใช้ชุดฝึกทักษะนี้
นายหนึ่งจะประสบปัญหาอ่านไม่เข้าใจเมื่อต้องอ่าน passage ยาว ที่มีหลายย่อหน้า ผู้วิจัยจึง
แก้ปัญหาโดยการพูดคุยเกี่ยวกับ background และคำศัพท์บางคำที่อยู่ในเนื้อเรื่อนั้น และให้ลอง
อ่านแบบข้ามๆ (skim) เพื่อจับเฉพาะใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องไปอ่าน
ทุกตัวอักษร นอกจากนี้เมื่อต้องเขียนสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่อนที่ไม่มีประโยคใจความสำคัญ
ปรากฏอยู่ในย่อหน้า พบว่านายหนึ่งเขียนสื่อความได้แต่ยังมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อยู่มาก
แต่ผู้วิจัยเน้นให้นักเรียนพยายามเขียนสื่อความให้ได้ก่อนแล้วจึงค่อยชี้แจงสิ่งที่ควรปรับปรุง
ในด้านไวยากรณ์ภายหลัง

นายหนึ่งทำใบงานในชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความได้ค่อนข้างดี ยกเว้น
ใบงานที่ต้องอ่านเรื่อนที่มีความยาวมาก ซึ่งก็จะเป็ปัญหาเดิมคืออ่านไม่เข้าใจ ต้องแก้ปัญหา
โดยการย้อนกลับมาสนทนาเกี่ยวกับ background ของเรื่อน และอธิบายคำศัพท์บางคำที่อยู่ในเรื่อน
นั้น และแนะนำให้ลองอ่านข้ามๆ ไม่ต้องให้ความสนใจกับคำศัพท์ทุกตัว ให้ดูหัวเรื่อน พยายาม
จับแต่ประเด็นสำคัญเท่านั้น และในการเขียนประโยคเพื่อบรรยายอารมณ์ของเรื่อน และบรรยาย
อารมณ์ของตัวละครในเรื่อน นายหนึ่งสามารถเขียนสื่อความได้แต่ยังมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์
ซึ่งนักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ผลการสังเกตพฤติกรรมกรเรียนของนายหนึ่งขณะใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้
การช่วยเหลือโดยใช้หลักการให้นั่งร้าน (Scaffolding) โดยเพิ่มนั่งร้านแก่นายหนึ่งเพื่อช่วยให้
นายหนึ่งเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและหน้าที่ของคำ ให้คำพ้องความหมาย (synonym) เป็
ตัวช่วยในกรณีที่นายหนึ่งไม่รู้อความหมายคำศัพท์ และให้รายการคำ (word list) เป็ตัวช่วยในกรณี
ที่ต้องการให้นายหนึ่งเห็นความแตกต่างระหว่างรูปของ adjective กับ adverb ใช้หลักการจิตวิทยา
การเรียนรู้ โดยการพูดคุยเกี่ยวกับภูมิหลังของเรื่อนที่นักเรียนกำลังจะอ่าน เนื่องจากนายหนึ่งไม่มี
ความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่อนนั้น รวมทั้งช่วยให้นายหนึ่งเห็นความแตกต่างระหว่าง adjective กับ verb
โดยการนำมาเปรียบเทียบกับภาษาไทย และเรื่อนราวที่ใกล้ตัวนักเรียน นอกจากนี้ยังใช้หลักการสอน
การอ่านภาษาอังกฤษ ในการฝึกให้นายหนึ่งอ่านโดยใช้เทคนิค Skimming

พฤติกรรมของนายสองขณะใช้ชุดฝึก

นายสองใช้ชุดฝึกจำนวน 1 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งนายสองฝึกพร้อมกับนายหนึ่ง พฤติกรรมของนายสองที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึก พบว่า นักเรียนชุกชน มักจะหยอกล้อเพื่อนที่ฝึกด้วยกัน ทำให้ผู้วิจัยต้องคอยห้ามปรามหลายครั้ง ในช่วงแรกของการฝึกนายสองแสดงอาการ “อาย” ขอบิดหน้าต่างและปิดม่านห้องที่ใช้ฝึก นักเรียนกล่าวว่า ไม่อยากให้ใครมาเห็นว่ากำลังนั่งเรียนในลักษณะที่เป็นการสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน ต่อมาเมื่อมีการพูดคุยกัน ผู้วิจัยเล่าประสบการณ์ และชี้ให้เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนในระดับสูง และการประกอบอาชีพ นายสองรับฟังและเกิดความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตน นายสองเข้ารับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ แม้จะมีครูที่เคยสอนในห้องเรียนปกติและเพื่อนที่เข้ารับการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษบอกกับผู้วิจัยล่วงหน้าว่านายสองคงจะไม่ยอมมาใช้ชุดฝึกอย่างต่อเนื่องเป็นแน่ ในครั้งสุดท้ายที่เข้ารับการฝึกนายสองบอกว่าตนเองไปสมัครเรียนภาษาอังกฤษที่สถาบันภาษาแห่งหนึ่งเรียบร้อยแล้ว

ปัญหาที่พบคือ เมื่อนายสองต้องอ่านเนื้อเรื่องเพื่อจับใจความสำคัญแล้วพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักเพียงตัวเดียวก็จะหยุดและสะดุดอยู่เพียงนั้น ไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้ ซึ่งความจริงปัญหานี้ได้รับทราบจากนักเรียนแล้วเมื่อไปเก็บข้อมูลพื้นฐาน แต่ข้อมูลที่ได้รับจากครูผู้สอน พบว่าครูไม่เห็นว่าเป็นประเด็นนี้เป็นปัญหาของนายสอง เมื่อข้อมูล 2 ฝ่ายไม่ได้บ่งชี้ตรงกันว่าเป็นประเด็นที่เป็นปัญหาด้านทักษะการอ่านของนายสอง ผู้วิจัยจึงไม่ได้ให้นายสองใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ในเบื้องต้น แต่เมื่อนักเรียนประสบปัญหา จึงแก้ปัญหาโดยการให้นายสองนำชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ไปฝึกด้วยตนเองที่บ้าน และนำมาให้ผู้วิจัยตรวจพบว่านายสองศึกษาด้วยตนเองได้ดีพอสมควร เมื่อมีข้อสงสัยก็จะกลับมาซักถามในวันที่เข้ารับการฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ นอกจากนี้ในการสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยที่เนื้อเรื่องนั้นไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคใดประโยคหนึ่งในย่อหน้านั้น นายสองสามารถเขียนประโยคสื่อความได้ แต่ยังมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อยู่มาก ซึ่งนักเรียนรับฟังคำแนะนำจากผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนายสองขณะใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้การช่วยเหลือนายสองโดยใช้หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยการจูงใจ กระตุ้น และให้กำลังใจ เพื่อให้ นายสองมุ่งมั่นที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และเข้ารับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้

จะเห็นได้ว่าการที่นายสงไม่ได้ฝึกทักษะการเดาคำศัพท์ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการฝึกเป็นลำดับแรก ทำให้นายสงประสบปัญหาเดาคำศัพท์ไม่ได้ในการฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ผู้วิจัยจึงช่วยเหลือโดยการให้นักเรียนศึกษาชุดฝึกทักษะการเดาคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือเป็นครั้งคราว เพื่อที่ทักษะดังกล่าวจะได้เป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนในการฝึกทักษะที่ซับซ้อนขึ้นในลำดับต่อไป

พฤติกรรมของนายสามขณะใช้ชุดฝึก

นายสามใช้ชุดฝึกจำนวน 5 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ ในระยะแรกของการฝึกพบว่านายสามไม่มีสมาธิมากพอที่จะอ่านข้อความยาวๆด้วยตัวเอง ไม่ว่าข้อความนั้นจะเป็นภาษาอังกฤษหรือ ภาษาไทยก็ตาม ในส่วนของข้อความภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างยาว จึงต้องใช้วิธีตัดเป็นตอนๆ ให้สั้นลงในระยะแรก แล้วให้นักเรียนค่อยๆ อ่านทีละตอน สลับกับการที่ผู้วิจัยซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นระยะๆ และส่วนที่เป็นคำอธิบายภาษาไทยนั้น ในระยะแรกต้องช่วยเหลือโดยการเล่าให้ฟัง หรืออธิบายให้ฟัง แล้วกระตุ้นให้ค่อยๆอ่านด้วยตนเองในภายหลัง ปัญหาอย่างหนึ่งที่พบคือ บางวันนายสามจะมีอาการง่วงนอน เนื่องจากเรียนมาทั้งวัน (8 คาบ) ผู้วิจัยจึงอนุญาตให้นักเรียนรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่มก่อนเริ่มเรียน และอนุญาตให้รับประทานลูกอมขณะเรียนด้วย ซึ่งทำให้แก้ปัญหานี้ได้

พฤติกรรมของนายสามที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการเดาคำศัพท์ พบว่าหลังจากการทำใบงานที่ 1 ซึ่งเป็นการสร้างคำประสม จากรายการคำ (เดี่ยว) ที่จัดไว้เป็นตัวเลือกแล้ว นายสามไม่สามารถทำใบงานที่ 2 ซึ่งเป็นการฝึกบอกคำประสมจากคำบอกใบ้ได้ ผู้วิจัยต้องเพิ่มนั่งร้านเพื่อฝึกให้นักเรียนบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมายคล้ายกับรากศัพท์เดิม กำหนดคำบอกใบ้เพื่อเป็นตัวช่วยในการเดาคำเป้าหมายทั้ง 2 ส่วน โดยมีตัวเลือกให้นักเรียน ก่อนที่จะถอนตัวเลือกออกในใบงานต่อมา นอกจากนี้ถึงแม้ว่านายสามจะได้รับการฝึกบางเรื่องไปแล้ว และทำใบงานได้ผลการประเมินในระดับ “ผ่าน” ไปแล้ว แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเมื่อต้องนำความรู้เรื่องเดิมไปใช้อีก เช่น นายสามตอบได้ว่าคำหลัก (head word) ของ compound word คือคำที่อยู่ข้างหลัง แต่ เมื่อพบคำว่า tap water (น้ำจากก๊อกน้ำ) ก็จะไม่แปลว่า “ก๊อกน้ำ” เป็นต้น ผู้วิจัยจึงต้องให้นายสามกลับไปทำใบงานในลักษณะเดียวกับใบงานที่ 5 ของชุดฝึกทักษะการเดา

ความหมายคำศัพท์คือ การให้นักเรียนระบุคำประสม และบอกความหมายของคำประสมที่อยู่ในประโยค แม้ว่านักเรียนจะทำใบงานดังกล่าวผ่านมาแล้วก็ตาม ในการทำใบงานที่ 17 เนื้อเรื่องที่อ่านจะเป็นข่าวทั้งหมด นายสามขอให้ผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงสร้างประโยค passive voice ซึ่งมักพบในรายงานข่าวต่างๆ ในการฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายนั้น นายสามใช้เวลาค่อนข้างน้อย หลังจากที่ทำใบงานที่ 1-3 ของชุดฝึกทักษะนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่านายสามมีความรู้ความเข้าใจเรื่องโครงสร้างประโยคดีพอควร จึงพิจารณาว่าจะให้ข้ามใบงานที่ 4 และ 5 ไปทำใบงานที่ 6 เลย แต่นายสามขอทำใบงานที่ 4 และ 5 ด้วย โดยให้เหตุผลว่า “อยากทำใบงานง่ายๆบ้าง” และ “อยากได้คะแนนดีๆบ้าง” ผู้วิจัยจึงอนุญาตให้นักเรียนทำ อย่างไรก็ตาม ปัญหาของนายสามคือ รีบร้อนอ่านทำให้ขาดความรอบคอบ เช่น อ่านข้อความ “pushing a big trolley” เป็น “purchasing a big toilet roll” เป็นต้น เมื่อต้องอ่านเรื่องยาวๆ บางครั้งนายสามจะอ่านข้ามๆ แล้วไปตอบคำถามโดยอาศัยความรู้เดิม พอเป็นเรื่องที่ตนไม่มีความรู้เดิมก็จะงงและตอบไม่ได้เลย เช่น ใบงานที่ 9 เรื่อง Sydney นายสามคิดว่า Sydney หมายถึง ดึก หรือไม่ก็ ลูก จึงทำให้การทำใบงานนี้ในครั้งแรก นายสามได้ผลการประเมินในระดับ “ต้องปรับปรุง” ผู้วิจัยต้องให้นักเรียนกลับมาค่อยๆอ่าน และใช้วิธีแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายช่วย (chunking)

ในการทำชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหากจากสื่อรูปภาพ นักเรียนจะต้องใช้จินตนาการมาก นายสามเป็นนักเรียนที่มีจินตนาการสูง แต่ในระยะแรกของการฝึกนี้นั้นนายสามยังไม่กล้าแสดงออก ผู้วิจัยต้องกระตุ้น และกล่าวชม จนกระทั่งนักเรียนกล้าคิด และแสดงออกถึงความคิดของตนเอง ผู้วิจัยพบว่านายสามจะมีมุมมองที่แปลก แต่ถ้ามีความเป็นไปได้ ผู้วิจัยก็จะยอมรับ ในช่วงท้ายๆของการฝึกชุดฝึกนี้ พบว่านายสามจะมีคำพูดแสดงกระบวนการคิดออกมาหลายครั้ง เช่น “... ภาพนี้น่าจะเป็นหน้าหนาว ตอนเช้า เพราะมีหมอก” “...อันนี้ น่าจะเป็นตอนเย็น เพราะฟ้าเริ่มมืด”

พฤติกรรมของนายสามที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ พบว่านายสามสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน โดยการหาประโยคใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านในแต่ละย่อหน้าได้ แต่ยังมีปัญหาในช่วงการนำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเรียงกันโดยใช้คำเชื่อม หรือคำอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อสื่อใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างตรงประเด็น เนื่องจากนายสามนึกไม่ออกว่าจะหาคำใดมาเชื่อมประโยคเหล่านั้น ผู้วิจัยจึงต้องให้ความช่วยเหลือโดยการทำรายการคำเชื่อมเป็นตัวเลือกสำหรับนายสามในใบงานที่ 4 (Potatoes) และคัดลอกนรายการคำเชื่อมออกไปในใบงานที่ 5 (Video Blogging) ซึ่งนักเรียน

ก็สามารถทำได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่านายสามนำความรู้เรื่อง chunking จากชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายที่ได้รับการฝึกมาแล้วมาใช้ในการอ่านย่อหน้าเพื่อจับใจความสำคัญ คือแบ่งประโยคยาวๆให้เป็นวลีๆ เพื่อที่จะเห็นได้ชัดเจนว่าอะไรเป็นประธาน กริยา กรรม และอะไรเป็นส่วนขยาย

ในการฝึกทักษะการอ่านและตีความ นายสามใช้เวลาค่อนข้างน้อย นายสามทำใบงานที่ 1-10 ของชุดฝึกทักษะนี้ด้วยตัวเองได้อย่างน่าพอใจ แต่มีปัญหาตอนทำใบงานที่ 11-12 ซึ่งเป็นใบงานที่นักเรียนต้องอ่าน passage ที่ยาว และนายสามก็รู้สึกท้อตั้งแต่ก่อนอ่าน จึงต้องใช้วิธีให้นักเรียนไปอ่านคำถามท้ายเรื่องก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านแบบ Scanning เพื่อหาคำตอบอย่างรวดเร็ว แต่ผู้วิจัยได้พิจารณาให้นายสามข้ามใบงานที่ 7 ของชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ ซึ่งเป็นการฝึกแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นโดยการเติมคำว่า ‘believe’ ‘think’ ‘should’ เพิ่มไปในประโยคหลักที่ครูให้ไว้เพื่อเป็นการประหยัดเวลา เพราะนักเรียนมีศักยภาพที่จะข้ามไปทำใบงานต่อไปได้ และประจวบกับเป็นช่วงที่นักเรียนมีงานที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนค่อนข้างมาก

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนายสามขณะใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้การช่วยเหลือโดยใช้หลักการให้นั่งร้าน (Scaffolding) ในการจัดใบงานเพิ่มเติมแก่นายสาม เพื่อช่วยให้นายสามเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างคำประสม และการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยให้นายสามฝึกทักษะการระบุคำประสม และบอกความหมายของคำประสมที่อยู่ในประโยค โดยให้นักเรียนทำใบงานในลักษณะเดียวกันมากกว่า 1 ใบงาน เนื่องจากยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเมื่อนำความรู้เรื่องเดิมไปใช้อีก และพิจารณาให้นายสามข้ามใบงานไป 1 ใบงานเนื่องจากนักเรียนมีศักยภาพพอที่จะข้ามไปทำใบงานต่อไปได้ ผู้วิจัยใช้หลักการรูปแบบการเรียนรู้ (learning style) เพื่อช่วยให้นายสามสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ดี โดยจัดรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนายสาม เช่น นายสามจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีผู้ชี้แนะ มีสมาธิเมื่อกิน เคี้ยว หรืออมลูกอม เป็นต้น ใช้หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ ในการกระตุ้น กล่าวชม เพื่อให้นายสามแสดงทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ และใช้หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยให้นายสามฝึกอ่านโดยใช้เทคนิค Scanning เพื่อหาคำตอบอย่างรวดเร็ว

พฤติกรรมของนายสีขณะใช้ชุดฝึก

นายสีใช้ชุดฝึกจำนวน 5 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ นายสีเข้ารับการฝึกอย่างสม่ำเสมอ ตั้งใจ และทำใบงานในแต่ละชุดฝึกได้ดี ยกเว้นใบงานที่ต้องอ่านเนื้อเรื่องยาวๆ นายสีชอบขอให้ครูให้ผลย้อนกลับ (feedback) ทันทีหลังจากทำแบบฝึกหัดแต่ละข้อเสร็จ บางครั้งมีอาการง่วงนอน เนื่องจากเรียนมาแล้วทั้งวัน ผู้วิจัยจึงอนุญาตให้นักเรียนรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่มก่อนเริ่มเรียน และอนุญาตให้รับประทานลูกอมขณะเรียนได้

พฤติกรรมของนายสีที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ พบว่านายสีจะทำใบงานได้ดีมาก ถ้าหากใบงานนั้นเป็นเรื่องที่นายสีมีความรู้เดิมอยู่ก่อนแล้ว เช่นในการทำใบงานที่ 12 ของชุดฝึกนี้ ซึ่งเป็นการฝึกอ่านเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยคำที่มี prefix / suffix และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน นายสีอ่านเรื่อง Tyrannosaurus แล้วตอบคำถามได้ถูกทุกข้อ เนื่องจากมีความรู้เดิมเกี่ยวกับ Tyrannosaurus อยู่ก่อนแล้ว ในบางใบงานนายสีสามารถทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองส่วนหนึ่ง แต่มีบางส่วนที่ต้องอาศัยคำแนะนำจากผู้วิจัย ผู้วิจัยมักจะใช้วิธีตั้งคำถามนำเพื่อนำไปสู่คำตอบที่ถูกต้อง เช่น

ตัวอย่าง ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ใบงานที่ 10 ซึ่งเป็นการฝึกสร้างคำให้มีความหมาย โดยการเติม suffix จากรายการตัวเลือกเข้าไปในรากลำ ในข้อ

“The girl is having a sleep..... night because she is afraid of ghosts.”

(ตัวเลือกได้แก่ _ful, _less, _ly, _ate)

บทสนทนาของผู้วิจัยกับนายสี คือ

ผู้วิจัย : มีอะไรที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่คุณรู้อย่างกะ

นายสี : เขากลับผี

ผู้วิจัย : sleep แปลว่าอะไรคะ

นายสี : นอนครับ

- ผู้วิจัย : ตามปกติคนกลัวผีจะนอนหลับสบายดีไหมคะ
 นายสี : นอนไม่หลับครับ
 ผู้วิจัย : suffix ตัวใดที่เมื่อเติมไปท้ายคำแล้ว มักจะมีความหมายว่า “ไม่”
 นายสี : _less ครับ
 ผู้วิจัย : เช่นคำว่าอะไรบ้างคะ
 นายสี : careless
 ผู้วิจัย : เพราะฉะนั้นคำว่านอนไม่หลับก็คือ
 นายสี : sleepless ครับ

นอกจากนี้ ในชุดฝึกนี้ผู้วิจัยต้องอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับ โครงสร้างประโยค passive voice ก่อนที่จะให้นายสีทำใบงานที่ 17 ซึ่งเนื้อเรื่องที่อ่านจะเป็นข่าวทั้งหมด

พฤติกรรมของนายสีที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย พบว่านายสีมีปัญหาเกี่ยวกับ โครงสร้างประโยคเพียงแค่ว่าในระยะเริ่มต้นเท่านั้น เมื่อทำความเข้าใจเรื่องโครงสร้างประโยค วลี และหน้าที่ของคำในประโยคแล้ว นายสีสามารถทำใบงานทั้งหมดเสร็จในระยะเวลาไม่นานนัก

ในการใช้ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ นายสีแสดงความกระตือรือร้นที่จะ “เดา” สารที่สื่อจากรูปภาพในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับ ตัวละคร (character) ฉาก (setting) หรือ โครงเรื่อง (plot) และสามารถทำใบงานทั้งหมดเสร็จในระยะเวลาไม่นานเช่นกัน แต่ใบงานสุดท้ายที่เป็นการฝึกเดาโครงเรื่อง (plot) จากภาพประกอบ โดยมีคำถามนำเพื่อช่วยเป็นแนวทางให้นักเรียนเขียนโครงเรื่องนั้น ผู้วิจัยยังคงคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับไวยากรณ์อยู่บ้าง อย่างไรก็ตามนายสีมีความเห็นว่า ใบงานที่ 2 ซึ่งเป็นการฝึกเชื่อมโยงรูปภาพกับหัวข้อเรื่องนั้นง่ายเกินไปสำหรับตน

พฤติกรรมของนายสีที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ พบว่านายสีประสบปัญหาอ่านไม่เข้าใจเมื่อเนื้อเรื่องที่อ่านเริ่มยาวขึ้น ใบงานที่ 3 ของชุดฝึกนี้เป็นการฝึกหาหัวเรื่องหลัก และหาประโยคใจความสำคัญ โดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว (แต่ยาวขึ้นกว่าใบงานที่ 1 และ 2) และมีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ส่วนกลางของย่อหน้านั้น นายสีไม่สามารถทำใบงานนี้ผ่านในครั้งแรก นักเรียนยังคงเลือกประโยคใจความสำคัญ

จากประโยคแรก หรือประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้านั้นเอง ผู้วิจัยต้องช่วยเหลือโดยการยกตัวอย่างย่อหน้าที่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ส่วนกลางของย่อหน้าเพิ่มเติมให้นายสีศึกษา โดยปรับคำศัพท์ในตัวอย่างให้ง่ายขึ้น เพื่อให้ นายสี เห็นได้ชัดเจนว่าแม้ประโยคใจความสำคัญส่วนใหญ่จะปรากฏเป็นประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้า แต่ก็อาจปรากฏตรงส่วนกลางของย่อหน้าได้เช่นกัน แล้วจึงค่อยให้นายสีกลับมาทำใบงานที่ 3 อีกครั้ง และคอยช่วยเหลือโดยให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือ คำที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonym) กับคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักในย่อนั้นๆ อย่างไรก็ตามในการทำใบงานที่ต้องอ่านเนื้อเรื่องยาวๆ ผู้วิจัยยังต้องให้คำแนะนำนายสีโดยตลอด

ในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความนั้น พบว่านายสีแสดงทักษะการอ่านและตีความด้วยตนเองได้ดี ยกเว้น 2 ใบงานสุดท้ายที่นักเรียนต้องอ่านเรื่องที่ค่อนข้างยาว ผู้วิจัยต้องช่วยให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือคำตรงกันข้าม (antonym) ของคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักบ้าง ส่วนใบงานที่ 2 ซึ่งเป็นการอ่านเรื่องแล้วระบุภาพที่เป็นตัวเลือกภาพใดเป็นภาพ ‘จริง’ และภาพใดเป็นภาพ ‘จินตนาการ’ ที่กล่าวไว้ในเรื่องนั้น นายสีบอกว่าง่ายมาก สามารถเลือกตอบได้โดยที่ยังไม่ต้องอ่านเนื้อเรื่องเลย

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนายสีขณะใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้การช่วยเหลือนายสีโดยการใช้หลักการให้นั่งร้าน (Scaffolding) โดยใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อเป็นตัวช่วยสำหรับนักเรียน ได้แก่ ให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือคำที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonym) ในกรณีที่นักเรียนไม่รู้ความหมายคำศัพท์ ใช้คำถามนำ (guiding questions) เพื่อนำไปสู่คำตอบที่ถูกต้อง ยกตัวอย่างเพื่อให้ นักเรียน เข้าใจสิ่งที่ต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน รวมทั้งให้คำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลไวยากรณ์ที่เป็นพื้นฐานจำเป็นสำหรับนักเรียนในการทำใบงานต่อไป

พฤติกรรมของนางสาวห้าวขณะใช้ชุดฝึก

นางสาวห้าวใช้ชุดฝึกจำนวน 2 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย และชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยทั่วไปแล้วนางสาวห้าวตั้งใจเรียนดีพอสมควร แต่มี 2 ครั้งที่ห้องปกติที่ใช้ฝึกไม่ว่าง ผู้วิจัยจำเป็นต้องย้ายนักเรียนไปฝึกที่อีกห้องหนึ่ง ซึ่งเป็นห้องที่แบ่งย่อยโดยมีผนังบางๆ กัน แต่ก็จะได้ยินเสียงจากห้องข้างๆ เล็ดลอดเข้ามา พบว่านางสาวห้าวมีช่วงระยะความสนใจสั้นลง สมาธิไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องหลีกเลี่ยงการย้าย

นางสาวห่านไปเรียนในห้องอื่นที่มีเสียงรบกวน นางสาวห่านอ่านคำชี้แจงและคำอธิบายได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่านักเรียนจะบอกว่าอ่านเองเข้าใจแต่ก็มักจะขอให้ผู้วิจัยช่วยอธิบายซ้ำอีกครั้ง นางสาวห่านทำงานอย่างรวดเร็วแต่ก็มีข้อผิดพลาดบ่อยครั้ง

การใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย พบว่า นางสาวห่าน สามารถแสดงทักษะการจัดเรียงคำให้เป็นวลี (phrase) ระบุวลีประเภทต่างๆที่อยู่ในประโยค และแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายได้ดีหลังจากที่อ่านคำอธิบายด้วยตนเอง และให้ผู้วิจัยช่วยอธิบายซ้ำในบางประเด็น สำหรับในใบงานสุดท้ายที่ต้องอ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม โดยที่นักเรียนไม่จำเป็น ต้องใส่เครื่องหมาย slash (/) เพื่อแบ่งส่วนข้อความเป็นวลีในเนื้อเรื่องที่อ่าน เพราะผ่านการฝึกแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายมาหลายใบงานแล้ว แต่นางสาวห่านขอใส่เครื่องหมาย slash เพื่อแบ่งส่วนข้อความที่เป็นวลีในเนื้อเรื่องที่อ่านอีกเพราะเป็นสิ่งที่ช่วยให้เธอเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น ผู้วิจัยให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย slash เพื่อแบ่งส่วนข้อความเป็นวลีต่อไปได้ และบอกนักเรียนว่าเรากำลังอยู่ในช่วงของการฝึก ถ้าเราฝึกแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายจนคล่องแล้ว ในไม่ช้าเราก็จะสามารถทำได้เองโดยอัตโนมัติโดยไม่ต้องใส่เครื่องหมาย slash อีกต่อไป

พฤติกรรมของนางสาวห่านที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ พบว่า ในขณะที่ทำใบงานที่ 7 เพื่อฝึกการสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยที่เนื้อเรื่องนั้นไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคใดประโยคหนึ่งในย่อหน้า โดยให้นักเรียนหาคำที่เกี่ยวข้อง (relevant) กับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านด้วยตนเอง แล้วเอาคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคเพื่อสรุปใจความสำคัญ นางสาวห่านใช้เวลานานมากในการหาคำที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญด้วยตนเอง และบางคำที่นักเรียนหามาก็ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงต้องให้นักเรียนย้อนกลับไปทำใบงานในลักษณะเดียวกับใบงานที่ 6 ของชุดฝึกนี้ คือการอ่านเนื้อเรื่องที่ไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ โดยให้นักเรียนเลือกคำที่เกี่ยวข้อง (relevant) และ ไม่เกี่ยวข้อง (irrelevant) กับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านจากรายการตัวเลือก แล้วเอาคำที่เกี่ยวข้องมาร้อยเรียงเป็นประโยคเพื่อสรุปใจความสำคัญ ก่อนที่จะให้นักเรียนมาทำใบงานซึ่งต้องหาคำที่เกี่ยวข้อง (relevant) กับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านด้วยตนเองทั้งหมด

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนางสาวห่านขณะใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้การช่วยเหลือนักเรียนโดยการใช้หลักการรูปแบบการเรียนรู้ (learning style) เพื่อช่วยให้นางสาวห่านสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ดี โดยจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของ

นางสาวห่าน นางสาวห่านจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีผู้ชี้แนะ และเรียนในห้องที่ปราศจากเสียงรบกวน เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังใช้หลักการให้นั่งร้าน (Scaffolding) เพื่อช่วยเหลือนางสาวห่านในการฝึกการสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยการให้นางสาวห่านย้อนกลับมาทำใบงานที่ต่ำกว่าเสียก่อนแล้วจึงค่อยทำใบงานต่อไป

พฤติกรรมของนางสาวห่านขณะใช้ชุดฝึก

นางสาวห่านใช้ชุดฝึกจำนวน 5 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ ในระยะแรกๆ ของการฝึกนั้น นางสาวห่านไม่กล้าออกเสียงภาษาอังกฤษ เวลาให้ออกเสียงตาม หรือ ให้ตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนจะขำ หัวเราะ แต่เมื่อได้รับคำชมว่าออกเสียงได้ถูกต้อง ก็จะมีสีหน้าสดชื่น พบว่านางสาวห่านกล้าออกเสียง และกล้าตอบคำถามมากขึ้นเรื่อยๆ นางสาวห่านมักจะสับสนระหว่างความหมายของคำศัพท์ที่ออกเสียงคล้ายกันแต่ต่างกันที่เสียง [r] กับเสียง [l] เช่น crown/clown, grew/glue เป็นต้น ผู้วิจัยจึงช่วยเหลือโดยให้ฝึกออกเสียงคู่ของคำที่มีการออกเสียงแตกต่างกันเพียงแค่หน่วยเสียง(phoneme) เดียว คือเสียง [r] กับเสียง [l] แต่มีความหมายต่างกันโดยสิ้นเชิง (Minimal Pairs)

พฤติกรรมของนางสาวห่านที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ พบว่านักเรียนพยายามอ่านคำชี้แจงและคำอธิบายด้วยตนเอง โดยมีผู้วิจัยช่วยอธิบายเสริมบ้างเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัย เมื่ออ่านตารางสรุปเรื่อง prefix, suffix นางสาวห่านไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงนำคำศัพท์ที่ประกอบด้วย prefix, suffix ในตารางนั้นมายกตัวอย่างให้เห็นเป็นประโยคจนครบทุกตัว ซึ่งได้ผลว่านักเรียนเข้าใจและเอาใจใส่มากขึ้น ในการทำปริศนาอักษรไขว้ โดยเติม prefix, suffix จากรายการตัวเลือกเข้าไปในรอกคำที่อยู่ในประโยคให้มีความหมายที่ถูกต้องนั้น นางสาวห่านบ่นว่ายาก เพราะไม่แน่ใจว่าเมื่อใดควรจะใช้ prefix in_, un_, non_ เมื่อใดควรใช้ suffix _ive, _able หรือ _ible ผู้วิจัยให้กำลังใจว่าสิ่งเหล่านี้ต้องอาศัยประสบการณ์ ต้องเห็นบ่อยๆ ก็จะจำได้เอง ในระยะแรกนักเรียนสามารถใช้พจนานุกรม (dictionary) ช่วยได้ และผู้วิจัยได้จัดทำรายการคำที่ประกอบด้วย prefix in_, un_, non_ และ suffix _ive, _able, _ible มาให้นักเรียน และสนทนากับคำศัพท์เหล่านั้นก่อนที่จะให้นักเรียนทำปริศนาอักษรไขว้ ในชุดฝึกนี้นางสาวห่านต้องทำใบงานที่ 19 เป็นจำนวน 2 ครั้ง เพราะครั้งแรกคะแนนอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” ใบงานนี้

เป็นการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทโดยการอ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง ผู้วิจัยช่วยเหลือนางสาวหกโดยการสนทนาเกี่ยวกับภูมิหลัง (background) ของเรื่องที่อ่าน (House for Sale) เกี่ยวกับการซื้อ-ขายบ้าน และสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์บางคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ก่อนที่จะให้นางสาวหกทำใบงานนี้ซ้ำอีกครั้ง

ในการทำชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย นางสาวหกทำได้ดีโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำมากนัก เมื่อคุ้นเคยกับผู้วิจัย นางสาวหกจะช่างซักถามมากขึ้น นักเรียนมักจะขอให้ผู้วิจัยช่วยสอนในบางเรื่องที่ตนอยากรู้ ตลอดจนการฝึกไม่ว่าจะพาดพิงถึงเรื่องใด นางสาวหกมักจะขอให้ผู้วิจัยบอกสูตร หรือบอกกฎมาเลย คำถามที่ได้ยินเสมอคือ “กฎคืออะไรคะ” นางสาวหกแสดงความสนใจเรื่อง parts of speech มาก ซักถามเรื่องการใช้คำในรูปของ verb, adjective, adverb และค่อนข้างเข้มงวดกับ “กฎ” เช่น ผู้วิจัยพูดว่า “คำภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ที่ลงท้ายด้วย suffix _ly มักจะทำหน้าที่เป็น adverb” เมื่อนางสาวหกพบคำว่า “lovely” ซึ่งลงท้ายด้วย suffix _ly แต่ทำหน้าที่เป็น adjective ผู้วิจัยต้องใช้เวลาพอสมควรเพื่อที่จะอธิบายให้นางสาวหกเข้าใจและยอมรับคำว่า “ขกเว้น”

สำหรับชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพนั้น นางสาวหกเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหากับสื่อรูปภาพ และเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพได้ดี อย่างไรก็ตามใบงานส่วนใหญ่ในชุดฝึกนี้จะเป็นการเขียนประโยค นางสาวหกจะกังวลมากเกรงว่าจะเขียนผิดไวยากรณ์ ผู้วิจัยต้องปลอบให้สบายใจว่าอย่ากังวลมากเกินไป ขอให้สื่อความหมายให้ได้ แล้วผู้วิจัยจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับความถูกต้องเรื่องไวยากรณ์ภายหลังเอง นอกจากนี้ใบงานที่ 6 ซึ่งเป็นการฝึกโดยให้นักเรียนเขียนเค้าโครงเรื่องโดยมีคำถามนำ (guiding questions) ผู้วิจัยต้องให้คำแนะนำนางสาวหกค่อนข้างมากกว่าใบงานอื่น โดยใช้วิธีกระตุ้น และตั้งคำถามให้นางสาวหกคิดเพื่อตอบคำถามนำเหล่านั้น

พฤติกรรมของนางสาวหกที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ พบว่านางสาวหกอ่านคำอธิบายเรื่อง topic/ topic sentence ยังไม่เข้าใจ ผู้วิจัยจึงต้องอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติมอีก ซึ่งช่วยให้นางสาวหกเข้าใจได้ดีขึ้น ใบงานต่างๆ ในชุดฝึกนี้ล้วนแล้วแต่เป็นการฝึกหาใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านทั้งสิ้น นางสาวหกจะแสดงความกังวลกับคำศัพท์ทุกตัวที่ตนเองไม่รู้จัก เวลาอ่านเรื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื้อเรื่องที่ค่อนข้างยาว นางสาวหกจะหยุดและกล่าวว่า “ยังไงก็คงแปลไม่ได้” ผู้วิจัยให้การช่วยเหลือโดยให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือพยายามแปลคำโดยใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ แล้วให้นางสาวหกค่อยๆ ทายจนได้คำตอบ

ในการทำชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ พบว่านางสาวหกใช้เวลามากในการเขียนแสดงความคิดเห็นต่อข้อความที่นักเรียนอ่านและบอกเหตุผลว่าเพราะอะไรจึงเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับผู้เขียน ผู้วิจัยต้องกระตุ้น และตั้งคำถามให้นางสาวหกคิดเพื่อเขียนแสดงความคิดเห็น และแสดงเหตุผลออกมา ในที่สุดผู้วิจัยต้องจัดนั่งร้านเสริมโดย หลังจากที่นักเรียนผ่านการฝึกเดิมคำว่า “believe” “think” หรือ “should” เข้าไปในประโยคหลักแล้ว ก็เพิ่มนั่งร้านเพื่อให้นางสาวหกฝึกแต่งประโยคด้วยตนเองเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบางสิ่ง เช่น “a unicorn” “Thailand” “Olympic games” โดยใช้คำว่า “believe” “think” หรือ “should” ก่อนที่จะมาทำใบงานต่อไปซึ่งเป็นการแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ยกมาให้อ่าน ส่วนใบงานที่ 2 ซึ่งเป็นการอ่านเรื่องแล้วระบุภาพที่เป็นตัวเลือกภาพใดเป็นภาพ ‘จริง’ และภาพใดเป็นภาพ ‘จินตนาการ’ ที่กล่าวไว้ในเรื่องนั้น นางสาวหกบอกว่าง่ายมาก

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนางสาวหกขณะใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้การช่วยเหลือโดยใช้หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ ในการชม กระตุ้น และให้กำลังใจเพื่อให้ นักเรียนกล้าออกเสียงภาษาอังกฤษ พูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์และภูมิหลังของเรื่องที่นางสาวหกกำลังจะอ่าน เนื่องจากนางสาวหกไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ใช้หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ในการฝึกออกเสียงคู่ของคำที่มีการออกเสียงแตกต่างกันเพียงแค่หน่วยเสียงเดียว (Minimal Pairs) และใช้หลักการให้นั่งร้าน (Scaffolding) โดยจัดนั่งร้านเสริมสำหรับนางสาวหกเพื่อฝึกแต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบางสิ่ง และให้ความช่วยเหลือในลักษณะต่างๆ เช่น ให้พจนานุกรม (dictionary) คำพ้องความหมาย (synonym) คำใบ้ (clues) ในกรณีที่นางสาวหกไม่รู้คำศัพท์ ให้รายการคำ (word list) เป็นตัวช่วย ยกตัวอย่าง และ อธิบายเพิ่มเติมในกรณีที่นักเรียนยังไม่เข้าใจชัดเจนพอ

พฤติกรรมของนางสาวเจ็ดขณะใช้ชุดฝึก

นางสาวเจ็ดใช้ชุดฝึกจำนวน 4 ชุดฝึก ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ นางสาวเจ็ดทำงานค่อนข้างช้า แต่ก็ทำด้วยความระมัดระวัง นางสาวเจ็ดฝึกชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ และชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความแบบตัวต่อตัว แต่มานิฝึกชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย และชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อ

จับใจความสำคัญพร้อมกับนางสาวห้าว นางสาวเจ็ดกล่าวกับผู้วิจัยว่า ตนเองเรียนรู้ได้ดีกว่าเมื่อได้รับการฝึกแบบตัวต่อตัวเพราะกล้าซักถามผู้สอนมากกว่าเมื่อเรียนกับเพื่อน

พฤติกรรมของนางสาวเจ็ดที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ พบว่า ในระหว่างการทำใบงานที่ 3 ผู้วิจัยต้องให้คำแนะนำนางสาวเจ็ด และต้องพาهاไปทีละข้อๆ เนื่องจากนางสาวเจ็ดยังไม่แม่นยำเรื่องการเรียงคำประสม (compound words) ให้ตรงกับความหมายที่ต้องการ แม้ว่านักเรียนจะทำใบงานที่ 3 ได้ผลการประเมินในระดับ “ผ่าน” แต่ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักเรียนยังไม่แม่นยำในเรื่องนี้จริง หากแต่ “เดา” ได้ถูกต้อง เพราะเมื่อผู้วิจัยลองให้นักเรียนเรียงคำประสมที่เคยเรียงได้ถูกต้องซ้ำอีกครั้ง นักเรียนกลับเรียงคำประสมเหล่านั้นดังนี้ * window glass, * house dog และ * hat leather ผู้วิจัยจึงต้องเพิ่มใบงานในลักษณะเดียวกับใบงานที่ 3 นี้ให้นางสาวเจ็ดทำอีก 1 ใบงาน เพื่อเป็นการฝึกการบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมายคล้ายกับรากศัพท์เดิม โดยไม่มีการกำหนดคำบอกใบ้ให้ และเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยมากขึ้นว่าคำประสมประกอบด้วยคำ 2 คำมารวมกัน และคำที่มีความหมายหลักคือคำที่สองในการทำใบงานที่ 6 ซึ่งเป็นการให้นักเรียนระบุคำประสม และบอกความหมายของคำประสมที่อยู่ในย่อหน้า พบว่านางสาวเจ็ดรู้ความหมายของคำประสมที่อยู่ในเรื่อง Snowfall แต่ยังไม่สามารถถาโองความเข้าใจเป็นภาษาอังกฤษได้ ทำให้บางครั้งเกิดการสื่อความหมายผิดพลาด เช่นนางสาวเจ็ดอธิบายความหมายของคำว่า “snowman” ว่า * man that like snow แทนที่จะอธิบายว่า man that is made of snow ผู้วิจัยต้องให้นักเรียนย้อนกลับไปศึกษาคำอธิบายเรื่องคำประสมและวิธีอธิบายคำประสมซึ่งนักเรียนได้ศึกษาไปแล้วตั้งแต่เริ่มการฝึกชุดฝึกทักษะนี้อีกครั้ง เมื่อย้อนกลับไปอ่านคำอธิบาย ฟังผู้วิจัยอธิบายและยกตัวอย่างเพิ่มเติม นางสาวเจ็ดเข้าใจ และสามารถทำใบงานที่ 6 ผ่านไปได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้นางสาวเจ็ดทำใบงานที่ 19 ของชุดฝึกนี้ครั้งแรกได้ผลการเรียนในระดับ “ต้องปรับปรุง” ใบงานนี้เป็นการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทโดยการอ่านเนื้อเรื่อง และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยช่วยเหลือนางสาวเจ็ดโดยการสนทนาเกี่ยวกับภูมิหลัง (background) ของเรื่องที่อ่าน (House for Sale) เกี่ยวกับการซื้อขายบ้าน และสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์บางคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ก่อนที่จะให้นางสาวเจ็ดทำใบงานนี้ซ้ำอีกครั้ง

พฤติกรรมของนางสาวเจ็ดที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย พบว่า นักเรียนสามารถแยกแยะระหว่างข้อความที่เป็นวลีและประโยคได้ และเมื่ออ่านประโยคก็สามารถระบุหลัก (head) ของวลีที่อยู่ในวงเล็บได้ด้วยตัวเองเป็นอย่างดี

แต่พอถึงขั้นต่อไปที่นักเรียนจะต้องฝึกอ่านเนื้อเรื่องและแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายเป็นวลีๆ (chunking) ด้วยตนเอง นางสาวเจ็ดกลับชะงัก และบอกว่าสับสนระหว่าง adjective กับ adverb ไม่รู้ว่าคำไหนคือคำที่ใช้อธิบาย คำนาม หรือ คำกริยากันแน่ ผู้วิจัยจึงจัดทำนักร้านเพิ่มเติมให้นางสาวเจ็ด 4 ชั้น ก่อนที่จะให้นางสาวเจ็ดอ่านเนื้อเรื่องและแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายด้วยตนเอง ขั้นตอนดังกล่าว ได้แก่

ขั้นที่ 1 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adjective

ขั้นที่ 2 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adverb

ขั้นที่ 3 การระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, prepositional phrase ที่ทำหน้าที่เป็น adjective หรือ adverb

ขั้นที่ 4 การเติม adjective หรือ adverb ลงในช่องว่างในประโยคให้ถูกต้อง

พฤติกรรมของนางสาวเจ็ดที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ พบว่า ในการทำใบงานที่ต้องอ่านเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างยาว นางสาวเจ็ดยังต้องอาศัยคำแนะนำจากผู้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์ เพราะมีคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักหลายคำในเรื่องนั้นมากเกินไปจนกระทั่งไม่สามารถเดาได้ ผู้วิจัยจึงต้องช่วยเหลือโดยการให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือคำตรงกันข้าม (antonym) ของคำศัพท์บางคำในเรื่องนั้นๆ โดยเหลือไว้เฉพาะคำเป้าหมายบางคำเพื่อให้ นักเรียนเดาเอง ซึ่งทำให้นางสาวเจ็ดสามารถอ่านเรื่องและหาใจความสำคัญได้ด้วยตนเอง

พฤติกรรมของนางสาวเจ็ดที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ พบว่า นางสาวเจ็ดสามารถแยกแยะระหว่างเรื่องจริง (real) กับเรื่องที่แต่งขึ้น (imaginary) และแยกแยะระหว่างข้อเขียนที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) กับข้อเขียนที่เป็นการแสดงความคิดเห็น (opinion) ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้เมื่ออ่านข้อความแล้ว นางสาวเจ็ดสามารถตอบได้ว่าตัวละครในเรื่องมีความรู้สึกอย่างไร และอารมณ์ของเรื่องเป็นเช่นไร โดยเลือกตอบจากตัวเลือก แต่นางสาวเจ็ดประสบปัญหาเมื่อต้องอ่านเรื่องที่มีความยาวมากขึ้น แล้วต้องเขียนประโยคเพื่อบรรยายอารมณ์ของเรื่อง และบรรยายอารมณ์ของตัวละครในเรื่อง เนื่องจากนักเรียนขาดสมาธิทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

ผู้วิจัยให้ความช่วยเหลือโดยการให้นักเรียนไปอ่านคำถามท้ายเรื่องก่อนแล้วค่อยกลับมาอ่านแบบ Scanning เพื่อหาคำตอบ

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนางสาวเจ็ดยักษ์ใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยให้การช่วยเหลือโดยใช้หลักการให้นั่งร้าน (Scaffolding) โดยจัดนั่งร้านเสริมสำหรับนางสาวเจ็ดยักษ์ เพื่อช่วยให้นางสาวเจ็ดยักษ์เข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของคำ ให้นางสาวเจ็ดยักษ์ทำใบงานในลักษณะเดิมซ้ำ เพื่อฝึกฝนเรื่องการเรียงคำประสม และให้ความช่วยเหลือในลักษณะต่างๆ เช่น ให้คำแนะนำในกรณี ที่นางสาวเจ็ดยักษ์ยังไม่เข้าใจชัดเจนพอ ให้คำพ้องความหมาย (synonym) และคำที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonym) ในกรณีที่นางสาวเจ็ดยักษ์ไม่รู้คำศัพท์ ใช้หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ ในการพูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์และภูมิหลังของเรื่องที่นางสาวเจ็ดยักษ์กำลังจะอ่าน เนื่องจากนางสาวเจ็ดยักษ์ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น และใช้หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในการฝึกอ่านโดยใช้เทคนิค Scanning

ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในการใช้ชุดฝึก สรุปได้ว่าผู้วิจัยใช้หลักการต่อไปนี้ในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะ ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนรู้ 2) หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ 3) หลักการให้นั่งร้าน และ 4) หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

3. ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก ประเมินโดยใช้แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น

หลังจากเสร็จสิ้นการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคน ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก โดยใช้แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง ได้ผลการวิจัย ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้งในภาพรวม

3.1.1 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับชุดฝึกที่ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชุดฝึกที่แต่ละคนมีโอกาสดูได้ใช้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าชุดฝึกที่ชอบมากที่สุดคือ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ ได้แก่ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้น สนุกเหมือนได้เล่นเกม และง่ายกว่าชุดฝึกอื่น รองลงมาคือ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย โดยให้เหตุผลว่า ชุดฝึกนี้ช่วยให้นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และเป็นพื้นฐานที่ดีที่ทำให้อ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น สำหรับชุดฝึกทักษะที่ชอบน้อยที่สุดนั้น นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ รองลงมาคือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ โดยนักเรียนให้เหตุผลว่าทักษะเหล่านั้นเป็นเรื่องยากสำหรับตน และต้องอ่านเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างยาวในใบงานลำดับท้ายๆของชุดฝึกดังกล่าว อย่างไรก็ตาม นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าทักษะเหล่านั้นเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่านภาษาอังกฤษ และจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนดีแล้ว มีเพียง 2 คนที่บอกว่ามีคำชี้แจงบางเรื่องที่อ่านเองแล้วยังไม่เข้าใจดีนัก แต่เมื่อผู้สอนยกตัวอย่างและอธิบายเพิ่มเติมนักเรียนก็เข้าใจดี ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขคำชี้แจงในใบงานดังกล่าวเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

3.1.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการฝึกในภาพรวม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่า เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความเหมาะสมดีแล้ว เพราะเพียงพอที่จะฝึกทักษะ ชักถามประเด็นที่ยังมีข้อสงสัย สนทนากับผู้สอนและไม่ยาวนานเกินไปจนกระทั่งทำให้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย นอกจากนี้นักเรียนทุกคนยังมีความเห็นว่ากิจกรรมการฝึกครั้งนี้ท้าทายความสามารถของตน และมีความยากง่ายเหมาะสมดีแล้ว

3.1.3 นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่าตนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก และนักเรียนทุกคนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างไปจากก่อนการได้รับการฝึก กล่าวคือ นักเรียนแต่ละคนไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานแล้ว รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่ยากเกินความสามารถ และเบื่อหน่ายกับการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนปกติ แต่การฝึกครั้งนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจและมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น จึงรู้สึกอยากเรียน และมีความหวังว่าตนน่าจะประสบความสำเร็จได้เช่นกันถ้าหากตั้งใจจริงและเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ นักเรียนแต่ละคนมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับการนำเอาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในชีวิตจริง ได้แก่ นำไปใช้ในการค้นหาข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต นำไปใช้ในการเล่นเกม การอ่านการ์ตูนและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ และนำไปใช้ในการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษ

3.1.4 นักเรียนทุกคนมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ชอบกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะครั้งนี้ เนื่องจากสนุก ไม่น่าเบื่อ ได้เรียนในห้องปรับอากาศ และมีโอกาสเรียนแบบตัวต่อตัวหรือกลุ่มย่อยทำให้สามารถติดตามบทเรียนได้ทัน และกล้าซักถามประเด็นที่ตนสงสัยได้ โดยที่ไม่ต้องเกรงใจเพื่อน หรือกลัวว่าจะเป็นเด็กเรียนอ่อนในสายตาเพื่อนๆ นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความเห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อผู้สอนใจดี มีเมตตาเป็นกันเอง ผู้เรียนก็จะรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด และอยากเรียน สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครั้งนี้ มีนักเรียนเสนอแนะว่า ผู้สอนควรตรวจภาระงานทีละข้อๆ และบอกไปเลยว่านักเรียนทำถูกหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนรู้ว่าตนเองเข้าใจถูกต้องแล้ว หรือ เข้าใจผิดโดยไม่ต้องเสียเวลา และอยากให้มีการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะในลักษณะนี้ให้นานกว่านี้

3.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์เป็นรายบุคคล

นายหนึ่งมีความเห็นว่าชุดฝึกทักษะที่ชอบมากที่สุด ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ เพราะได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น และคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตจริง ส่วนชุดฝึกทักษะที่ชอบน้อยที่สุด ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ นายหนึ่งบอกว่า “ชอบใบงานลำดับแรกๆ ในชุดฝึกนี้ แต่ไม่ค่อยชอบใบงานลำดับท้ายๆ ซึ่งต้องอ่านเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างยาว” นายหนึ่งมีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนพอสมควร มีเพียงบางครั้งที่อ่านเองไม่เข้าใจ แต่เมื่อผู้สอนอธิบายเพิ่มเติมก็เข้าใจดี เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความเหมาะสมดีแล้ว เพราะเพียงพอที่จะฝึกทักษะ และได้ซักถามและสนทนากับผู้สอนด้วย นายหนึ่งคิดว่ากิจกรรมการฝึกครั้งนี้ท้าทายความสามารถ รู้สึกอยากทำให้ได้ทุกใบงาน แม้ว่ามีหลายใบงานที่ถือว่ายากสำหรับตนเองแต่ก็ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว ส่วนความยากง่ายของกิจกรรมการฝึกนี้นายหนึ่งก็เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว แม้ว่าใบงานลำดับท้ายๆ ของแต่ละชุดฝึกจะค่อนข้างยาก แต่ก็ไม่มีอะไรที่ยากจนเกินไป เพราะเมื่อได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ นักเรียนก็สามารถทำได้ นายหนึ่งคิดว่าตนเองมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและตีความ อย่างไรก็ตาม นายหนึ่งคิดว่าทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ที่ต้องอาศัยบริบทนั้นดีขึ้นไม่มากนัก เมื่อถามถึงทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษว่า แตกต่างจากก่อนการได้รับการฝึกครั้งนี้หรือไม่ นายหนึ่งตอบ

ว่าตนเองก็ยังรู้สึกภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยากอยู่เช่นเดิม แต่ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนเหมือนเช่นเวลาที่เรียนในห้องเรียนปกติ และคิดว่าจะนำทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต นายหนึ่งอยากให้มีการจัดฝึกทักษะในลักษณะนี้ให้นานกว่านี้ เช่นตลอดภาคเรียน หรือตลอดปีการศึกษา

นายสองเข้ารับการฝึกทักษะเพียงทักษะเดียวคือ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าชุดฝึกนี้ช่วยให้นักเรียนค่อยๆทำความเข้าใจเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญได้ และสามารถเข้าใจคำชี้แจงในชุดฝึกได้เป็นอย่างดี นายสองคิดว่าเวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรม ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความเหมาะสมดีแล้ว เพราะเพียงพอที่จะรับประทานอาหารว่าง พูดคุยกับผู้สอน ฝึกทักษะ ซักถามประเด็นที่ยังมีข้อสงสัย และไม่นานเกินไปจนกระทั่งรู้สึกเบื่อหน่าย นายสองมีความเห็นว่ากิจกรรมการฝึกครั้งนี้ท้าทายความสามารถ และมีความยากง่ายเหมาะสมดีแล้ว และคิดว่าตนเองมีทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญที่ดีขึ้น รู้หลักในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญมากขึ้น นายสองไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก การที่ได้มาได้รับการฝึกครั้งนี้ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คือ รู้สึกอยากมาเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนกล่าวว่า “ไม่อยากให้อาจารย์เลิกสอน เพราะความจริงผมก็ยังว่างอยู่ ไม่มีอะไรทำตอนเย็น” นายสองเริ่มรู้สึกอยากฝึกภาษาอังกฤษ และมีความหวังว่าจะประสบความสำเร็จได้ นายสองตั้งใจจะนำทักษะที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้กับการอ่านเรื่องราวต่างๆ ที่นักเรียนสนใจ นอกจากนี้ นายสองคิดว่าสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับลูกศิษย์เป็นสิ่งสำคัญ เมื่อผู้สอนใจดี มีเมตตาเป็นกันเอง ลูกศิษย์ก็จะรู้สึกผ่อนคลาย ไม่เครียด และอยากเรียน

นายสามมีความเห็นว่าชุดฝึกทักษะที่ชอบมากที่สุด ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ เพราะ สนุก กว่าชุดฝึกอื่นๆ และรู้สึก “เหมือนเล่นเกมทายคำ” ส่วนชุดฝึกทักษะที่นายสามชอบน้อยที่สุด ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายจากสื่อรูปภาพ เพราะมีส่วนที่ต้องเขียนตอบมาก นักเรียนลายมือไม่สวยและสะกดคำไม่ค่อยถูก จึงไม่ค่อยชอบชุดฝึกนี้นัก แม้ผู้สอนจะอนุญาตให้พูดตอบได้โดยไม่ต้องเขียน แต่นายสามก็เลือกที่จะเขียนดีกว่า นายสามมีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนดี อ่านแล้วเข้าใจดี แม้จะขอให้ผู้สอนอธิบายให้ฟังมากกว่าที่จะอ่านเอง เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความเหมาะสมดี แต่ถ้าเพิ่มนานกว่านี้ก็ไม่ได้ เพราะนายสามรู้สึกไม่เครียดในขณะที่เรียน จึงคิดว่าตนสามารถเรียนได้นานกว่า 1 ชั่วโมง 30 นาทีอย่างแน่นอน นายสามมีความเห็นว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ในการฝึกครั้งนี้ท้าทายความสามารถ รู้สึกอยากทำ ยกเว้นกิจกรรมที่ต้องมีการอ่านเรื่อง

ยาวๆ และต้องเขียนตอบยาวๆ เป็นประโยค ส่วนความยากง่ายของกิจกรรมนั้น นายสามคิดว่าส่วนใหญ่เหมาะสมดีแล้ว ยกเว้นกิจกรรมที่ต้องมีการอ่านเรื่องยาวๆ และต้องเขียนตอบยาวๆ เป็นประโยคเท่านั้นที่นายสามเห็นว่าค่อนข้างยากสำหรับตน นายสามคิดว่าตนเองมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาความหมายของสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทักษะการอ่านและตีความ ทั้งนี้ นายสามพอใจกับพัฒนาการด้านทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายของตนมากที่สุด และเห็นว่าทักษะนี้ช่วยให้ตนอ่านสื่อภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น

นายสามยังคงรู้สึกว่าตนเองไม่เก่งภาษาอังกฤษ และบอกว่าตนเองเกลียดวิชาภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และมีผลการเรียนที่แย่งเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามการฝึกครั้งนี้ทำให้นายสามมีกำลังใจขึ้นบ้างที่จะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตน นายสามคิดว่าจะนำทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และใช้ในการเล่นเกม

นายสามมีความเห็นว่าการใช้ชุดฝึกทักษะครั้งนี้สนุก ไม่น่าเบื่อเหมือนการเรียนในห้องเรียนปกติ และกล่าวว่าเขาไม่สามารถบอกได้เลยว่าที่ผ่านมามีอาจารย์ท่านใดสอนดีหรือไม่ดี รู้แต่ว่าเบื่อและเรียนไม่รู้เรื่องเลย แม้แต่ไปเรียนพิเศษกับสถาบันที่มีชื่อเสียงนายสามก็ยังเรียนภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่อง

นายสี่มีความเห็นว่าชุดฝึกทักษะที่ชอบมากที่สุดคือชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ เพราะมีความรู้สึกรวากับได้เล่นเกม นายสี่ชอบการทำคำประสมจากการให้คำใบ้ และชอบการทำปริศนาอักษรไขว้ (crossword puzzle) ส่วนชุดฝึกที่ชอบน้อยที่สุด ได้แก่ชุดฝึกการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เพราะไม่ชอบอ่านเรื่องยาวๆ คำศัพท์ยาก และต้องใช้เวลานานกว่าจะอ่านจบ

สำหรับคำชี้แจงในชุดฝึกนี้ นายสี่คิดว่ามีความชัดเจนดี ยกเว้นคำชี้แจงเกี่ยวกับการหา topic sentence ที่อยู่ตรงกลางย่อหน้าที่ตนเองยังสับสน แต่เมื่อผู้สอนยกตัวอย่างเพิ่มเติมก็เข้าใจดี เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรม ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที นับว่ากำลังพอดี ไม่เร่งรีบ และไม่ยาวนานจนเกินไป กิจกรรมการฝึกครั้งนี้ทำทลายความสามารถของนักเรียน ทำให้รู้สึกอยากทำแต่ละใบงาน

นายสี่ไม่คิดมาก่อนเลยว่าตนจะสามารถทำใบงานภาษาอังกฤษได้เป็นจำนวนมากขนาดนี้ และพบว่าตนเองชอบทำใบงานเหล่านี้ การกระตุ้นของผู้สอนมีผลทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าจินตนาการ นายสี่คิดว่าความยากง่ายของกิจกรรมการฝึกครั้งนี้เหมาะสมดีแล้ว คือมีทั้งส่วนที่ง่ายและส่วนที่ยาก

สิ่งที่ยากก็ไม่ได้ยากจนเกินไป เช่น ใบงานในชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญลำดับแรกๆ นั้นนักเรียนทำด้วยตนเองได้ค่อนข้างดี แต่ลำดับท้ายๆถึงแม้จะยาก แต่เมื่อผู้สอนแนะนำ ตนก็สามารถทำได้

นายสี่คิดว่าตนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นมากทุกทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาความหมายของสื่อรูปภาพ

ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทักษะการอ่านและตีความ ก่อนที่จะได้รับการฝึกครั้งนี้ นายสีไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษนัก เพราะรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากเกินไป การฝึกครั้งนี้ทำให้นายสีมีกำลังใจว่า ตนน่าจะประสบความสำเร็จได้เช่นกันถ้าหากตั้งใจจริง และเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ นายสีตั้งใจจะนำทักษะที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในการอ่านการ์ตูนภาษาอังกฤษ และมีความฝันว่า ถ้าหากอ่านได้เก่งๆ อยากลองอ่านวรรณกรรมเรื่อง แฮร์รี่ พอตเตอร์ และ เพอร์ซิยัส แจ็คสัน ฉบับภาษาอังกฤษดูบ้าง สิ่งที่นายสีชอบมากเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครั้งนี้คือ การได้มีโอกาสเรียนแบบตัวต่อตัวเพราะสามารถซักถามประเด็นที่ตนสงสัยได้โดยไม่ต้องเกรงใจเพื่อน หรือกลัวเพื่อนมองว่า “โง่” นอกจากนี้ อาจารย์ยังใจดี และได้รับประทานอาหารก่อนเรียนทุกครั้ง สิ่งที่นายสีอยากเสนอแนะคือ อยากให้ผู้สอนตรวจภาระงานที่ละข้อๆ และบอกไปเลยว่า นักเรียนทำถูกหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนรู้ว่าตนเองเข้าใจถูกต้องแล้ว หรือ เข้าใจผิดโดยไม่ต้องเสียเวลา

นางสาวหำมีความคิดเห็นว่าชุดฝึกทักษะที่นักเรียนชอบมากที่สุดคือชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย เพราะเป็นพื้นฐานที่ทำให้ นักเรียนอ่านเรื่องราวต่างๆ ได้เข้าใจ ส่วนชุดฝึกที่นางสาวหำชอบน้อยที่สุด ได้แก่ ชุดฝึกการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เพราะยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาที่ต้องอ่านเรื่องยาวๆ แต่นางสาวหำก็เข้าใจดีว่าเป็นทักษะที่จำเป็นต้องฝึกฝนสำหรับคำชี้แจงในชุดฝึกนี้ นางสาวหำเห็นว่ามีความสะดวก สามารถอ่านและทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรม ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ถือว่ากำลังพอดี เพราะถ้าหากใช้เวลาน้อยกว่านี้ นักเรียนจะไม่มีเวลาพอที่จะซักถามผู้สอนได้ นอกจากนี้ภายในระยะเวลา 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ทำให้นักเรียนสามารถพูดคุยเรื่องอื่นกับผู้สอนได้ด้วย ทำให้บรรยากาศไม่เคร่งเครียด นางสาวหำคิดว่ากิจกรรมการฝึกครั้งนี้ทำทลายความสามารถของนักเรียน ทำให้รู้สึกภูมิใจในตัวเองมากเมื่อสามารถทำกิจกรรมเหล่านั้นได้สำเร็จ และความง่ายของกิจกรรมการฝึกครั้งนี้มีทั้งส่วนที่ง่ายและส่วนที่ยากเหมาะสมดีแล้ว นางสาวหำคิดว่าตนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นมากทุกทักษะที่ได้รับการฝึก ได้แก่ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย และทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ตามปกติแล้วนางสาวหำไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะรู้สึกว่าตัวเองเรียนอ่อนกว่าเพื่อนๆ ทุกคนในห้องและอาจารย์ดู แต่การฝึกครั้งนี้ไม่เหมือนการเรียนในห้องเรียนที่นางสาวหำเคยพบ เนื่องจากผู้สอนใจดี และเอาใจใส่ดีมาก ซึ่งคงเป็นเพราะมีเธอและเพื่อนเรียนกันเพียงแค่ 2 คนเท่านั้น นางสาวหำคิดว่าตนจะสามารถนำทักษะที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในการเรียนในห้องเรียนได้อย่างแน่นอน รวมทั้งนำไปใช้ในการอ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับเรื่องที่ตนสนใจ ได้แก่ กีฬาฟุตบอล ซึ่งในอดีตที่ผ่านมาเคยอ่านแต่ข้อมูลภาษาไทย

เท่านั้น นางสาวหั่วชอบกิจกรรมการฝึกทักษะในลักษณะนี้มาก และสิ่งที่ชอบมากเป็นพิเศษคือการที่ได้เรียนในห้องปรับอากาศ เพราะตามปกติแล้วช่วงนี้อากาศจะร้อนมาก และชอบการเรียนแบบกลุ่มย่อย ที่มีผู้เรียนเพียง 2 คน เพราะเวลาที่นักเรียนตอบคำถามผู้สอนไม่ได้ ก็จะมีเพื่อนช่วยคิด ช่วยตอบ แต่ถ้าหากเรียนกลุ่มใหญ่เหมือนในห้องเรียนปกติ นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษไม่รู้เรื่องเลย เพราะตามไม่ทันและไม่กล้าถาม

นางสาวหั่วมีความคิดเห็นว่าชุดฝึกทักษะที่นักเรียนชอบมากที่สุด ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายจากสื่อรูปภาพ เพราะได้ใช้จินตนาการ และได้ฝึกการเขียนด้วยวิธีการที่ไม่ยากนัก คือ เขียนออกมาเป็นคำๆ ก่อน แล้วจึงค่อยนำคำเหล่านั้นมาร้อยเรียงเป็นประโยค ส่วนชุดฝึกทักษะที่นางสาวหั่วชอบน้อยที่สุดได้แก่ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เพราะรู้สึกว่ายากเมื่อต้องอ่านเนื้อเรื่องยาวๆ นางสาวหั่วมีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนดีแล้ว เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่การฝึกหลังเลิกเรียน บางครั้งทำให้รู้สึกเพลียและง่วงนอนบ้าง นางสาวหั่วมีความเห็นว่าการฝึกครั้งนี้ทำทลายความสามารถนักเรียนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมในชุดฝึกทักษะการเดาความหมายจากสื่อรูปภาพ ซึ่งตนได้ใช้จินตนาการอย่างเต็มที่ และรู้สึกสนุก นางสาวหั่วบอกว่าการที่มีคำถามนำเพื่อช่วยในการเขียนเรื่อง ทำให้การเขียนเรื่องเป็นสิ่งที่ไม่ยากจนเกินไปสำหรับเธอ ส่วนความยากง่ายของกิจกรรมนั้นถือว่าเหมาะสมดีแล้ว นางสาวหั่วคิดว่าตนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาความหมายของสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและตีความ นอกจากทักษะการอ่านแล้ว นางสาวห่วยังรู้สึกว่าเธอเริ่มมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนด้วยเช่นกัน ก่อนที่จะได้รับการฝึกทักษะครั้งนี้ นางสาวหั่วไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะจื๊อเกียดจัจำคำศัพท์ แต่พอได้รับการฝึก และได้เรียนรู้เกี่ยวกับ คำประสม (compound words) prefix และ suffix แล้ว ทำให้เธอพอจะมี “หลัก” ในการจำ หรือ เดา คำศัพท์ได้บ้าง นางสาวหั่วคิดว่าตนคงไม่ค่อยมีโอกาได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงบ่อยนัก แต่ก็คิดว่าจะลองนำทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในการอ่านข้อมูล ข่าวสาร ที่น่าสนใจทางอินเทอร์เน็ตดูบ้าง นางสาวหั่วประทับใจในรูปแบบชุดฝึกที่มีสีสัน และมีภาพประกอบสวยงาม

นางสาวเจ็ดมีความเห็นว่าชุดฝึกทักษะที่ชอบมากที่สุดคือชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อมูลที่มีความหมาย เพราะทำให้เธอมีความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ และช่วยให้เธออ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น ส่วนชุดฝึกที่ชอบน้อยที่สุด ได้แก่ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ เพราะการบอกอารมณ์ของเรื่องทีอ่านเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียน สำหรับคำชี้แจงในชุดฝึกนี้ นางสาวเจ็ดคิดว่ามีความชัดเจนดีแล้ว เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรม ครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ถือว่าเป็นเวลาที่พอเหมาะ เพราะถ้านานกว่านี้อาจจะทำให้เบื่อได้ หรือถ้าน้อยกว่านี้ นางสาวเจ็ดเกรงว่าอาจทำให้ผู้สอนต้องเร่งสอนและทำให้นักเรียนติดตามบทเรียนไม่ทัน กิจกรรมการฝึกครั้งนี้ทำท่ายความสามารถดี นางสาวเจ็ดไม่เคยทำใบงานภาษาอังกฤษที่ยากๆ ด้วยตัวเอง มาก่อน แต่เมื่อเห็นใบงานในชุดฝึกนี้แล้วนักเรียนรู้สึกอยากทำ เพราะมีตัวช่วยเป็นตัวเลือกบ้าง คำใบ้บ้าง คำถามนำบ้าง การทำใบงานที่เริ่มจากสิ่งที่ยากแล้วค่อยๆ ยากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้รู้สึกเหมือนเล่นเกม ทำให้อยากเล่นเกมที่ยากๆ ให้สำเร็จ นางสาวเจ็ดคิดว่าความยากง่ายของกิจกรรมการฝึกครั้งนี้เหมาะสมดีแล้ว แม้ว่าบางใบงานจะค่อนข้างยาก แต่เมื่อมีผู้สอนคอยช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ นักเรียนก็สามารถทำได้ นางสาวเจ็ดคิดว่าตนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นบ้าง ไม่มากก็น้อย ในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและตีความ ก่อนที่จะได้รับการฝึกครั้งนี้ นางสาวเจ็ดไม่เคยชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนปกติหรือในที่เรียนพิเศษ แต่การเรียนในลักษณะของการฝึกครั้งนี้ เพราะทำให้เธอเข้าใจ และมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นจริงๆ นางสาวเจ็ดรู้สึกประทับใจที่ผู้สอนให้ความเป็นกันเอง และเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี นางสาวเจ็ดชอบฟังเพลง และตั้งใจจะนำทักษะที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในการแปลบทเพลง ภาษาอังกฤษ นางสาวเจ็ดชอบการฝึกครั้งนี้มาก โดยเฉพาะช่วงเวลาที่ได้ฝึกแบบตัวต่อตัวกับผู้สอน เพราะทำให้เธอกล้าซักถามผู้สอนมากกว่าเมื่อเรียนกับเพื่อน

สรุปผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ิงไปใช้

ผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ิงไปใช้ในด้านต่างๆ คือ ด้านผลการเรียนของนักเรียน ด้านพฤติกรรมการใช้ชุดฝึก และด้านความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการใช้ชุดฝึก ได้ข้อสรุปดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียน

นักเรียนทุกคนทำใบงานในแต่ละชุดฝึกได้คะแนนในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปทุกใบงาน ทั้งนี้ นักเรียนจำนวน 5 คน ได้คะแนนภาพรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” มีนักเรียน 2 คน คือ นายสาม และ นายสี่ ที่ได้คะแนนใบงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ดี”

2. พฤติกรรมการใช้ชุดฝึก

จากการศึกษาโดยสังเกตพฤติกรรมการใช้ชุดฝึกของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง พบว่านักเรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกัน นั่งร้านที่เตรียมไว้อาจเกินความจำเป็นหรือไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน ในขณะที่บางคนต้องย้อนกลับมาฝึกนั่งร้านเดิมซ้ำ นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และต้องการความช่วยเหลือขณะใช้ชุดฝึก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักการต่อไปนี้ในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ หลักการให้นั่งร้าน และหลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 รูปแบบการเรียนรู้

เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงจัดรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ได้ดี เช่น นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีในสถานที่ที่ปราศจากเสียงรบกวน บางคนเรียนรู้ได้ดี มีสมาธิเมื่อกิน เคี้ยว หรืออมลูกอม ในขณะที่บางคนจะเรียนรู้ได้ดีต้องหยุดกิจกรรมการกินทุกชนิด บางคนชอบเรียนรู้แบบมีผู้ชี้แนะ เป็นต้น กิจกรรมการใช้ชุดฝึกครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีฝึกนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มย่อยไม่เกิน 2 คนในทักษะที่นักเรียนมีปัญหาตรงกัน พบว่า นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีเมื่อเรียนเป็นรายบุคคล แต่นักเรียนบางคนกลับเรียนรู้ได้ดีเมื่อเรียนเป็นกลุ่มย่อย

2.2 หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับหลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ เช่น ต้องคำนึงถึงความรู้เดิมซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีผลมากต่อการเรียนรู้ของนักเรียน กำลังใจจากผู้สอนและการเปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำใบงานทีละขั้นๆ ทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจที่จะฝึกทักษะต่อไป เป็นต้น

2.3 หลักการให้นั่งร้าน

ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการสแกนโฟลดิ้ง โดยครอบคลุมทักษะการอ่าน 5 ทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหา นั่น เมื่อนำไปใช้แล้วพบว่านั่งร้านที่เตรียมไว้บางส่วนอาจจะเกินความจำเป็นของนักเรียนบางคน ซึ่งในกรณีนี้นักเรียนเหล่านั้นสามารถข้ามนั่งร้านดังกล่าวไปได้เลย ในขณะเดียวกันนั่งร้านที่เตรียมไว้ก็อาจไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน ผู้วิจัยต้องเพิ่มนั่งร้านย่อยเข้าไปสำหรับนักเรียนเหล่านั้นเพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จ เมื่อนั่งร้านเดิมที่ผู้วิจัยออกแบบไว้และนำไปใช้แล้วพบว่าได้ผลดีผนวกเข้ากับนั่งร้านที่เพิ่มเติมขึ้นมาเพื่อช่วยนักเรียนบางคน ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับการวางขอบข่ายวิธีการสแกนโฟลดิ้งสำหรับชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดังนี้

2.3.1 ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ วางขอบข่ายวิธีการสแกนโฟลดิ้งตามลำดับดังนี้

ก. การบอกความหมายคำประสม มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ฝึกสร้างคำประสม จากรายการคำ(เดี่ยว)ที่จัดไว้เป็นตัวเลือก
- 2) ฝึกบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมายคล้ายกับรากศัพท์เดิม โดยเริ่มจากกำหนดคำบอกใบ้เพื่อเป็นตัวช่วยในการเดาคำเป้าหมายทั้ง 2 ส่วน ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาทำไม่ได้ ให้จ๊กรายการตัวเลือกให้ แล้วค่อยๆ ถอนตัวเลือกออกไป และในที่สุดให้นักเรียนบอกคำประสมด้วยตนเองโดยไม่มีตัวเลือกและไม่มีคำบอกใบ้

3) ฝึกบอกคำประสม ซึ่งประกอบด้วยคำ 2 คำที่มีความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากรากศัพท์เดิม โดยเลือกคำจากรายการตัวเลือก

4) ฝึกระบุคำประสมและบอกความหมายของคำประสมซึ่งอยู่ในข้อความ โดยเริ่มจากคำประสมที่อยู่ในประโยคง่ายๆ แล้วค่อยเป็นคำประสมที่อยู่ในย่อหน้าสั้นๆ

5) ฝึกอ่านเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยคำประสมและตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

ข. การวิเคราะห์ prefix, suffix, root มีรายละเอียดดังนี้

1) ฝึกบอกรากคำ (roots) ของคำศัพท์ที่ประกอบด้วย prefix หรือ suffix

2) ฝึกสร้างคำให้มีความหมาย โดยการเติม prefix จากรายการตัวเลือก
เข้าไปในรากคำ

3) ฝึกสร้างคำให้มีความหมาย โดยการเติม suffix จากรายการตัวเลือก
เข้าไปในรากคำ

4) ฝึกทำปริศนาอักษรไขว้โดยเติม prefix, suffix จากรายการตัวเลือก
เข้าไปในรากคำที่อยู่ในประโยคให้มีความหมายที่ถูกต้อง และฝึกบอกความหมายของคำที่ประกอบด้วย prefix / suffix ที่ปรากฏในประโยค

5) ฝึกอ่านเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยคำที่มี prefix / suffix และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

ค. การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท (context clues)
ประเภทต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

1) ฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในประโยค โดยเริ่มจากง่ายไปยาก คือ เริ่มจากให้ตัวช่วยคือระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทไว้ให้ และให้นักเรียนเลือกความหมายจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ แล้วค่อยตัดการระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทออกแต่ยังคงมีตัวเลือกกำหนดไว้ให้ และในที่สุดให้นักเรียนฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท โดยที่ไม่ระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทและไม่มีตัวเลือกให้

2) ฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในย่อหน้าสั้นๆ โดยที่ไม่ระบุประเภทของร่องรอยจากบริบทและไม่มีตัวเลือกให้

3) ฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในเนื้อเรื่องที่มีย่อหน้าเดียว ซึ่งประกอบด้วยคำเดี่ยว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix โดยเริ่มจาก ย่อหน้าสั้นๆ แล้วค่อยเป็นย่อหน้าที่ยาวขึ้น

4) ฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทโดยการอ่านเนื้อเรื่องที่มีหลายย่อหน้าซึ่งประกอบด้วยคำเดี่ยว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง

2.1.2 ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย วางขอบข่ายวิธีการสแกนโฟลดิ้งตามลำดับดังนี้

ก. การจัดเรียงคำให้เป็นวลี (phrase) และระบุวลีประเภทต่างๆ ที่อยู่ในประโยค มีรายละเอียดดังนี้

1) ฝึกแยกแยะระหว่างข้อความที่เป็นวลีและประโยค ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาเนื่องจากยังไม่แม่นำเรื่องโครงสร้างประโยค จะช่วยเหลือโดยให้ฝึกแยกประโยคแบบ simple sentence ซึ่งประกอบด้วย noun กับ verb เท่านั้น แล้วให้นักเรียนระบุให้ได้ว่าคำใดทำหน้าที่เป็น subject, verb หรือ object ก่อนที่จะทำการฝึกแยกแยะระหว่างข้อความที่เป็นวลีและประโยค

2) ฝึกระบุคำหลัก(head) ของวลี โดยการให้นักเรียนอ่านประโยค ซึ่งวงเล็บส่วนที่เป็นวลีไว้ แล้วให้นักเรียนหาว่า คำไหนคือ head ของวลีดังกล่าวนั้น ประโยคที่ใช้ในแบบฝึกนี้จะเป็นประโยคความเดียวไม่ซับซ้อน ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เนื่องจากไม่เข้าใจเรื่องหน้าที่ของคำ ก่อนที่จะฝึกระบุคำหลัก(head) ของวลี ให้ช่วยเหลือนักเรียนโดยการฝึกระบุหน้าที่ของคำในประโยคซึ่งประกอบด้วย noun, verb, adjective / noun, verb, adverb / noun, verb, adverb of time และ noun, verb, prepositional phrase ที่ทำหน้าที่เป็น adjective หรือ adverb ตามลำดับ ถ้าหากนักเรียนมีปัญหาเรื่องการแยกระหว่าง adjective กับ adverb ให้เพิ่มขั้นตอนการฝึกเติม adjective หรือ adverb ลงในช่องว่างในประโยคให้ถูกต้อง และสุดท้ายคือให้ฝึกอ่านประโยค และขีดเส้นใต้คำที่ทำหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในวงเล็บหลังประโยค

3) ฝึกจัดเรียงคำให้เป็นวลีให้ถูกต้อง ประโยคที่ใช้ในแบบฝึกนี้จะเป็นประโยคความเดียวไม่ซับซ้อน และวงเล็บเฉพาะส่วนที่เป็นวลีซึ่งเป็นคำที่คละกันเอาไว้

4) ฝึกให้นักเรียนระบุวลีประเภทต่างๆที่อยู่ในประโยค ได้แก่ noun phrase, verb phrase, adjective phrase, adverb phrase โดยการใช้คำถามประเภท Wh_ question ประโยคที่ใช้ในแบบฝึกนี้จะเป็นประโยคที่ยาวขึ้น ซับซ้อนมากขึ้น

ข. การฝึกแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย มีรายละเอียดดังนี้

1) ฝึกอ่าน passage สั้นๆ ที่เขียนแบ่งเป็นวลี (ไม่ได้เป็นประโยค) และอ่านจากคอลัมน์ซ้ายไปขวา ถึงแม้ว่าจะไม่ใช่การอ่านแบบเป็นธรรมชาติ แต่เป็นแบบฝึกเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และคุ้นเคยกับหน่วยหรือกลุ่มคำที่มีความหมาย (meaningful units) โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจทั้งก่อนและหลังอ่าน passage

2) ฝึกอ่าน passage สั้นๆ ที่เขียนเรียงแบบปกติ แต่มีเครื่องหมาย slash (/) แบ่งขอบเขตวลีไว้ให้ โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจทั้งก่อนและหลังอ่าน passage

3) ฝึกอ่าน passage ยาว ที่เขียนเรียงแบบปกติ มีเครื่องหมาย slash (/) แบ่งขอบเขตวลีไว้ให้เฉพาะตอนต้น และให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย slash (/) แบ่งส่วนข้อความที่เป็นวลีด้วยตนเองในย่อหน้าหลังๆ โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจทั้งก่อนและหลังอ่าน passage

4) ฝึกอ่าน passage ยาว ที่เขียนเรียงแบบปกติ ให้นักเรียนใส่เครื่องหมาย slash (/) แบ่งส่วนข้อความเป็นวลีด้วยตนเอง โดยมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจหลังจากอ่าน passage

5) ฝึกอ่าน passage ยาว เขียนเรียงแบบปกติ ให้นักเรียนแบ่งส่วนข้อความให้มีความหมายขณะอ่าน โดยไม่จำเป็นต้องใส่เครื่องหมาย slash (/) และจะมีคำถามเพื่อทำความเข้าใจหลังจากอ่าน passage

2.1.3 ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ วางข้อบ่งชี้วิธีการสแกนโฟลดิ้งตามลำดับดังนี้

ก. การเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหากับสื่อรูปภาพ มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ฝึกอ่านเนื้อเรื่องแล้วเลือกภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องนั้น โดยเลือกจากรายการตัวเลือกที่กำหนด
- 2) ฝึกดูรูปภาพแล้วบอกว่าภาพนั้นควรจะเป็นภาพประกอบของหัวข้อเรื่องใด โดยเลือกจากรายการตัวเลือกที่กำหนด หัวข้อเรื่องที่น่ามาเป็นตัวเลือก ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยอยู่ก่อนแล้ว

ข. การเดาว่ารูปภาพนั้นสื่อให้ทราบถึงข้อมูลซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่องอย่างไร มีรายละเอียดดังนี้

- 1) ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วคิดคำศัพท์ที่เกี่ยวกับภาพนั้น และนำคำศัพท์เหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ
- 2) ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเดาว่าภาพนั้นพยายามจะสื่อสารข้อมูลซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่องอย่างไร โดยให้นักเรียนบรรยายเป็นประโยค

3) ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเดาว่าภาพนั้นพยายามจะสื่อสารเค้าโครงเรื่อง (plot) อย่างไร โดยให้นักเรียนเขียนเค้าโครงเรื่องโดยมีคำถามนำ (guiding questions)

2.1.4 ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ วางขอบข่ายวิธีการสแกนโฟลดิ้งตามลำดับดังนี้

ก. การหาหัวเรื่องหลัก (topic) และ การหาประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) จากเนื้อเรื่องที่อ่านซึ่งมีเพียง 1 ย่อหน้า และมีประเด็นสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย หรือส่วนกลางของย่อหน้า มีรายละเอียดดังนี้

1) ฝึกหาหัวเรื่องหลัก และ ประโยคใจความสำคัญโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องซึ่งมีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก หรือ ประโยคสุดท้าย โดยเริ่มจากเนื้อเรื่องย่อหน้าเดียวที่สั้นๆ ง่ายๆ ประกอบด้วยประโยคเพียง 4 ประโยค แล้วค่อยเป็นย่อหน้าที่ยาวขึ้น

2) ฝึกหาหัวเรื่องหลัก และ ประโยคใจความสำคัญโดยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ส่วนกลางของย่อหน้า

ข. การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านที่มีหลายย่อหน้าซึ่งมีประเด็นสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคแรก ประโยคสุดท้าย หรือตรงกลางของแต่ละย่อหน้า โดยเริ่มจากให้นักเรียนหาประโยคใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านในแต่ละย่อหน้าก่อน แล้วจึงนำใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเรียงกันโดยใช้คำเชื่อม หรือคำอื่นๆเพิ่มเติม เพื่อสื่อใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างตรงประเด็น กรณีที่นักเรียนมีปัญหาในการหาคำมาเชื่อมโยงใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ก็ให้ฝึกโดยจัดรายการคำเชื่อมเพื่อเป็นตัวเลือกให้กับนักเรียนก่อน แล้วค่อยถอนรายการคำเชื่อมออกไปในใบงานถัดไป

ค. การสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง โดยที่เนื้อเรื่องนั้นไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ที่ประโยคใดประโยคหนึ่งในย่อหน้านั้น มีรายละเอียดดังนี้

1) อ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว ไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ ให้นักเรียนเลือกคำที่เกี่ยวข้อง (relevant) และไม่เกี่ยวข้อง (irrelevant) กับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านจากรายการตัวเลือก แล้วเอาคำที่เกี่ยวข้องมาร้อยเรียงเป็นประโยคเพื่อสรุปใจความสำคัญ

2) อ่านเนื้อเรื่องที่มีเพียงย่อหน้าเดียว ไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ แต่ในลำดับนี้จะถอนรายการตัวเลือกออกไป โดยให้นักเรียนหาคำที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญในย่อหน้าที่อ่านด้วยตนเอง แล้วเอาคำเหล่านั้นมาแต่งเป็นประโยคเพื่อสรุปใจความสำคัญ

3) อ่านเนื้อเรื่องที่มีหลายย่อหน้า ไม่มีประโยคใจความสำคัญปรากฏอยู่ และให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง

2.1.5 ทักษะการอ่าน และตีความ วางขอบข่ายวิธีการสแกนโฟลด์ดังตามลำดับดังนี้

ก. การแยกแยะว่าข้อเขียนใดเป็นเรื่องจริง (real) ข้อเขียนใดเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น (imaginary) มีรายละเอียดดังนี้

1) อ่านประโยคแล้วให้นักเรียนบอกว่าประโยคนั้นเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นจริงได้ หรือเป็นเพียงจินตนาการ

2) อ่านเรื่องแล้วให้นักเรียนระบุว่าภาพที่เป็นตัวเลือกภาพใดเป็นภาพ 'จริง' และภาพใดเป็นภาพ 'จินตนาการ' ที่กล่าวไว้ในเรื่อง

3) อ่านตอนต้นของเนื้อเรื่องแล้วให้นักเรียนเขียนประโยคจบของเรื่องนั้นในลักษณะที่สามารถเกิดขึ้นได้จริง และในลักษณะที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้จริง

ข. การแยกแยะว่าข้อเขียนใดเป็นข้อเท็จจริง (fact) ข้อเขียนใดเป็นการแสดงความคิดเห็น (opinion) มีรายละเอียดดังนี้

1) อ่านประโยค แล้วบอกว่าข้อความในประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (opinion)

2) อ่านเรื่องแล้วระบุว่าข้อความที่อยู่ในเนื้อเรื่องนั้น ข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง (fact) ข้อความใดเป็นการแสดงความคิดเห็น (opinion)

3) เพิ่มความซับซ้อนขึ้น โดยให้อ่านประโยค แล้วบอกว่าข้อความในประโยคนั้นเป็นข้อเท็จจริง (fact) หรือ เป็นความคิดเห็น (opinion) หรือ ประกอบด้วยทั้งข้อเท็จจริงและความคิดเห็นในประโยคนั้น (both)

4) แต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็น โดยการเติมคำว่า ‘believe’ ‘think’ ‘should’ เพิ่มไปในประโยคหลักที่ให้ไว้ แล้วฝึกแต่งประโยคด้วยตนเองเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อบางสิ่งโดยใช้คำว่า “believe” “think” หรือ “should”

5) แต่งประโยคเพื่อแสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วย (agree) หรือ ไม่เห็นด้วย (disagree) กับข้อความที่ขกมาให้อ่าน

ค. การอ่านเรื่องแล้วบอกอารมณ์ (mood) ของเรื่องที่อ่าน มีรายละเอียดดังนี้

1) อ่านข้อความแล้วตอบว่าตัวละครในเรื่องมีความรู้สึกอย่างไร โดยเลือกคำตอบจากตัวเลือก หลังจากนั้นเพิ่มความยากโดยให้อ่านข้อความแล้วตอบว่า ตัวละครในเรื่องรู้สึกอย่างไร และอารมณ์ของเรื่องเป็นเช่นไร โดยเลือกตอบจากตัวเลือก

2) อ่านเรื่องที่มีความยาวมากขึ้น ให้นักเรียนทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอารมณ์ (mood) ของเรื่องและอารมณ์ (mood) ของตัวละครหลักในเรื่อง และตอบคำถามว่าทำไมตัวละครในเรื่องจึงรู้สึกเช่นนั้น

3) อ่านเรื่องที่มีความยาวมากขึ้นกว่าใบงานที่ผ่านมา มา แล้วเขียนประโยคเพื่อบรรยายอารมณ์ของเรื่อง และบรรยายอารมณ์ของตัวละครในเรื่อง

สรุปได้ว่าการวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาชุดฝึกทักษะตามวิธีการสแกนโพลดิ้ง โดยการแยกทักษะใหญ่เป็นทักษะย่อยๆ และให้ความสำคัญกับการจัดลำดับการเรียนรู้ เช่น จากง่ายไปยาก ชับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก เป็นต้น อีกทั้งการจัดลำดับชุดฝึก และใบงานในแต่ละชุดฝึก ก็จะเน้นว่าทักษะที่ฝึกในลำดับแรกๆ ควรจะเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะต่อไป นอกจากนี้จากใบงานแรกจนถึงใบงานสุดท้ายในแต่ละชุดฝึก จะมีการลดตัวช่วย หรือ “นั่งร้าน” ลงเป็นลำดับ เพื่อให้ นักเรียนกระทำการงานด้วยตนเองในที่สุด ขณะที่ใช้ชุดฝึกก็จะมี การให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนประสบปัญหา เช่น ให้คำพ้องความหมาย (synonym) คำที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonym) หรือคำใบ้ (clues) ในกรณีที่นักเรียนไม่รู้จักความหมายคำศัพท์ เป็นต้น

2.4 หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ

ในการให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนประสบปัญหาขณะใช้ชุดฝึก ผู้วิจัยได้นำหลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษมาใช้ในการแก้ปัญหา เช่น การฝึกออกเสียงคู่ของคำที่มีการออกเสียงแตกต่างกันเพียงแค่หน่วยเสียงเดียว (Minimal Pairs) การฝึกอ่านโดยใช้เทคนิค Skimming และ Scanning เป็นต้น

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก

นักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับชุดฝึกที่ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชุดฝึกที่แต่ละคนมีโอกาสดูได้ใช้ เหตุผลที่ทำให้ชอบชุดฝึกใดชุดฝึกหนึ่งมาก ได้แก่ ทำให้ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้น สนุก ง่ายกว่าชุดฝึกอื่น ทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้เรื่องไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ และเป็นพื้นฐานที่ดีที่ทำให้อ่านภาษาอังกฤษได้เข้าใจมากขึ้น เป็นต้น ส่วนเหตุผลที่ทำให้ชอบชุดฝึกใดชุดฝึกหนึ่งน้อย ได้แก่ เป็นเรื่องยากสำหรับตน และต้องอ่านเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างยาวในใบงานลำดับท้ายๆ ของชุดฝึกดังกล่าว นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนดีแล้ว นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่า เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที มีความเหมาะสมดี เป็นกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถของตน และมีความยากง่ายเหมาะสมดีแล้ว นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่าตนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นไม่มาก

ก็น้อยในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก และนักเรียนทุกคนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นกว่าก่อนการได้รับการฝึก นักเรียนมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับการนำเอาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในชีวิตจริง ได้แก่ นำไปใช้ในการค้นหาข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต นำไปใช้ในการเล่นเกม การอ่านการ์ตูนและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ และนำไปใช้ในการแปลบทเพลงภาษาอังกฤษ นักเรียนทุกคนมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ชอบกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะครั้งนี้ เนื่องจากสนุก ไม่น่าเบื่อ ได้เรียนในห้องปรับอากาศ และมีโอกาสเรียนแบบตัวต่อตัวหรือกลุ่มย่อยทำให้สามารถติดตามบทเรียนได้ทัน และกล้าซักถามประเด็นที่ตนสงสัยได้โดยไม่ต้องเกรงใจเพื่อน นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความเห็นว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน มีผลทำให้ผู้เรียนอยากเรียน

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้ง ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และนำผลการศึกษานั้นมาสังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและตีความ และมีนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัยมีข้อสังเกตดังนี้

1.1 ทักษะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนทั้ง 5 ทักษะนั้นล้วนแล้วแต่เป็นทักษะที่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา และเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษทั้งสิ้น เมื่อนักเรียนขาดทักษะเหล่านี้ ย่อมทำให้นักเรียนประสบปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งอาจนับได้ว่าเป็นหัวใจของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทุกระดับในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยขอกล่าวถึงทักษะ ดังนี้

ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์

นักเรียนไทยรวมทั้งนักเรียนต่างชาติที่ไม่ได้มีภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติ มักจะบกพร่องเกี่ยวกับทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ และคิดว่าตนจำเป็นต้องรู้คำศัพท์ทุกตัว จึงจะสามารถอ่านภาษาอังกฤษให้เข้าใจได้ ดังนั้น เมื่อต้องอ่านข้อความภาษาอังกฤษที่ไม่เคยอ่านมาก่อน นักเรียนก็จะอ่านข้อความเหล่านั้นอย่างช้าๆ ค่อยๆ แปลไปทีละคำๆ และเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จักมาก่อน ก็จะเปิดพจนานุกรม (dictionary) หรือ ไม่ก็เลิกอ่านไปเลยเพราะคิดว่าตนคงจะไม่สามารถทำความเข้าใจข้อความนั้นได้อย่างแน่นอน ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากในความคิดเห็นของนักเรียนเหล่านี้ ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริง ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์จะช่วยให้ นักเรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจง่ายขึ้น และรวดเร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Gifu Prefectural Board of Education (2005) ที่มีความเห็นว่าทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักเรียนต่างชาติในการอ่านภาษาอังกฤษ เพราะการเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่มีวันจบสิ้น นักเรียนไม่ควรคิดว่าจะสามารถเข้าใจข้อเขียนภาษาอังกฤษได้ก็ต่อเมื่อรู้คำศัพท์ครบทุกตัวเท่านั้น เพราะนักเรียนจะไม่มีทางรู้คำศัพท์ทุกตัวได้เลย แม้กระทั่งตัวเจ้าของภาษาเองก็ตาม สิ่งที่จะช่วยนักเรียนได้ก็คือการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยบริบท และสอดคล้องกับที่ Clarke and Nation (2002) พบว่าทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ เป็นทักษะที่มีประโยชน์ต่อการอ่านภาษาอังกฤษแต่ในขณะเดียวกันก็เป็นทักษะที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนหลายคน และสมควรที่จะหาทางแนะแนววิธีการนำไปปฏิบัติทั้งสำหรับผู้สอนและผู้เรียน

ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย

ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษอย่างหนึ่งที่มีมักจะพบในหมู่นักเรียนไทย คือนักเรียนมักจะไม่นำเนื้ถึงการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย หากแต่จะทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านโดยการแปลชนิดคำต่อคำ (word by word) แต่ที่จริงแล้วการที่จะอ่านเรื่องให้เข้าใจนั้น ผู้อ่านจะต้องแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย (chunking) ให้ได้ เพราะในการอ่านนั้น สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าการเรียนรู้ “ตัวอักษร” และการเรียนรู้ “คำ” ก็คือการเรียนรู้ “ความหมาย” ที่อยู่ในสื่อที่อ่านนั้น สอดคล้องกับที่ Mason and Kendall (1978 cited in Irwin 2007) พบว่านักเรียนที่มีความสามารถต่ำด้านการอ่าน จะสามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้นเมื่อครูแบ่งข้อความที่มีความหมายเป็นส่วนๆ ให้ และสอดคล้องกับที่ Steven (1981 cited in Irwin 2007) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการอ่านของนักเรียน พบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษาทุกระดับความสามารถ จะทำข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านได้คะแนนดีขึ้นเมื่อมีการขีดเครื่องหมาย slash (/) คั่นระหว่างข้อความที่มีความหมายลงบน passage ที่นักเรียนต้องอ่าน แสดงให้เห็นว่าแม้แต่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาก็ยังจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อพัฒนาทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย

ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ

ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพจะช่วยให้เราเดาเนื้อเรื่องที่อ่านได้ และทำให้อ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจง่ายขึ้น ทั้งยังช่วยยืนยันว่าเราเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านถูกต้องแล้ว ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เราเข้าใจองค์ประกอบสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้น เช่น ทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวละคร (character) ฉาก (setting) และโครงเรื่อง (plot) นักวิชาการหลายคนให้ความสำคัญกับทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ เช่น LeMaster (n.d.) เห็นว่านักเรียนควรหัดอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คำว่า “อ่านอย่างมีวิจารณญาณ” ในความหมายของ LeMaster คือนักเรียนต้องหัดอ่านโดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อเขียนหรือภาพวาด ซึ่งโดยทั่วไปแล้วข้อเขียนที่ดีและภาพประกอบที่ดีจะต้องสัมพันธ์กัน เอกสารประกอบการเรียนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Reading) สำหรับนักเรียนซึ่ง LeMaster สร้างขึ้นมา นอกเหนือจากใบงานซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านอื่นๆ แล้ว ยังมีใบงานที่เกี่ยวกับการสื่อความหมายของรูปภาพด้วย LeMaster มีความเห็นว่า การวิเคราะห์และตีความรูปภาพจะช่วยให้เราเข้าใจเนื้อเรื่องได้ นอกจากนี้นักเรียนควรจะเรียนรู้ภาพเพื่อที่จะเดา “สื่อ” จากผู้เขียน เช่น ผู้เขียนต้องการจะสื่ออะไรกับผู้อ่าน หรือ ผู้เขียนต้องการจะโน้มน้าวให้ผู้อ่านคิดอย่างไร

ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงครั้งนี้ พบว่านักเรียนทุกคนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นทักษะที่ยากที่สุดทักษะหนึ่งสำหรับนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเป็นนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา และสมควรที่จะเน้นทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ Wang (2009) ซึ่งเห็นว่าทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักเรียน และความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านสามารถแบ่งแยกระหว่างผู้อ่านที่อ่านได้อย่างแตกฉาน และผู้อ่านที่ “อ่อน” ได้เป็นอย่างดี

ทักษะการอ่านและตีความ

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงครั้งนี้ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านและตีความ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการอ่านตีความเป็นทักษะที่ซับซ้อน ต้องทำความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านอย่างลึกซึ้ง อาจมองได้กว้างขวางหลายแง่มุมและโยงไปสู่เรื่องที่เกี่ยวข้อกันได้ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องยากที่จะอ่านและเข้าใจสิ่งที่แฝงอยู่ในเนื้อเรื่องโดยที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนบอกตรงๆ Pearson (2002) กล่าวถึงสาเหตุหลายอย่างที่ทำให้ผู้อ่านล้มเหลวในการตีความ ได้แก่ (1) นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ (schema) เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไม่เพียงพอจึงทำให้ตีความเรื่องที่อ่านไม่ได้ (2) นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ (schema) เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพียงพอ แต่ผู้เขียน เขียนไม่ชัดเจนพอ หรือ ให้เงื่อนงำ (clue) ไม่เพียงพอสำหรับผู้อ่าน (3) ผู้อ่านตีความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องแต่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เขียน หรือกล่าวได้ว่าผู้อ่านเข้าใจ “เรื่อง” แต่ไม่เข้าใจ “ผู้เขียน” (4) ผู้อ่านตีความตามที่ผู้เขียนต้องการ แต่ไม่ได้มีวิจารณญาณของตัวเอง เพราะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นไม่เพียงแต่ตีความไปตามที่ผู้เขียนต้องการเท่านั้น แต่ต้องขยายความคิดให้เกินไปจากข้อมูลที่มีอยู่ และประเมินอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวได้ว่า ผู้อ่านควรจะรู้ตัวอยู่เสมอว่าผู้เขียนมีเป้าหมายในการเขียนอย่างไร และต้องรู้ตัวด้วยว่าผู้เขียนใช้เทคนิคโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้อ่านมีความคิดเห็น โน้มเอียงไปทางใดหรือไม่ ถือได้ว่าทักษะการตีความเป็นเรื่องยาก จะพบว่าทักษะการตีความมักจะเป็นเรื่องสุดท้ายที่นักเรียนจะได้เรียนหรือได้ฝึกในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ (Kurland, 2000)

1.2 ผลสรุปรายการปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนจากข้อมูลที่ได้จากครูผู้สอนและจากตัวนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเอง พบว่าความคิดเห็นของครูและความคิดเห็นของนักเรียนสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 74.60 ในขณะที่ปัญหาที่ครูและนักเรียนเห็นไม่ตรงกัน มีเพียงร้อยละ 25.40 เท่านั้น ที่ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียน และรู้จักนักเรียนดีที่สุด ทำให้มองเห็นจุดแข็งและจุดที่ควรปรับปรุงของนักเรียนได้ดีกว่าผู้อื่น ถือได้ว่าครูเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีที่จะช่วยยืนยันได้ว่านักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนมีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านอย่างไรบ้าง

1.3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่ามีนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าจะเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่สามารถติดตามบทเรียนได้ทัน แต่ก็ยังคงมีนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่จัดว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ขาดทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และโดยทั่วไปโรงเรียนต่างๆ ก็มักจะไม่ค่อยให้ความสำคัญกับนักเรียนกลุ่มนี้มากนัก และไม่ได้คาดหวังว่านักเรียนเหล่านี้จะประสบความสำเร็จได้ เมื่อทางโรงเรียนไม่ได้คาดหวังในตัวนักเรียนก็ส่งผลให้นักเรียนไม่คาดหวังเช่นกันว่าตนเองจะประสบความสำเร็จ ขาดความภาคภูมิใจในตนเอง และ มองว่าโรงเรียน ห้องเรียน หรือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งแปลกแยกจากตน สอดคล้องกับที่ Letgers, McDill and McPartland (1993 cited in North Central Regional Educational Laboratory, 2004) พบว่าปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่ค่อยได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทางโรงเรียนเท่าที่ควร เมื่อเข้าโรงเรียนเด็กๆ เหล่านี้ก็จะได้เรียนในแผนการเรียนที่โรงเรียนไม่ได้คาดหวังผลการเรียนรู้ในระดับสูงนัก ทั้งที่โรงเรียนควรมีความเชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จได้ และโรงเรียนควรจะมีคามคาดหวังสูงในตัวนักเรียนทุกคนเท่าๆกัน

อย่างไรก็ตามเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่ควรให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ ถ้าเป็นไปตามหลักการแล้วนักเรียนกลุ่มนี้ควรจะได้รับ的帮助โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ในความเป็นจริงจะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มนี้มักจะถูกกละเลย จากผลการศึกษารั้วนี้ก็จะเห็นได้ว่าแม้กระทั่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ยังพบว่ามึนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่ต้องการความช่วยเหลืออยู่

2. ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้งครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นโดยศึกษาเอกสาร ตำรา เว็บไซต์ทั้งของในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ การผลิตสื่อการเรียนรู้อิงประเภทชุดฝึกและการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและนักเรียนกลุ่มเสี่ยงเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนมาสังเคราะห์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดฝึกให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียน โดยนำเอารายการทักษะย่อยๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันมารวมเข้าด้วยกัน และเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาทักษะที่จะนำมาพัฒนาชุดฝึก ได้แก่ 1) เป็นทักษะที่นักเรียนหลายคนมีปัญหา 2) เป็นทักษะที่ครูผู้สอนและนักเรียนกลุ่มเสี่ยงมีความเห็นตรงกัน 3) เป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ในอนาคต ทำให้ได้รูปแบบของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง ซึ่งประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบงาน เฉลย / แนวตอบ และเกณฑ์การประเมินผล จัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ จำนวน 5 หน่วยโดยครอบคลุมทักษะการอ่าน 5 ทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหา ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและการตีความ

เมื่อพิจารณาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าเทคนิคสแกนโฟลดิ้งที่นำมาใช้ในการพัฒนาแต่ละชุดฝึกจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน แต่โดยภาพรวมถือการนำเอาทักษะใหญ่มาแตกเป็นทักษะย่อย เช่น ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ นำมาแยกย่อยเป็นทักษะการเดาความหมายคำประสม ทักษะการวิเคราะห์ prefix, suffix, root เพื่อช่วยในการเดาความหมาย และทักษะการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท และจัดลำดับโดยเริ่มจากง่ายไปยาก หรือซับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก เช่น เริ่มจากอ่านเรื่องที่มีย่อหน้าเดียวสั้นๆ ประกอบด้วยประโยคไม่เกิน 4 ประโยค แล้วค่อยๆ เป็นย่อหน้าเดียวที่ยาวขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นเรื่องที่มีหลายย่อหน้า หรือ เริ่มจากการอ่านจับใจความเรื่องที่มี topic sentence ปรากฏอย่างชัดเจนที่ประโยคแรกหรือประโยคสุดท้ายของย่อหน้า แล้วเพิ่มความยากเป็นการอ่านจับใจความเรื่องที่มี topic sentence ปรากฏตรงกลางย่อหน้า จนกระทั่งถึงการอ่านจับใจความเรื่องที่ไม่มี topic sentence ปรากฏในประโยคใดประโยคหนึ่งในย่อหน้าเลย สำหรับ “ตัวช่วย” ที่ใช้ในใบงาน

มีได้หลายลักษณะ เช่น ตัวอย่าง คำบอกใบ้ รายการตัวเลือก คำถามนำ การใช้เครื่องหมาย slash (/) จิกเพื่อช่วยแบ่งข้อความที่มีความหมาย เป็นต้น นอกจากนี้การเรียงลำดับชุดฝึกทักษะก็ใช้หลักการการเรียนรู้ที่ว่าทักษะที่ฝึกในลำดับแรกๆควรเป็นพื้นฐานสำหรับการฝึกทักษะในลำดับต่อมา

ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky ซึ่งอ้างอิงไว้ใน Van Der Stuyf (2002) ที่ว่าวิธีการสแกฟโฟลด์นั้จะต้องเป็นการช่วยเหลือโดยการค่อยๆสร้าง “นั่งร้าน” เพื่อให้ผู้เรียนค่อยๆพัฒนาศักยภาพของตนขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นการพัฒนาความสามารถบนฐานความรู้เดิมที่มีอยู่และสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาด้วยตนเอง กิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียน และ เรียงลำดับจากง่ายไปยาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Echevarria, Vogt and Short (2004) ซึ่งมีแนวคิดว่เทคนิคสแกฟโฟลด์นั้ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นมิได้หลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นด้านคำพูด ซึ่งเหมาะกับการนำมาพัฒนาภาษาของนักเรียน เทคนิคสแกฟโฟลด์นั้ด้านคำพูด ได้แก่ การตั้งคำถาม การเขียนบอกบท (prompts) การให้คำบอกใบ้ เป็นต้น ด้านกระบวนการ ได้แก่ การสอนโดยที่ครูแสดงตัวอย่างให้ดูก่อน หลังจากนั้นเป็นการให้นักเรียนนำไปปฏิบัติ และนำไปใช้ การสอนโดยเชื่อมโยงเรื่องราวหรือเนื้อหาเข้าสู่ชีวิตส่วนตัวหรือเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เป็นต้น ด้านสื่อการสอน ได้แก่ ภาพ กราฟิก ออแกนไนเซอร์ หรือ แหล่งเรียนรู้อื่นๆ เช่น พจนานุกรม เป็นต้น นอกจากนี้จะเห็นว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์นั้ ครูผู้สอนสามารถพัฒนาด้วยตนเอง เพราะครูทราบดีอยู่แล้วว่านักเรียนของตนมีปัญหาตรงไหน ความจริงแล้วเทคนิคสแกฟโฟลด์นั้เป็นเทคนิคที่ครูส่วนใหญ่นำไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่แล้ว ไม่มากนักน้อย ถ้าหากครูได้รับการฝึกและศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคสแกฟโฟลด์นั้จากแหล่งข้อมูลต่างๆเพิ่มเติมก็จะทำให้ครูสามารถเพิ่มพูนความรู้และสามารถพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์นั้สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงของตนได้ จูไรศิริ ชูรักษ์ (2552) มีความคิดเห็นว่าการพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้วิธีการสแกฟโฟลด์นั้สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนั้นเป็นกระบวนการที่ครูผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาได้เอง โดยศึกษาว่าทักษะใดที่นักเรียนมีปัญหาและมีอุปสรรค แล้วรวบรวมความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆมาสังเคราะห์เพื่อออกแบบชุดฝึก และขณะที่สอนครูควรมีความไวต่อพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนเพื่อที่จะได้ให้การช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

3. ผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ลงไปใช้

3.1 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ลง ในด้านผล การเรียนรู้ของนักเรียน

ผลจากการนำชุดฝึกซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคนไปใช้ โดยนักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะการอ่านที่ตนมีปัญหาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนทุกคนทำใบงานในแต่ละชุดฝึกได้คะแนนในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปทุกใบงาน ทั้งนี้ในจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยง 7 คน มีนักเรียนจำนวน 5 คน ได้คะแนนใบงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” และมีนักเรียน 2 คน ที่ได้คะแนนใบงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ดี” ผู้วิจัยมีข้อสังเกตในประเด็นนี้ ดังต่อไปนี้

3.1.1 นักเรียนกลุ่มเสี่ยงทุกคนสามารถทำใบงานในแต่ละชุดฝึกได้คะแนนในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปทุกใบงาน ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นมาโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ดิงช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนเองจนกระทั่งสามารถแสดงทักษะการอ่านของตนเองออกมาได้ อาจกล่าวได้ว่าเทคนิคสแกโฟลด์ดิงเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพพอที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชินะพัฒน์ ชื่นแฉะ (2542); กมล โพธิเย็น (2547); จุไรศิริ ชูรักษ์ (2552) Wong, Groth and O’Flahavan (1996) และ Synteta (2006) ซึ่งพบว่า วิธีการสแกโฟลด์ดิงส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และพัฒนาความสามารถของตนเองได้

3.1.2 เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียน 2 คนที่มีคะแนนใบงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ดี” นั้น ทั้งสองคนมีปัญหาด้านทักษะการอ่านมากกว่าเพื่อนอีก 4 คน จนกระทั่งจำเป็นต้องได้รับการฝึกทักษะในครั้งนี้ครบทุกทักษะ เป็นจำนวนถึง 5 ทักษะด้วยกัน (มีนักเรียนอีก 1 คนที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านทั้ง 5 ทักษะเช่นกัน แต่ได้คะแนนใบงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน”) ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้นอกจากจะสรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกโฟลด์ดิงที่พัฒนาขึ้นมา ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถได้จริงแล้ว ยังอาจแสดงให้เห็นว่าการที่นักเรียน 2 คนนี้ได้มีโอกาสเข้ารับการฝึกครบทุกทักษะนั้น ทักษะบางทักษะอาจเป็นพื้นฐานที่ช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจทักษะต่อไปได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุไรศิริ ชูรักษ์ (2552) ซึ่งพัฒนาวิธีการสแกโฟลด์ดิงทักษะการเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดฝึกทักษะ และพบว่านักเรียนที่ผ่านการฝึกบางทักษะมาแล้ว

จะสามารถทำชุดฝึกทักษะต่อไปได้ดี สามารถทำได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องให้ครูแนะนำ นอกจากนี้ อาจแสดงให้เห็นว่านักเรียน 2 คนนี้มีรูปแบบการเรียนรู้ (learning style) ที่ไม่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ และเมื่อได้รับการฝึกในสภาพและบรรยากาศที่ สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของตน นักเรียนจึงแสดงศักยภาพของตนออกมาได้เป็นอย่างดี

3.2 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง ในด้าน พฤติกรรมการเรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระหว่างการใช้ชุดฝึกเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยมีข้อสังเกตดังนี้

3.2.1 นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนในลักษณะที่ แตกต่างกันไป เช่น ง่วงนอน ซุกซน สมาธิไม่ต่อเนื่อง และพบว่าสภาพแวดล้อมในการเรียนมีผลต่อ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน เช่น นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีในสถานที่ที่ปราศจากเสียงรบกวน บางคนเรียนรู้ได้ดี มีสมาธิเมื่อกิน เคี้ยว หรืออมลูกอม ในขณะที่บางคนจะเรียนรู้ได้ดีต้องหยุด กิจกรรมการกินทุกชนิด บางคนชอบเรียนรู้แบบมีผู้ชี้แนะ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดเรื่องรูปแบบ การเรียนรู้ (learning style) มาใช้ในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบ การเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนเพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

แนวคิดเรื่องรูปแบบการเรียนรู้เน้นว่าคนแต่ละคนเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธี ที่แตกต่างกัน คนบางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธีที่เป็นรูปธรรม เช่น ได้ทดลอง ได้สัมผัส หรือได้ลงมือ ปฏิบัติจริง ในขณะที่บางคนกลับเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้คิด ได้วิเคราะห์ หรือได้สังเกต ซึ่งอนุมานได้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่เป็นนามธรรม นอกจากนี้ยังมีอีกลักษณะหนึ่งคือ ผู้เรียนบางคนเป็นผู้ที่เรียนรู้แบบ ไม่หยุดนิ่ง ไม่ได้เป็นผู้ที่คอยแต่รับข้อมูลอยู่แต่ฝ่ายเดียว แต่ผู้เรียนอีกประเภทหนึ่งจะคอยรับข้อมูล และคิดกลับไปกลับมา ดังที่ Felder (2007) กล่าวถึงผู้เรียน 2 ประเภท คือ แบบ active กับแบบ reflective ว่าผู้เรียนที่เรียนรู้แบบไม่หยุดนิ่งหรือ active จะรับรู้ข้อมูลและเรียนรู้ได้ดีเมื่อต้องทำอะไร ลึกอย่างกับข้อมูลนั้น เช่น อภิปราย นำไปใช้ หรืออธิบายให้ผู้อื่นฟัง ส่วนผู้เรียนที่เป็นแบบ reflective ชอบที่จะคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับนั้นเงียบๆเสียก่อน การที่ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ มาช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนให้เต็มศักยภาพ สอดคล้องกับแนวความคิด ของนาตยา ปิณฑานนท์, มรุส จงชัยกิจ, และ ศิริรัตน์ นิละคุปต์ (2542) ที่มีความเห็นว่าครูควร

ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อที่จะเข้าใจว่านักเรียนแต่ละคนมีวิธีการรับรู้ข้อมูล ความรู้แตกต่างกันอย่างไร การรับรู้ว่าการเรียนแบบใดเหมาะสมกับเด็กคนไหนจะส่งผลให้เด็กคนนั้นเรียนรู้ได้ดีขึ้น ซึ่งนักการศึกษาทางด้านรูปแบบการเรียนรู้จะไม่สนใจว่าเด็กคนนี้เก่งหรือไม่ ฉลาดหรือไม่ แต่จะสนใจว่าเด็กคนนี้จะเก่งได้อย่างไร หรือ จะฉลาดได้อย่างไรมากกว่า

3.2.2 มีปัจจัยบางอย่างที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น หรือง่ายขึ้น ได้แก่ ปัจจัยเรื่องความรู้เดิมของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่าถ้าหากนักเรียนอ่านเรื่องที่ตนมีความรู้เดิมอยู่แล้ว นักเรียนจะอ่านเรื่องนั้นได้รวดเร็ว และเข้าใจง่าย ปัจจัยต่อมาคือการผ่านการฝึกทักษะบางทักษะมาก่อนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำชุดฝึกทักษะต่อไปได้ดี ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ และ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมายมาแล้ว จะสามารถทำใบงานในชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญด้วยตัวเองได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกใน 2 ชุดฝึกดังกล่าว นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่า “กำลังใจ” เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมุ่งมั่นในการฝึกทักษะมากขึ้น ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีกำลังใจที่จะฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป เมื่อใบงานที่ให้ทำนั้นไม่ได้ยากเกินความสามารถ และนักเรียนมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จได้ และการให้กำลังใจ และชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ยังช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการฝึกทักษะมากขึ้นด้วย

สังเกตได้ว่าวิธีการดังกล่าวข้างต้นที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหานักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น และช่วยกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจที่จะฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป เป็นวิธีการที่เป็นไปตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ที่สามารถนำมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับความรู้เดิมของนักเรียน เช่นในกรณีที่นักเรียนประสบปัญหาอ่านเรื่อง “House for Sale” ไม่เข้าใจ ผู้วิจัยให้การช่วยเหลือโดยการสนทนาเกี่ยวกับภูมิหลัง (background) ของเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับการซื้อ-ขายบ้าน และสนทนาเกี่ยวกับคำศัพท์บางคำที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ก่อนที่จะให้นักเรียนกลับไปอ่านเรื่องนี้ซ้ำอีกครั้ง เป็นไปตามแนวคิดของ Anderson and Pearson (1984 cited in Barnett, 1989) ซึ่งอธิบายว่าผู้อ่านแต่ละคนจะมีความรู้ที่สะสมเป็นทุนเดิม หรือ สกีม (schema) ซึ่งเป็นเครือข่ายความคิดอยู่ในสมองอยู่แล้ว และข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการคาดคะเนตีความข้อมูลใหม่และปรับปรุงข้อมูลใหม่ให้เข้ากับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ แล้วเก็บข้อมูลนั้น

ไว้ใช้ต่อไป เพราะฉะนั้นการที่ผู้อ่านสามารถนำข้อมูลในสภามาคาดคะเนข้อมูลใหม่ได้ จึงช่วยให้ผู้อ่านอ่านเรื่องนั้นๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนซึ่งผ่านการฝึกทักษะบางทักษะมาก่อนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำชุดฝึกทักษะต่อไปได้ดี แสดงให้เห็นว่าการจัดลำดับการเรียนรู้มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะ เมื่อกำหนดขอบข่ายของชุดฝึกทักษะแล้ว ครูควรจัดลำดับการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของกลุ่มวิชา หรือ ทักษะที่ตนสร้างด้วย สำหรับชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้วิจัยจัดลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปยาก จากการอ่านข้อความสั้นๆ ไปสู่การอ่านข้อความยาวๆ บทอ่านที่ประกอบด้วยคำศัพท์ง่ายไปสู่วิชาที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่ยากขึ้นเรื่อยๆ ทักษะที่ซับซ้อนน้อยไปสู่ทักษะที่ซับซ้อนมาก และเน้นว่าทักษะที่เรียนในลำดับแรกๆ ควรจะมีส่วนช่วยในการเรียนทักษะต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดในการฝึกทักษะการเรียนรู้ของ Glenn (2003 อ้างอิงใน จุไรศิริ ชูรักษ์ 2552) ที่มีความเห็นว่าการฝึกทักษะการเรียนรู้ ครูควรคำนึงถึงการกำหนดจุดมุ่งหมายและลำดับก่อน-หลังของงานที่ฝึก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ The Learning Systems Institute of Florida State University (2002) ที่เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการจัดลำดับการเรียนรู้ และเสนอแนะวิธีการจัดลำดับการเรียนรู้หลายวิธีด้วยกัน เช่น เรียงตามเวลา เรียงจากสิ่งที่ยากน้อยไปสู่อันยาก เรียงตามลำดับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของ เรียงจากการแยกส่วน (part) ไปสู่ภาพรวมทั้งหมด (whole) เป็นต้น และเห็นว่าครูควรจัดลำดับการเรียนรู้โดยใช้หลายวิธีร่วมกัน แต่สิ่งที่พึงตระหนักอยู่เสมออีกก็คือจะจัดเรียงลำดับอย่างไรก็แล้วแต่ขอเพียงให้เกิดผลดีที่สุดต่อผู้เรียนก็พอ

ผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีกำลังใจที่จะฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษต่อไปเมื่อใบงานที่ให้ทำนั้นไม่ได้ยากเกินความสามารถ ผลการวิจัยนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของ Taylor-Dunlop and Norton (1997 cited in Cardon, 2000) ที่พบว่าเกณฑ์การชอบหรือไม่ชอบวิชาใดของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงนั้นขึ้นอยู่กับการที่พวกเขาจะสามารถประสบความสำเร็จในวิชานั้นได้หรือไม่ วิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงหรือไม่ เนื้อหาวิชานั้นเข้าใจง่าย และทำให้พวกเขารู้สึกว่าตนเองเป็นคนเก่ง เป็นคนฉลาดหรือไม่ นอกจากนี้การที่ผู้วิจัยพบว่าการให้กำลังใจและชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการฝึกทักษะมากขึ้นนั้น แสดงให้เห็นว่าการเสริมแรง หรือ เสริมกำลังใจ มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก มีอิทธิพลในการเพิ่มพลังให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นในการเรียน และการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกประสบความสำเร็จ เกิดความรู้สึก

ภาคภูมิใจ ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้สอนควรพยายามสร้างความรู้สึกระหว่างความสำเร็จที่เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียน ถ้าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงปรารถนา ผู้สอนก็ควรที่จะทำการเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียนได้ทราบโดยทันที ซึ่งตามหลักจิตวิทยาแล้วการกระทำเช่นนี้จะมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาซ้ำ ๆ ขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัย วิธีการที่ผู้สอนอาจนำมาใช้มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การที่ผู้สอนแสดงท่าทางยอมรับ การกล่าวคำชมเชย การยิ้ม แสดงสีหน้าพอใจ การพยักหน้า การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและการช่วยเสริมในสิ่งที่ผู้เรียนกระทำอยู่ให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้สอนควรจะนำการเสริมกำลังใจหรือการเสริมแรงมาใช้อย่างเหมาะสมในการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเสริมแรง (Reinforcement Theory) ของ Skinner (1938 cited in Macon State College, 2004) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่เชื่อว่าคนเราจะเข้าใจและสามารถควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่า เรารู้เงื่อนไขของการเสริมแรง (reinforcement contingency) เพียงใด ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบ Operant Conditioning Theory อธิบายเกี่ยวกับเงื่อนไขการเสริมแรงว่าหมายถึงสิ่งที่ให้หลังจากเกิดพฤติกรรม ซึ่งทำให้บุคคลชอบที่ได้รับสิ่งนั้นและทำให้เกิดพฤติกรรมเช่นนั้นตลอดโดยแบ่งเป็นแรงเสริมทางบวก (positive reinforce) คือการให้แล้วทำให้บุคคลพอใจเช่น คำชม รอยยิ้ม กับแรงเสริมทางลบ (negative reinforce) คือการยกเลิกหรือถอนสถานการณ์ที่ผู้แสดงพฤติกรรมไม่ชอบ เมื่อเลิกแล้วทำให้บุคคลนั้นชอบสภาพเช่นนั้น เช่น ถ้าหากนักเรียนทำภาระงานผิดพลาดแล้วครูหยุดบ่น เลิกตำหนิ ก็จะทำให้นักเรียนกล้าแสดงทักษะนั้นออกมาและกล้าลงมือกระทำต่อไป

3.2.3 นั่งร้านในชุดฝึกที่วางไว้อาจไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน บางใบงานในบางชุดฝึกเป็นทักษะที่ซับซ้อนสำหรับนักเรียนบางคน ดังนั้นผู้วิจัยต้องเพิ่มนั่งร้านสำหรับนักเรียนเหล่านั้น ในขณะที่เดียวกันนั่งร้านที่เตรียมไว้บางอันอาจจะเกินความจำเป็นของนักเรียนบางคน จึงพิจารณาให้นักเรียนข้ามใบงานบางใบงานไปได้ และในบางทักษะพบว่า นักเรียนจำเป็นต้องทำใบงานในลักษณะเดียวกันมากกว่า 1 ใบงาน เพราะบางคนจำเป็นต้องย้อนกลับมาทบทวนใบงานเดิมเนื่องจากยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเมื่อต้องนำความรู้เรื่องเดิมไปใช้ และบางรายอาจต้องการการฝึกฝนทักษะในนั่งร้านลำดับเดิมให้คล่องแคล่วและคุ้นเคยมากกว่านี้ก่อนที่จะข้ามไปทำใบงานลำดับต่อไป นอกจากนี้ พบว่านักเรียนบางคนประสบปัญหาบางประการในขณะที่ใช้ชุดฝึก ซึ่งผู้วิจัยต้องให้ความช่วยเหลือ เช่น ให้คำอธิบาย ให้ตัวอย่างเพิ่มเติม หรือในกรณีที่นักเรียนไม่มีความหมายคำศัพท์ ผู้วิจัยต้องช่วยเหลือโดยการ อนุญาตให้ใช้พจนานุกรม (dictionary) ให้คำพ้องความหมาย (synonym) หรือ คำที่มีความหมายตรงกันข้าม (antonym) ให้คำใบ้ (clues) เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น รวมทั้งการใช้คำถามเพื่อนำไปสู่คำตอบ หรือในกรณีที่นักเรียนสับสนระหว่าง

คำชนิดต่างๆ ผู้วิจัยแก้ปัญหาโดยการทำเป็นรายการคำ (word list) เปรียบเทียบให้ดูหลายๆ ตัวอย่าง และบางครั้งใช้วิธีการเปรียบเทียบกับภาษาไทยและสิ่งใกล้ตัว ซึ่งช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่าวิธีการที่ผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อช่วยเหลือ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้ประสบความสำเร็จนั้นเป็นไปตามหลักการ Scaffolding หรือ หลักการให้นั่งร้าน นั่นคือเน้นที่บทบาทของครูที่จะสนับสนุนพัฒนาการของผู้เรียน และให้ความช่วยเหลือ โดยการให้นั่งร้านในลักษณะต่างๆ เพื่อพุงให้ผู้เรียนก้าวข้ามไปยังระดับความสามารถขั้นต่อไป ดังที่ Van Der Stuyf (2002) กล่าวถึงวิธีการสอนแบบสเตจโฟลดิ้งซึ่งเป็นแนวคิดของ Vygotsky ว่าเป็น การให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมีเป้าหมายให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพของตนไป จนถึงขีดสูงสุดซึ่งต่างกันไปในแต่ละคน ในการสอนด้วยวิธีสเตจโฟลดิ้งนั้นครูจะช่วยเหลือโดย ค่อยๆ สร้าง "นั่งร้าน" (scaffold) ให้ผู้เรียนค่อยๆ พัฒนาศักยภาพของตนไปเรื่อยๆ "นั่งร้าน" นี้จะ ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถบนฐานความรู้เดิมที่มีอยู่และสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นมาได้ด้วย ตนเอง สิ่งสำคัญคือ ครูจะค่อยๆ ถอนความช่วยเหลือหรือนั่งร้านออกมาเมื่อนักเรียนมีความสามารถ มากขึ้น ในที่สุดแล้วนักเรียนจะกระทำการงานได้ด้วยตนเอง ส่วนในกรณีที่นักเรียนบางคนต้อง ย้อนกลับไปทบทวนใบงานเดิมนั้นก็สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Tharp and Gallimore (1988 cited in North Central Regional Educational Laboratory, 2004) ที่อธิบายขั้นตอนการพัฒนา ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า นับจากจุดเริ่มต้นที่ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน เมื่อได้รับความช่วยเหลือจาก ผู้ปกครอง ครู ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอน หรือเพื่อนที่มีความสามารถ มากกว่า ผู้เรียนก็จะพัฒนาการเรียนรู้ไปจนถึงระดับที่เต็มศักยภาพของตนได้ หลังจากนั้นผู้เรียน ก็จะยังรักษาระดับความสามารถนั้นไว้ได้ด้วยตนเอง แต่ก็มีกรณีที่บางคนเกิดภาวะถดถอยกลับไป ยังขั้นที่ผ่านมา ทำให้อาจจำเป็นต้องได้รับกระบวนการฝึกอีกครั้งหนึ่ง

3.2.4 ในบางทักษะเมื่อนักเรียนประสบปัญหา ผู้วิจัยได้นำหลักการสอนการอ่าน ภาษาอังกฤษมาใช้ในการแก้ปัญหา ได้แก่ การฝึกออกเสียงคู่ของคำที่มีการออกเสียงแตกต่างกัน เพียงแค่หน่วยเสียงเดียว (Minimal Pairs) การฝึกอ่านโดยใช้เทคนิค Skimming และ Scanning และพบว่าสามารถแก้ปัญหานักเรียนได้ดี

ผลการวิจัยเป็นไปดังนี้ แสดงให้เห็นว่า วิธีการเหล่านั้นสามารถนำมาใช้ แก้ปัญหาทักษะการออกเสียงและการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้เป็นอย่างดี การฝึกแบบ Minimal Pairs หรือการออกเสียงคำเป็นคู่ ที่มีความแตกต่างกันเพียง 1 หน่วยเสียง เป็นวิธีการหนึ่ง

ที่ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง มีงานวิจัยหลายชิ้นที่แสดงว่าวิธีการนี้ใช้ได้ผลสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเช่น Ilsa (1987) และ Gonzales (2009)

ส่วนเทคนิคการอ่านแบบ Skimming หรือ การอ่านแบบข้ามนั้น เป็นวิธีการอ่านแบบผ่านๆ เพื่อหาข้อมูลทั่วไป (general information) จะไม่อ่านทุกตัวอักษรแต่ก็สามารถจับใจความของเรื่องที่กำลังอ่านได้ เทคนิคการอ่านแบบนี้ จะไม่สนใจรายละเอียดหากแต่กวาดตามองไปอย่างรวดเร็ว มองหา keyword เพื่อให้ทราบภาพรวมๆของเรื่องที่อ่าน สำหรับเทคนิคการอ่านแบบ Scanning เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาเป้าหมายหรือข้อมูลเฉพาะ เราต้องมีจุดประสงค์อยู่ในใจอย่างแน่วแน่ที่เราต้องการรู้หรืออ่านเพื่อค้นหาอะไร เช่น การอ่านเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ต้องการจากพจนานุกรม หรือ รู้คำถามแล้วก็ไปอ่านเร็วๆเพื่อ scan หาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ทั้งสองเทคนิคดังกล่าวนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่ามีความสำคัญต่อการฝึกทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ มีงานวิจัยหลายชิ้นที่นักวิจัยนำทักษะแบบ Skimming และ Scanning ไปใช้พัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน และได้ผลเป็นอย่างดี เช่น Edmonds-Behrend (2009) และ Duggan and Payne (2009) เป็นต้น

3.3 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกนโฟลดิ้ง ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหลังเสร็จสิ้นการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านในทักษะที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนแต่ละคน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับชุดฝึกที่ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชุดฝึกที่แต่ละคนมีโอกาสได้ใช้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนดีแล้ว เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมครั้งละ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที ก็มีความเหมาะสมดีแล้ว ทั้งยังเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถของตน และมีความยากง่ายเหมาะสมดีแล้ว นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่าตนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก และนักเรียนทุกคนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นกว่าก่อนการได้รับการฝึก นักเรียนมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับการนำเอาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในชีวิตจริง และทุกคนมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ชอบกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะครั้งนี้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากปัจจัยต่อไปนี้

3.3.1 ผู้วิจัยพัฒนาชุดฝึกทักษะนี้ขึ้นมาโดยอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถโดยเทคนิคสเกลโฟลดิ้ง หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ และสภาพปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่จริง ทำให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะที่สอดคล้อง กับสภาพปัญหาของตนจริงๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

3.3.2 การใช้หลักสเกลโฟลดิ้งในการพัฒนาชุดฝึก โดยการแตกทักษะการอ่าน ใหญ่ๆ ให้เป็นทักษะย่อยๆ และจัดลำดับการเรียนรู้ จากสิ่งที่ซับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก เรียงลำดับ กิจกรรมในใบงานจากง่ายแล้วค่อยๆ ยากขึ้นเรื่อยๆ นอกจากจะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีแล้ว ยังเป็น การช่วยให้นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จบ้าง ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะฝึกทักษะ ต่อไป อย่างไรก็ตามภาระงานที่ให้นักเรียนทำนั้นบางส่วนต้องเกินความสามารถของนักเรียนบ้าง เพื่อท้าทายให้นักเรียนอยากลองทำ สอดคล้องกับที่ Van Der Stuyf (2002) กล่าวว่ากิจกรรมหรือ สิ่งที่จัดให้นักเรียนเรียนรู้ในการเรียนการสอนแบบสเกลโฟลดิ้งจะเกินระดับที่นักเรียนสามารถ ทำได้ด้วยตนเอง หากแต่ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากครูหรือผู้มีประสบการณ์สูงกว่า ด้วยวิธีการนี้ จะเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างเต็ม ศักยภาพ อีกทั้งการให้ผลย้อนกลับหลังจากนักเรียนทำใบงานแต่ละใบงานเสร็จ ทำให้นักเรียน ทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง และมีส่วนช่วยให้พัฒนาความสามารถของตนต่อไป

3.3.3 ผู้วิจัยคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนประสบปัญหาขณะใช้ชุดฝึก เมื่อนำชุดฝึกทักษะไปใช้ ผู้สอนต้องคอยวินิจฉัยผู้เรียนไปด้วยว่าอุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียน คืออะไร สอดคล้องกับที่ Walker (2008) ซึ่งมีความเห็นว่าการสอนการอ่านสำหรับนักเรียนที่มี ปัญหาเกี่ยวกับทักษะด้านนี้ ผู้สอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคลด้วย เพราะนักเรียน แต่ละคนมีจุดแข็งและจุดอ่อนที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้สอนต้องคอยสังเกต คาดคะเนว่าควร จะปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ในการ วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักการหลายอย่างเพื่อช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนประสบความสำเร็จ ในการฝึกทักษะ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3.2 สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาผู้เรียนโดยใช้ เทคนิคสเกลโฟลดิ้งซึ่งผู้วิจัยยึดไว้เป็นสำคัญ คือ นั่งร้านหรือความช่วยเหลือใดๆ ที่ให้กับนักเรียน นั้นต้องเป็นเพียงนั่งร้านชั่วคราวเท่านั้น เมื่อใดก็ตามที่ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้น ผู้สอน ก็ต้องค่อยๆ ถอนนั่งร้านหรือถอนความช่วยเหลือนั้นออกมา เพื่อที่ในที่สุดนักเรียนจะได้กระทำ ภาระงานนั้นด้วยตนเอง

3.3.4 ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียนมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนทุกคนมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ชอบกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะครั้งนี้ เพราะผู้สอนให้ความเป็นกันเอง ทำให้บรรยากาศการทำกิจกรรมเป็นไปอย่างผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียด ทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าตอบ และกล้าซักถาม ในประเด็นที่ไม่เข้าใจ แนวการปฏิบัติของผู้วิจัยเป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง ที่ผู้สอนควรต้องใกล้ชิดกับนักเรียน ให้ความเมตตา และให้ความเข้าใจเพื่อที่นักเรียนจะได้เรียนรู้อย่างสบายใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่นักเรียนเข้ารับการฝึกเป็นรายบุคคล ทำให้ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ง่ายและเร็วขึ้น เพราะक्रमุ่งความสนใจไปยังนักเรียนโดยตรง และนักเรียนเองก็รู้สึกได้ถึงความเอาใจใส่ที่ครูมีต่อตน ดังที่ Damico (1989 cited in Cardon, 2000) กล่าวว่าความสัมพันธ์ของนักเรียนกับครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่เหนี่ยวนำให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงยังคงมีความปรารถนาที่จะเรียนและอยู่ในโรงเรียนต่อไป

โดยสรุป หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” โดยบางส่วนอยู่ในระดับ “ดี” นั้นแสดงว่านักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถของตนและแสดงทักษะการอ่านออกมาได้ วิธีการต่างๆที่ผู้วิจัยนำมาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียนขณะใช้ชุดฝึก ทำให้นักเรียนผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ด้วยดี นักเรียนทุกคนมีความเห็นในเชิงบวกเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึก นอกจากนี้ข้อค้นพบต่างๆที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาชุดฝึกทักษะต่างๆเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงให้ได้มีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือได้รับการพัฒนาจนกระทั่งบรรลุมাত্রฐานเท่ากับผู้อื่นต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิงและเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 7 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งได้มาโดยผ่านกระบวนการคัดกรองด้วยวิธีการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ในปีการศึกษา 2551 ภาคต้น ต่ำกว่า 2.00 และไม่อยู่ในโครงการพิเศษสำหรับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษใดๆของโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาตามระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ ดำเนินการเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน กำหนดกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยง แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้รูปแบบชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลด์ิง หลังจากนั้นจึงนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับ

นักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นกลุ่มที่ศึกษาเพื่อศึกษาผลการใช้ที่เกิดขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เว็บไซต์ ตำรา เอกสาร วารสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง และการผลิตสื่อการเรียนรู้ประเภทชุดฝึก ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนนี้ระหว่างเดือนมกราคม – มิถุนายน 2551

2. ขั้นการศึกษาและรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน และกำหนดกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในขณะที่นักเรียนกลุ่มนี้เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในช่วงปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน และ แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง เกี่ยวกับปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วสรุปจำนวนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งนำผลการศึกษามาสังเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดฝึกให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว พบว่ามีนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 7 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน และได้ทักษะการอ่านที่จะนำมาพัฒนาชุดฝึกจำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทักษะการอ่านและตีความ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนนี้ระหว่างเดือนมกราคม – มีนาคม 2552

3. ขั้นการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จิตวิทยาการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง และการผลิตสื่อการเรียนรู้ประเภทชุดฝึก จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้แก่ เว็บไซต์ ตำรา เอกสาร และวารสารทางวิชาการ รวมทั้งนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน และการสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเสี่ยงมาประมวลและสังเคราะห์ เพื่อจัดทำชุดฝึกทักษะ

การอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้ได้ชุดฝึกซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบงาน เฉลย / แนวตอบ และเกณฑ์การประเมินผล หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ตลอดจน ความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เพื่อขอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะสำหรับนำมา ปรับปรุงแก้ไข หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่ ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แล้วปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะตามผลที่ได้จากการนำไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนนี้ระหว่างเดือนมิถุนายน 2552 – กรกฎาคม 2553

4. ขั้นการนำชุดฝึกทักษะไปใช้ ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ เทคนิคสแกฟโฟลด์ที่จัดทำขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 7 คน ในปีการศึกษา 2553 ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน ถึง วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2553 โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมฝึกทักษะแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล ยกเว้นในบางกรณี ที่มีนักเรียนฝึกพร้อมกันครั้งละ 2 คน เนื่องจากมีทักษะที่เป็นปัญหาตรงกัน นักเรียนแต่ละคน จะได้รับการฝึกหลังเลิกเรียนในช่วงเปิดภาคเรียน และมีบางคนที่ได้รับการฝึกระหว่างวันในช่วง ปิดภาคเรียน (วันที่ 4-27 ตุลาคม พ.ศ. 2553) กิจกรรมการฝึกแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ถึง 1 ชั่วโมง 30 นาที สถานที่ที่ใช้ในการฝึก ได้แก่ห้องให้คำปรึกษา ศูนย์บริการจิตวิทยาและ แนะแนว โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ในการฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์นี้ นักเรียนต้องทำใบงานที่กำหนดในชุดฝึก แต่ละชุดที่ตนเองมีปัญหา โดยทำไปตามลำดับ ในระหว่างฝึกผู้วิจัยได้ศึกษาผลของการใช้ชุดฝึก ในด้านผลการเรียนของนักเรียนโดยประเมินจากการทำใบงานในชุดฝึกเทียบกับเกณฑ์การประเมินผล ในด้านพฤติกรรมการเรียนประเมินโดยใช้กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก และในด้าน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกประเมินโดยใช้แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลงาน ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ส่วนข้อมูลที่ได้จาก กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ เนื้อหา (content analysis) หลังจากนั้น จึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาสรุปและวิจารณ์ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนนี้ระหว่างเดือนกันยายน 2553 – กุมภาพันธ์ 2554

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน มีดังนี้

มีนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงด้านการอ่านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 7 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 3 คน ผลการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในภาพรวม พบว่านักเรียนทุกคนมีปัญหาจับประเด็นจากการอ่านข้อเขียนยาวๆ ไม่ได้ ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน และขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี รองลงมาคือไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ และตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 85.71 ผลการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในภาพรวม พบว่านักเรียนทุกคนมีปัญหาไม่เข้าใจสำนวน และจับประเด็นจากการอ่านข้อเขียนยาวๆ ไม่ได้ รองลงมาคือ ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคทำให้อ่านไม่เข้าใจ และไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน คิดเป็นร้อยละ 85.71 จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูและนักเรียน แล้วนำเอารายการทักษะย่อยๆ ที่มีลักษณะคล้ายกันมารวมเข้าด้วยกัน ทำให้ผู้วิจัยได้ทักษะการอ่านที่จะนำมาพัฒนาชุดฝึกจำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และทักษะการอ่านและตีความ ผลการศึกษารายการชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่นักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนต้องได้รับการฝึก พบว่า ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 5 คน ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 6 คน ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 3 คน ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 7 คน และชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ มีนักเรียนที่จะได้รับการฝึกจำนวน 5 คน

2. ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกปโฟลดิ้ง มีดังนี้

ชุดฝึกที่สร้างขึ้นประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ใบงาน เฉลย / แนวตอบ และเกณฑ์การประเมินผล ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้สร้างขึ้นโดยครอบคลุมทักษะ

การอ่าน 5 ทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหา ได้แก่ ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพ ทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และ ทักษะการอ่านและการตีความ สามารถจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ในหน่วย “Guessing the Meaning of Words” ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ในหน่วย “Chunking Your Reading” ชุดฝึกทักษะการเดาเนื้อหาจากสื่อรูปภาพในหน่วย “Every Picture Tells a Story” ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ในหน่วย “Reading for Main Idea” ชุดฝึกทักษะการอ่านและการตีความ ในหน่วย “Reading and Interpretation”

3. ผลการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้งไปใช้ มีดังนี้

3.1 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้ง ในด้านผลการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนทุกคนทำใบงานในแต่ละชุดฝึกได้คะแนนในระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปทุกใบงาน ทั้งนี้ นักเรียนจำนวน 5 คน ได้คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ผ่าน” มีนักเรียน 2 คน ที่ได้คะแนนใบงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับ “ดี” โดยเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ ได้แก่ “ดี” “ผ่าน” และ “ต้องปรับปรุง”

3.2 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้งในด้านพฤติกรรมการใช้ชุดฝึก ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวทางสเกลโฟลดิ้ง โดยครอบคลุมทักษะการอ่าน 5 ทักษะ ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนมีปัญหา นั้น เมื่อนำไปใช้แล้วพบว่า นักเรียนแต่ละคนมีพฤติกรรมการเรียนที่แตกต่างกัน นั่งร้านที่เตรียมไว้อาจเกินความจำเป็นหรือไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน ผู้วิจัยต้องพิจารณาให้นักเรียนข้ามนั่งร้านไปได้เลย หรือเพิ่มนั่งร้านย่อยเข้าไปสำหรับนักเรียนบางคน ในขณะที่บางคนต้องย้อนกลับมาฝึกนั่งร้านเดิมซ้ำ ชุดฝึกที่ดัดแปลงบางนั่งร้านออกไปสำหรับนักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการตีความ และ ชุดฝึกที่ผู้วิจัยต้องเพิ่มนั่งร้านย่อยให้นักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ และชุดฝึกทักษะการอ่านและการตีความ นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และต้องการความช่วยเหลือใช้ชุดฝึก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักการต่อไปนี้ในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงแต่ละคนเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะ ได้แก่ ใช้หลักการรูปแบบการเรียนรู้ในการจัดรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถ

เรียนรู้สิ่งใหม่ได้ดี ใช้หลักการจิตวิทยาการเรียนรู้ในการเสริมแรง และเสริมกำลังใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นในการเรียน ใช้หลักการให้รางวัล หรือตัวช่วยเพิ่มเมื่อนักเรียนประสบปัญหาแล้ว จึงค่อยๆถอนตัวช่วยออกไปในที่สุด นอกจากนี้ยังใช้หลักการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในการให้ความช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ การฝึกออกเสียงคู่ของคำที่มีการออกเสียงแตกต่างกันเพียงแค่หน่วยเสียงเดียว (Minimal Pairs) การฝึกอ่านโดยใช้เทคนิค Skimming และ Scanning

3.3 ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ในด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึก พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับชุดฝึกที่ชอบมากที่สุดและน้อยที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชุดฝึกที่แต่ละคนมีโอกาสดำเนินการ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนดีแล้ว นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่า เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมมีความเหมาะสมดี เป็นกิจกรรมที่ทำท่ายความสามารถของตน และมีความยากง่ายเหมาะสมดีแล้ว นักเรียนทุกคนมีความเห็นว่าตนมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นในทุกทักษะที่ได้รับการฝึก และนักเรียนทุกคนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นกว่าก่อนการได้รับการฝึก นักเรียนมีความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับการนำเอาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปใช้ในชีวิตจริง และมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า ชอบกิจกรรมการใช้ชุดฝึกทักษะครั้งนี้ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความเห็นว่าสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมีผลทำให้ผู้เรียนอยากเรียน

กล่าวโดยสรุป ชุดฝึกทุกชุดที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถได้ แม้ในบางชุดฝึกจะต้องเพิ่มรางวัลให้แก่นักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเดาความหมาย คำศัพท์ ชุดฝึกทักษะการแบ่งส่วนข้อความที่มีความหมาย ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ และมีบางชุดฝึกที่ต้องถอนบางรางวัลออกไปสำหรับนักเรียนบางคน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและตีความ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้ง

1.1 การพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้งควรคำนึงถึงเรื่องความแตกต่างของแต่ละบุคคล ดังนั้นจึงควรพัฒนาขึ้นมาโดยให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่จริงเพื่อที่จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียน ผู้ที่จะให้ข้อมูลได้ดีเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนก็คือ ตัวนักเรียนเอง และตัวครูผู้สอนซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนที่สุด

1.2 ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะนั้น ครูควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดลำดับการเรียนรู้ เมื่อกำหนดขอบข่ายของชุดฝึกทักษะแล้ว ครูควรจัดลำดับการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของกลุ่มวิชา หรือ ทักษะที่ตนสร้างด้วย เช่น เรียงตามเวลา เรียงจากสิ่งที่ซับซ้อนน้อยไปซับซ้อนมาก เรียงตามลำดับความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของ เรียงจากการแยกส่วน (part) ไปสู่ภาพรวมทั้งหมด (whole) เป็นต้น อย่างไรก็ตามครูอาจต้องนำหลายวิธีมาใช้ร่วมกันในการจัดลำดับการเรียนรู้เพื่อให้ได้ผลดีที่สุดต่อตัวนักเรียน

1.3 ในการพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้ง เมื่อถึงเวลานำไปใช้บางครั้งจะพบว่านั่งร้านที่เตรียมไว้อาจเกินความจำเป็นหรือไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนบางคน ในกรณีที่นั่งร้านที่เตรียมไว้ไม่เพียงพอ นั้น จึงเป็นความจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องเพิ่มขึ้นตอนการสเกลโฟลดิ้งย่อยเข้าไปในชุดฝึกในระหว่างการฝึก ดังนั้น ถ้าหากครูพัฒนาชุดฝึกทักษะขึ้นมาโดยจัดเตรียมนั่งร้านย่อยไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ก็จะสะดวกต่อการนำไปใช้จริงมากกว่า แต่ครูผู้สอนควรต้องพิจารณาด้วยว่า ในกรณีที่นักเรียนบางคนมีศักยภาพเพียงพอที่จะข้ามบางนั่งร้านไปได้ก็ควรพิจารณาให้นักเรียนข้ามนั่งร้านเหล่านั้นไปได้เลย เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

2. การนำชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกลโฟลดิ้งไปใช้

2.1 นักเรียนกลุ่มเสี่ยงส่วนใหญ่ที่พบมักจะมีปัญหาว่ามีสมาธิในการเรียนไม่ใคร่ดีนัก ดังนั้นสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมการฝึกทักษะควรเป็นสถานที่ที่ไม่พลุกพล่าน ไม่มีเสียงดังรบกวน ในกรณีที่นักเรียนจำเป็นต้องเข้ารับการฝึกในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน ควรให้รับประทานอาหารเช้า น้ำดื่ม น้ำเข้าห้องน้ำให้เสร็จเรียบร้อยก่อนเริ่มการฝึก เพื่อให้ นักเรียนมีสมาธิมากขึ้นในขณะที่ทำชุดฝึก

2.2 ในระหว่างการใช้ชุดฝึก ครูต้องคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนประสบปัญหา การสังเกต ประเมิน และวินิจฉัยนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น ตลอดเวลาที่นักเรียนใช้ชุดฝึกครูต้องคอย วินิจฉัยนักเรียนไปด้วยว่าอุปสรรคในการเรียนรู้ของนักเรียนคืออะไร ควรจะปรับเปลี่ยนการเรียน การสอนอย่างไรเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น บางครั้งครูอาจต้องยืดหยุ่น กิจกรรมการ เรียนการสอนอาจจะไม่ได้เป็นไปตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เตรียมไว้ทุกประการ

2.3 ครูผู้สอนควรดำเนินกิจกรรมการฝึกในบรรยากาศที่เป็นมิตรและทำให้นักเรียน รู้สึกปลอดภัย ผ่อนคลาย ไม่เคร่งเครียดจนเกินไป สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าตอบ กล้าซักถามในประเด็นที่ไม่เข้าใจ และสามารถแสดงทักษะที่ตนได้เรียนรู้ออกมาได้ในที่สุด

3. สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง ในรายวิชาต่างๆ และจัดทำเป็นโครงการเพื่อช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในรายวิชาต่างๆ ในทุกระดับชั้น ทั้งนี้สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูได้รับความสะดวกในการใช้อาคาร สถานที่ และการ เข้าถึงสื่อที่หลากหลายเพื่อให้ครูเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกฟ โพลดิ้ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาติดตามผลการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้รับการพัฒนาด้วยวิธีการ สเกฟโฟลดิ้งแล้ว เพื่อติดตามดูว่านักเรียนที่เคยได้รับการฝึกจะยังสามารถแสดงทักษะที่ได้รับ การฝึกไปแล้วได้หรือไม่ อย่างไร

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะโดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้งในรูปแบบ ที่แตกต่างกัน โดยอาจจะพัฒนาขึ้นมาเป็นชุดฝึกสำเร็จรูปหรือชุดฝึกอิเล็กทรอนิกส์ที่นักเรียน สามารถเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน (Interactive) ทางออนไลน์

3. ควรมีการวิจัยต่อยอด ต่อจากงานวิจัยนี้ เกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง โดยพัฒนาชุดฝึกรวมทักษะการอ่านที่เป็นปัญหาสำหรับ นักเรียนด้วย เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะการอ่านของนักเรียนว่าพัฒนาขึ้นหรือไม่ อย่างไร

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กมล โพธิเย็น. 2547. รูปแบบการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาร์จิก และวิธีการแบบสแกโฟลด์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กิตติพงษ์ ทีปะปาล. 2542. การศึกษาการรู้สำนวนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

จิรวรรณ ธานี. 2542. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียนศิลปภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

จุไรศรี ชูรักษ์. 2552. การพัฒนาวิธีการสแกโฟลด์ถึงทักษะการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงทางด้านวิชาการโดยใช้ชุดฝึกทักษะ กรณีศึกษา :โรงเรียนวัดควนแร่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉวีวรรณ สิทธิปาน. 2536. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชินะพัฒน์ ชื่นแค้น. 2542. ผลของการใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของไวโกตสกีที่มีต่อทักษะทางภาษาไทยและการกำกับตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เดือนใจ กรุยกระโทก. 2544. การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ.

ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นาคยา ปิรันธนานนท์, มธุรส จงชัยกิจ และ ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2542. การศึกษาตามมาตรฐาน: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.

นาคยา ปิรันธนานนท์. 2545. จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

พรสวรรค์ เกตุไทย. 2552. การพัฒนาความรู้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ด้วยวิธีการสแกนโฟล์ดิงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู ที่ไม่ผ่านตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะทางคณิตศาสตร์ (Online). http://www.surasitkalasin2.com/index.php?lay=boardshow&ac=webboard_show&WBntype=1&Category=surasitkalasin2com&thispage=14&No=1295537, 16 กุมภาพันธ์ 2554.

วิไลวรรณ อันทะลย์. 2548. ผลการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาสถานการณ์ที่ใช้ศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์. 2542. ชุดการสอน “ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาฝรั่งเศส, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุกัญญา ชีกา. 2545. การสร้างชุดการเรียนรู้การสอนเรื่องเรขาคณิตการแปลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาคณิตศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุนันทา มั่นเสริมวิทย์. 2551. “การเป็นผู้อ่านที่ดี.” สารศึกษาศาสตร์ 13 (8): 7.

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2551. สรุปค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบระดับชาติ ช่วงชั้นที่ 4 (O-NET) ระดับโรงเรียนปีการศึกษา 2548 (Online). http://www.onesqa.or.th/upload/79/fileupload/1511_2485.pdf, 21 มกราคม 2551.

อารีพร หลงสมบูรณ์. 2542. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียนศิลป์ภาษา) ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.

อุบลรัตน์ บุญภิรมย์. 2551. การพัฒนาชุดฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์เรื่องร้อยละสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Anderson, R. C. and P. D. Pearson. 1988. “A schema-theoretic view of basic processes in reading comprehension.”, pp. 37-55. In P. L. Carell, J. Devine, and D. E. Eskey. (eds.). **Interactive approaches to second language reading.** Cambridge: Cambridge University Press.

Archambault *et al.* 2010. **Research Committee Issues Brief: An Exploration of at-Risk Learners and Online Education** (Online). http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp?newSearch=true&eric_sortField=&searchtype=advanced&pageSize=10&ERICExtSearch_SearchCount=1&ERICExtSearch_SearchValue_0=at+risk+students&eric_displayStartCount=31&ERICExtSearch_Operator_1=and&_pageLabel=ERICSearchResult&ERICExtSearch_SearchType_1=kw&ERICExtSearch_SearchValue_1=&ERICExtSearch_SearchType_0=kw, December 11, 2010.

Baer, K. 2000. Youth Risk Behavior Surveillance: United States. 1999. **In Morbidity and Mortality Weekly Report** (Online). <http://origin.cdc.gov/od/oc/media/pressrel/r2k0609a.htm>, February 28, 2008.

Barnett, M. A. 1989. **More Than Meets the Eye**. New Jersey: The Center for Applied Linguistics and Prentice-Hall, Inc.

Beare, K. 1997. **Minimal Pair Pronunciation Lesson** (Online). http://esl.about.com/od/pronunciationlessonplans/a/1_minpair.htm, February 20, 2011.

Cammarata, L. and M. Bartolini. 2005. **The Bridge: From Research to Practice:Instructional Scaffolding with Graphic Organizers** (Online). <http://www.carla.umn.edu/immersion/acie/documents/2005BRIDGE8.2.pdf>, February 29, 2008.

Cardon, P.L. 2000. **At-Risk Students and Technology Education : A Qualitative Study** (Online). <http://scholar.lib.vt.edu/ejournals/JOTS/Winter-Spring-2000/cardon.html>, January 27, 2008.

Chawwang, N. 2008. **An Investigation of English Reading Problems of Thai 12th-Grade Students in Nakhonratchasima Educational Regions 1, 2, 3, and 7**. Master of Arts Thesis in English, Srinakharinwirot University.

Clarke, D. F. and I. S. P. Nation. 2002. **Guessing the meanings of words from context: Strategy and techniques** (Online). http://www.sciencedirect.com/science?_ob=ArticleURL&_udi=B6VCH-466FFC8-3&_user=10&_coverDate=10%2F31%2F1980&_rdoc=1&_fmt=high&_orig=search&_origin=search&_sort=d&_docanchor=&view=c&_acct=C000050221&_version=1&_urlVersion=0&_userid=10&md5=830e5cc15d86964beca31d732748d9cc&searchtype=a, January 27, 2011.

- Cudd, E. T. and L. L. Roberts. 1994. "Teaching Reading." **The Reading Teacher** 47 (4): 346-349.
- Dabney, M. 2007. **UCSD Goals in Action Program Reports Promising Results in Helping Academically At-Risk Undergraduates** (Online). <http://ucsd.edu/newsrel/general/09-07UCSDGoalsActionProgramMD-.asp>, January 27, 2008.
- Donnelly, M. 1987. At-Risk Students. In **ERIC Digest Series Number 21** (Online). <http://www.ericdigests.org/pre-928/risk.htm>, January 27, 2008.
- Druian, G. and J. A. Butler. 1987. Effective Schooling Practices and At-Risk Youth: What the Research Shows. In **School Improvement Research Series** (Online). <http://www.nwrel.org/scpd/sirs/1/topsynl.html>, January 27, 2008.
- Duggan, G. B., and S. J. Payne. 2009. **Text Skimming: The Process and Effectiveness of zForaging through Text under Time Pressure** (Online). http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp;jsessionid=hPQfdvZV3y9RH+qXfL1IeA__.eric_srv002?newSearch=true&eric_sortField=&searchtype=keyword&pageSize=10&ERICExtSearch_SearchValue_0=Text+Skimming%3A+The+Process+and+Effectiveness+of+F+oraging+through+Text+under+Time+Pressure&eric_displayStartCount=1&_pageLabel=ERICSearchResult&ERICExtSearch_SearchType_0=kw, February 3, 2011.
- Echevarria, J., M. Vogt and D. J. Short. 2004. **Making Content Comprehensible for English Learners: The SIOP Model**. 2nd ed. Boston: MA: Pearson Education.
- Edmonds-Behrend, C. R. 2009. **A Comparative Effectiveness Study of Summarization versus Skim/Scan Strategies on the Reading Achievement of Seventh-Grade Students with Mild Disabilities**. Doctor of Education Dissertation, Illinois State University.

Felder, R. M. 2007. **An Introduction to Learning Styles: How Students Learn, How Teachers Teach, and What Usually Goes Wrong with the Process** (Online).

<http://ctl.csudh.edu/SpeakerSeries/Felder.htm>, February 1, 2011.

Freedheim, D. K. and I. B. Weiner. 2003. **Handbook of Psychology: History of Psychology.**

New York: New York John Wiley & Sons, Inc.

Gifu Prefectural Board of Education. 2005. **Communicative English : A Practical Guide**

(Online). <http://www.gifu-net.ed.jp/kyoka/eigo/CommunicativeEnglish/2005>

[Communicative_English_Guide_Layout.htm](http://www.gifu-net.ed.jp/kyoka/eigo/CommunicativeEnglish/2005), January 20, 2011.

Gonzales, J. 2009. **Using Minimal Pairs to Improve Auditory Discrimination Skills: A Pilot**

Study (Online). [http://www.docstoc.com/docs/20038730/Using-Minimal-Pairs-to-](http://www.docstoc.com/docs/20038730/Using-Minimal-Pairs-to-Improve-Auditory-Discrimination-Skills-A)

[Improve-Auditory-Discrimination-Skills-A](http://www.docstoc.com/docs/20038730/Using-Minimal-Pairs-to-Improve-Auditory-Discrimination-Skills-A), February 10, 2011.

Guthrie, L. F. 2004. **What School Can Do for Students at Risk** (Online). <http://eric.ed.gov>

[ERICWebportal/Home.prtal?_nfpb=true&_pageLabel=RecordDetails&](http://eric.ed.gov)

[ERICExtSearch_SearchValue_0=ED323276&ERICExtSearch_SearchType_0](http://eric.ed.gov)

[=eric_accno&objectId=0900000b8004a72c](http://eric.ed.gov), January 27, 2008.

Heather, C. 2004. **Zone of Proximal Development** (Online). [http://www.learnnc.](http://www.learnnc.org/lp/pages/5075)

[org/lp/pages/5075](http://www.learnnc.org/lp/pages/5075), February 15, 2008.

Holloway, S. M., Salinitri, G. 2010. **Investigating Teacher Candidates' Mentoring of**

Students at-Risk of Academic Failure: A Canadian Experiential Field Model

(Online). <http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp>;

[jsessionid=ju4bVTi1XJtqFlaxehyBUw__ericsrv004?newSearch=true&eric_sortField=&](http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp)

[searchtype=keyword&pageSize=10&ERICExtSearch_SearchValue_0=at+risk+students](http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp)

[&eric_displayStartCount=1&_pageLabel=ERICSearchResult&ERICExtSearch_SearchT](http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp)

[ype_0=kw](http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp), December 10, 2010.

Horn, L. J. and D. C. Carroll. 1997. **Confronting the Odds: Students at Risk and the Pipeline to Higher Education** (Online). <http://nces.ed.gov/pubs98/web/98094.asp>, January 27, 2008.

Ilsa, M. 1987. **Teaching Pronunciation through Listening** (Online). http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp?newSearch=true&eric_sortField=&searchtype=advanced&pageSize=10&ERICExtSearch_SearchCount=1&ERICExtSearch_SearchValue_0=minimal+pair&eric_displayStartCount=21&ERICExtSearch_Operator_1=and&_pageLabel=ERICSearchResult&ERICExtSearch_SearchType_1=kw&ERICExtSearch_SearchValue_1=&ERICExtSearch_SearchType_0=kw, February 8, 2011.

Irwin, J. W. 2007. **Teaching Reading Comprehension Processes**. 3rd ed. Boston: Pearson Education, Inc.

Johnson, R. *et al.* 1996. **The Vision Screening of Academically & Behaviorally At-Risk Pupils** (Online). http://www.add-adhd.org/at_risk_at-risk_students.html, January 15, 2008.

Kurland, D. J. 2000. **Interpretation: Analyzing What a Text Means** (Online). <http://www.criticalreading.com/interpretation.htm>, February 11, 2011.

Lange, V. L. 2002. **Instructional Scaffolding** (Online). <http://condor.admin.ccny.cuny.edu/~group4/Cano/Cano%20Paper.doc>, June 15, 2008.

LeMaster, J. n.d. **Critical Reading** (Online). www.avidonline.org/content/pdf/4650.pdf, January 25, 2011.

Macon State College. 2004. **Basics of Learning: Operant Conditioning** (Online). http://tutorials.maconstate.edu/LEARNING/operant_conditioning_1.htm, February 2, 2011.

Minister of Education, Recreation and Sports. 2007. **Approval of Instructional Materials**

(Online). [http://www3.mels.gouv.qc.ca/bamd/Doc/Site%20Internet%20Bamd-version%20r%C3%A9vis%C3%A9%20ling%20-%20ANG20070123_NC-4444%20\(07-02-28\).pdf](http://www3.mels.gouv.qc.ca/bamd/Doc/Site%20Internet%20Bamd-version%20r%C3%A9vis%C3%A9%20ling%20-%20ANG20070123_NC-4444%20(07-02-28).pdf), March 2, 2008.

North Central Regional Educational Laboratory. 2004. **Critical Issue: Rethinking**

Learning for Students at Risk (Online). <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/issues/students/atrisk/at700.htm>, February 27, 2008.

_____. 2008. **Opportunity to Learn** (Online). <http://www.ncrel.org/sdrs/areas/issues/methods/assment/as8lk18.htm>, January 25, 2008.

Pearson, P.D. 2002. **Handbook of Reading Research**. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Stephen, F. I. 1993. Opportunity to Learn and Other Social Contextual Issues: Addressing the Low Academic Achievement of African American Students. In **The Journal of Negro Education** (Online). [http://links.jstor.org/sici?sici=00222984\(199322\)62%3A3%3C227%3APOTLAO%3E2.0.CO%3B2-M](http://links.jstor.org/sici?sici=00222984(199322)62%3A3%3C227%3APOTLAO%3E2.0.CO%3B2-M), January 25, 2008.

Synteta, P. and D.K. Schneider. 2006. **EVA_pm: How XML can scaffold Project-Based Learning** (Online). <http://tecfa.unige.ch/staf/stafe/paraskev/emoire/workshop/paper.pdf>, January 25, 2008.

The Learning Systems Institute of Florida State University. 2002. **Sequence Learning**

Objectives How To (Online). www.lpg.fsu.edu/charting/howtopdf/ht-obj5.pdf, February 4, 2011.

The White House. 2008. **No Child Left Behind** (Online). <http://www.whitehouse.gov/news/reports/no-child-left-behind.html>, January 22, 2008.

- Thompson, I. 2009. **Scaffolding in the Writing Center: A Microanalysis of an Experienced Tutor's Verbal and Nonverbal Tutoring Strategies** (Online). http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp?newSearch=true&eric_sortField=&searchtype=keyword&pageSize=10&ERICExtSearch_SearchValue_0=scaffolding&eric_displayStartCount=1&_pageLabel=ERICSearchResult&ERICExtSearch_SearchType_0=kw, April 1, 2009.
- Tryphon, A. and J. Voneche. 1996. **Piaget-Vygotsky The Social Genesis of Thought**. UK: Psychology Press, Taylor & Francis Ltd.
- Van Der Stuyf, R. R. 2002. **Adolescent Learning and Development: Scaffolding as a Teaching Strategy** (Online). <http://condor.admin.ccny.cuny.edu/~group4/Van%20Der%20Stuyf/Van%20Der%20Stuyf%20Paper.doc>, January 29, 2008.
- Van Der Valk, T. and O. De Jong. 2009. **Scaffolding Science Teachers in Open-Inquiry Teaching** (Online). http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/simpleSearch.jsp?newSearch=true&eric_sortField=&searchtype=advanced&pageSize=10&ERICExtSearch_SearchCount=1&ERICExtSearch_SearchValue_0=scaffolding&eric_displayStartCount=21&ERICExtSearch_Operator_1=and&_pageLabel=ERICSearchResult&ERICExtSearch_SearchType_1=kw&ERICExtSearch_SearchValue_1=&ERICExtSearch_SearchType_0=kw, June 1, 2009.
- Walker, B. J. 2008. **Diagnostic Teaching of Reading**. 6th ed. New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Walsh, P. 2003. **At Risk Students** (Online). <http://www.nacada.ksu.edu/Clearinghouse/AdvisingIssues/FAQs/atrisk.htm>, January 27, 2008.

Wong, S., L. Groth and J. O'Flahaven. 1996. "Classroom implications of Reading Recovery." In R. A. Grant and J. L. Metsala. (eds.). **Reading Today**. Georgia: National Reading Research Center, University of Maryland College Park, 12.

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน, แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง,
กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึก และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น
ของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมฝึกทักษะ

แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
เรื่อง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
และประเด็นที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียน

.....

ชื่อครูผู้สอน.....

ชั้นเรียนที่สอน.....

วันที่ทำการสัมภาษณ์.....

สถานที่ทำการสัมภาษณ์.....

ประเด็นคำถามที่สัมภาษณ์ มีดังนี้

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในชั้นเรียนที่ท่านสอนที่มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ
 พื้นฐาน 1 ในปีการศึกษา 2551 ภาคต้น ต่ำกว่า 2.00 และไม่อยู่ในโครงการพิเศษสำหรับนักเรียนที่
 ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษใดๆของโรงเรียน มีจำนวนกี่คน ใครบ้าง และได้คะแนนเฉลี่ย
 เท่าใด

.....

.....

.....

.....

.....

2. ให้ท่านพิจารณารายการทักษะการอ่านต่อไปนี้ และบอกรายชื่อนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะนั้น

รายการทักษะการอ่าน	รายชื่อนักเรียนที่มีปัญหา
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก	
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย	
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด	

รายการทักษะการอ่าน	รายชื่อนักเรียนที่มีปัญหา
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้	
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่	
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว	
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน	
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ	
9. ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ช้ามาก	
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้	
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ยาวๆไม่ได้	
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ	
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน	
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้	
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆไม่ได้	
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง	
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่าน ให้ได้ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน	
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี	

แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่ถูกอ้างถึงว่าเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
เรื่อง ประเด็นที่เป็นปัญหาด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน

.....

ชื่อนักเรียน.....

ชั้นเรียน.....

วันที่ทำการสัมภาษณ์.....

สถานที่ทำการสัมภาษณ์.....

ให้นักเรียนพิจารณารายการทักษะการอ่านต่อไปนี้ว่านักเรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับทักษะนั้นหรือไม่

รายการทักษะการอ่าน	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา
1. อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก		
2. อ่านออกเสียงได้แต่ไม่เข้าใจความหมาย		
3. ไม่รู้คำศัพท์ วงคำศัพท์จำกัด		
4. ไม่เข้าใจสำนวนที่ใช้		
5. เมื่อพบคำใหม่ที่ไม่เคยรู้จักก็สะดุดอยู่เพียงนั้น แม้อ่านต่อไปก็ไม่เข้าใจเพราะติดขัดอยู่ที่คำใหม่		
6. บางครั้งแปลไม่ออกทั้งๆที่รู้คำศัพท์ทุกตัว		
7. ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน		
8. สมาธิสั้นความสนใจในการอ่านอยู่ในช่วงสั้นๆ		
10. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านไม่ได้		

รายการทักษะการอ่าน	มีปัญหา	ไม่มีปัญหา
11. จับประเด็นจากการอ่านข้อเขียน (passage) ขาวๆ ไม่ได้		
12. ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค ทำให้อ่านไม่เข้าใจ		
13. ไม่เข้าใจประโยคที่ซับซ้อน		
14. เดาเนื้อเรื่องจากภาพประกอบไม่ได้		
15. ตีความจากเรื่องที่อ่านที่ไม่ได้บอกข้อมูลตรงๆ ไม่ได้		
16. อ่านหนังสือพิมพ์ (Nation Junior) ไม่รู้เรื่อง		
17. อ่านจบแล้วไม่สามารถเล่าเรื่องหรืออธิบายสิ่งที่อ่านให้ได้ ใจความ หรือเล่าได้แต่ไม่ครบถ้วน		
18. ขาดความเข้าใจในเทคนิคการอ่านอย่างถูกวิธี		

กรอบการสังเกตและบันทึกการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสเกฟโฟลดิ้ง

ชื่อนักเรียน.....

ชุดฝึกทักษะการอ่านที่ใช้ฝึก.....

วันที่..... เวลา..... สถานที่.....

1. บรรยายการฝึก

.....

.....

.....

2. พฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้ชุดฝึก

.....

.....

.....

3. การวางนั่งร้านสำหรับชุดฝึก

นั่งร้านที่ต้องเพิ่ม.....

.....

.....

นั่งร้านที่ต้องตัดออก.....

.....

.....

4. ผลการเรียนรู้

.....

.....

5. ปัญหาอื่นๆ / การแก้ปัญหา

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลด์

ชื่อนักเรียน.....

ทักษะการอ่านที่ได้รับการฝึก.....

วันที่ทำการสัมภาษณ์.....

สถานที่ทำการสัมภาษณ์.....

ประเด็นคำถามที่สัมภาษณ์ มีดังนี้

1. ชุดฝึก

1.1 ชุดฝึกทักษะใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.2 ชุดฝึกทักษะใดที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

1.3 คำชี้แจงในชุดฝึกนี้มีความชัดเจนเพียงใด

.....

.....

.....

2. กิจกรรมการฝึก

2.1 เวลาที่ใช้ในการฝึกกิจกรรม (ครั้งละ 1 ชั่วโมง – 1 ชั่วโมง 30 นาที) มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2.2 กิจกรรมการฝึกนี้ท้าทายความสามารถของนักเรียนเพียงใด

.....

.....

.....

2.3 ความยากง่ายของกิจกรรมการฝึกเหมาะสมเพียงใด

.....

.....

.....

3. ประโยชน์ที่ได้รับ

3.1 นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นหรือไม่ มีทักษะอะไรบ้างที่ดีขึ้น

.....

.....

.....

3.2 นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากก่อนการได้รับการฝึกครั้งนี้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3.3 นักเรียนจะสามารถนำทักษะที่ได้จากการฝึกครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้อย่างไร

.....

.....

.....

4. นักเรียนมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษครั้งนี้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์

หน่วย Guessing the Meaning of Words

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หน่วย	Guessing the Meaning of Words
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	การเดาความหมายคำศัพท์
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย
จำนวนช่วงของการฝึก	ฝึกตามลำดับใบงาน จำนวน 19 ชุด จนกว่านักเรียนจะบรรลุแต่ ละใบงาน

สาระสำคัญ

การฝึกทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ในหน่วย Guessing the Meaning of Words นี้ เป็นการฝึกทักษะการเดาคำศัพท์ โดยอาศัยความรู้เกี่ยวกับ คำประสม prefix suffix และร่องรอย ในบริบท (context clues) กิจกรรมการฝึกประกอบด้วย การฝึก 3 ขั้นตอน คือ 1) การเดาความหมาย คำประสม 2) การวิเคราะห์ Prefix, Suffix, Root เพื่อช่วยในการเดาความหมาย 3) การเดาความหมาย คำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท (context clues) ประเภทต่างๆ ทั้งนี้ในแต่ละขั้นตอนจะมีการฝึกในขั้นตอนย่อยๆ กิจกรรมการฝึกจะดำเนินไปตามลำดับ จนเต็มศักยภาพของนักเรียน

จุดประสงค์การฝึก

เมื่อกำหนดเนื้อเรื่องที่ประกอบด้วยคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้จักให้อ่านแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามได้

กิจกรรมการฝึก

กิจกรรมขั้นที่ 1 : การเดาความหมายคำประสม

จุดประสงค์

นักเรียนระบุคำประสม บอกความหมายของคำประสมที่อยู่ในย่อหน้าสั้นๆ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องสั้นๆ ที่ประกอบด้วยคำประสมได้

สื่อ

ใบงานที่ 1-7

กิจกรรม

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับความหมายของคำประสม และ การสร้างคำประสม
2. นักเรียนศึกษาความหมายของคำประสมจากใบงาน และร่วมสนทนากับครูเกี่ยวกับคำประสม
3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 1-7 ตามลำดับ
4. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามประเด็นที่ยังสงสัย ครูอธิบายและสรุปกิจกรรมร่วมกับนักเรียนก่อนเริ่มทำกิจกรรมในใบงานต่อไป

การประเมินผล

สังเกตการทำกิจกรรมและคะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลสำหรับใบงานที่ 1-7

กิจกรรมขั้นที่ 2 : การวิเคราะห์ Prefix, Suffix, Root เพื่อช่วยในการเดาความหมาย

จุดประสงค์

นักเรียนบอกความหมายของคำที่ประกอบด้วย Prefix / Suffix ที่ปรากฏในประโยค และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องสั้นๆที่ประกอบด้วยคำที่ประกอบด้วย Prefix / Suffix ได้

สื่อ

ใบงานที่ 8-12

กิจกรรม

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับ Prefix, Suffix, Root
2. นักเรียนศึกษาความหมายของ Prefix, Suffix, Root จากใบงานและร่วมสนทนากับครูเกี่ยวกับ Prefix, Suffix, Root
3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 8-12 ตามลำดับ
4. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามประเด็นที่ยังสงสัย ครูอธิบายและสรุปกิจกรรมร่วมกับนักเรียนก่อนเริ่มทำกิจกรรมในใบงานต่อไป

การประเมินผล

สังเกตการทำกิจกรรมและคะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลสำหรับใบงานที่ 8-12

กิจกรรมขั้นที่ 3 : การเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท(context clues) ประเภทต่างๆ

จุดประสงค์

นักเรียนเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในย่อหน้าสั้นๆ และตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องโดยอาศัยการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทได้

สื่อ

ใบงานที่ 13-19

กิจกรรม

1. ครูอธิบายเกี่ยวกับร่องรอยจากบริบทประเภทต่างๆ
2. นักเรียนศึกษาเกี่ยวกับร่องรอยจากบริบทประเภทต่างๆจากใบงาน และร่วมสนทนากับครูเกี่ยวกับร่องรอยจากบริบทประเภทต่างๆ
3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมในใบงานที่ 13-19 ตามลำดับ
4. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำตอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามประเด็นที่ยังสงสัย ครูอธิบายและสรุปกิจกรรมร่วมกับนักเรียนก่อนเริ่มทำกิจกรรมในใบงานต่อไป

การประเมินผล

สังเกตการทำกิจกรรมและคะแนน โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลสำหรับใบงานที่ 13-19

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างชุดฝึกทักษะ:ทักษะการเดาความหมายคำศัพท์ หน่วย Guessing the Meaning of Words,
เฉลย/แนวตอบ, เกณฑ์การประเมินผล และนั่งร้านย่อยที่เพิ่มขึ้นมาระหว่าง
ใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Compound Word

compound word หรือ คำประสม เกิดจากการที่เรานำคำสองคำมารวมกัน เช่น

pan + cake = pancake

rain + bow = rainbow

ดังนั้นเราจะสามารถสร้างคำใหม่ๆขึ้นได้เรื่อยๆโดยการนำ

คำสองคำมาประสมกัน และคำที่มีความหมายหลักคือคำ

ที่ปรากฏอยู่ข้างหลัง เช่นในตัวอย่างข้างบนนั้น pancake

หมายถึงขนมซึ่งทำจากแป้งที่นำไปทอดในกระทะ คำที่มี

ความหมายหลัก หรือความหมายสำคัญ ก็คือคำว่า cake (ขนม) นั่นเอง และคำประสม rainbow หมายถึง รุ้ง

หรือ เส้นโค้งที่ปรากฏบนขอบฟ้าหลังฝนตก นักเรียนสังเกตเห็นไหมคะว่าคำที่มีความหมายหลัก หรือ

ความหมายสำคัญก็คือคำว่า bow (เส้นโค้ง)

dog+house = doghouse

การเขียนคำประสมมีลักษณะที่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ คือ อาจจะเขียนติดกันเป็นคำเดียว เขียนเป็นคำเดียวโดยมีเครื่องหมาย hyphen (-) เชื่อม หรือ เขียนแยกกัน

เขียนติดกันเป็นคำเดียว

เช่น steamboat fishhook rainstorm seafood

เขียนเป็นคำเดียวกันโดยมีเครื่องหมาย hyphen (-) เชื่อม

เช่น sky-blue razor-sharp good-looking great-grandfather

เขียนในลักษณะเป็นคำหลักแยกกัน

เช่น hair spray half brother post office ice cream

steam

+

boat

=

steamboat

ถ้าพิจารณาให้ดีเราจะเห็นถึงรูปแบบโครงสร้างซึ่งเป็นฐานของคำประสมที่แตกต่างกัน ซึ่งนักเรียนจะสามารถเดาความหมายของคำประสมได้จากโครงสร้างคำประสมรูปแบบต่างๆ ในที่นี้นักเรียนจะเห็นตัวอย่างคำประสมที่เป็น Compound noun ซึ่งได้แก่ คำที่ประสมกันแล้วทำหน้าที่เป็นคำนาม

1. คำประสมประเภทที่แสดงวัตถุประสงค์ของคำนามตัวที่สอง

B สำหรับ A (B is for A) เช่น

a flower pot = a pot for a flower

A B B A

คำนามตัวที่สองซึ่งเป็นคำที่มีความหมายหลัก คือ pot (กระถาง) ส่วน

คำนามตัวแรก flower (ดอกไม้) จะบอกถึงวัตถุประสงค์ของคำนามตัวหลัง (pot) ว่าเป็น กระถางสำหรับใส่ดอกไม้ ตัวอย่างอื่นๆ มีดังนี้คือ

wall paper tennis court cookbook playtime bathroom

2. คำประสมประเภทที่แสดงความเป็นเจ้าของ หรือแสดงว่าคำนามตัวหลังมีความสัมพันธ์กับคำนามตัวแรก มีรูปแบบดังนี้

B เป็นของ A (B is of A) เช่น

a fish bone = a bone of a fish

A B B A

ตัวอย่างอื่นๆ มีดังนี้คือ

shop door goldmine handbag goatskin

chocolate box

3. คำประสมประเภทที่แสดงว่าคำนามตัวแรกเป็น แหล่งกำเนิด แหล่งที่มา หรือสถานที่ที่สัมพันธ์กัน อย่างใกล้ชิดกับคำนามตัวที่สอง คำประสมประเภทนี้มีรูปแบบดังนี้คือ

B มาจาก A (B is from A) เช่น

New Zealand butter = the butter is from New Zealand

A B B A

ตัวอย่างอื่นๆ มีดังนี้คือ

Jamaica rum sawdust sunlight moonlight hayfever

4. คำประสมประเภทที่นามตัวแรกจะบอกให้รู้ว่ำนามตัวหลังทำจากอะไร มีรูปแบบดังนี้คือ

B ทำจาก A (B is made of A หรือ B is made from B) เช่น

a plastic box = This box is made of plastic.

A B B A

palm oil = This oil is made from palm.

A B B A

ตัวอย่างอื่นๆ มีดังนี้คือ

glass bottle leather hat diamond ring orange juice apple sauce

5. คำประสมประเภทที่เป็นเชิงเปรียบเทียบ บอกความเหมือน หรือความคล้ายคลึง มีรูปแบบดังนี้คือ

B เหมือน A (B is like A) เช่น

a frogman = a man that is like a frog

A B B A

ตัวอย่างอื่นๆ มีดังนี้คือ

Batman rock candy bottle fly tiger lily

compound words หรือคำประสมส่วนใหญ่ มักจะมีความหมายที่เกี่ยวข้องหรือคล้ายคลึงกับคำหลัก 2 คำ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของคำประสมนั้น จนกระทั่งเราสามารถเดาความหมายของคำประสมเหล่านั้นได้ อย่างไม่ยากเย็นนัก แต่ก็มีคำประสมจำนวนหนึ่งที่เมื่อนำคำสองคำมารวมกันแล้ว ผลที่ได้คือคำประสมที่มีความหมายที่แตกต่างไปจากคำหลักเดิมอย่างไม่สามารถเดาได้ เช่น

pig + tail = pigtail (ผมเปีย)

note + book = notebook (คอมพิวเตอร์แบบพกพา)

White + House = White House (ทำเนียบประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา)

butter + fly = butterfly (ผีเสื้อ)

grape + fruit = grapefruit (ส้มชนิดหนึ่งมีเปลือกแข็ง)

grapefruit

เอกสารอ้างอิง

ศิริรัตน์ นีละคุปต์. ม.ป.ป. **คู่มือการเรียนการสอน Reading and Writing Skills 1**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

_____. ม.ป.ป. **คู่มือการเรียนการสอน Reading and Writing Skills 2**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

Rozakis, E. L. 2002. **Vocabulary for Dummies**. New York: Hungry Minds, Inc.

ใบงานที่ 1

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Compound Word Match Up

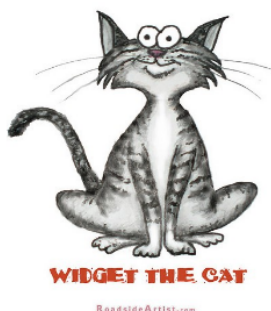
ชื่อ.....วันที่.....

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง

compound word หรือ คำประสม เกิดจากการที่เรานำคำสองคำมารวมกัน โดยคำที่มีความหมายหลักคือคำที่ปรากฏอยู่ข้างหลัง ในแบบฝึกหัดตอนแรกนี้ จะเป็นการจับคู่คำในคอลัมน์แรกเข้ากับคำที่อยู่ในคอลัมน์ที่สองเพื่อสร้างคำประสมใหม่ขึ้นมา หลังจากนั้นจึงค่อยเขียนรายการคำประสมที่ได้มาไว้ในช่องว่างด้านหลัง เช่น เมื่อนำคำว่า cat (แมว) มารวมกับคำว่า fish (ปลา) ก็จะได้คำศัพท์ใหม่คือ catfish ซึ่งหมายถึงปลาดุกซึ่งมีหนวดรอบปากเหมือนแมว

cat	paste	_____
foot	mother	_____
tooth	fish	catfish
grand	corn	_____
pop	print	_____

+

=

ส่วนที่ 2

คำชี้แจง

คำศัพท์ที่เราเอามารวมกันเข้าเป็นคำประสมนั้น ไม่จำเป็นว่าคำนี้จะอยู่ได้เฉพาะตำแหน่งข้างหน้าเท่านั้น หรือคำนี้จะต้องอยู่ได้เฉพาะตำแหน่งข้างหลังเท่านั้น อย่างเช่นคำว่า dog (สุนัข) สามารถนำไปรวมกับคำอื่นโดยปรากฏอยู่ในตำแหน่งข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้ เช่น

stray + dog = stray dog (สุนัขจรจัด คำที่มีความหมายหลักคือ dog)

dog + leash = dog leash (สายจูงสุนัข คำที่มีความหมายหลักคือ leash)

แบบฝึกส่วนที่สองนี้จะทำให้นักเรียนเห็นได้ชัดเจนว่า คำศัพท์ที่ประกอบเป็นคำประสมนั้นอาจจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งใดก็ได้ โดยที่นักเรียนจะลากเส้นเชื่อมคำในแถวแรกเข้ากับคำในแถวที่สอง ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนได้คำศัพท์ใหม่ขึ้นมา 5 คำ หลังจากนั้นนักเรียนก็ลากเส้นเชื่อมคำในแถวที่สองเข้ากับคำในแถวขาวสุด ซึ่งก็จะทำให้นักเรียนได้คำศัพท์ใหม่เพิ่มขึ้นมาอีก 5 คำ ขั้นตอนสุดท้าย ขอให้นักเรียนเขียนคำประสมทั้ง 10 คำไว้ในช่องว่างด้านล่าง

จากตัวอย่าง คำว่า sand (ทราย) สามารถนำไปรวมกับคำอื่นโดยปรากฏอยู่ในตำแหน่งข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้

quick + sand = quicksand (ทรายเป็นโคลน)

sand + box = sandbox (กระบะทราย)

gold	water	stairs
pure	break	box
count	down	fall
quick	sand	hook
heart	fish	fast

Compound words

1. quicksand	6.
2. sandbox	7.
3.	8.
4.	9.
5.	10.

ส่วนที่ 3

คำชี้แจง

นักเรียนทราบแล้วว่าคำประสมเกิดจากคำสองคำมารวมกัน และคำที่มีความหมายสำคัญคือคำที่สอง นอกจากนี้คำทั้งสองคำที่นำมารวมกันนั้น เมื่อแยกตัวอยู่เดี่ยวๆก็ต้องเป็นคำที่มีความหมายในตัวเองด้วยนะค่ะ ในแบบฝึกต่อไปนี้นะขอให้นักเรียนเชื่อมคำที่อยู่ซ้ายมือเข้ากับอีกคำหนึ่งซึ่งอยู่ในรายการคำด้านขวามือ เพื่อที่จะสร้างคำประสมที่มีความหมายใหม่ขึ้นมา ดังตัวอย่างต่อไปนี้ เมื่อนักเรียนนำคำว่า park มารวมกับคำว่า pool ก็จะได้คำศัพท์ใหม่คือ park pool ซึ่งหมายถึงสระว่ายน้ำที่อยู่ในสวนสาธารณะ (a pool at a park)

ตัวอย่าง park + ... ing pool egg

compound word : park pool

1. tea + ... shirt pot warm

compound word :

2. bed + ... soft double room

compound word :

3. week + ... end bin ly

compound word :

4. star + ... light at ness

compound word :

5. glass + ... noon plastic window

compound word :

+

=

ใบงานที่ 2

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Figure It Out : Hints Can Help

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

นักเรียนทราบแล้วว่าคำประสมหรือ compound word เกิดจากการที่เรานำคำสองคำมารวมกัน โดยที่ทั้งสองคำนั้นต่างก็มีความหมายในตนเอง และเมื่อนำมารวมกันเป็นคำประสม ก็จะได้คำศัพท์ใหม่ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ซึ่งเป็นคำหลักทั้งสองคำนั้น จนกระทั่งทำให้เราสามารถเดาความหมายคำประสมได้อย่างไม่ยากนัก เช่น คำว่า

cat (แมว เป็นสัตว์ที่เดินเบา เนื่องจากอุ้งเท้ามีขนและสามารถเก็บเล็บได้) เมื่อรวมกับคำว่า burglar (โจร ผู้ร้าย ขโมย) ก็จะได้คำศัพท์ cat burglar ซึ่งหมายถึงขโมยพวกตีนแมว หรือพวกย่องเบา ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบว่าขโมยพวกนี้จะเดินเบาเหมือนแมวนั่นเอง

cat + burglar = cat burglar

ในแบบฝึกนี้ครูจะให้นิยาม compound words ที่ต้องการ ให้คำบอกใบ้หรือคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำเป้าหมายทั้งสองส่วน แล้วให้นักเรียนบอก compound words ที่ตรงกับคำนิยามและคำบอกใบ้ นั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ค่ะ

ตัวอย่าง

Definition : a thief who enters buildings by climbing through windows, skylights etc.

Hints : an animal often kept for catching rats + a thief

Compound word : cat burglar = cat + burglar

1. Definition : any ocean animal which can be eaten

Hints : a large area of salt water – something that we eat

Compound word : = ... + ...

2. Definition : beautiful, attractive

Hints : high quality, not bad + an appearance

Compound word : = ... + ...

3. Definition : frozen sweet dessert

Hints : frozen water + the thick yellowish-white liquid that rises to the top of milk

Compound word : = ... + ...

4. Definition : manual for food preparation

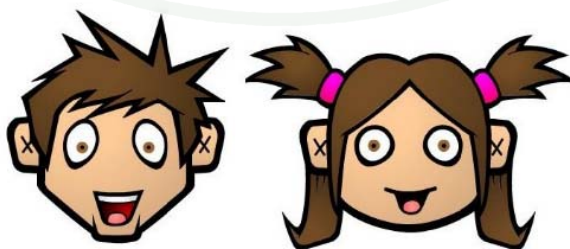
Hints : prepare food + a thing to be read

Compound word : = ... + ...

5. Definition : strong winds with heavy shower

Hints : the water that falls from the sky + strong winds

Compound word : = ... + ...

ใบงานที่ 3

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Figure It Out : Do It Yourself

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ในแบบฝึกที่ผ่านมา ครูให้นักเรียนบอกคำประสมโดยการที่ครูให้ตัวเล็บบ้าง ให้คำไปบ้าง มาถึงตอนนี้ครูอยากจะให้นักเรียนลองบอก compound word ให้ถูกต้องด้วยตนเอง โดยที่ครูจะให้เพียงแค่นิยามของ compound word ที่ต้องการ แต่จะไม่บอกใบ้คำหลักทั้งสองส่วนเลย อย่างไรก็ตาม ความหมายของ compound word ที่อยู่ในแบบฝึกนี้ก็จะยังคงคล้ายคลึงกับความหมายของรากศัพท์เดิมของคำหลักซึ่งประกอบขึ้นเป็น compound word นั้น นักเรียนลองสังเกตตัวอย่างแล้วลงมือทำด้วยตนเองได้เลยค่ะ

ตัวอย่าง Definition : a tennis stroke with the back of the hand

Compound word: backhand = back + hand

1. Definition : time for play

Compound word : = ... + ...

2. Definition : a hat that is made of leather

Compound word : = ... + ...

3. Definition : decorative paper for covering the sides of a room

Compound word : = ... + ...

4. Definition : A place where stamps and other postal materials are sold

Compound word : = ... + ...

5. Definition : a large round fruit with green skin, juicy red flesh, and black seeds

Compound word : = ... + ...

ใบงานที่ 4

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Figure It Out : Different Meaning

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้วว่า compound words หรือคำประสมส่วนใหญ่ มักจะมีความหมายที่เกี่ยวข้องหรือคล้ายคลึงกับคำหลัก 2 คำ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของคำประสมนั้น แต่ก็มีคำประสมจำนวนหนึ่งที่เมื่อนำคำสองคำมารวมกันแล้ว ผลที่ได้คือคำประสมที่มีความหมายที่แตกต่างไปจากคำหลักเดิมอย่างไม่สามารถเดาได้

ในแบบฝึกนี้ครูจะให้นิยามของคำประสมที่ต้องการ และมีตัวเลือกให้นักเรียนเลือกคำมาประสมเอง นักเรียนต้องระมัดระวังเพราะคำประสมในแบบฝึกนี้จะไม่ได้มีความหมายตรงกับคำหลักสองคำซึ่งเป็นส่วนประกอบของคำประสมนั้น หากแต่จะมีนัยของการเปรียบเทียบแฝงอยู่ หรือบางคำดูแล้วก็ยากที่จะบอกได้ว่าเกี่ยวข้องกับคำหลักทั้งสองคำนั้น เช่นตัวอย่างข้างล่างนี้ คำว่า honeydew (honey + dew) หมายถึงแตงเนื้อขาวชนิดหนึ่งมีรสหวาน เอาล่ะค่ะ...นักเรียนลองลงมือทำด้วยตนเองได้เลยค่ะ

ตัวอย่าง

Definition : a type of melon with a pale skin and flesh and a very sweet taste

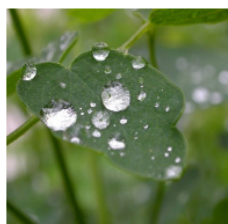
(sweet, dew, fruit, honey, white)

Compound word: honeydew = honey + dew

honey

+

dew

=

honeydew

1. Definition : laptop computer

(drive, note, flash, book, top)

Compound word : = ... + ...

2. Definition : the official home of the president of the United States of America

(house, building, Green, White, America)

Compound word : = ... + ...

3. Definition : a type of insect with large beautifully coloured wings

(dragon, butter, lady, angel, fly)

Compound word : = ... + ...

4. Definition : lengths of hair that have been twisted together into a plait

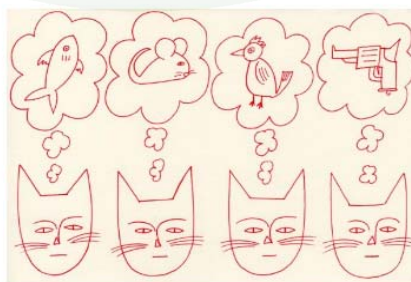
(tail, hair, pig, piece, long)

Compound word : = ... + ...

5. Definition : a round yellow fruit with a thick skin, like a very large orange but with a more acid taste

(orange, pine, grape, fruit, apple)

Compound word : = ... + ...

ใบงานที่ 5

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Compounds All Around

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ในแบบฝึกนี้ครูจะให้นักเรียนระบุคำประสม โดยการขีดเส้นใต้ และบอกความหมายของคำประสมที่อยู่ในประโยค นักเรียนควรลงมือทำตามขั้นตอนต่อไปนี้ค่ะ

1. ก่อนอื่น นักเรียนต้องหาคำประสมในประโยคให้ได้เสียก่อน คำประสมคือคำที่เกิดจากคำหลักสองคำมารวมกัน โดยที่คำหลักสองคำนั้นต้องเป็นคำที่มีความหมายในตนเอง
2. ขีดเส้นใต้คำประสมในประโยคนั้น
3. เขียนความหมายของคำประสมนั้น อย่าลืมระบุว่าคำหลักสองคำที่ประกอบขึ้นมาเป็นคำประสมนั้น คำที่มีความหมายหลักหรือความหมายสำคัญคือคำที่อยู่ข้างหลัง

ตัวอย่าง

He is from the land of the sky-blue water.

Definition : blue like the sky

ตัวอย่างนี้ คำประสมคือ sky-blue ซึ่งเกิดจากคำหลักสองคำที่ต่างมีความหมายในตนเองคือ sky (ท้องฟ้า) และ blue (สีฟ้า) คำที่มีความหมายหลักคือคำที่อยู่ข้างหลัง นั่นคือ คำว่า blue เพราะฉะนั้นคำว่า sky-blue ก็จะหมายถึง สีฟ้าที่เหมือนท้องฟ้านั่นเอง

เอาละค่ะ....ทีนี้นักเรียนลองลงมือทำตามขั้นตอนที่ครูบอกไปแล้วทั้ง 3 ขั้นตอนด้วยตัวเองนะคะ

1. Martha made delicious of cheesecakes.

Definition :

2. Ricky got a sunburn when he was at the beach.

Definition :

3. Carla bought some balloons for George's birthday.

Definition :

4. Batman doesn't have any real super powers.

Definition :

5. Will somebody help me clean the living room?

Definition :

ใบงานที่ 6

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Snowfall

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

นักเรียนอ่านข้อความ และขีดเส้นใต้คำประสม แล้วให้ออกความหมายของแต่ละคำ ดังตัวอย่างด้านล่างนะคะ

Winter had come; snowflakes fell on the playground. At recess the children went outside for playtime. “Maybe there is enough snow to make a snowman,” said Ben. Someone made a big snowball for the body. Another child made a small snowball for the head. Soon the snowman was finished. “I really like snowfall because I like to play in the snow,” Ben thought.

ที่มา : ปรับปรุงจาก ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (ม.ป.ป : 11)

ตัวอย่าง

1. snowflake

Definition : a single crystal of snow

คำประสมตัวแรกที่นักเรียนเห็นในย่อหน้านี้คือคำว่า snowflake ซึ่งสร้างจากคำหลัก 2 คำที่มีความหมาย คือ snow (หิมะ) และ flake (เกล็ด หรือ แผ่นบางๆ) จากนั้นเมื่อมาพิจารณาความหมายของคำประสม ความหมายหลักจะอยู่ที่คำหลัง คำว่า snowflake จึงหมายถึง เกล็ดหิมะ นักเรียนอาจจะตอบว่า a single crystal of snow หรือ a flake of snow ก็ได้ค่ะ

2.

Definition :

3.

Definition :

4.

Definition :

5.

Definition :

6.

Definition :

7.

Definition :

8.

Definition :

9.

Definition :

เอกสารอ้างอิง

ศิริรัตน์ นิละคุปต์. ม.ป.ป. คู่มือการเรียนการสอน Reading and Writing Skills 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ใบงานที่ 7

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Compound Word Park

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

นักเรียนลองอ่านเรื่องในย่อหน้า 2 ย่อหน้าต่อไป (Part I และ Part II) ซึ่งเป็นเรื่องที่มีเนื้อความต่อเนื่องกัน และวงกลมล้อมรอบตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละคำถามนะคะ

Part I

This morning, a butterfly slurped all the nectar from the flowers in the garden, so the honeybee and the hummingbird had nothing to eat. They had been having breakfast in this garden every day. Who was this butterfly that came uninvited? Buzzing and humming, they sounded the alarm, "Follow that butterfly!"

1. Who wanted to follow the butterfly?
 - a. the honeybee
 - b. the hummingbird
 - c. the honeybee and the hummingbird
2. Where did it happen?
 - a. In the honeybee's hive
 - b. In the garden
 - c. In the morning

3. What did the butterfly do?

- a. It licked all the nectar from the flowers
- b. It slurped all the water.
- c. It sounded the alarm.

Part II

A ladybug heard their call and quickly caught up. Then a grasshopper leaped to the chase. Even a bulldog took part. But none of them were as quick as the butterfly. A boy on skateboard joined the chase, too, gliding on the sidewalk. A policewoman, curious about all the commotion, ran after everybody, blowing her whistle. A bookkeeper saw them through his office window and followed along. Still, the butterfly flitted through the city and nobody caught up.

1. Who was the quickest?

- a. A lady bug
- b. A bulldog
- c. A butterfly

2. What did the policewoman do?

- a. Blowing her whistle.
- b. Gliding on the sidewalk.
- c. Looking through her office window.

3. Who caught the butterfly?

- a. A boy on skateboard
- b. A bookkeeper
- c. Noone

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Prefix / Suffix

นอกจากคำประสมที่นักเรียนรู้จักแล้ว ภาษาอังกฤษยังมีวิธีสร้างคำขึ้นมาใหม่โดยการเติมพยางค์เข้าข้างหน้า หรือ ข้างท้ายคำซึ่งเป็นรากคำหรือคำที่เป็นฐาน (root) ตัวอย่างด้านล่างนี้เป็นการสร้างคำขึ้นมาจากรากคำ “drink”

Word	=	Prefix + Root + Suffix
drink	=	drink
drinkable	=	drink + able
undrinkable	=	un + drink + able

drink เป็นคำกริยา และในที่นี้เป็น root ที่นำไปสร้างคำใหม่
 un- เป็นส่วนที่เติมหน้า root เรียกว่า prefix (อุปสรรค)
 -able เป็นส่วนที่เติมท้าย root เรียกว่า suffix (ปัจจัย)

prefix และ suffix จะเปลี่ยนความหมาย และบางครั้งเปลี่ยนหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำที่เป็น root ที่ไปผสมด้วย เช่นจากตัวอย่างข้างต้น

1. -able เปลี่ยนคำกริยา (verb) เป็นคุณศัพท์ (adjective)

drink (v.) → drinkable (adj.)

และเพิ่มความหมายเป็น “เป็นไปได้” (able to be) เช่น ประโยค Tab water is drinkable.
 หมายถึง น้ำจากก๊อกน้ำสามารถดื่มได้

2. un- เปลี่ยนความหมายเป็น “ไม่” (not) เช่น Tab water is undrinkable. Prefix “un-” ทำให้
 ความหมายของประโยคนี้เปลี่ยนไปเป็น น้ำจากก๊อกน้ำนี้ไม่สามารถดื่มได้

การเรียนรู้เกี่ยวกับ prefix และ suffix จะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษมาก เพราะว่าคำในภาษาอังกฤษแทบทุกคำสร้างมาจากคำที่เป็นรากคำ (root) ถ้าเราทราบความหมายของรากคำ แล้ว เราก็อาจทราบความหมายคำอื่นๆที่สร้างจากรากคำนั้น โดยการเติม prefix หรือ suffix เข้าไปได้อีก หลายคำ

เอกสารอ้างอิง

- Kesorncam, L. 2008. **Grammar and Techniques of the English Language**. Bangkok: Thai Watana Panich Press Co., Ltd.
- Rozakis, E. L. 2002. **Vocabulary for Dummies**. New York: Hungry Minds, Inc.
- Prapphal, K. 2005. **Vocabulary Skills (Online)**. <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~pkanchan/pdf/vocal1.pdf>, December 5, 2009.

ใบงานที่ 8

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Getting to the Root

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ภาษาอังกฤษมีวิธีสร้างคำขึ้นมาใหม่โดยการเติมพยางค์เข้าข้างหน้า หรือ ข้างท้ายคำซึ่งเป็นรากคำ หรือส่วนที่เป็นความหมายหลักของคำ (root) เช่น จากรากคำ “kind” อาจสร้างคำใหม่ได้เป็น

unkind kindly kindless kindness unkindness

ส่วนที่เติมเข้าข้างหน้า เช่น un- เราเรียกว่า prefix (อุปสรรค)

ส่วนที่เติมเข้าข้างท้าย เช่น -ly, -less, -ness เราเรียกว่า suffix (ปัจจัย)

คำในภาษาอังกฤษแทบทุกคำสร้างมาจากคำที่เป็นความหมายหลักของคำ (root) ถ้าเราทราบความหมายของ root แล้ว เราก็อาจทราบความหมายคำอื่นๆที่สร้างจาก root นั้น ได้อีกหลายคำ เช่น ตัวอย่างด้านบนที่นักเรียนเห็นนั้น root “kind” เป็นคำคุณศัพท์หมายถึง กรุณา, ปรานี เมื่อเติม prefix หรือ suffix เข้าไป จะได้คำใหม่ที่มีความหมายที่เปลี่ยนแปลงไปดังนี้

unkind (adj.)	-	ไม่กรุณา, ไม่ปรานี
kindly (adv.)	-	อย่างกรุณา
kindless(adj.)	-	ไร้ความกรุณา
kindness (n.)	-	ความกรุณาปรานี
unkindness (n.)	-	ความไม่กรุณาปรานี

คราวนี้นักเรียนลองบอกสิคะว่า คำที่เป็น
ความหมายหลัก (root) ของแต่ละคำต่อไปนี้ คือ
คำว่าอะไร ลองดูตัวอย่างจากข้อแรกนะคะ

	Root
government	- govern
dangerous	-
superman	-
return	-
fearless	-
disagree	-
enjoyable	-
salty	-
untouchable	-
unharmful	-

ใบงานที่ 9

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Starting Off with Prefixes

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ส่วนที่ 1

นักเรียนทราบแล้วว่า prefix (อุปสรรค) คือส่วนที่เติมข้างหน้ารากคำ (root) เพื่อเปลี่ยนหรือเพิ่มความหมายของคำๆนั้น ในส่วนที่ 1 นี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้ความหมายของ prefix ที่แสดงการปฏิเสธหรือการกระทำตรงกันข้าม ได้แก่ un-, in-/ im-/ il-/ ir- และ non- นักเรียนลองสังเกตความหมายของ prefix ในตารางต่อไปนี้

Prefix	Meaning	Example	Translation
1. un-	the opposite of (ตรงกันข้าม)	un + wise	ไม่ฉลาด
		un + tie	แก้มัด
2. in-		in + capable	ไม่สามารถ
im-		im + patient	ไม่อดทน
il-		il + legal	ผิดกฎหมาย
ir-	not	ir + regular	ไม่ปกติ
3. non-		non + standard	ไม่ได้มาตรฐาน

ที่มา: ปรับปรุงจาก Prapphal (2005)

ในแบบฝึก ส่วนที่ 1 นี้ ขอให้นักเรียนเลือก prefix จากกรอบในหน้าต่อไปเพื่อเติมเข้าไปข้างหน้าคำที่เป็นรากคำ (root) ในแต่ละประโยคให้ถูกต้อง นักเรียนสังเกตด้วยนะคะว่าจำนวน prefix ที่เป็นตัวเลือก จะมีมากกว่าจำนวนประโยค คุณสามารถเลือกใช้ prefix ตัวเดิมซ้ำได้ และสามารถใช้ dictionary ได้ค่ะ

un-, in-, im-, il-, ir-, non-

1. One of my neighbors always calls on us at the most inconvenient times.
2. The plane flies stop from New York to Bangkok.
3. I want to book a smoking room.
4. It is possible for me to buy that car. It is too expensive.
5. You cannot trust him because he is reliable.

ส่วนที่ 2

ในส่วนนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับ prefix 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่เกี่ยวกับ 1) เวลา/ลำดับ (time/order) 2) ระดับ/ขนาด (degree/size) ลองดูตารางต่อไปนี้ค่ะ

Time/Order			Degree/Size		
Prefix	Meaning	Example	Prefix	Meaning	Example
1. pre-	before	<u>pre</u> -war	4. super	above	<u>super</u> human
2. post-	after	<u>post</u> -war		more than	
3. re-	again, back	<u>re</u> build	5. over-	too much	<u>over</u> eat
		<u>re</u> write			

ที่มา: ปรับปรุงจาก Prapphal (2005)

นักเรียนลองเลือก prefix จากกรอบด้านล่าง แล้วนำมาเติมหน้าคำที่เป็นรากคำ ในแต่ละประโยคให้ถูกต้อง โดยนักเรียนสามารถใช้ dictionary ได้ค่ะ

re- , pre- , post- , super- , over-

1. After he got a Ph.D. in Chemistry, he did postdoctoral work at Oxford University.
2. We hope the bus won't be crowded.
3. You can read and read all my good books.
4. He took cautions against burglary by installing an alarm.
5. Chicago Bulls wants a star like LeBron James to join the team.

เอกสารอ้างอิง

- Kesorncam, L. 2008. **Grammar and Techniques of the English Language**. Bangkok: Thai Watana Panich Press Co., Ltd.
- Rozakis, E. L. 2002. **Vocabulary for Dummies**. New York: Hungry Minds, Inc.
- Prapphal, K. 2005. **Vocabulary Skills** (Online). <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~pkanchan/pdf/vocal1.pdf>, December 5, 2009.

ใบงานที่ 10

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Ending Well: Suffixes

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ส่วนที่ 1

suffix (ปัจจัย) หมายถึง ส่วนที่เติมข้างท้ายคำ (root) เพื่อเปลี่ยนความหมาย หรือ เปลี่ยนหน้าที่ของคำ นักเรียนลองสังเกตความหมายของ suffix ในตารางต่อไปนี้ค่ะ

Suffix	Meaning	Example	Translation
1. -able	able to be V-ed	accept + -able = acceptable V → Adj	ยอมรับได้
2. -ive	tending to	attend + -ive = attentive V → Adj	อย่างตั้งใจ
3. -ous -ious	full of	mountain + -ous = mountainous N → Adj vary + -ious = various V → Adj	เต็มไปด้วยภูเขา มีความแตกต่าง

ที่มา: ปรับปรุงจาก Prapphal (2005)

เราจะเติม suffix เข้าท้ายคำ (root) เช่น accept + able ซึ่งบางครั้งการเติม suffix ต้องเปลี่ยนตัวสะกดด้วย เช่น measure + able → measurable

นอกจากนี้ suffix ยังทำให้หน้าที่ของคำเปลี่ยนไปด้วย เช่น เปลี่ยนจากกริยาเป็นคุณศัพท์ เช่น attend เป็น verb แต่ attentive เป็น adjective

นักเรียนลองเลือก suffix ในกรอบที่อยู่ในหน้าต่อไปมาเติมหลังรากคำ (root) ในช่องว่างของแต่ละประโยคให้ถูกต้อง โดยนักเรียนสามารถใช้ dictionary ได้ค่ะ

-able , -ive , -ous (-ious)

1. This cushion cover is washable.
2. Be careful, they are poison plants.
3. Although he's over 80, he's still very act .
4. I hope you all had an enjoy holiday.
5. He always makes people laugh. He is humor .

ส่วนที่ 2

ภาษาอังกฤษมี suffix ที่ใช้กันอยู่หลายคำ ซึ่งเมื่อเติมเข้าไปท้ายคำ (root) ก็จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไปต่าง ๆ นานา การที่เรารู้ความหมายของ suffix ก็จะทำให้เราเดาความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีขึ้น นักเรียนลองสังเกตความหมาย และหน้าที่ทางไวยากรณ์ (part of speech) ของคำในตารางต่อไปนี้ดูนะคะ

Suffix	Meaning	Example	
1. -ful	full of	hope → <u>hopeful</u>	N → Adj
2. -less	without	care → <u>careless</u>	
3. -ly	having the qualities of	love → <u>lovely</u>	
4. -ate		passion → <u>passionate</u>	Adj → Adv
5. -ly	in a manner	strange → <u>strangely</u>	

ที่มา: ปรับปรุงจาก Prapphal (2005)

เมื่อเติม suffixes -ful , -less , -ly และ -ate คำๆ นั้นจะเปลี่ยนจากคำนาม (nouns) เป็นคำคุณศัพท์ (adjectives) และเมื่อเติม suffix -ly หลังคำคุณศัพท์จะทำให้คำนั้นเปลี่ยนเป็นคำวิเศษณ์ (adverbs)

นักเรียนลองเลือกเติม suffixes -ful , -less , -ly หรือ -ate ลงไปในช่องว่างต่อไปนี้ดัง
ตัวอย่างข้อ 1

1. This dog is very affectionate with his master.
2. The girl is having a sleep night because she is afraid of ghosts.
3. The bird that is offering the dog a flower is very friend .
4. The boy is enjoying himself. He looks cheer .
5. Look at these two boys. They are watching T.V. attentive .

เอกสารอ้างอิง

- Kesorncam, L. 2008. **Grammar and Techniques of the English Language**. Bangkok: Thai Watana Panich Press Co., Ltd.
- Rozakis, E. L. 2002. **Vocabulary for Dummies**. New York: Hungry Minds, Inc.
- Prapphal, K. 2005. **Vocabulary Skills** (Online). <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~pkanchan/pdf/vocal1.pdf>, December 5, 2009.

ใบงานที่ 11

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Let's Have Fun with Prefixes and Suffixes

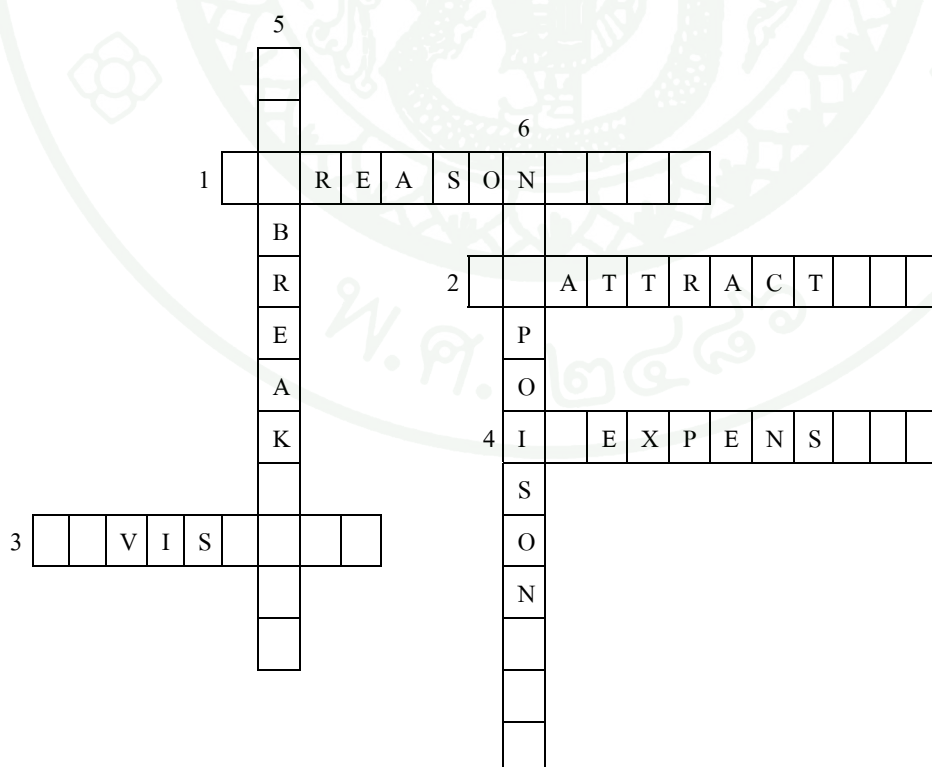
ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ส่วนที่ 1

มี prefix , suffix และ root หลายตัวที่ใช้สร้างคำในภาษาอังกฤษ ถ้าเราทราบความหมายของ prefix , suffix และ root เหล่านั้น นักเรียนจะสามารถเดาความหมายของคำอื่นๆที่ไม่เคยเห็นมาก่อนได้

นักเรียนลองเติมปริศนาอักษรไขว้ (crossword puzzle) ต่อไปนี้ โดยเลือก prefix (un-, non-, และ in-) และ suffix (-able, -ible, -ive, -ous) ที่ถูกต้อง

- Across :
1. 10,000,000 Baht is a completely reason..... price for that small house.
 2. Dull colors are attract..... to children.
 3. The magician disappeared by making himself vis..... .
 4. expens..... means low priced.

- Down :
5. This pan is made of aluminum; it's break..... .
 6. These gases are poison..... .

ส่วนที่ 2

นักเรียนลองเลือกคำจำกัดความใน Column B ที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ขีดเส้นใต้ใน Column A โดยเขียนเฉพาะตัวอักษรในช่องว่าง นักเรียนสังเกตด้วยนะคะว่ามีคำจำกัดความมากกว่าจำนวนประโยค

Column A

1. It's an improbable situation.
2. Cancer and rabies are incurable diseases.
3. Unfortunately, they didn't tell me that they need help.
4. That shopping bag is reusable.
5. This newspaper is a biweekly.

Column B

- a. can be used again
- b. not likely to happen
- c. which cannot be cured
- d. cannot be depended on
- e. which is published twice a week
- f. without stopping
- g. unluckily

ใบงานที่ 12

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Prefix & Suffix in the Passages

ชื่อ..... วันที่.....

คำชี้แจง

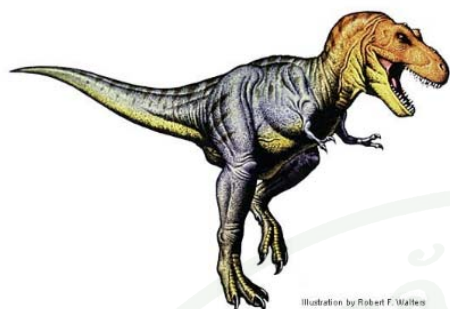
นักเรียนอ่านเรื่อง 2 เรื่องต่อไปนี้ (Jill Plays Softball และ Tyrannosaurus) และวงกลมล้อมรอบตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละคำถามนะคะ

Jill Plays Softball

Jill was inactive. She didn't like to run. She didn't like to swim. To her, exercise was impossible. It was inconvenient. She exercised irregularly. Jill knew she was being irresponsible. It is healthy to be active. Jill decided to try softball. She liked to throw. She liked to catch. She could learn to hit a ball with a bat. Jill joined a team. She learned that she liked to run the bases when she made a hit. This was illogical because Jill didn't like to run. But, it seemed different. Jill learned that she liked to play softball. She might like a different sport too.

1. Jill exercised
 - a. everyday
 - b. occasionally
 - c. possibly
 - d. regularly
2. To Jill, exercise was
 - a. fun
 - b. difficult
 - c. possible
 - d. impossible
3. Now Jill loves
 - a. swimming
 - b. running
 - c. playing softball
 - d. playing basketball

Tyrannosaurus

Tyrannosaurus the “tyrant lizard” was one of the largest meat eaters to live in the Cretaceous period. He is thought to be a predator or a hunter. Although tyrannosaurus weighed up to 7 tons and measured approximately 40 feet from head to tail, he had very small arms. Scientists believe that these arms were used for balance when this animal was trying to get up. It was quite impossible for any animal to attack him because the 7 inch teeth of the tyrannosaurus were definitely his major weapon!

1. Tyrannosaurus lived during the period.
 - a. early Cretaceous
 - b. Cretaceous
 - c. Jurassic
2. The name “tyrannosaurus” means
 - a. large lizard
 - b. thunder lizard
 - c. tyrant lizard
3. Tyrannosaurus liked to eat
 - a. fruit
 - b. meat
 - c. bugs

เอกสารอ้างอิง

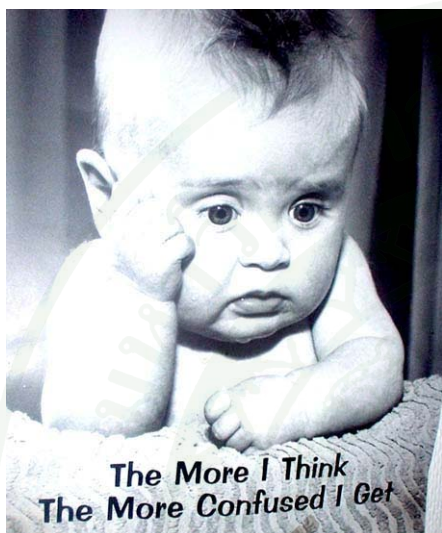
Freereading.net. 2008. **Jill Plays Softball** (Online). http://www.freereading.net/index.php?title=Passages_to_practice_advanced_phonics_skills%2C_fluency%2C_and_comprehension, March 25, 2010.

Tlsbooks.com. 2010. **Reading Comprehension-Dinosaur** (Online). <http://www.tlsbooks.com/dinocomp2.pdf>, March 5, 2010.

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Context Clues

Context Clues การเดาความหมายจากบริบท

อุปสรรคที่มักพบบ่อยๆในการอ่านภาษาอังกฤษก็คือ การไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ทำให้ไม่เข้าใจข้อความที่อ่าน ไม่เข้าใจคำสั่งในข้อสอบ บางทีเจอคำศัพท์ที่ไม่รู้จักเพียงตัวเดียวก็อ่านต่อไม่รู้เรื่องแล้ววิธีที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ก็คือการเปิดพจนานุกรม (dictionary) แต่นั่นก็อาจทำให้เสียเวลา เพราะเราสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้โดยไม่จำเป็นต้องรู้ศัพท์ทุกตัวที่อยู่ในเรื่องนั้นมาก่อน การรู้ความหมายศัพท์โดยไม่ต้องเปิดพจนานุกรม นั้น ทำได้อย่างไร คำตอบก็คือ นักเรียนจำเป็นต้องเดาความหมายนั้นจากบริบท (context)

ซึ่งหมายถึง ข้อความ หรือศัพท์หลายๆ คำซึ่งแวดล้อมคำศัพท์ตัวที่เราไม่รู้ความหมาย แล้วทำให้เดาความหมายของศัพท์ที่ไม่รู้ได้ บริบทเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเข้าใจคำศัพท์ เป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะความหมายของคำ คำใดคำหนึ่งนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับคำอื่นๆ ซึ่งอยู่ข้างเคียงด้วย เช่น คำว่า "about" ใน 2 ประโยคต่อไปนี้

They are talking about their holiday. (about หมายถึง “เกี่ยวกับ”) แต่ถ้า

It is about six o'clock. (about จะหมายถึง “ประมาณ”) เป็นต้น

การวิเคราะห์บริบท หรือตรวจสอบข้อความที่แวดล้อมคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอย (clues) บางอย่างจะช่วยในการเดาความหมายคำศัพท์ ร่องรอยในบริบท (context clues) มีหลายประเภท ตัวอย่างเช่น

1. ร่องรอยจากการอธิบายหรือให้คำนิยาม (explanation or definition clue) บางครั้งผู้อ่านอาจหาความหมายของคำใหม่จากคำหรือข้อความที่อยู่หน้าหรือหลังคำนั้นๆ ตัวอย่างเช่น

Several of the ships ran into problems. One was caught in a **gale**, a storm with very strong winds. Another was trapped in a very thick fog. The ship almost ran into an iceberg.

จากข้อความข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ผู้อ่านอาจทราบความหมายของ gale จากคำอธิบายที่อยู่ถัดจาก gale ได้ 'a storm with very strong winds' ก็คือ explanation หรือ definition clue ที่ทำให้ผู้อ่านใช้ในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบ ตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณในที่นี้คือเครื่องหมาย comma ที่ทำให้เราพอจะเดาได้ว่าข้อความหลังเครื่องหมาย comma นั้นน่าจะเป็นการกล่าวอธิบายซ้ำเกี่ยวกับคำว่า gale อีกครั้งหนึ่ง

ผู้อ่านสามารถสังเกตการนิยามความหมายของคำศัพท์ หรือการอธิบายคำศัพท์ได้โดยการดูที่ตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณ (clues signal words) ที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้นๆ เช่น verb "to be", be called, mean(s), refer to, can be defined as, may be described as, เป็นต้น คำชี้แนะหรือคำสัญญาณดังกล่าวมาข้างต้นนี้ มีความหมายในทำนองเดียวกัน นั่นคือ แปลว่า "คือ , หมายถึง , หมายความว่า, เรียกว่า"

2. ร่องรอยจากคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน (synonym clue) บางครั้งผู้อ่านจะพบคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำศัพท์ใหม่ที่ตนต้องการทราบความหมายในประโยคใกล้เคียง ตัวอย่างเช่น

Inside the tomb, Herbert was bitten by a mosquito. He died a month later, when he died, all the lights in Cairo went out. No one knew why. Thousands of miles away, Herbert's dog also **perished** at almost the same time.

ในประโยคข้างต้นนี้ผู้อ่านเดาความหมายของ perished ได้โดยอาศัยร่องรอยจากประโยคก่อน คือถ้าทราบความหมายของ died ก็จะเดาได้ว่า perished หมายความว่า died ในข้อความนี้เราเดาได้ว่าคำว่า perished น่าจะมีความหมายเป็นไปในทำนองเดียวกับคำว่า died โดยอาศัยคำว่า also เป็นคำชี้แนะหรือคำสัญญาณ

ตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณอื่นๆที่ บ่งบอกถึงคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน ได้แก่ or (หรือ), that is (นั่นคือ) , that is to say / (นั่นคือ), in other word (พูดอีกอย่างหนึ่งคือ)

นอกจากนี้ยังมีเครื่องหมายวรรคตอนซึ่งเป็นตัวชี้แนะ บ่งบอกถึง
การอธิบายซ้ำ หรือบ่งบอกถึงคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
ได้แก่เครื่องหมาย

comma	,.....
commas	, ... ,
dash	-
dashes	- -
parentheses หรือ วงเล็บ	(.....)

3. ร่องรอยจากคำที่มีความหมายตรงข้าม (antonym clue) บางครั้งผู้อ่านอาจได้ร่องรอยจากคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายซึ่งอาจอยู่ในอีกประโยคหนึ่ง และช่วยให้ผู้อ่านเดาความหมายของคำที่ตนไม่ทราบความหมายได้ ตัวอย่างเช่น

Lucy and Jane were not **ordinary** students. They were special.

‘special’ ซึ่งใช้ในประโยคหลังมีความหมายตรงข้ามกับ ‘ordinary’ ดังนั้นผู้อ่านจึงสามารถบอกได้ว่า ordinary หมายความว่า not special

ตัวชี้แนะหรือสัญญาณที่แสดงร่องรอยคำที่มีความหมายขัดแย้งหรือคำที่มีความหมายตรงข้าม ได้แก่ although, even though, not , against, but , however, rather than เป็นต้น

4. ร่องรอยจากตัวอย่าง (example clue) สัญญาณที่แสดงตัวอย่างคือ e.g., such as, like ตัวอย่างเช่น

Only 5 percent of cheetah cubs live to become adults. The remainder die from disease, starvation, or attacks from other **predators**, such as lions.

ในข้อความข้างต้นนี้มี such as เป็นสัญญาณแสดงตัวอย่าง และมี lions เป็นตัวอย่าง ทำให้ผู้อ่านสามารถเดาได้ว่า predator น่าจะหมายความว่า สัตว์ที่ล่าสัตว์อื่นที่อ่อนแอกว่า

เอกสารอ้างอิง

ศิริรัตน์ นิละคุปต์. ม.ป.ป. คู่มือการเรียนการสอน Reading and Writing Skills 1.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

_____. ม.ป.ป. คู่มือการเรียนการสอน Reading and Writing Skills 2. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

Rozakis, E. L. 2002. **Vocabulary for Dummies**. New York: Hungry Minds, Inc.

ใบงานที่ 13

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Context Clues Challenge

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

วิธีการหนึ่งที่นักเรียนจะใช้ในการเดาความหมายของคำศัพท์ที่ผู้อ่านไม่ทราบความหมายก็คือการอาศัยร่องรอยบางอย่าง ในบริบท (context clues) ซึ่งมีหลายประเภท และในบางครั้งเราจะสังเกตเห็นร่องรอยเหล่านั้นได้ง่ายๆ โดยอาศัยตัวชี้แนะ หรือคำสัญญาณที่ปรากฏในประโยคหรือในข้อความนั้น

ใบงานนี้จะเป็นการฝึกให้นักเรียนเดาความหมายคำศัพท์ในประโยคซึ่งพิมพ์ไว้ด้วยตัวอักษรเข้ม โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท โดยที่ครูจะระบุประเภทของ context clue ไว้ให้ และให้นักเรียนเลือกความหมายที่ถูกต้องจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ เช่น

ตัวอย่างข้อ 1 ครูต้องการทราบความหมายของคำว่า “midwife” ซึ่งนักเรียนสามารถเดาได้ว่า “midwife” นั้นหมายถึง a person who is not a doctor but helps women when they are giving birth to children (ผู้ที่ทำหน้าที่ช่วยแพทย์ในการทำคลอด) สัญญาณหรือตัวชี้แนะไปสู่ร่องรอยคำอธิบายความหมายของ “midwife” ก็คือเครื่องหมาย comma ที่อยู่หลังคำว่า “midwife” นั่นเอง ข้อนี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ d

1. James is a man but he wants to be a **midwife**, a person who is not a doctor but helps women when they are giving birth to children.

Using the explanation clue, the word **midwife** in this sentence means

a. man	b. doctor
c. woman	d. a person who helps women in giving birth

คราวนี้นักเรียนลองเดาความหมายของคำศัพท์ด้วยตัวเองดูนะคะ

2. The **tornado** may be defined as a very strong wind and often does great damage.

Using the explanation clue, the word **tornado** in this sentence means

a. strong wind	b. singer
c. damage	d. turn around

3. Tara watches the TV **continuously**, or all the time.

Using the synonym clue, the word **continuously** in this sentence means

a. in the morning	b. all the time
c. never	d. in the country

4. The **saturated**, dripping dog ran in the house after swimming in the lake.

Using the synonym clue, the word **saturated** in this sentence means

a. dirty	b. wet
c. old	d. smelly

5. The diamond ring was **radiantly** shining on her finger.

Using the synonym clue, the word **radiantly** in this sentence means

a. brightly	b. hardly
c. really	d. Only

6. Although the princess is **familiar** to those in London, she is unknown to the rest of the world.

Using the antonym clue, the word **familiar** in this sentence means

a. pretty	b. smart
c. old	d. well-known

7. In the pirate story, there were the good guys against the **buccaneers**.

Using the antonym clue, the word **buccaneers** in this sentence means

a. actors	b. teachers
c. pirates	d. helpers

8. Some think that rules are unimportant, but they are **vital** when playing a game.

Using the antonym clue, the word **vital** in this sentence means

a. followed	b. important
c. happy	d. poor

9. An **edifice**, such as the Empire State Building, can take years to build.

Using the example clue, the word **edifice** in this sentence means

a. coal mine	b. concrete wall
c. steel	d. large building

10. **Precipitation**, such as rain and snow, falls from the sky.

Using the example clue, the word **precipitation** in this sentence means

a. sky	b. thunder
c. lightening	d. water that falls from the sky

เอกสารอ้างอิง

EdHelper.com. 2008. **Context Clues Skills** (Online).

http://edhelper.com/language/Context_Clues.htm, September 13, 2009.

Kay, S. and Jones, V. 2000. **Inside Out : Student's Book Intermediate**. Oxford : Macmillan Heinemann.

Longman. 1998. **Dictionary of English Language and Culture**. Essex : Addison Wesley Longman.

ใบงานที่ 14

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Mixed Clues

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

บางครั้งเราสังเกตเห็นร่องรอยในบริบท (context clues) ได้ง่ายๆ โดยดูจากคำที่เป็นตัวชี้แนะ หรือ คำสัญญาณที่ปรากฏในประโยคหรือในข้อความนั้น แต่บางครั้งอาจ不会有คำสัญญาณให้เห็นเด่นชัดในประโยคหรือในข้อความนั้น ในกรณีนี้เราก็ต้องดูจากข้อความ หรือศัพท์หลายๆ คำซึ่งแวดล้อมคำศัพท์ตัวที่เราไม่รู้ความหมาย

ใบงานนี้นักเรียนจะฝึกเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบท โดยที่ครูจะไม่ระบุประเภทของ context clue ไว้ให้ และให้นักเรียนเลือกความหมายของคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรเข้มจากตัวเลือกที่กำหนดไว้ ตัวอย่างข้อ 1 ความหมายของ hideous คือ scary เพราะเราเดาความหมายนี้ได้จาก คำว่า ugly ซึ่งหมายถึง น่าเกลียดน่ากลัว

1. The ugly monster's face was **hideous** to look at.

a. beautiful	b. funny
c. scary	d. lovely

2. We are planning a picnic for today. It is sunny and warm outside. It will be an **idyllic** day – just perfect for a picnic.

a. flawed	b. unsure
c. bad	d. perfect

9. There are many forms of **transportation**, such as a bus, a car, or train, that can get you to the zoo.

- a. toys
- b. animals
- c. zoo
- d. system for moving people or things

10. Matt has such a kind **disposition** that he always helps people.

- a. doctor
- b. attitude
- c. enemy
- d. show-off

เอกสารอ้างอิง

EdHelper.com. 2008. **Context Clues Skills** (Online).

http://edhelper.com/language/Context_Clues.htm, September 13, 2009.

Longman. 1998. **Dictionary of English Language and Culture**. Essex : Addison Wesley Longman.

ใบงานที่ 15

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Let's Guess

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ใบงานนี้จะเป็นการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัยร่องรอยจากบริบทในประโยค นักเรียนลองเดาความหมายของคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรเข้มในแต่ละประโยค และเขียนความหมายลงในช่องว่าง ดังตัวอย่างข้อ 1

1. Although Tom was **anxious** about the test, Tina was not worried at all.

anxious : worried

2. A **sleuth**, such as Sherlock Holmes, can be very helpful in solving crimes.

sleuth :

3. Mom had to **sterilize**, or clean, the baby's bottle.

sterilize :

4. Ellie is a **blithe** young girl. She always greets everyone with a smile.

blithe :

5. After being ill and unable to eat for three days, Beverly had a **voracious** appetite.

voracious :

6. The girl was **churlish** – rude, sullen and absolutely ill-mannered.

churlish :

7. **Nutritious** food, such as fruits and vegetables, helps our bodies grow.

nutritious :

8. The **lanky** dog was not fat, even though he ate a lot.

lanky :

9. The girl who used to be very **vociferous** doesn't talk much anymore.

vociferous :

10. People who study the stars are called **astronomers**.

astronomers :

เอกสารอ้างอิง

EdHelper.com. 2008. **Context Clues Skills** (Online).

http://edhelper.com/language/Context_Clues.htm, September 13, 2009.

Longman. 1998. **Dictionary of English Language and Culture**. Essex : Addison Wesley Longman.

ใบงานที่ 16

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Party

ชื่อ..... วันที่.....

คำชี้แจง

ใบงานนี้จะเป็นการเดาความหมายคำศัพท์โดยอาศัย
ร่องรอยจากบริบทในย่อหน้าสั้นๆที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการ
เฉลิมฉลอง ให้นักเรียนตั้งใจอ่านแต่ละย่อหน้า แล้วใช้
บริบท หมายถึง ข้อความ หรือศัพท์หลายๆ คำซึ่งแวดล้อม
คำศัพท์ตัวที่เราไม่รู้ความหมาย เพื่อเดาความหมายของ
คำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรเข้ม และเขียนความหมายลงใน
ช่องว่าง ดังตัวอย่างข้อ 1

Valencia street

1. It's March and I'm in Valencia, Spain's third largest city, with my new friend, Jose. It's 1 am. All around us, fireworks are exploding and the streets are full of **revelers** or people who are enjoying themselves in a noisy way. 'Welcome to Las Fallas,' Jose smiles. 'Here you're going to see how Valencians party!'

ที่มา : ปรับปรุงจาก Kay, S. and Jones, V. (2000 : 58)

revelers : People who are enjoying themselves in a noisy way.

2. Jennifer had a birthday party. She invited all her friends from school to her birthday party. Jennifer's Mom served chocolate cake and vanilla ice cream. There was also pizza and **beverage**, such as apple juice, orange juice, Coca Cola, and iced chocolate.

ที่มา : ปรับปรุงจาก Super Teacher worksheet (2009)

beverage :

3. Dear...

Thanks for the invitation to dinner. I'd love to come. I see Mary at the office everyday but I haven't seen Brett and Alison **for ages**. I'll bring some wine. Look forward to seeing you on Saturday.

Love

for ages :

4. Halloween is a great day for parties. Children dress up as vampires, **zombies** or ghosts, and they go from house to house playing trick or treat. If you don't have a treat for the children in front of your door (some sweets for example), they will most likely play a trick on you – that's what trick or treat is all about.

ที่มา : ปรับปรุงจาก English Grammar 4 U online. (2009)

zombies :

5. John's leaving for his year in the USA next week so we're having a party to see him off. It's going to be **informal** – you don't have to dress up or anything. Just come as you are and enjoy dancing. We've organized some party games, but if you don't want to join in that's OK. There'll be lots of other things going on.

ที่มา : ปรับปรุงจาก Kay, S. and Jones, V. (2000 : 59)

informal :

เอกสารอ้างอิง

English Grammar 4 U online. 2009. **Halloween** (Online). <http://www.ego4u.com/en/read-on/countries/holidays/halloween/history>, December 1, 2009.

Kay, S. and Jones, V. 2000. **Inside Out : Student's Book Intermediate**. Oxford : Macmillan Heinemann.

Super Teacher worksheet. 2009. **The Birthday Party** (Online). <http://www.superteacherworksheets.com/reading-comp/jens-birthday-2.pdf>, November 10, 2009.

ใบงานที่ 17

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง News

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

นักเรียนจะเดาความหมายคำศัพท์ได้ดีขึ้นเมื่อมีความรู้เกี่ยวกับคำประสม prefix suffix และ context clue ใบงานนี้ นักเรียนจะได้ฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ ซึ่งมีทั้งที่เป็นคำเดี่ยว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix โดยอาศัยบริบทโดยรวมของข่าวในแต่ละย่อหน้า

แต่ก่อนอื่น เพื่อให้นักเรียนอ่านข่าวได้เข้าใจง่ายขึ้น ครูขออธิบายเกี่ยวกับประโยคที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำกริยานั้นโดยผู้อื่น (Passive voice) ซึ่งเราจะพบได้มากในการรายงานข่าว

ปกติแล้วประโยคที่นักเรียนพบเห็นบ่อยๆ จะเป็นประโยคในลักษณะที่ประธานเป็นผู้กระทำหรือแสดงกริยานั้นโดยตรง (Active voice) เช่น

The dog bit the boy. สุนัขกัดเด็กชาย (สุนัขเป็นประธานผู้กระทำโดยตรง และเด็กชายเป็นกรรม)
Susan is cooking dinner.

แต่ถ้าเขียนประโยคดังกล่าวให้เป็นแบบ Passive voice เราจะต้อง 1) เอากรรมของประโยคขึ้นมาเป็นประธาน 2) ใช้ verb to be ให้ถูกต้องตามประธาน และ 3) กริยาแท้ในประโยคให้เปลี่ยนเป็นช่องที่ 3 ได้แก่

The boy was bitten by the dog. (เอากรรมคือเด็กชายขึ้นมาเป็นประธาน)

Dinner is being cooked by Susan.

ผู้เขียนมักจะเขียนประโยคในลักษณะ Passive voice ในกรณีนี้

🌸 ให้ความสำคัญกับกรรม (object) ของประโยคหรือสิ่งที่ถูกกระทำมากกว่าประธาน หรือไม่สนใจว่าใครทำแต่สนใจผลที่เกิดขึ้น เช่น

Everything will have been done by Tuesday

🌸 ไม่จำเป็นต้องเอ่ยถึงผู้กระทำ เนื่องจากรู้กันอยู่แล้ว เช่น

The thieves were all arrested . (เป็นที่รู้กันอยู่แล้วผู้จับน่าจะเป็นตำรวจ)

🌸 เมื่อไม่ทราบว่าเป็นผู้กระทำ เช่น

Printing was invented in China. (ผู้คิดค้นเป็นใครไม่ทราบ)

เอาละค่ะ ทีนี้นักเรียนลองดูตัวอย่าง แล้วลงมือทำด้วยตนเองเลยละ

ตัวอย่างเช่น ในหัวข้อข่าว “Plane Drama” นักเรียนสามารถเดาความหมายคำศัพท์ที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรเข้ม “handcuffed” ได้โดยอาศัยความรู้เรื่องคำประสมว่า คำนี้น่าจะเกิดจากคำศัพท์ hand (มือ) และ cuff ซึ่งอาจหมายถึงข้อมือเสื้อ หรือกุญแจที่คล้องมือ แต่เมื่ออาศัยบริบทโดยรวม ข้อความที่มาก่อนหน้า และภายหลังคำศัพท์นี้ ทำให้นักเรียนน่าจะเดาได้ว่าความหมายของคำศัพท์นี้ไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับข้อมือเสื้อ แต่ควรเกี่ยวข้องกับกุญแจมือมากกว่า ในข้อความนี้ “handcuffed” อยู่ในประโยคที่เป็น passive คือ ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ จึงหมายความว่าถูกจับใส่กุญแจมือ

1. PLANE DRAMA

A drunk man who tried to open an airplane door on the flight from Denmark to Thailand was **handcuffed**. A passenger who saw him at the airport's duty free shop said that this guy had taken a bottle of his own Whiskey along with him.

ที่มา : ปรับปรุงจาก Kay, S. and Jones, V. (2000 : 53)

handcuffed : to be locked by metal rings as a prisoner.

.....ที่นี้นักเรียนลองทำข้อต่อไปด้วยตัวเองนะคะ

2. CAMPERS DIES

Camper John Barnes, 23, was rescued after a 200-metre fall from a **rocky** mountain with only a broken foot. Sadly he was killed when he fell out of the ambulance on the way to the hospital in Perth, Scotland.

ที่มา : ปรับปรุงจาก Kay, S. and Jones, V. (2000 : 53)

Camper :

rocky :

3. UNLUCKLY

Burglar Frank Gort was sad and cried when he was sentenced to seven years in **jail**, claiming it was his **unlucky** number for being kept in prison. An understanding judge in San Antonio, Texas, took pity and gave him eight years instead.

ที่มา : ปรับปรุงจาก Kay, S. and Jones, V. (2000 : 53)

jail :

unlucky :

4. BIG FREEZE FOR UK

Very cold weather is on the way to UK at the end of the week. There could be a little snow for eastern areas on Thursday and Friday. Daytime **temperatures** will not rise much above **freezing**.

ที่มา : ปรับปรุงจาก British Broadcasting Corporation (2009)

temperature :

freezing :

5. A DOG WHO CAN VOTE

Duncan is a dog in Washington. Jane Balogh, his owner, wanted to show how easy it is for someone to vote in Washington state - even if that person is not an American citizen. All she had to do was write a name and date of birth. She then used Duncan's signature - a **paw print** - to send in his ballot. Duncan was able to vote in three elections before officials **realized** he was a dog.

ที่มา : ปรับปรุงจาก Simple English News (2009)

paw print :

realized :

เอกสารอ้างอิง

British Broadcasting Corporation. 2009. **Weather News** (Online). <http://news.bbc.co.uk/weather/hi/news/default.stm>, December 20, 2009.

Kay, S. and Jones, V. 2000. **Inside Out : Student's Book Intermediate**. Oxford : Macmillan Heinemann.

Learning English Online. 2009. **Verb: Active/passive Voices** (Online). http://ict.moph.go.th/English/content/verb07_active.htm, December 20, 2009.

Simple English News. 2009. **A Dog Who Can Vote** (Online). [http://www.simpleenglishnews.com/simple English news 2009, December 11, 2009.](http://www.simpleenglishnews.com/simple%20English%20news%202009%20December%2011%202009)

ใบงานที่ 18

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง Paparazzi

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

การเดาความหมายคำศัพท์บางครั้งก็ไม่ได้มีสัญญาณบ่งชี้ให้เห็นชัดเจนว่าส่วนไหนคือคำอธิบาย คำศัพท์ที่เราไม่รู้จัก แต่เราจะรู้ความหมายคำศัพท์นั้นได้โดยอาศัยบริบทโดยรวม ข้อความที่อยู่ด้านหน้า หรือด้านหลังคำศัพท์ตัวที่เราไม่รู้จัก หรือแม้กระทั่งความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยรวมจะช่วยให้นักเรียนเดาความหมายของคำศัพท์ตัวที่เราไม่รู้จักได้

ใบงานนี้ นักเรียนจะได้ฝึกการเดาความหมายคำศัพท์ ซึ่งมีทั้งที่เป็นคำเดี่ยว คำประสม คำที่มี prefix หรือ suffix โดยอาศัยบริบทโดยรวมของข้อความในแต่ละย่อหน้า

The term ‘paparazzi’ comes from a character called Paparazzo in the Italian film, La Dolce Vita, who rode around on a scooter taking photographs of a rich and famous. Modern day **paparazzi** take photographs of famous people, hoping to get them in an **unflattering** or candid pose. The photograph is then sold to the tabloid press for an **enormous** sum of money, sometimes close to a million dollars. Some people say that **celebrities** are public property and that what they have done by paparazzi is to be expected, but celebrities are followed, chased, and spied on in their own homes. I think that’s criminal.

paparazzi :

unflattering :

enormous :

celebrities :

The paparazzi are out of control. They try to make people angry so that they can get a better picture. The American actor George Clooney was walking down the street with his girlfriend when a paparazzo shouted, 'Who's the fat girl?' The picture of Clooney's angry face was **splashed** all over the newspaper the next day. However, the actor got his **revenge** on the paparazzi when one of the **photographers** was hiding in his garden to get pictures of him and his girlfriend at home – the photographer was chased away by Clooney's Vietnamese pig.

splashed :

revenge :

photographers :

เอกสารอ้างอิง

Kay, S. and Jones, V. 2000. **Inside Out : Student's Book Intermediate**. Oxford : Macmillan Heinemann.

ใบงานที่ 19

หน่วย Guessing the Meaning of Words

เรื่อง House for Sale

ชื่อ.....วันที่.....

คำชี้แจง

ในการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนไม่จำเป็นต้องรู้จักคำศัพท์ทุกตัวมาก่อน และไม่จำเป็นต้องเปิด dictionary เพื่อหาความหมายของคำศัพท์ทุกคำ นักเรียนลองอ่านเรื่องต่อไปนี้โดยอาศัยการเดาความหมาย คำศัพท์ที่ไม่รู้จักจากบริบทเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องดูนะค่ะ และวงกลมล้อมรอบตัวเลือกที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละคำถาม 😊

When my husband was promoted , we put our house up for sale. Three weeks later, it was still on the market. I became a compulsive housekeeper. Every room had to be kept tidy and dishes had to be washed and put away when used. Then one day the doorbell rang unexpectedly at 8 a.m. Sleepily, I opened the door and saw the real estate agent standing there with a couple from Wyoming. There had been no time to call, he explained, because the Wyomingites had to catch a plane home.

Three people made their way past the dirty breakfast dishes on the kitchen table and into a bedroom with unmade beds. As I retreated into a bathroom to take the curlers out of my hair, I heard the man say something to his wife. Then they both laughed.

Two days later, the agent phoned to tell me that the couple had bought the house. He repeated what the buyer had said as he handed over the check : “That house has a warm, lived-in feeling, just like ours.”

1. The house was for sale because
 - a. it was untidy and dirty
 - b. the husband did not like it
 - c. many things needed to be repaired
 - d. there was a change in the family
2. A “compulsive housekeeper” is one who
 - a. feels she must do housework
 - b. does not expect anyone at a house
 - c. puts her house up for sale
 - d. keeps houses for a living
3. When put up for sale, the house
 - a. was immediately sold
 - b. was in popular demand
 - c. was not clean enough to attract buyers
 - d. did not attract any buyers for a while
4. When the buyers first arrived, the house was
 - a. not furnished
 - b. not well-kept
 - c. neat and clean
 - d. too hot

5. The real estate man should have telephoned the writer first, but
- a. he was busy with reserving the plane tickets b. he did not know the telephone number
- c. the would-be buyers were in a hurry d. it was too early in the morning
6. When the real estate agent came to the house unexpectedly, the female owner felt
- a. embarrassed b. unhappy
- c. angry d. moody
7. The house was sold because
- a. the owner was a compulsive housekeeper
- b. the real estate agent was a good salesman
- c. the buyers felt at home in the untidy house
- d. the house was reasonably priced

เอกสารอ้างอิง

ทีมจามจุรีวิชาการ. 2548. **Reading Success Tests for 4-5-6**. บริษัทสกายบุ๊กส์จำกัด : กรุงเทพมหานคร

เฉลย / แนวตอบ

หน่วย Guessing the Meaning of Words

.....

ใบงานที่ 1 : Compound Word Match Up

ส่วนที่ 1:

toothpaste
grand mother
catfish
popcorn
footprint

ส่วนที่ 2:

1. quicksand
2. sandbox
3. goldfish
4. fishhook
5. pure water

6. waterfall
7. countdown
8. downstairs
9. heartbreak
10. breakfast

หมายเหตุ : นักเรียนไม่จำเป็นต้องเขียนเรียงลำดับคำประสมตามนี้ แต่ขอให้มีครบทั้ง 10 คำนี้

ส่วนที่ 3:

1. tea pot
2. bedroom
3. weekend
4. starlight
5. glass window

ใบงานที่ 2 : Figure It Out : Hints Can Help

1. seafood	=	sea + food
2. good-looking	=	good + looking
3. ice cream	=	ice + cream
4. cookbook	=	cook + book
5. rainstorm	=	rain + storm

ใบงานที่ 3 : Figure It Out : Do It Yourself

1. playtime	=	play + time
2. leather hat	=	leather + hat
3. wallpaper	=	wall + paper
4. post office	=	post + office
5. watermelon	=	water + melon

ใบงานที่ 4 : Figure It Out : Different Meaning

1. notebook	=	note + book
2. White House	=	white + house
3. butterfly	=	butter + fly
4. pigtail	=	pig + tail
5. grapefruit	=	grape + fruit

ใบงานที่ 5 : Compounds All Around

1. cheesecakes

Definition : cakes made from cheese

2. sunburn

Definition : burn from the sun, sore skin caused by spending too much time in strong sunlight

3. birthday

Definition : a day of birth

4. Batman

Definition : a man that is like a bat

5. somebody, living room

Definition : somebody : someone

living room : room for sitting and doing things together

ใบงานที่ 6 : Snowfall

Winter had come; snowflakes fell on the playground. At recess the children went outside for playtime. “Maybe there is enough snow to make a snowman,” said Ben. Someone made a big snowball for the body. Another child made a small snowball for the head. Soon the snowman was finished. “I really like snowfall because I like to play in the snow,” Ben thought.

1. snowflake

Definition : a single crystal of snow

2. playground

Definition : a piece of ground for children to play on

3. outside

Definition : outdoors

4. playtime

Definition : time for play

5. maybe

Definition : perhaps

6. snowman

Definition : a man made of snow

7. someone

Definition : somebody

8. snowball

Definition : a ball made of snow

9. snowfall

Definition : fall of snow

หมายเหตุ : คำนิยามอื่นที่มีความหมายเป็นไปในทำนองนี้ถือว่าถูกต้อง

ใบงานที่ 7 : Compound Word Park

Part I

1. c.

2. a.

3. b.

Part II

1. c.

2. a.

3. c.

ใบงานที่ 8 : Getting to the Root

1. govern

2. danger

3. man

4. turn

5. fear

6. agree
7. enjoy
8. salt
9. touch
10. harm

ใบงานที่ 9 : Starting Off with Prefixes

ส่วนที่ 1

1. One of my neighbors always calls on us at the most inconvenient times.
2. The plane flies non-stop from New York to Bangkok.
3. I want to book a non-smoking room.
4. It is impossible for me to buy that car. It is too expensive.
5. You cannot trust him because he is unreliable.

ส่วนที่ 2

1. After he got a Ph.D. in Chemistry, he did postdoctoral work at Oxford University.
2. We hope the bus won't be overcrowded.
3. You can read and reread all my good books.
4. He took precautions against burglary by installing an alarm.
5. Chicago Bulls wants a superstar like LeBron James to join the team.

ใบงานที่ 10 : Ending Well: Suffixes

ส่วนที่ 1

1. This cushion cover is washable.
2. Be careful, they are poisonous plants.
3. Although he's over 80, he's still very active .
4. I hope you all had an enjoyable holiday.
5. He always makes people laugh. He is humorous .

ส่วนที่ 2

1. This dog is very affectionate with his master.
2. The girl is having a sleepless night because she is afraid of ghosts.
3. The bird that is offering the dog a flower is very friendly .
4. The boy is enjoying himself. He looks cheerful .
5. Look at these two boys. They are watching T.V. attentively .

ใบงานที่ 11 : Let's Have Fun with Prefixes and Suffixes

ส่วนที่ 1

- Across :
1. 10,000,000 Baht is a completely **unreasonable** price for that small house.
 2. Dull colors are **unattractive** to children.
 3. The magician disappeared by making himself **invisible**.
 4. **Inexpensive** means low priced.

- Down :
5. This pan is made of aluminum; it's **nonbreakable**.
 6. These gases are **nonpoisonous** .

ส่วนที่ 2

1. b
2. c
3. g
4. a
5. e

ใบงานที่ 12 : Prefix & Suffix in the Passages

Jill Plays Softball

1. b.
2. b.
3. c.

Tyrannosaurus

1. b.
2. c.
3. b.

ใบงานที่ 13 : Context Clues Challenge

1. d	6. d
2. a	7. c
3. b	8. b
4. b	9. d
5. a	10. d

ใบงานที่ 14 : Mixed Clues

1. c	6. a
2. d	7. b
3. b	8. c
4. b	9. d
5. b	10. b

ใบงานที่ 15 : Let's Guess

1. **anxious** : worried
2. **sleuth** : detective
3. **sterilize** : clean
4. **blithe** : cheerful, happy, merry
5. **voracious** : very hungry, greedy
6. **churlish** : rude, sullen, absolutely ill-mannered
7. **nutritious** : healthy
8. **lanky** : thin, bony
9. **vociferous** : talkative
10. **astronomers** : people who study the stars

หมายเหตุ: คำตอบของนักเรียนที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำตอบที่เฉลยไว้ถือว่าเป็นที่ยอมรับได้

ใบงานที่ 16 : Party

1. **revelers** : people who are enjoying themselves in a noisy way
2. **beverage** : drink
3. **for ages** : long, for a long time
4. **zombies** : ghosts
5. **informal** : easy, relaxed

หมายเหตุ: คำตอบของนักเรียนที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำตอบที่เฉลยไว้ถือว่าเป็นที่ยอมรับได้

ใบงานที่ 17 : News

1. handcuffed : to be locked by metal rings as a prisoner
2. camper : a person who camps
rocky : full of rocks
3. jail : prison
unlucky : unfortunate, unhappy
4. temperature : hotness, coldness, degrees
freezing : chill to the bone, very cold, make cold enough to become solid
5. paw print : print of paw
realized : knew, got the idea

หมายเหตุ : คำตอบของนักเรียนที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำตอบที่เฉลยไว้ถือว่าเป็นที่ยอมรับได้

ใบงานที่ 18 : Paparazzi

1. unflattering : candid
enormous : very big, huge
celebrities : a person who is rich and famous
2. splashed : burst, published
revenge : attack, fight
photographers : a person who takes photographs

ใบงานที่ 19 : House for Sale

1. d. there was a change in the family
2. a. feels she must do housework
3. d. did not attract any buyers for a while
4. b. not well-kept
5. c. the would-be buyers were in a hurry
6. a. embarrassed
7. c. the buyers felt at home in the untidy house

เกณฑ์การประเมินผล

หน่วย : Guessing the Meaning of Word

ใบงานที่ 1 : Compound Word Match Up

ระดับ	คะแนน
ดี	12 - 17
ผ่าน	9 - 11
ต้องปรับปรุง	0 - 8

ใบงานที่ 2 : Figure It Out: Hints Can Help

ระดับ	คะแนน
ดี	4 - 5
ผ่าน	3
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ใบงานที่ 3 : Figure It Out: Do It Yourself

ระดับ	คะแนน
ดี	4 - 5
ผ่าน	3
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ใบงานที่ 4 : Figure It Out: Different Meaning

ระดับ	คะแนน
ดี	4 - 5
ผ่าน	3
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ใบงานที่ 5 : Compounds All Around

ระดับ	คะแนน
ดี	4 - 5
ผ่าน	3
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ใบงานที่ 6 : Snowfall

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 8
ผ่าน	4 - 5
ต้องปรับปรุง	0 - 3

ใบงานที่ 7 : Compound Word Park

ระดับ	คะแนน
ดี	5 - 6
ผ่าน	3 - 4
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ใบงานที่ 8 : Getting to the Root

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 9
ผ่าน	5
ต้องปรับปรุง	0 - 4

ใบงานที่ 9 : Starting Off with Prefixes

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 8
ผ่าน	4 - 5
ต้องปรับปรุง	0 - 3

ใบงานที่ 10 : Ending Well: Suffixes

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 8
ผ่าน	4 - 5
ต้องปรับปรุง	0 - 3

ใบงานที่ 11 : Let's Have Fun with Prefixes and Suffixes

ระดับ	คะแนน
ดี	7 - 10
ผ่าน	5 - 6
ต้องปรับปรุง	0 - 4

ใบงานที่ 12 : Prefix & Suffix in the Passages

ระดับ	คะแนน
ดี	5 - 6
ผ่าน	3 - 4
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ใบงานที่ 13 : Context Clues Challenge

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 9
ผ่าน	5
ต้องปรับปรุง	0 - 4

ใบงานที่ 14 : Mixed Clues

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 9
ผ่าน	5
ต้องปรับปรุง	0 - 4

ใบงานที่ 15 : Let's Guess!

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 9
ผ่าน	5
ต้องปรับปรุง	0 - 4

ใบงานที่ 16 : Party

ระดับ	คะแนน
ดี	3 - 4
ผ่าน	2
ต้องปรับปรุง	0 - 1

ใบงานที่ 17 : News

ระดับ	คะแนน
ดี	6 - 8
ผ่าน	4 - 5
ต้องปรับปรุง	0 - 3

ใบงานที่ 18 : Paparazzi

ระดับ	คะแนน
ดี	5 - 7
ผ่าน	4
ต้องปรับปรุง	0 - 3

ใบงานที่ 19 : House for Sale

ระดับ	คะแนน
ดี	5 - 7
ผ่าน	4
ต้องปรับปรุง	0 - 3

หมายเหตุ

นักเรียนต้องได้คะแนนระดับ “ผ่าน” ขึ้นไปจึงจะสามารถทำกิจกรรมในใบงานต่อไปได้

นักร้านย่อยที่เพิ่มขึ้นมาระหว่างใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2

หน่วย Guessing the Meaning of Words

คำชี้แจง

ในแบบฝึกนี้ ครูจะให้คำนิยาม compound words ที่ต้องการ ให้คำบอกใบ้หรือคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกับคำเป้าหมายทั้งสองส่วน แล้วให้นักเรียนลองบอก compound words ที่ตรงกับคำนิยามและคำบอกใบ้ โดยที่ครูจะมีตัวเลือกให้ด้วย ลองดูตัวอย่างก่อนนะคะ

ตัวอย่าง

Definition : a type of jewelry to use during engagement.

Hints : a very precious colourless stone + a small circular item that is worn on the finger

a. diamond	a. hook
b. steam	b. boat
c. fish	c. ring

คำตอบที่ถูกต้องของตัวอย่างนี้คือ ข้อ a ในคอลัมน์ซ้าย และข้อ c ในคอลัมน์ขวา หมายความว่า compound words ที่ครูต้องการคือคำว่า diamond ring

ลองทำข้อต่อไปด้วยตัวเองนะคะ

1. Definition : a flying vehicle that has at least one engine

Hints : the sky or the space above the ground + a flying vehicle

a. star	a. boat
b. air	b. car
c. balloon	c. plane

Compound word:

2. Definition : a theatre

Hints : a musical play + a building for people to live in

a. opera	a. raft
b. village	b. glass
c. hut	c. house

Compound word:

3. Definition : the principal of a school

Hints : The uppermost part of the body + a man in control of people

a. top	a. master
b. eye	b. doctor
c. head	c. human

Compound word:

4. Definition : a female person related through one parent only

Hints : being $\frac{1}{2}$ in amount + opposite word of brother

a. part	a. sister
b. half	b. father
c. big	c. mother

Compound word:

5. Definition : a popular character in films who wears a large black cape and a black mask

Hints : a flying mouselike animal + an adult human male

a. hen	a. man
b. bird	b. maid
c. bat	c. madam

Compound word:

เฉลย

1. airplane
2. opera house
3. headmaster
4. half sister
5. Batman

เกณฑ์การประเมินผล

ระดับ	คะแนน
ดี	4-5
ผ่าน	3
ต้องปรับปรุง	0 - 2

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล	นางอุดมลักษณ์ กุลศรีโรจน์
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 14 เดือนกันยายน พ.ศ. 2510
สถานที่เกิด	จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	อักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา